

De Annessione summi Pontificatus
cum Episcopatu Romano.

(2)

Cardinalis Petrus de Alliaco inq^o Vespertorum post Statutas conclu-
siones referens opiniones de modo quo Eccl^a Romana habuerit principa-
tum id est summum Pontificatum sic ait. 4° modus e. q^o cum non habuit
mediate à Christo sed à B. Petro qui de Antiochia in Romanam
Eccl^{am} sedem suam transtulit, et eam omnib⁹ alijs Eccl^{ijs} prætulit. ~

Et infra in corollarijs propositionibus 2. e. q^o illi Pontificatus non sine
necessario sic annexi, quin ex causa rationabili ualeant separari: puta
si summus Pontifex cum concilio generali iudicaret esse utile Eccl^e uni-
uersali q^o Eccl^{am} Romanam omnino dimitteret et alteri se copularer.
Senti q^o unione esse de iure summo, siquid per uolunt^{em} Pontificis po-
test separari. ~

Axiomata Christiana lib. 2. a. 3. c. 3. ad finem / est q^o Applicatio sedis
(inquit) ac primatus spiritualis in Romana Eccl^a Romanoq^{ue} Pontificis
lexum non sic quin possit Papa, qui et Romanus Episcopus est Roma-
nam Eccl^{am} relinquere, et inde Petri cathedram ad aliam Eccl^{am} trans-
ferre. Est quidem nunc, fuitq^{ue} semper à Petro Apostolica sedes in
Romana Eccl^a quia placuit tactenus Petri successorib⁹ sedem in ea Eccl^e
sia conseruare in qua Petrus uiuens ipsam habuit atq^{ue} moriens reli-
quit. Reliquit inquam non mandato sed facto, hoc est, quia in illa obiit
inde ad martyrium raptus. Verum non sic quin possit Papa inde ad
aliam Eccl^{am} cuiusmodi sedem transferrere: tum exemplo Petri, qui
primum Antiochiæ illam habuit unde eam Romam transtulit: tum
quia Primatus cuiusmodi diuinitus institutus nulli particulari Eccl^e a legio
diuⁱⁿæ iure ascribitur. Unde fit ut diuⁱⁿæ sit cuius institutio ut monstrauim⁹
summa aut cuius illi. I. illi Eccl^e applicatio, Cuius autem summa
sunt Papa mutare potest. ~

R. 30949

~~2-2 7-7 12-12~~

Caja

C-49

ALLOTHECA
PARVA
victoriae

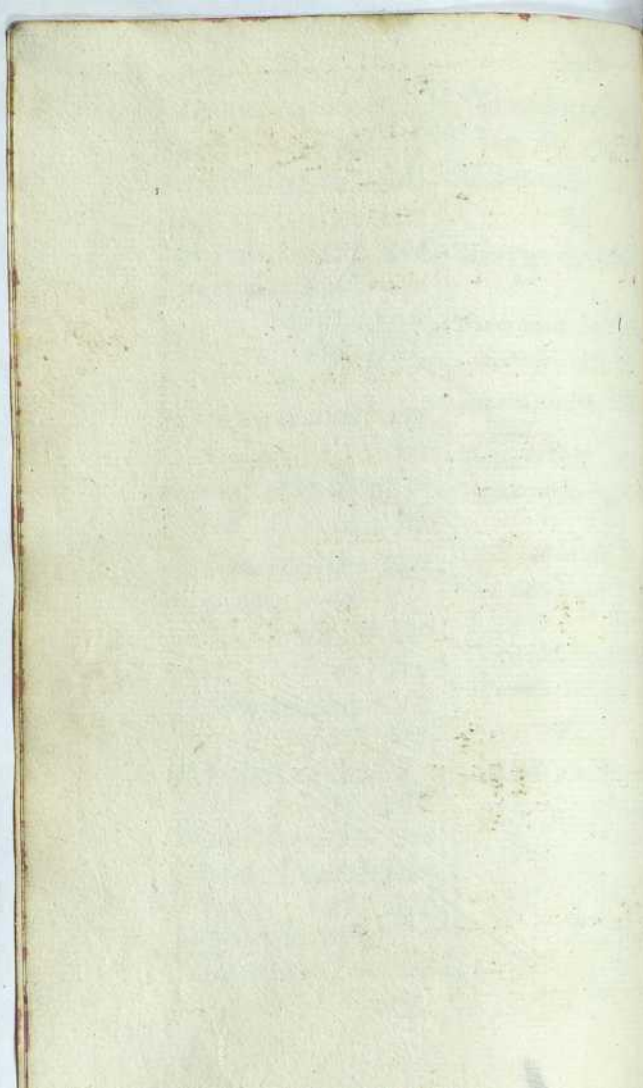
in Regno suo Britannico
Americano, & Germanico, insulari
et in omnibus provinciis
et partibus Imperii
regni Anglorum

et in omnibus provinciis
regni Franciae

et in omnibus provinciis
regni Hispaniae

et in omnibus provinciis
regni Sardiniae

et in omnibus provinciis
regni Siciliae
anno 1735-5

BIBLIOTHECA
PARVA

Concionatoria
Seu

Breve Repertorium Textuum, Auc-
toritatum, & aliorum conducen-
tium ad Conciones componendas,
quæ per anni decursum
super Evangelia

Tomis occurrunt prioris
Pars II. Pro Festis

Corduba Tucumannorum
Anno 1736

DIAL TO THE
SACRATA
CONTORETORE

THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE

THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE
THE SACRATA
CONTORETORE

+

Pag. 1.

Partis Secundæ Subdivisio I
Pro Festis B. MARIE V.

Die VIII. Decembris
in Conceptione B. M^æ V.

Textus: Maria, de qua natus est Jesus. Matth: 1.

Sensus: Ex conceptione filii conceptio immaculata
B. V. Mariæ deducitur

1. Sicut ex fructuum bonitate, ipsius in sua radice arboris bene inferitur bonitas, juxta illud: a fructibus eorum cognoscetis eos, Matth: 7. ita ex Conceptione Christi in Uteribus Mariæ, quanta istius fuerit à primo instanti excellentia, recte deduci potest: Unde 1° Maria, sicut Cant: 2. lilium inter spinas sine spinis, & rosa suavis ex spinosa planta enasitur: ipsa sine labe inter homines labefactos concipitur, ut ex ipsa immaculatus undequaque oriatur fructus. sic que illud Cantico: 2. interpretatus est Petrus Galat: 1. 7. de Arcan. c. 8. & Rupertus Abb: L. 1. in Cant: 2°. Deducebat enim ab eterno præordinatam ad Verbi Divini Maternitatem ~~non~~ aliquo, vel ad unum instans, maculari peccato, ne templum Dei vivi maculam aut rugam etiam minimam habuisse, verum esset. ☩

2. Textus jam insinuemus ex quibus Dicta confirmetur: 2. Reg: Sicut lux auroræ oriente sole mane absque nubibus nihil; ita Maria in Conceptionis suæ 1° instanti.

2. quod verè aurora solis iustitiæ nascituri verificatur, sicut
ut S. Vinc. Ferrer: serm: de Concept: B. V. explicat: Nec non,
& Hugo Victorinus Inst: serm: 34. qui sic loquitur: B. V.
Maria aurora fuit, quia & præcedentis temporis, quod qua-
si nox fuerat, finis exiit, & vera lucis gratiæ, solis quæ
iustitiæ, qui ex ipsa progenitus est, præventrix & antea-
canum sydus fuit. Ps: 140. Oleum peccatoris non in-
pinguet caput meum, dicebat David: quod merito
Maria dicere potuit, cuius, teste Richardo a S. Laurent:
L. 12. Odor, id est, delectabilis & iucunda opinio sanc-
tatis eius, comparatur balsamo non mixto sed puris-
simo, balsamum enim mixturis confectum tandem
corrumpitur, sed Mariæ primus odor, quia purissimus
& sine mixtione, vel unius instantis, inæqualitate, perse-
verat sine ulla corruptione, cuius nullam in se radicem
continebat: unde Bernardinus Bushius ait: Non fuit
in benedicta Virgine commixtio vitiosa, per aliquod
peccatum, aliter non posset in veritate dicere quasi
balsamum non mixtum, si cum ea admixtum fuisset
originale peccatum. & sane si Christus ad legalem

Marc: 14. cenam voluit sibi parari Cenaculum stratum, et
fortiori mire ornatum voluisse Matrem, dicens
est. Cant: 1. Lectulus noster floridus, Lectulus enim
veri sponsi est Maria, in qua Dei filius velut in
lectulo requievit, ut habet cit: Richard: L. 10. de Sali-
bus B. V. ubi & Salomonis lectulo eam comparat
expendens verba illa Cant: 3. En lectulum Salomonis

Et. ac certe multos huc facientes textus reperire est ^{3.}
in Canticis & Canticorum Expositoribus

3. Propter quæ
omnia canit Ecclesia: Conceptio tua Dei Genitrix Virgo
gaudium annuntiavit universo mundo, quia Maria
præmi suæ conceptionis instantis puritate futurum Chris-
ti ortum prænuntiabat. & si ipsa eadem Ecclesia intratur
in Hymno: Tedeum, quod Christus non horruerit Virgi-
nis uterum, vel minimam in Matre maculæ umbram hor-
ruisse merito dicendus est. & cum David Templum
Hierosolymis ædificare intentaret, dicebat: Opus grande
est, neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo,
sic in Virginis Conceptione grande Dei opus admira-
ri debemus, ubi Divino Verbo habitaculum paraba-
tur: unde Angeli ipsi admirabundi clamabant: Quæ
est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens,
pulchra ut luna, electa ut sol? Cant: 6. & sane quid
haberent mirari Angeli, si in illo s̄ instanti vel minimam
in Virgine maculam advertissent? ut quid in Reginam
sibi eligerent, quam se in f̄ creationis gratia superare n̄
vidissent? ergo intuebantur tunc sibi nondum visam
puritatem, & se quid superius venerabantur?

4. Restat
auditores ad huius Mysteriorum cultum exhortari, & ad
tantæ puritatis pro posse imitationem per vitam imma-
culatam & actualis peccati expertem. Proverb: 3. di-
citur

4. citur: Signum vitæ est, qui apprehenderit eam
& qui tenuerit eam beatus, quæ verba de cultu
immaculatæ Conceptionis intelligit Richardus a S.
Laurentio. & Magnus ille Spiritualium rerum
Magister Joannes de Avila Carnis tentatione
veracis remedium inuocabat invocationem Imma-
culatæ Conceptionis. & in Vita V. P. Bernardini

^x
apud Joan:
Nadasi an:
1616. in
Annal: Marian:
Realini narrat ejus scriptor^x juvenem quemdam
prius impuris cogitationibus vehementer molesta-
tum, mirabili eventu victoriam reportasse diabo-

licis suggestionibus hanc opponendo orationem:
Per tuam sanctissimam virginitatem & immacu-
latam Conceptionem tuam purissima Virgo emun-
da cor meum & carnem meam, in nomine (ter
pectus cruce signando) † Patris & † Filii, & †
Spiritus Sancti. Amen. Pro quo videnda quæ
in 1^a parte diximus de fugiendo peccato, & infra
de Cultu B. Mariæ Virginis: quæ huc facientibus
exhortationibus erunt communia. Concepta
est Purissima Virgo (ut ejus annorum Chrono-
logia fert apud Drexelium) anno ab orbem con-
dito 4037. à condita Urbe Romana an: 786.
die 8. Decembris; Quia tamen ab æterno præ-
ordinata est in Matrem ejus, per quem, in quo,
& propter quem omnia facta sunt, ideo potest illi
applicari dictum illud Prov: 8. Nondum erant aby-
ssi, & ego jam concepta eram... ante colles parturiebam.

Die 8ta Septembris
in Nativitate B. Mariæ Virg:

Thema: Mariæ, de qua natus est Jesus. Math: 1.
Scopus: Mariæ Nativitas Universis gaudium, & ad
mirationem attulit

1 Gaudium quidem, quia ex ea nasciturus erat
Salvator: admirationem, quia jam in 1° ortu tot
excellentiis a natura & gratiâ exornata apparuit.
Patet gaudium: nam sicut ad solis ortum tota vi-
detur exhilarescere natura, ita ad ortum Mariæ to-
tus gavisus est universus: quia ut ait Augustinus Ser:
18. de Sanctis: Mariæ salutem attulit mundo, Damasce-
nus Orat: in Nat: B. V. Hodie salus mundi inchoavit,
Rupertus Abbas L. 6. in Cant: ait: Quando nata es o Vir-
go beata vere nobis aurora surrexit: aurora præni-
tia diei sempiterni: quia sicut aurora quotidiana
finis præterita noctis, & initium diei sequentis, sic
nativitas hæc finis dolorum fuit, & consolationis ini-
tium, finis tristitiæ, & lætitiæ nobis exhibet principium
S. Ildesonsus Serm: de hac die. Exultemus & lætemur om-
nes in celebrationem hodiernæ festivitatis, in qua in-
choavit Redemptor omnium visitationem mirabilem
(utpote cælestis Medicus) & nos de captivitate ad pristi-
num locum revocare dignatus est, Nonne exultant
infirmi ad signum certum adventûs medici, & captivi
ad Redemptoris spem certam? quanto plus ad tantî Re-
demptoris ac Medici indubitatum prænuncium? An-
geli lætantur quod sibi Regina nascatur, homines, quod

6. Homines, quod Mediatrix & advocata, & Patres antiqui proxima suæ libertatis certificantem inexplicabili cognoscunt lætitiã 2

2. S. Amædeus Lau-

nensis Episcopus hom: 7. de Laud: Virg: hæc habet: Sicut in Eva omnes moriuntur, ita & in Maria omnes vivificabuntur; & sicut ex Eva mundi damnatio, ex Maria facta est orbis reparatio, illa infecta est veneno lethali, quod transdidit ad posteros, hæc infusa vitali antidoto, quod fidelis transmisit ad universos; corruit illa male credula serpenti, surrexit illi, & juxta verbum quod dixerat Deus contrivit caput serpentis; Denique Gaudent & merito omnes homines in Nativitate Mariæ, quia eo quo in Matrem Dei sit præelecta, vere est Arca Noë (Exod: 38.) per quam omnes liberandi sunt a peccatis, calamitatibus, penis, flagellis, & ira Dei; Est aque ductus Regis, 3. Reg: 17. ex Paradiso exiens, 2. Esdr: 2.; Est Canalis Eccl: 24. ubi diffunduntur cælestis gratiæ divinarum miserationum ad nos refocillandos; Est Divinum cellarium, Cant: 1. in quo aromata divinarum misericordiarum collocata sunt; est Apotheca suppellectilis Dei, Isa: 39. in qua universa, quæ in thesauris Divinæ bonitatis existunt reperiuntur; Est Flumen Divinæ misericordie (Ps: 41) cujus impetus lætificat civitatem Dei. Est domum illud sanctuarii (3. Reg: 6.) quia per illam, etc.

per ostium in caeli sanctuarium ingredi speramus ~

3.

Sed quot admiranda habet omnis creatura in hac stantitate tam naturae quam gratiae dona! quot ex ipso hinc corporis & animae dotes? Audiamus Scripturas Cant: 1. Pulchra sunt gene tuae sicut turris, collum tuum sicut monilia: ecce tu pulchra es amica mea: oculi tui columbarum, Cant: 7. Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia Principis: juncturae femorum tuorum sicut monilia, quae fabricata sunt manu artificis, Haec autem monilia (explicat Cardinalis Holgrinus) dicuntur fabricata manu artificis Spiritus S^{ti} videlicet Ps: 23. Gloriam & decorem induisti, omnis lapis pretiosus amictus & operimentum tuum. Splendor solis super caput tuum, lunaris pulchritudo sub pedibus tuis. Videra micantia ornant sedile tuum, Ps: 58. Exurge in occursum meum Regina pietatis, aurum obrizum in ornamentis tuis, Sardius, & topazius in diademate tuo. jaspis & amethystus in dextera tua, Berillus & chrysolithus Chrysolithus in sinistra tua, Hiacyntus & achatē achatē in pectore tuo, carbunculi scintillantes in monilibus tuis... Myrrha, thus, & balsamum in manibus tuis, saphyrus & smaragdus in digitis tuis: quae omnia mystice applicantur Virgini Mariae ~

4. Joannes Gersonius sic de Mariae

8. *Dokibus habet tract: 4. in Mag: Primum nomen, quo
Maria legitur in canticis nominata per sponsum
fuit: o pulcherrima mulierum! vere pulcherrima.
erat enim formosa valde, & incredibili pulchritudine
omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur. Sed
nabimur inaniter, si verbis equiparare volumus pul-
chritudinem eius, qua sub Deo major nequit intelligi
colligens in se omnes pulchritudines sparsas in crea-
turis, & S. Amadeus Hom: 2. de Laud: B. V. Omnia
virtutum decore meruit ornari: Unde Angeli miran-
tur Puellam castissimam Matrem Dni, calique Re-
ginam futuram, & in his erumpunt vocibus admi-
rationis & laudis: quae est ista dealbata? Quis
est dealbata, nisi albis vestibus ornata? ornata
scilicet ornati decoris, & honestatis, iustitia & san-
ctitatis, & si verum est illud Poetae Aeneid: 5. Gratia
est pulchro veniens de corpore virtus, quid in Mary-
dichis gratiarum cumulus? Nec tamen, ut ait apud
Gerson: Divus Bonaventura, illis ex aspectu Vir-
ginis Mariae, quamvis esset pulchra nimis, urebatur
aut inflammabatur ad foedam carnis concupiscen-
tiam, sed eam potius exinguebat ille Divinus aspe-
tus, quia per ejus oculos castitatis ros quidam vir-
ginis effluebat a mente ipsius castissima, Unde
idem Marianus Doctor Seraphicus sic Mariam allo-
quitur: O! dulcis Domina cujus sola memoria*

tum dulcorat, cuius pulchritudo oculum interiore[m] ?
exhilarat, cuius amenitatis immensitas cor meditun-
tis enebriat. Hinc ad simile gaudium, admiratio-
nem, & affectum excitari debemus, & alios adhortari
nec non ad Cultum & imitationem tantæ in ipso pri-
mo ortu puella &c

In Festo S. Nominis Mariae
Dominica infra octav. Nativitatis.

Thema: Et Nomen Virginis MARIA. Luca 1.

Scopus: Nominis Mariae excellentia proponitur &
ejus invocatio suadetur.

1. Hoc Vocabulum MARIA in sua significatione de-
clarat Virginis dignitatem: Maria enim quasi mar-
iam, id est, Magistra vel Dña maris. Sic appellata fuit
soror Moysis transito mari rubro, & merso Pharaone
cum curribus & equitibus ejus. Porro hæc Maria ty-
pus fuit (ait S. Ambrosius exhortat: ad virgines) Beate
Virginis, quæ dicta est Maria, id est, Magistra & Domi-
na maris hujus sæculi, ut per illud nos salvos ducat
in terram promissam, id est, in Cælum. S. Hieronimus
ait Mariam idem esse ac Illuminatricem, vel Illumi-
nantem, aut Stellam maris: totum Mariae convenit
unde sic scribit Petbartus Mariae Nominis devotissi-
mus: O! quam dignum, o! quam excellens & sublime
est hoc nomen MARIA: o! quam utile omnibus invo-
cantibus

10. cantibus ipsum: per hoc enim sanctissimum nomen
lapsus subleuatur, peccator liberatur, gratia infunditur,
cor dulcoratur, daemon effugatur, tentatio refranatur,
pericula evitantur, orationes exaudiuntur, homo in morte
assecuratur, in Purgatorio refrigeratur.

Sicut Platanus, ut scribit Dioscorides L. 1. c. 91. contra
ictus serpentum plurimum valet; sic Mariae
nomen contra daemones insidias: Sicut candelabrum
illud in templo hierosolimitano septem lucernis dies
& noctes radians, ita, dicit Bernardinus Senensis, no-
men Mariae aetates omnes & tempora illuminavit &
illuminat: Sicut in Turri Davidica, omnis armatu-
ra fortium, Cant: 4. sic nomen MARIA clypeus con-
tra hostes omnes & arma fortissimis ac impenetrabi-
lis; sic eo pronuntiato daemones fugavit japon christi-
anus, teste P. Ant. Franc. Cardine in Relatione je-
ponica ad Innocentium X. Est, ut ait Richard. ad luc-
oleum effusum (Cant: 1.) nomen Mariae, ratione saporis,
suauitatis, medicinae & misericordiae, & ut loquitur
Bernardus; est mel in ore, in aure melos, in corde ju-
lus ... lucet praedicatum, pascit recogitatum, inuoca-
tum lenit & ungit sicut oleum effusum. Hinc verissi-
me S. Methodius Tyri Episcopus ait: Mariae nomen
Divinis benedictionibus & gratiis omni ex parte esse
referendum.

3. Immo & in qualibet huius S. Nominis littera
pie considerant Mystici mira & benefica mysteria
vocalibus ab illis litteris inchoantibus expressa &
clare vel figurate indicata. Nec non alii ex toto
nomine pia eformant anagrammata, quibus im-
morari non libet: hoc ex Thoma Kempensi (Serm: 23.
ad Novitios) nolentes omittere: Nomen S. Mariæ, inquit,
tanquam tonitru de cælo factum expavescent spiri-
tus maligni, & disfigunt eo auditio, velut ab igne: ipsi
obediunt Angelici chori; dæmonibus imperat qui hor-
rent illud sanctum & terribile nomen, quod Christia-
nis est summe amabile & ubique celebre; & si Divo
Bernardo credimus, quæ de Venerando Namine IESU
dicuntur, nomini Mariæ applicari possunt cui & hanc
specialitatem attribuit, quod in nomine Mariæ nihil
virendum appareat, sicut in nomine Iesu, in quo aut
Deitatis, aut sexus virilis severitatem posset aliquis
vereri. Sic etiam Doctissimis Idiota Mariam alloquens
ait: Dedit tibi Mariæ tota Trinitas nomen, ut in nomi-
ne tuo omne genu flectatur Cælestium terrestrium & infer-
norum: Hoc nomen super omnia sanctorum nomina
reficit lassos, sanat languidos, illuminat cæcos, penetrat
duros, ungit agonistas, iugum diaboli extrudit. Ideoque
S. Gerardus Martyr Canadiensis in Pannonia Episcopus
statuit apud Hungaricam gentem ut præ reverentia
non pronuntiaretur nomen proprium Matris Dei, sed

12 Dominam eam vocarent, si autem fuerit pronuntiatio
statim flexis genibus, & demissis in terram capitibus
inclinarent, & ipse met auditu eo nomine suavissi-
mis perfundebatur lacrymis, & per illud veniam
precantibus reis, perinde ac si ipse reus esset, genu-
flexus veniam a reo petebat: sic apud Surium 24. Sept.

B. Hermannus Præmonstratensis: Ecce, inquit, quibus
ad nomen Sacra Virginis humi me abscio, odor
omnium florum & aromatum tanta suavitatis co-
pia è terra in naves meas influit, ut semper illis
hærerè cuperem, si liceret: quod & significat S. Be-
naventura dum Ps: 79. ita modulatus est: Odor
vitæ de illa progreditur... ejus fragrantia animæ
mortuæ suscitantur, Invocemus ergo sanctissimi
hoc æ suavissimum nomen, ut his verbis citatus
nos hortatur Pelbartus: O Christiane (inquit) recog-
nosce tuæ Matris nomen Virginis benedicta, quæ
sola est spes & refugium animæ tuæ, vita & con-
solatio cordis tui, ipsum invoca, ipsum genibus
flexis inclama, ipsum nomen, exora, ut Maria
sit tibi Maria, id est, Maris stella in hujus sæculi
procella, qua dirigaris ad cælestia Regna, Hinc
que Devotissimus Mariæ Cliens. Caveamus tam-
en hoc Sacrum Nomen in vanum assumamus, non
enim insonem habebit Deus eum, qui assumpsit

nomen *Mariæ* suæ frustra, quod nec Angeli digne
satis pronuntiare possunt, & adeo reverenter primus
Incarnationis Annunciator Gabriel Archangelus pro-
nunciavit; sed in opportunitatibus summa illud in-
vocamus reverentia & devotione. spem ad illud ut
sacram anchoram alligando, ut habet Bern: homil: 2.
super *Missus*: hocque in articulo mortis præcipue, ut
Dæmonium tunc frequentia jacula elidantur, ita ut ubi
dulcissimum *JESU* nomen pronunciamus, ei semper
suavisimum *MARIA* adjungamus, sitque vitæ nostræ
ultima respiratio: *JESUS-MARIA*. ☉

Die 21.º Novembris
In Fæsto Præsentationis B. *MARIÆ*. V.

Thema: Beati qui audiunt Verbum Dei, & custo-
diunt illud: Luc: 11

Scopus: In sua Præsentatione B. Virgo exemplum
præcipue præbuit amoris Verbi Dei, solitu-
dinis, & orationis ☉

1. Quam bene congruit B.^{me} Virgini, quod de Filio
suo postea dicendum erat, quod scilicet, proficiebat
sapientia & ætate, & gratia apud Deum & homines,
(Luc: 2.) Cum enim vix duos annos, menses duos, & dies
tredecim complexset, in templo præsentatur ut divino
cultui intendat, hic que per annos undecim permansit
ubi, licet omnium sane virtutum specimen dederit
excellensimum, præcipue tamen videtur nos docere
voluisse Verbi Dei amorem, ac orationis & solitudi-
nis

14. nis pia exercitia, quæ puellas juniores maxime
debet sectari. & in primis Luc: 2. dicitur: Maria
autem conservabat omnia verba hæc conferens in
corde suo, quia fructuosa verbi Dei auditio non est
in verborum sonitu capiendo, sed in auditorum con-
servatione mentali, & attenta ruminacione, ut audi-
tores simul & factores legis simus, aliter non justifi-
candi (Jacob: 1.) & ideo Jeremias monet (cap: 6.) ut inter-
rogemus de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambu-
mus in ea; & Sap: 6. habetur: initium sapientia est
verissima disciplina concupiscentia, Eccl: 6. Non
inclinaveris aurem tuam, & excipies doctrinam;
& si dilexeris audire, sapiens eris. Prov: 12. Qui
sapiens est, audit consilia; Quæ vero in temporibus
ab evangelicis concionatoribus audimus, non ut ver-
bum hominum (inquit Apostolus 1. Thes: 2) sed sicut
vere est, verbum Dei, quæ omnia præstabat Maria
in templo præsentata attente audiens, & legens scrip-
turas, ut sibi loquentem Deum haberet, erat, ut ait
Ambr: l. de Virginib: Loquendi parcius, legendi studio-
sior; nam teste eodem (l. 1. Off: c. 20.) Christum audimus
cum Divina legimus oracula; & Hieron: ad Eustochiam
Oras, loqueris ad sponsum; Legis, ille tibi loquitur; Hinc
vere beata Virgo Maria, quæ adeo diligenter & amare
audiebat Verbum Dei ut custodiret illud: & hic sit fru-
tus auditionis Verbi Dei, ut scilicet Mariam imitatio
a primis annis curemus audita exequi, & sancta audire

2. Sed & præterea relucet in Maria in templo eximius
 amor solitudinis & silentii, quia in primis, ut notat S.
 Bernardus Serm: in illud Apoc: Signum magnum &c, in
 omni textu 4. Evangeliorum non nisi quater Maria lo-
 quens auditur: hoc que pauca admodum, & necessaria,
 ut ait S. Bernardin: nil unquam locuta quod non
 præmeditata, nullius consortium expetens cui Deus to-
 tum erat, a quo nil super terram volebat, mente & cor-
 de revolvens illud Canticum Dilectus meus mihi &
ego illi inter ubera mea commorabitur, Veni dilecte
 mi habo tibi ubera mea, quare Ambrosius L. 2. in Luc:
 sic loquitur: Maria sola in penetrabilibus, quam nemo
virorum videret, sola sine comite, sine teste, ne quo
generere depravaretur affatu, & Bern: serm: 41. in Cant:
Sancta anima sola esto, ut soli omnium serves te-
mporalem, quem ex omnibus tibi elegisti, O! solitudo bea-
 ta (idem homil: de Negotiatore) mors vitiorum, vita vir-
 tutum. Hinc Mariam recte comparat turturi avi-
 solitaria, & nos omnes ita hortatur: Tu vero, qui
 hæc audis, ut non otiose audias, sed eas juxta Pro-
 phetam solitarius in tecto, sede solitarius sicut
 turtur, nil tibi cum multitudine cæterorum...
 De cætero indicitur tibi mentis & spiritus solitudo.
 solus es, si non communia cogites, si non affectes præ-
 sentia &c alioqui nec si solus corpore es, solus es,
 Admiremur igitur & imitemur Deiparam, quam

^x sup: serm: 41.
 in Cant:

16. S. Ephrem Monachorum ac solitariorum stabiliti-
mentum, appellat; Silentium imitemur, sola neces-
saria aut utilia loquentes; solitudinem amemus, pro-
va saltem horrentes consortia

3. Quid tandem ac
Mariæ in templo oratione, ac rerum Divinarum
contemplatione profundissimâ? Symbolum hujus
Marianæ virtutis Cypressum ponunt aliqui, quia
pro altitudine suâ mentis ad caelestia elevationem
representat, alii Rosam aromaticam vocant cele-
stium meditationem ac contemplationem, quam alii
^{fragrantissimo} comparant incenso pro odoris suavitate
unde Maria dicere potuit: sicut cypressus in motu
sion exaltata sum, & quasi plantatio rosæ in Jericho
Ecc: 24. cujus oratio sicut incensum dirigebatur ad
Deum. Ps: & longe excellentiori modo quam Anna
illa (Luc: 2.) non discedebat de templo jejuniis & orationibus
serviens die ac nocte, fecit que sibi (Job: 1.
& 2.) secretum cubiculum scordis sui scilicet & mentis
sue) in superioribus domus suæ, in quo morabatur
& in hoc cubiculo, clauso ostio (id est seclusis terris
orabat patrem suum in abscondito, Math: 6. Solita-
ria & tacens (Thren: 3. 28.) levabat se supra se. Sed
quid mirum quod jam in templo contemplationis
adeo sublimi dono gauderet B. Virgo, si, ut loquitur
S. Bern: Sen: Serm: 61. Tanto lumine illustrata fuit
cum adhuc esset in ventre matris, ut non tantum

pena fuerit lumine rationis, sed etiam altissima 17.
contemplationis, eò sublimata ut Deum perfectius
contemplaretur in utero materno, quam alii in eta-
te perfecta, magis que excessit in contemplatione dor-
mundo, quam alii vigilando, ... unde ipsa: Ego dor-
mivi & cor meum vigilat, in contemplatione videlicet
perfecta à nulla actione debilitata, ut habet idem
serm: 51. art: 1. & S. Hieronimus serm: 5. de Assumpt:
Virgo Maria, inquit utramque vitam ad plenum exer-
civit, activam laudabilem, quam Martha opere exco-
lavit, & contemplativam optimam, quam Maria audi-
endo & diligendo obtinuit; non enim putemus B^{em}am
Virginem in templo otiosam fuisse vel etiam corpore,
saltem ut nobis etiam externa occupationis daret exem-
plum, nec soli mentis orationi, sed & oris precationi
intendisse, ut docet S. Bonav: Spec: c. 4. his verbis: Ma-
ria nostra non solum mentem in sanctis meditationi-
bus, non solum linguam in devotis orationibus, sed etiam
manus in bonis operibus sedulas habuit; quia duplex
vita, activa scilicet & contemplativa, duplici illi alic
comparari solet, Data illi mulieri (Apocal: 12.) aqui-
le magne quibus Maria volabat ad Deum, & simul
in habitatione sancta coram Deo ministrabat (Ecl: 4)

4.

Restat ut expensas Mariae in templo virtutes imita-
ri conemur: s^o ut Verbi divini prædicationi sedulo

18. *constantiter & devote assistamus, & audita opere compleamus, timentes que Dñm (Ecclesi: 32) ejus doctrinam excipiamus, nec non & pia legamus attente scripta hortante Cypriano sic Donatum: Sit tibi vel oratio assidua, vel lectio: nunc cum Deo loquere, nunc tecum) 2º. silentium assidue observemus, quia, Ambrosio teste (L. 3. Offic: cap: 1.) Tanto quis facundior est cum Deo & Angelis quanto inter homines taciturnus & ut Isaias (c. 32.) dicit Cultus justitiæ silentium, & solitudinem quoque amemus oportet, quia Solitaria magnus ille ait Antonius) cum solo corde suo luctamen est, is autem, qui inter furbas est, hostes suos nunquam numeraverit, nam cum oculis, lingua, auribus satis tricarum habet, etsi quies sit ab aliis hostibus; qui solus est, extra tale bellum servat, unde dicit S. Justinus Martyr: (Epist. ad Zenam, & Seren. Cœnobitas) Qui vult feliciter vivere, studeat nec videre multa nec audire, 4º. Demum simus sanctis orationibus & meditationibus dediti, cum Orahio, teste Augustino si attenta sit, oranti sit præsidium, Deo sacrificium, Dæmoni flagellum) Ascendamus igitur (verba ait Bernardi Ser: 1. de S. Andrea) velut quibusdam pedibus Meditatione & Oratione; illa enim docet quid desit, hanc ne desit obtinet, Otium denique vitemus diligenter operantes manibus nostris, ut nos semper diabolus inveniat sancte occupatos. (Hieron: ad Rusticum) 9*

Die XXIII. Januarii: in Feste
Desponsationis B. Mariæ V. cum
Sancto Josepho

19.

Thema: Cum esset Desponsata Mater eius Mariæ
Joseph. Matth. 1.

Suppl: Virgo Mariæ, in sua Desponsatione, casti-
tatis exemplum præbet eximia, & conjuga-
tis in Exemplar proponitur

1. Anno decimo quarto ætatis inchoato statuit B. V.
ex Divino consilio suæ virginitalis consortem per-
cipere Matrimonium recipere Virum castissimum
& excellentissimum S. Joseph de stirpe David, neque
enim ambigebat multo ante a se emissum Virginita-
tis votum huius matrimonii vinculis minime teme-
randum, licet enim bona bona sit pudicitia conju-
galis, melior tamen est (ait Augustinus de St. Vid.)
continentia Virginalis, quam prima omnium S. Virgo
Deo vorvit perpetuam: Hinc Mariæ in castissimis
pupillis recte palmæ comparaveris: juxta Plini-
um enim (L. 13. nat. hist. c. 4.) inter palmas masculinæ
feminæque sexum reperitur, & absque ulla radicum
commixtione solo odore & aspectu una ab altera fe-
cundatur: sic Mariæ Quasi palma (Ecc. 24) exaltata
id est (ut legit alius, in Mundo Mariano Chrysogoni) mari-
tata est, & Joseph, cum esset iustus juxta Psalmis-
tam, ut palma florebat: noluit ergo Dominus, Mariam

20. Virgineam palmam fructum suum benedictum pro-
dicere priusquam matrimonii purissimi vinculo
sponso suo Ioseph uniretur, tum ne concepitse vi-
deretur ex adulterio, etiam ut partus eius mysteria
diabolo celaretur, ut censet S. Martyr Ignatius &
ut Albertus Magnus loquitur: Si Christus de non
desponsata nasceretur illegitimus haberetur, & sic do-
ctrina eius juste coram hominibus refutaretur. O
conjugium verum & sanctum (exclamat Rupertus
Abbas in Matth: 1. citata verba thematis) o! conjugium
caeleste non terrenum: unus spiritus & una fides e-
rat in eis, sola illis carnis corruptio desivit.

Rosa vere argentea pro suo candore vocari pro
Marie Virginitas, nec non & liliū gratiosissimum
dilecto suo, qui pascitur inter lilia (Cant: 2) qui que-
licet Matrem voluerit nubere, non tamen passus
Epiphanius ut ^{Epiphanius} ~~Epiphanius~~ loquitur, ab ea liliū tolli Virginitatis
Ecce Virgo concipiet & pariet filium (Isai: 7) Virgo
ante partum, in partu, & post illum esse oportet
ex qua nasci dignatus est Christus, ut iuxta
nimum Christus & Maria vtriusque sexus vir-
ginitatis dedicarent principia, cui nos adbere pos-
mus Mariam desponsatam voluisse, ut cum Ioseph
conjugatos doceret puritatis insignia. O! mira
virtus castitas! cuius cingulo si careamus, quam

que virtute polleamus, inquit Hieronimus, omnia 21.
per terram trahimus. Virgo & mater (ait Bernardus
serm. 3. vigil: Nat: Dñi) admirabilis plane & singularis
mixtura! sola hæc est, in qua virginitas & fecunditas
obvia verunt sibi, O! rara Mariae Virginitas pro cuius
custodia, tot naturæ jura transversa sunt! quam
Deo placens castitas, quam sibi promissam ut servaret
virgo, tot miracula patravit! Sit quoque nobis caris-
sima virtus ista: cum Omnis ponderatio (Eccl: 26.)
non sit digna continentis animæ, hæc, teste Bernardo
Angelum de homine facit, cuius iactura, ipso aiente
Ovidio (Ep: 15. Heroidum) Nulla reparabilis arte est, &
plura Encomia late ubique reperire est apud Doc-
tores.

3. Sed & hic conjugalis castitatis rarum est
Virgo nostra Exemplar, potuit que dicere illud Sa-
re, uxoris Tobie junioris: Tu scis Dñe, quia nun-
quam concupivi virum, & mundam servavi animam
meam ab omni concupiscentia; virum autem cum
timore tuo, non autem cum libidine mea consensu
suscepere, (Tob:) Discant conjugali continentiam ser-
vare, vel saltem nunquam ultra liciti limites progre-
di: in Magno enim Matrimonii Sacramento bono sine
suscepto abundans latet gratia, ut illicita caveantur,
& sobrie licitis utatur. & quia non omnibus datum
est Virginitatis perpetuæ donum, Qui se non continent,

22. (ait Paulus 1. Cor: 7.) nubant, melius est enim nubere
quam uri, hic tamen ibidem monet Apostolus, ut con-
jugati multo se sanctificent, sic que pro posse castitate
Mariæ conjugium imitabuntur, & hoc Spiritus Sancti
cominium merebuntur: Quam pulchra est casta gene-
ratio (Sap: 4.) atque eorum Matrimonium vere Christi
cum Ecclesia unionem representabit, juxta illud (Ephes)
Diligite uxores vestras sicut Christus Ecclesiam, sicut
Sanctorum caste vixerunt in Matrimonio consummato,
ab omnibus scilicet abstinentes illicitis; sed longe perpe-
tuis sacrum Mariæ connubium imitati sunt, qui in Ma-
trimonio solum rati conjuncti, licet etiam se pri-
varunt deliciis, perpetuæ cupidi Virginitatis, ut S. Hen-
ricus cum Sancta Cunegunda. Præclare ad propo-
situm hic nostrum locutus est S. Aldhelmus occidenta-
lium Saxonum Episcopus sub an: Dni 680. (to: 3. P. 112
SS. PP. in libello de laudib: virginit: c. 9.) cujus versio
finis: Cum, inquit, sint status in Ecclesia Virginitas,
Celibatus & Connubium ex revelatione angelica didici-
mus, si meritorum ratio habenda est, eum has inter vi-
tutes esse constituendum ordinem, ut sit virginitas au-
rum, celibatus argentum, conjugium æramentum: vir-
ginitas divitiæ, celibatus mediocritas, conjugium paupe-
tas: Virginitas regina, celibatus dominus, jugalitas
ancilla: Hæc ille

Die

Die **xxv.** Martii in Festo
Annuntiationis B. Mariæ V

23.

Thema: & Ingressus Angelus ad eam dixit: Ave
gratia plena, Luc: 1.

Scopus: Salutationis Angelicæ mysteria consideran-
da proponuntur, & laudanda ac imitanda
Mariæ humilitas ostenditur

1. *Missus est, incipit Evangelium hodiernum, Angelus
Gabriel a Deo, -- ad Virginem desponsatam viro cui
nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis
Mariæ: & ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gra-
tia plena. Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus*
*latent hic (dicit Ambros: l. 2. in Luc:) Divina myste-
ria, nec facile juxta propheticum dictum, quisnam
hominum potest scire consilium Dei unde nobis de
Verbi Dei incarnatione mirabili agitur, humili dece-
ret cuncta venerari silentio, at hic nobis non licet
vallem qua Deiparam concernunt ex toto tacere:
ejus ergo salutationis pro tenuitate nostra rimari ten-
tamus mysteria, ac ejus tam expressa humilitatis in-
dicia* & quidem de hoc die boni nuncii sic *Gabriel Driel*
*Baed: (Sermon 2. de Annunc:) loquitur: O! Sacra his-
tória dies & omni jucunditate plena, in qua lapsa
revertatur natura, vetustas proicitur, salus perdita
innovatur. Absit, absit, ut in hac die sileat lingua
carnis a jucundis laudibus,*

*Theologus Spi-
rensis*

2. In primis dixit

24. Angelus: Ave, quæ vox, non tantum salutationis
 sed & congratulationis fuit, quasi dixisset: applaude
 tibi, ò Virgo sanctissima, quod modo conceptura sis
 in utero Verbum Dei, & recte utitur verbo Ave quod
 inversum est Eva quia Maria Eva maledictionem
 (Gen: 3.) in benedictionem convertit sumens illud Ave
 mutans Eva nomen, ut canit Ecclesia. Addidit: Gra
tia plena & Bene plena (inquit Bernardus serm: 3.
 inter parvos) quia Deo, & Angelis, & hominibus gratia
 hominibus propter fecunditatem, Angelis propter virgini
 tatem, Deo propter humilitatem, Bene plena (ait Hi
 ronimus) quia cæteris per partes præstatur, Maria ve
 ro se tota infundit plenitudo gratiæ, Sanctis quoque
 Ambrosius L. 1. in Luc: 2. dicit: Bene sola gratiâ plena
 dicitur, quæ sola gratiam, quam nulla alia meruerit
 consecuta est, ut gratiæ repleatur auctore, Christo sc
 licet pleno gratiæ & veritatis, ut habetur Joan: 1. &
 sane, ut loquitur Chrysostomus apud Metaphr: Quis
 Mariâ sanctius? non propheta, non Martyres, non
 Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Sédationes, non
 Seraphim, non Cherubim, non denique aliud inter crea
 tas res visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius
 inveniri potest. Dominus tecum, prosequitur An
 gelus, Tecum in mente (explicat Augustinus) tecum
 in auxilio, tecum in ventre, & Bernardus (serm: 3. super
 hoc) Pater tecum, qui filium suum facit & tuum;

Sermon: 13.
 de 3. h. s.

Filius tecum, qui miro modo & sibi reserat genitale 25.
secretum, & tibi servat virginale signaculum; Spiritus
sanctus tecum, qui cum Patre & Filio tuum sanctificat
verum, O! quam merito addidit Gabriel Benedicta
tu in mulieribus Tu (ait Aug: ser: 18. de S:is) quæ vitam
& viris & mulieribus peperisti... Auctrix peccati Evæ
auctrix meriti Mariæ, Evæ occidendo obfuit, Mariæ
vivificando profuit: illa percussit, ista sanavit: fides pro
perfidia compensatur, Unde Gabriel Archangelus dic-
ta omnia ad Virginem proferebat summa reverentia
etiam exteriori, juxta illud S: Thomæ (Opusc: 8. in salut:
Angelicam) Considerandum, quod antiquitus erat valde
magnum quod Angeli apparerent hominibus, vel quod
homines eis facerent reverentiam habebant pro maxima
laude; quare ad laudem Abrahæ scribitur, quod rece-
pit Angelos hospitio & exhiberit eis reverentiam: quod
autem Angelus faceret homini reverentiam, nunquam
fuit auditum, nisi postquam salutavit reverenter Ga-
briel B:mar: Virginem, quam S: Bonav: merito vo-
cat Totius Trinitatis nobile triclinium 2

3. Nunc
Mariæ responsa consideremus omni humilitate re-
jecta; juxta illud Eccl: consilium (cap: 3. v: 20) quando
magnus es, humilia te in omnibus, & Sicut nulla (ut
bono notat Bern: Sen: to: 1. ser: 51. a. 1. c. 2) post Filium Dei
creatura tantum ascendit in gratiæ dignitatem, sic nec
tantum descendit in abyssum humilitatis profundæ...

26. Ant: 3. c. 2. Virgo continue habebat actualem relatio-
nem ad Divinam Majestatem, & ad suam nihilitatem
& ideo antequam responderet, turbata est in sermone
Luce supra ejus & cogitabat qualis esset ista saluatio. Adhuc
incarnationis mysterium non audiuit: De solis suis
Laudibus erubescit, & angelica confortatione indiget:
Ne timeas &c. Sed ubi Legationis suae finem insinuauit
Angelus, Quomodo fiet istud? respondit non dubitans, sed
admirans prae sua humilitate, quod tam magna in se
perficienda essent mysteria; & admirationis causam
reddidit: quoniam virum non cognosco; licet enim ut
supra vidimus desponsata esset, id sine ulla Virgini-
tatis cessione Deo volente fecerat: aliunde quia se
tanti portentis indignam humillime iudicabat; ut si
mul mater & virgo fieret, inde illud Quomodo pro-
tulit: ubi etiam observandum venit, quod nec talis
Maternitatem admittere vellet, si Deo promissa Vir-
ginitas violanda esset.

4. Sed humilitatis suae
omnium maximum dedit indicium, dum ultimo re-
pondit Virgo humillima aequae ac obedientissimae:
inquit, ancilla Domini; fiat mihi secundum verbum tuum.
Quae est haec (clamat Bernardus hic hom: 4) tam
sublimis humilitas, quae cedere non novit honoribus,
insolescere gloriae nescit? Mater Dei eligitur, & an-
tam se nominat! non mediocri reverentia humilitatis
insigne, nec oblata tanta gloriae oblivisci humilitatis

Richardus a S. Laurent: interpretatus illud Ps: 73. Deus 27.
operatus est salutem in medio terræ, Id est, inquit, in
utero Virginis, qui mirabili proprietate terræ centricū
punctum dicitur, a quo linea ducta in longum proten-
ditur. punctum in circulo est Mariæ humilitas, a qua
exemplum accipiat tota mundi circumferentia. S. Bo-
naventura in Spec: c. 4. O! mira, inquit, & profunda M.
humilitas! Ecce Mariam Archangelus alloquitur, gratiā
plena dicitur, superventio Spiritūs S. promittitur, in Ma-
trem Dñi assumitur, Dña Cæli & terræ efficitur, & in
his omnibus mira humilitate deprimitur dicens: Ecce
ancilla. S. Bern: serm: 42. in Cant: nardo comparat
humilitatem Mariæ, exponens illud cant: 1. Dum esset
rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suavita-
tis. Nardus, ait humilis herba est, & calidæ naturæ, per
hanc non inconvenienter virtus humilitatis accipitur,
quæ sancti amoris vaporibus flagret, & serm: 4. de
Assumpt: B. V. Unde tibi tanta humilitas o Beata!
Digna plane quam respiceret Dñus, cuius decorem con-
cupisceret Rex, cuius odore suavissimo ab æterno illo
patris sinu atraheretur accubiti. Audi Mariam in
Evangelio: Respexit humilitatem ancillæ suæ: audicā
dem in Epithalamio: Cum esset Rex in accubitu suo
Nardus mea dedit odorem suum. Nardus quippe
herba humilis est, & pectus purgat, ut manifestum

28. sit, nardi nomine humilitatem designari, cuius
odor & decor invenerit gratiam apud Deum.
Simili ratione Cardinalis Halgrinus Nardum Vir-
ginis humilitatem interpretatus est, unde ita lo-
quentem introducit: Cum adhuc esset Filius insinu-
Patris nondum factus visibilis, Nardus mea, id est,
humilitas mea, in conspectu ejus dedit odorem suum
& sic ei complacuit. Quia respexit humilitatem an-
cille suae ecce enim ex hoc Beatum me dicent om-
nes generationes. Videte quæso (monet Bern. Ser-
to: 2. Ser: 48.) o stulte & indomite Virgines humili-
tatem Mariæ quanta abiectione se dejicit, cum ad-
altissima sublevatur. Dum amplius a Dño exaltatur
magis in spiritu humiliatur, amplius que de illa Dñs
inamorahtur, & sane Prima virtus (ut habet S. Me-
thidis L. 1. revelat:) in qua Virgo nata & infans se sin-
gulariter exercuit, fuit humilitas, & nos, Charis-
simi (loquitur Hugo Victorin: Sermon: 46.). Beatissimam
Virginem imitemur quantum valemus... capit ad imo
deponamus, de nobis humillima semper sentiendo: con-
formemur B. Virgini pro viribus in sanctitate, ut
conformes illi fieri mereamur in Beatitudine.

Amen

Die

Die II. Julii. In Feste 29.
Visitacionis B. Mariae V.

Thema: Exurgens Maria abiit cum festinatione in civitatem iuda, .. & salutavit Elisabeth. Lu. 1.

Scopus: Laudatur pia Mariae peregrinatio, ejus humilis charitas, & in proximos beneficia

1. Haud facile erit expendere quot virtutes resplendant in hac sancta Mariae peregrinatione, nam & mortificationem exercuit abiens pedibus in montana; diligentiam, cum festinatione, humilitatem & charitatem, salutando & invisendo cognatam suam Elisabeth, & pietatem ac misericordiam tot beneficiis domum illam cumulando & in primis quantum molestia in itinere perhulerit, ex eo colligi potest, quod cum delicata eset puella, per saxa montana pedes incederet, & cum festinatione iter illud susciperet, quod ex opinione quorundam, est Leucarum 24. (a- & apud Drexel: quid Petrus Sanchez Ord: Praed: Vida de N^a S^a)^x Mariam Leucar: 32. in hac peregrinatione comparare solent Lilio convallium, Cedro Libani, Cypressis in monte Sion, harum plantarum proprietates mystice accommodando Mariae peregrinantis virtutibus. Diligentiam ejus recte comparaveris Rosae Aethiopiae cujus ardentissimus color inhiuentium oculis mire praelucet; sic qui videret Mariam festinanter quidem ambulantem, sed

30. simul quã par erat modestia & gravitate, ut in
ejus vultu fulgor irradiaret solis justitiæ se inhabi-
tantis. 2

2. Sed Benedicte Virginis attente considere-
mus humilem charitatem in homines. Vide (verba
sunt Seraphici Doct: Bonav: in spec: c. 4) quomodo illa
Visitatio Mariæ plena fuit charitate... quid enim
eam ad officium charitatis festinare cogebat, nisi cha-
ritas, quæ in corde ejus fervebat... Væ ergo tardis
ad opera charitatis. Mariæ item ore charitatem
proximi fovebat dum Elisabetha salutabat... væ eis
qui propter odium salutationem proximo negant,
vel dolose salutant, ut Judas Christum... Mariæ
item charitatem non solum corde habebat, non so-
lum ore fovebat, sed etiam opere exercebat, cum
mansit cum illa quasi mensibus tribus, mansit
videlicet pro ministerio & consolatione Elisabethæ.
Unde Ambrosius: quæ propter officium venerat offi-
cio inhærebatur, hucusque Mariam ille Plantes.
& cant: 2. dicit de se Mariæ: Ordinavit in me chari-
tatem, & Bernardus Virginem alloquens. Tu vir-
tutum omnium, inquit, speciosis vernas floribus, in-
ter quos pulcherrimos tres miramur in te, ò excel-
lentissima: Hi sunt, quorum odore totam Dominum
Dñi replet, ò Mariæ, Viola humilitatis, Lilium casti-
tatis, Rosa charitatis, & S. Pet: Damianus ad rem
omnino: Scio, inquit, quia benignissima es, & amas

nos amore invincibili, quos in te, & per te Filius 37.
filius summa dilectione dilexit, ~

3. Charitas Mariae
erat efficax & robusta, juxta illud Joan: Ep: 1. c. 3. Fi-
lioli non diligamus verbo, neque lingua, sed opere &
veritate, nam, ut audivit Elisabeth salutationem, Ma-
riae sensit exultantem in utero suo Joannem, & repleta
est spiritu Sto & profetavit, & Zacharias amissam reci-
peravit loquelam in natiuitate filii sui cui aderat Ma-
ria, & alia plura trimestris Visitationis tempore rece-
perunt beneficia ita ut de Virgine dici possit, quod de
filio suo dicendum erat: Luc: 15. Virtus de illa exibat, &
sanabat omnes, cuius solo aspectu, ut ait S. Th. de Villan:
Virgines fiebant & omnium virtutum amatores, ita ut
non solius corporis sed & animae sanaret languores ac
debetus. Vide dicit Bonavent: quanta virtus sit in
verbis Dñae, quia ad eorum pronunciationem confertur
spiritus Sanctus, sic enim abundanter ipso erat plena, ut
eius meritis ipse spūs Sctūs etiam alios replet, S. Pet:
Damianus Serm: 63. Sicut, inquit, Mariae Virginitas
Sbō Joannis virginitatem excedit, quia Deistica, sic ipse
pro glorioso ejus contubernio caetero a mundi primor-
dio virgines antecellit, O! Virgo benedicta, sonet bene-
fica vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, Cant:
2. Spiritus huius super mel, & haereditas tua super
mel & favum, Eccl: 24. Favus distillans labia tua

to exclamat ad hæc Elisabeth: & unde hoc mihi, ut
 veniat Mater Dñi mei ad me? nam experiebatur hæc
 Charismatum Divinissimi spiritus, ceu fontium uberrimorum
 abundantiam de Virgine, tanquam de locove-
 luptatis promanantium: quod contemplans Guerricus
 Abbas serm: 1. de Nat: S. Joan: sic loquitur: Vere gra-
 tia plena Maria, manifeste Deus totius gratie in eam
 erat, de cuius munificentia tam copiose, tam magnifice
 principaliter in Matrem, de matre in joannem, de jo-
 anne in parentes gratia largitas profusebat: Flu-
 mina prorsus de ventre Mariæ fluebant aqua
 viva, & fons vitæ & gratiæ oriebatur ad irrigandam
 ligna paradysi de medio paradisi, & inde etiam dicit
 Mariæ Elisabeth: Benedicta tu inter mulieres & ben-
 dictus fructus ventris tui, quasi diceret: Tu gloria
 jerusalem, tu lætitia israel, tu honorificentia populi
 nostri, Judith. 15. & S. Bern: serm: hic 3. Non quia tu
 benedicta, ideo benedictus fructus ventris tui, sed quia
 ille te prævenit in benedictionibus dulcedinis, ideo tu
 benedicta, vere etenim benedictus fructus ventris tui
 in quo benedictæ sunt omnes gentes, de cuius plenitudi-
 ne tu quoque accepisti cum cæteris, etsi differentiis à
 cæteris, & serm: 1. de Assumpt: Dubitare quis potest
 omnino in affectum charitatis transisse Me. visere,

in quibus ipsa quae ex Deo est charitas novem men- 33
sibus corporaliter requievit, Tandem ad suas lau-
des humillima Virgo iterum erubescit & canticum il-
lud magnificat humilitate plenum cecinit. ~

5. Omni-
bus ergo auditis ad imitationem accendamus 1. sinus
sacrarum peregrinationum amatores, & mundanas fu-
giamus visitationes, quas piium non cohonestavit motivū
Aliter, non erit hoc peregrinari sed errare (dicit Se-
neca Ep: 104) nec ullam tibi opem feret iste discursus: pe-
reginarius enim cum affectibus huius, & mala te tua se-
quuntur, imitemur modestam illam diligentiam, nam
ut rectissime dixit Thomas Kempensis (L. i. c. 25.) Sine
solicitudine & diligentia non acquires virtutes: homo
diligens ad omnia est paratus, Mortificationem sectemur
semper mortificationem Jesu in corpore nostro circum- 2. Cor: 4.
ferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris,
Humilitati insistamus, ut inveniamus requiem ani-
mabus nostris (Matth: 11) & quia Deus superbis resistit
humilibus autem dat gratiam, & sane humilitas est fun-
damentum custos quae virtutum, Bern: serm: 1. de Nativ: &
Etiam si (ut idem ait serm: 4. super Missis) Virgo Maria
ex Virginitate Deo placuit, tamen ex humilitate concepit.
Semper Charitatem ad invicem habeamus, quae univer-
sa operit delicta, Proverb: 10. & quia, Apostolo dicente, 1. Tim: 1.
Præcipiis præcepti est charitas de corde puro, & conscientia
bona, & fide non ficta ~ Die

Die XVIII. Decembris
in Festo Expectationis B. MARIE. V.

Textus: Quod ex te nascetur sanctum vocabitur filius Dei. Luc: 1.

Scopus: Quomodo letum suum partum expectaverit SS. Virgo, Patres antiqui, & Orbis totus. ^{Ubi} Spes, ^{et} Fides Mariae laudatur & imitanda proponitur utraque illa Theodogalis virtus

1. Quanto desiderio sacratissimi sui partus quere in dies expectabat flagraverit Virgo Benedicta, nullis explicari verbis potest; quoties illud Cant: 5. corde & ore pronuntiaverit: Veniat dilectus meus & comedat fructum pomorum suorum. .. venter meus intremuit ad tactum ejus, & cap: 8. Quis mihi det ut inveniam te foris, & deosculer te!, & viso Joanne ~~Evangelista~~ ^{Præcuratore} abo dubio exclamabat: Cant: 2. Vox dilecti mei, ecce iste venit. Quot clamores Patrum antiquorum in Limbo detentorum qui totis universi nomine clamabant in celum: *Rorate* isa: 45. cæli desuper & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet salvatorem, Excita potentiam tuam & veni & magna nobis virtute succurre. (Orat: *Antic 4. Adv.*) Veni ad redimendum nos *Dñs* & magna spe filii promissum Redemptorem expectabant, juxta illud Ps: 21. in te speraverunt Patres nostri, speraverunt, & liberasti eos, ad te

clamaverunt, & salvi facti sunt, nam Egredietur 35.
virga de radice Jesse & flos de radice ejus ascendet
& requiescet super eum spiritus Dñi, & hostes juda-
peribunt, Isa: 11.) & c. 40. Ecce Deus vester veniet, 62.
Dicit filite sion: ecce salvator tuus venit, 64. Oculus
non vidit, Deus, quæ præparasti expectantibus te, Jere:
53. Ecce dies veniunt dicit Dñus, & suscitabo Verbum
bonum quod locutus sum, Aggæi: 2. & veniet desideratus
cunctis gentibus, Malach: 3. Statim veniet Dñator,
quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis,
Hinc & Maria expectans expectabat Dñum ut pareret
omnibus Salvatorem, & quod tam intime sibi unitum
habebat bonum, communicaret cunctis gentibus. 2.

In quibus hic loco ponderanda venit deiparæ excel-
lentissima fides, quæ meruit in se tot miranda perfici a
Dño, sicut a Prophetante Elisabeth cognata silæ. quæ dicitur
Luc: 1. Beata quæ credidisti, quoniam perficientur
ea quæ dicta sunt tibi a Dño, & longe verius quam
de Abrahamo de illa dici potest: Contra spem in spem
credidit, ut fieret Mater multarum gentium, Rom: 4.
unde sic habet S. Aug: lib: de Sta Virginit: c. 3. Sacra-
tissima Virgo beator fuit per fidem perfectam conci-
piendo Deum in anima, quam in corpore, nam etsi tan-
ta sit dignitas, Dei Matrem esse, ut major homini con-
ferri non possit, ea tamen sola, jure ad immortalē
gloriam non dedit, sed fides vivacissima, quæ charita-
ti

36. *ti juncta Virginem super universos Angelorum
ordines erexit, Quam opportune interrogat S. Lucas
Evang: c. 18. Filius hominis veniens, putas inveniet
idem in terra? & tamen, teste Apostolo, Hebra: 11. sine
fide impossibile est placere Deo, & Marc: 9. Omnia pos-
sibilia sunt credenti, si habueritis fidem sicut granum
napis... nihil impossibile erit vobis. Fidei symbolum
representativum Onycham ponit Origenes eo quod
onyx concha sit parva, odorifera, & in se continet
pisciculum, qui ut scribit Dioscorides l. 2. c. 10. nardo
nutritur unde concha suum odorem participat, que-
cum per modum scuti cuius habet formam, piscicu-
lum defendat, per eam apte Mariæ fidem nostræ
dei scutum fortissimum symbolizari dicemus, nec
tantummodo, sed & muris & turris Cant: 8. super
quod Hugo Card: sic affatur: B. Virgo murus est
bilis ac firmus nobis ad defensionem & munitionem
datus, super quem Dñs fabricavit propugnacula ar-
gentæ, id est divina eloquia: siquidem Maria con-
servabat omnia verba hæc conferens in corde suo. Ad-
damus bellam aliam comparisonem ab Angelo factam
Serm: ad S. Brigitt: c. 5. Quemadmodum Deus (inquit
Mariam alloquens) duo luminaria simul cum stellis
huic mundo necessaria creavit, unum quod præset
diei, & alterum ut præset nocti, ita & inter Virgo
alia duo luminaria clariora faciendâ prævidit
primum hæc obedientia, quæ instar solis coram hæc*

Angelis & hominibus lucidissime radiaret, secundum 37.
tria constantissima fides, qua multi nocturno tempore
(huius vite scilicet) erant ducendi, hinc Mariæ in sua
expectatione fides splendida Luna Mundi appellari
potest, qua omnium hominum in cordibus irradiabat
ut promissum iustitiae Solem brevi nasciturum crederent
Donec dies illa illucescat & expellat tenebras, quæ erant
super faciem abyssi: unde & hic Mariæ Aurora
propriissime iterum dici potest, quæ unicuique nostrum
dicit illud Ps: 26. Expecta Dñm, viriliter age & confortetur
cor tuum, & veniens veniet & non tardabit, & re-
plebit in bonis omne desiderium nostrum, 2

3. Erat

quoque Mariæ Expectantis suum partum fides mag-
nâ Spe ornata, quâ non solum patienter sed & hila-
riter expectabat iuxta illud Rom: 12. Spe gaudentes,
& Ps: 129. Speret israel in Dño quia apud Dñm mi-
sericordia & copiosa apud eum Redemptio, ita ut de
se dicat: Ego Mater pulchræ dilectionis... & sanctæ spei, Gal: 24.
& ad Deum: Quoniam in Dño singulariter in spe constitu-
isti me Ps: 4. Nam ut ait S. Augustinus to: 10. ser: 6.
De Aeternis Dñi: Gaudium nostrum cum nondum est in re
sit in spe, sit que spes nostra tam certa quasi jam res
esset perfecta, atque in sua spe se conformabat B. V.
cum eo quod Apostolus 1. Cor: 9. dicit: Debet in spe, qui
arat, arare, & qui trahit in spe fructus percipiendi,
unde Christus dicere potuit illud Ps: 21. Spes mea (id est

38 De me) ab uberibus Matris meae. De Die Expectationis dici potest illud Jerem: 23. In diebus illis Israel habitabit confidenter, Isa: 14. Prope est ut veniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur Gen: 49. Qui mittendus est, ipse erit Expectatio gentium. Quare ad Rom: 15. dicitur: Deus spei repleat vos omni gaudio & pace in credendo, ut abundetis in spe. Nos ergo cum Maria firmiter credamus, speremus, & expectemus nobis promissa a Deo, & Festum Sacratissimi Virginis partus prevenientes cum Ecclesia multoties devote & confidenter exclamemus: O! O! O! veni Dñe ad docendum, redimendum, liberandum, illuminandum & salvandum nos! & a Virgine Dño postulemus, ut digne eam laudare, & imitari valeamus

Die II. Februarii
In Festo Purificationis B. MARIE U

Thema: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi tulerunt Jesus ut sisterent eum Dño & Luc: 2.

Scopus: Mariae Obedientia, & Paupertas eximia ostenditur

1. Lex erat ut omne masculinum primogenitum accipiens vulvam matris presentaretur Dño in templo ejus. Exodi cap: 13. & alia lex erat, ut omnis mulier si suscepto semine pepererit, post explem sua purificationis

cautionis tempus, pro filio vel filia offerret agnum 39.
anniculum in holocaustum, & quod si pro pauper-
tate non potuerit offerre agnum, sumat duos turtores
vel duos pullos columbarum unum in holocaustum
& alterum pro peccato, orabitque pro ea sacerdos, &
sic mundabitur. Levitici 12. Quis jam non videt
nulli harum legum obstructam fuisse immaculatam
Deiparam; non 1^a quia quem peperit eam intactam
& illam reliquit; non 2^a, nam Virgo manens con-
cepit & peperit: voluit tamen Obedientissima Maria
utrique legi se submittere, & in exemplum nostris
nobis, obtemperare, & quidem 2^a pauperum more
deserens par turcium: O! mirabilis paupertatis
amor! o! mira Obedientia! ~

2. Jure meritissi-
mo in primis Sacratissima Virgo nostra ob promp-
tissimum Deo obtemperandi studium Meliostropio
vel Solsequio comparari potest; sicut enim flos is-
te se se ad cursum solis unde quaque circumagit,
ut ita dicam, ad nulum ipsius se movens solis: pa-
riter Maria adeo suam Divinae attemperavit
voluntatem, ut ne sibi videretur ab illa vel in uno
puncto declinare, etiam quae non obligabant voluit
supererogatorie perficere, & quidem si vel tum & in-
estabile in Maria consideremus operatum Incarnatio-
nis Mysterium ab illo Obedientissimo *EST* inceptum

40. reperiemus: indeque S. Theresia, ut in eius vita
scribit Ribera L. 4. c. 21. dicere solita erat: Hac
vera est unio voluntatem meam cum Divina
unire: hanc quero, hanc in omnibus esse velim,
sic dicere potuit Maria: Anima mea liquefacta
est, ut dilectus locutus est, id est, exponit Richardus
à S. Laur: lib: 4. ubi dilectus meus locutus est ad me
liquefacta est anima mea, instar liquefacti metalli
ad discurrendum in omnes modulos Divinae volun-
tatis, & hæc metalli comparatio illi placet adeo, ut
post plura alia, dicat: Ratione obedientie comparatur
aurum Mariæ... aurum enim tractabilius est
omnibus metallis, & quanto tractabilius, tanto
subtilibus operibus faciendis competentius, S. Bern
senens: to: 3. serm: 7. pte. 3. sic ad propositum nostri
loquitur: Virgo piissima tota conformis volun-
tati Patris, & Filii, & Spūs S^{ti}, illum unigenitum ve-
rum dilectissimum Simeoni tradidit cum charita-
te ferventi, & liberalitate gratiosa, ac cum virtute
donavit, & alter Bernardinus, de Bustis dictus,
Ord: Min: parte 5. Marial: serm: 7. ad hæc verba
Prov: 15. Mens iusti meditabitur obedientiam,
& ideo, inquit, semper meditabatur Beatissima
quomodo melius Divinae voluntati obediret...
faciebat que illud quod postea suum filium adu-
rum noverat, qui factus fuit nimirum obediens
usque ad mortem Crucis, & notat Augustinus

Auctori

Beatiorem Mariam, quia obedientem, quam quia
Dei Matrem, ex eo quod Mulieri illi exclamanti: *Bea-
tus venter qui te portavit* Jesus respondit: *Quinimo
beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud, quasi
fructus: Beata est Mater mea, quia me portavit, sed
talis non esset ni Verbum Dei audiret & custodiret*
nam 1. Reg. 15. dicitur: *Melior est obedientia quam victi-
me, & auscultare magis quam offerre adipem arietum;*
Prov. 21. *Vir obediens loquetur victoriam;* Aug: in Ps.
76. *Sola obedientia tenet palmam: sola inobedientia
invenit poenam, Marice certe convenit illud Cant: 7.
Collum tuum sicut turris eburnea, collum enim pro
sua flexibilitate est obedientiae aptum symbolum; quia
vero Virgo Beatissima in rebus arduis magna forti-
tudine obediit, rectissime turris vocatur eburnea*

3.

Veniamus ad inclytam Mariam se Purificantis Pau-
perem recte Rosa Lichni comparandam quae Plinio
dicitur: *Nec foliis gaudet, nec gratum spirat odorem* solum
enim quinque foliorum est, odore nullo, & violae magnitu-
dine: *vix namque habet orbis contemptibilis paupertas
quidquam; at in oculis Dei quam grata sit, ex dicen-
di colligere erit.* & primo de Maria paupertatis amante
dicitur Prov: 31. *Multae filiae congregaverunt divitias, tu
supergressa es universas, & Epiphani: in vita Dei para:
Doctis, ait, & amans doctrinam, lana, lino, serico, &
lino laborabat, ut in sudore vultus vesceretur panesuo*

42. & Basilius affirmat cap: s: Monast: Constit: quod tota
familia, quam constituebat Christus, Maria, Joseph, &
pauperes essent in assiduis corporis laboribus versari so-
lita erat & hac ratione quotidianum victum queritans
& quantum erret mundis in contemnenda paupertate. Tu-
lente Romanus Sapiens Seneca asserit his verbis Epist:
Paupertas nulli malum est, nisi repugnanti; & clarus ad
Melviam c. 10. Consol: In paupertate nil mali esse intelligit
quisquis modo nondum pervenit in insaniam omnia in-
vertentis avaritiæ atque luxuriæ; & Minutius Felix
verissime: Quod plerique, inquit, pauperes dicunt, non
est infamia nostra, sed gloria; nec pauper est, qui ne-
eget, qui non inhiat alieno, qui Deo dives est, Non
nos detinere in elogiis Paupertatis, quam Prisci Sapientes
Morum magistram & virtutum consanguineam appel-
larunt, Diogenes Compendiosam legum observationem,
alii, sanitatis matrem, virtutum omnium gymnasium.
Scientiis & artibus aptissimam, dixerunt, immo & ipsi
his commodiorem, ut Ven: Bedæ dicto confirmatur, in
ait in 2. ad Corinth: Pauper in cella dives in conscientia
securior dormit in terra, quam auro dives in purpura.

Hanc vere Evangelicam virtutem sectatus est Regius
nostra ipso quidem effecti, ut in oblatione, quam loci
facit, & in ejus vitæ decursu patet; sed longe plus
& voluntate: Sicut Cypressi caput a rotunditate inani-
men erigitur, sic Maria licet nobilibus parentibus or-

et nobilitatis amplitudine in tenuem paupertatis vir. 43.
quam extenuabatur: est comparatio S. Isidori dicentis:
Si quis librum generationis Christi evolvat, & Mariam
nobis destitutam contempletur, quid aliud sibi videre
videbitur, quam pulcherrimam cypressum, cujus caput
in Regum gloria Divitiis que, cetero roborum qua-
dam, in tenui virginæ hujus Virgule ac pauperilla
oculum sese erigit? hinc Ricardus a S. Laur: Virgi-
nem Deiparam appellat Cyprum rectam, & quidem
per paupertatem recta est, quia paupertas ex Cit: S.
Isidoro: est rectitudo animæ; divitiæ vero faciunt tortio-
sum. Item Maria voluntaria paupertas apte per
Cinnamomum significatur, quæ tenuissimas ac sur-
sum tendentes virgulas habere dicitur: quod sic expli-
cat: Ricardus: in cinnamomi gracilitate nota-
tur tenuitas paupertatis & erectio a terrenis, quia
virga hæc cinnamomi erecta est; in colore cinereo,
odor ipsius paupertatis, quæ non vult lucere sed ma-
gis vilesceat, sicut nec lucet cinis sed vilis est. Unde
Auctor operis imperfecti in Matth: c. 2. dicit Magos in-
venisse Mariam vix unam hircam habentem non
ad ornamentum corporis, sed ad tegumentum nudita-
tis: quæ vestium tenuitas & paupertas quam grata
Deo fuerit, ostendit cælestis sponsus dicens Mariæ
Cant: 4. Odor vestimentorum hircorum sicut odor thui-
ris quia nil profanum in eis relucet, & voluntas tua

44. in hoc Deo dicatur ad Deum suos affectus evellit, vice
tuis Dei honori dicatum, sursum mittit fragrantiam
suam

5. Ex his ergo (sunt fere verba Bernardi de 12
gradib: humil: & superb:) discamus, quanta nos oportet
pro obedientia perpeti, memores illius ad Hebr.
ult: Qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit: qui
autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt. De
dicamus ad Reginae nostrae exemplum etiam in an-
is, prompte, fortiter, hilariter, submisse, & perseveran-
ter = Ne item paupertatem erubescamus, de qua dicit
Virgo tantum gloriabatur, & inter hujus utilitates
Epist: 17 hujus à Seneca insinuata meminerimus: si vis vere
re animo, aut pauper sis, aut pauperi similis, idcirco
re quasi voluisset, paupertatem animi quietem ge-
nerare in eo, qui vel re ipsa pauper est, vel pauperis
amore & affectu pauperi similis est. & equidem non
non invenitur sapientia, ita nec Maria (dicit D. Lau-
Laur: L. 4. de laudib: B. V.) in terra suaviter vivens.
Tandem que invitet Merces a Deo pauperibus promissa:
Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est
Regnum caelorum, Matth. 5.

Feria

Feria VI. post Dñicam Passionis 45.
In Commemoratione Septem
Dolorum B. MARIE. V.

Thema: Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater
ejus. Joan: 19.

Scopus: Maria in Doloribus Martyres omnes
superavit, & passione, & constantiâ

1. Quis daret oculis nostris fontem lacrymarum
ut Mariæ condolere debite possemus hoc sacro
Passionis Christi tempore: non enim verba suffici-
unt ad explicandum numerum & intensiorem Do-
lorum Afflicta Mariæ, cui nunc convenit data
alibi Nominis Mariæ etymologia: Mare amarum
nunc enim conversa est in amaritudinis oceanum
corde multipliciter transfixo, juxta Prophetiam Si-
mannis, qui, dum Filium, ut supra diximus, in tem-
plo presentaret, ei dixit: & tuam ipsius animam per-
transibit gladius, Luc: 2. Non numerat 8. Prophetæ
quoties eo gladio vulneranda esset Pia Mater, aut
quot gladiis? forsitan no ex tunc vulnerare inciperet
cor illius. Sed nec nos Dolores, etiam si præteritos, nume-
rare valemus, sed cum communi Ecclesiæ sub nomine
Septem Dolorum vel Gladiorum omnes comprehende-
re intendimus. 1us Gladius fuit Valedictio Filii, quan-
do dixit presente Matre Discipulis: Ecce ascendimus Luc: 18

46. Ierosolymam, & consummabuntur omnia quae
dicta sunt per Prophetas de filio hominis: tradetur enim gentibus & illudetur, & flagellabitur & conspuetur, & postquam flagellaverint, occident eum; 2us quando audivit Filium jam captum, 3us dum scivit jam flagris caedi, spinis coronari, & arundine percuti; 4us Deductio Christi ad mortem, & cruentae viae consideratio. 5us Manuum & pedum Filii perforatio. 6us Suspensio ac fellicis scelerati potatio. ac 7us Mors Christi & ejus lateris apertura in quibus, ut videre est, latent tot Mariae Dolores, quae Christi tormenta.

2. Martyrium ex D. Thoma 2. 2. q. 124. a. 5. est Passio mortis seu cruciatus lethalis pro fide Christi, seu vera virtute, jam vero, dicitur generari (ait S. Amadeus Hom: 8. de Laud. B. V.) unum in manifesto, aliud in occulto, unum patens, aliud latens; unum in carne, aliud in spiritu: carne Apostoli & Martyres passi sunt, (qui pro Christo sanguinem suum fuderunt, aut aliis tormentis violenter obierunt) mentis autem martyrio (prosequitur idem) quod carnis tormenta excedit cruciata est Virgo Mater quoad hanc vicinior Venerandae Crucis, Dñicæ passioni inhaerens, hausit calicem, bibit passionem, & torrente doloris potata, nulli unquam similem dolorem pertulit. torquetur namque magis quam si torqueretur ex se, quoniam

supra se incomparabiliter diligebat id unde dolebat,
 O Dñā mea (exclamat Bonav: 1. pte Stim: Div: Amor: c. 3)
 ubi stabas? numquid tantum juxta crucem? imò certe
 in cruce cum filio, ubi crucifixa eras secum: sed hoc dis-
 tal, quia ipse in corpore, tu autem in corde, nec non &
 ejus vulnera per corpus ejus dispersa sunt in tuo cor-
 de unita.) Planè Christus foris (inquit Guilielmus
 Abbas) & Maria intus patēbatur crucem, Alb: Mag:
 p. 2. art: 3. dicit: B. Virginis Martyrium, quamvis
 non fuerit per mortem illatum corporaliter, & materi-
 aliter consummatum, quia tamen habuit Virgo sum-
 mum dolorem in anima, ideo excessivum Martyrium
 ejusdemque felicissimam laureolam, omnium aliorū
 Martyrum martyrio præponderantem habere dignos-
 citur, Guilelmus Abb: Martyres alii, inquit, marty-
 res fuerunt moriendo pro Christo, Maria commorien-
 do Christo Martyr fuit: plus est esse Commartyrem Chris-
 ti, quam martyrem Christi: illorum corporale, Ma-
 ris spirituale ac proinde præstantius martyrium fuit,
 Richardus à S. Victore cap: 26. in Cant: post positas
 Virginis plures prærogativas, addit: Super hæc Mar-
 tyrio decorata fuit; ipsius enim animam pertransivit
 gladius, non materialis sed doloris: quo martyrio gra-
 vius passa est, quam ferro: quanto enim incomparabi-
 liter amavit, tanto vehementius doluit: unde sicut

48. non fuit amor sicut amor ejus, ita nec dolor fuit si-
milis dolori ejus. in Martyribus magnitudo amoris
dolorem lenivit passionis, sed B. Virgo quanto plus
amavit, tanto plus doluit, tanto que ejus Martyrium
gravius fuit: hinc gravius passa est mente quam
Martyres carne, Hæc ille ex quibus optima manant
asserti nostri probationes. O! vere tota pulchra Ma-
Cant: ria: pulchra omni virtute; pulchra Martyrii pul-
mã Constat enim (ait S. Hieron: serm: de Assumptione)
quod Maria tantum doluit, ut totam animam pertran-
siret ac possideret vis doloris, Unde Bernardus Sei-
param alloquens Plusquam Martyrem, ait, te non
immerito prædicamus, in quò sensum corporea pa-
sionis affectus compassionis excessit pertransiens e-
nimam, & pertingens usque ad divisionem spiritus
Quare Ubertinus Casalius Ord: Min: L. de lign: vitæ
Mariæ Dolores respectu aliorum Martyrum cruciatum
se habere, ut Mare ad vasculum quoddam: Hoc enim
inquit, fuit quando suæ Matri primatum compassionis
dedit Christus, ut esset mare magnum deplorationis
lamentationis morbis suæ, in qua omnes mentes alia
tanquam in mari magno quasi vasa modica nauir-
rent, Similitudines habes in nigredine cinnamomi
dum enim dicit B. V. nigra sum, *Cant:* Loquitur (in-
quit Card: Halgrimis) de dolore quem habuit tempore

Passionis filii, quasi diceret: nigra sum quia decolora- 49.
vit me Sol moriens; in Luna eclipsata, in turture
gemente, in Myrrha ob amaritudinem animi tolera-
tam; in Rosa purpurea, quia sanguine filii sui per
compassionem fuit purpurata &c

3. Loquamur

modo de Maria in suo Martyrio Constantia & For-
titudine invincibili, ratione cuius merito eam Palma
comparaveris, quam Græci Poiuixæ dicunt, quod diu du-
ret, ex nomine avis illius Arabiæ Phœnicis, quæ diu vive-
re perhibetur. Lego stantem Mariam iuxta Crucem
Dñi (loquitur S. Ambrosius) non lego plorantem: stare
enim in illa cordis amaritudine, magnæ adscribitur cons-
tantia. Stabat quodam animi magnitudine; itaque
nec dolor excussit lacrymas nec animum pœna dejecit,
Richard: a S. Laur: L. 2. p. 2. ait: Ipsa statura corporis
nobis, dum in monte Calvario Filio morienti adstiterit, ser-
vitium exhibuit: statura ipsius assimilata est palmæ
(Lant: 7.) in tempore Dñice Passionis, nam cum omnes
Apostoli vacillarent, ipsa immobiliter perseveravit,
Angelus apud S. Brig: Serm: Angelico cap: 16. sic loquitur:
Vere indubitanter credendum est, quod sicut Rosa cons-
tanter in suo loco stare cernitur, quamvis spinæ circū-
stantes & acutiores effectæ fuerint: ita & hæc Benedicta
Rosa Maria tam constantem gerebat animum, ut quan-
tumque tribulationum spinæ cor ejus stimulabant

50. voluntatem tamen suam nequaquam variabat;
Stabat Maria eadem semper; Filius ejus ut latro
comprehenditur; Annæ, Caiphæ, Pilato, & Herodi sisti-
tur, ipsa eadem semper; ut mortis reus damnatur,
flagellatur, Crucifigitur, lanceâ latus ejus aperitur, mor-
tuis sepelitur; Maria eadem semper. O! Incredibilia
Constantia! Quam bene Prisci Constantiam pingebant
in rupe stantem allisis maris fluctibus cum hac
inscriptione: Eadem sum semper. O! mirabilis fortitu-
do: Fortis sane est ut mors dilectio; Cant. 8. Vere Vir-
go hic turris eburnea, & urbs fortitudinis, & pro-
pugnaculum inexpugnabile, ipsa non aggreditur,
sed sustinet, quod ex S. Thoma 2. 2. q. 123. a. 6. primi-
palius est Fortitudinis exercitium, quam aggredi.

Ergo Dilectissimi, ut loquitur S. Amadeus, imitemur
Matrem Dñi, ut inter adversa memores simus constan-
tiæ. Non deerunt tristitiæ, non deerunt adversa, non
deerunt tentamenta. Vallemus animum firma con-
stantia, & inter gladios animi constantia perverere;
hunc similes Dei genitrici post eam adducemus in
templum Regis ejus filii; Nam & de B. Virgine
etiam dici potest illud Isaiæ 55. Vere langores
ipsa tulit, & dolores nostros ipsa portavit; quod sic
in Passione Christi verificatur, ita & de Passione Ma-
riæ, quæ per reflexionem dolorum in ejus animâ

fuit eadem quæ Christi: Dicamus Mariæ cum Ecce. 51.
sua: Pia Mater istud agas, Crucifixi fige plagas, cordi
meo valide... juxta Crucem tecum stare te libenter
sociare in planctu desidero... Eia Mater fons amoris
me sentire vim doloris fac. &c. Conemur que cum
Virgine Christo compati, ut tandem posthæc merea-
mur conglorificari Amen

Die XV. Augusti
in Fæsto Gloriosæ Assumptionis B. M. V.

Textus: Mariæ optimam partem elegit. Luc: 10.

Scopus: Optima pars Mariæ stat in ejus Morte dulcis-
sima, & Assumptione gloriosissima

1. Virgo Dei paræ in omnibus dici potest summa
ut ex hucusque dictis de ejus vita constat; Potest
quidem Deus, cum possit omnia, & plures cælos, plu-
resque mundos illis & mundis longe pulchriores
condere; quia tamen alium Deum non potest facere,
ita nec perfectiorem Matrem Matre Dei, cujus digni-
tas ab eo petitur quo nil perfectius possibile est: &
ideo S. Anselmus Mariæ dicit: O! Dña nihil tibi æ-
quale: omne quod est, aut infra te, aut supra te est;
supra te solus Deus, infra te omne illud quod Deus nō
est: quam Mariæ summitatem contemplantur sumus
hucusque in ejus virtutibus & perfectionibus, restat
nunc ut eandem admiremur in suo termino: licet

52. enim Dimidium facti qui bene cepit habet, ut forte
dicitur vulgare; at ex Hieronimo Non queruntur
in Christianis initia, sed finis; Cum autem in hac
Mariæ omnium solemniori Festivitate, tria ejus
Mysteria celebrantur inclusa, tria Optima hic
monstrabimus: 1. Mariæ mortem, Optimam, quia ab
amore Dei & desiderio cæli unice proventam; ejus
Resurrectionem ac Assumptionem, Optimam, quia
ipsis Angelis mirabilem; 3° demum ejus Coronati-
onem in Cælo, Optimam, quia infra Christum omni
gloriâ superantem

2. Justorum mors, ait S. Ba-
silus in Ps. 115., non est corruptio, sed vitæ occasio;
& ipsum Sepulchrum, Chrysologo teste Serm. 73. ipse
est resurrectionis uterus, & vitæ partus, licet enim
oculis insipientium videantur mori, ut Scriptura
quitur (Sap. 3.) illi sunt in pace, Sic super omnes
Dulcissima Mors Mariæ, fuit quasi somnus ille
de quo Sponsa (Cant. 5.) ego dormio & cor meum
vigilat, anima enim Deo interim fruebatur gloriosissi-
ma, brevissime corpus suscitatura secum in calum-
triumphaturum. Cum ergo Mariæ septuagesimum
secundum suæ ætatis ageret annum (ut fert multo-
rum & gravissimorum opinio apud Drexel: ex Baronio)
cepit Amore languescere, & quia fortis
ut mors dilectio, præ amore & desiderio cæli, mira-

uit obitu suavissimo ex hac vita. quia ubi amor est 53.
ait Bernardus, labor non est, sed sapor, ideo Marice vi-
vere Christi erat & mori lucrum, ut de se dicebat Paulus
(ad Philipp. 1.) & quam Virgini non causavit Dolor ne cessa-
ret, mortem induxit amor ut finiretur. Quemadmodum,
inquit Petrus Damianus, stellæ sunt minores faculæ, &
velut scintillæ ad solem, immo penitus sese abduunt cum
sol adest: ita Virginis Divina charitas ad cæterorum
virorum charitatem collata. velut sol est inter mino-
ra sidera, longe verius valens dicere quam David
Ps. 70. Defecit caro mea & cor meum Deus cordis mei,
ut illud Aug. Pondus meum amor meus, & Ipsa Vir-
go S. Brigittæ sic loquitur (1. 6. Revel. c. 62.) Para-
vi me ad exitum circumiens omnia loca more meo
in quibus Filius meus passus fuerat: cumque qua-
dam die animus meus suspensus esset in admiratio-
ne Divinæ charitatis, hinc anima mea in ipsa contem-
platione repleta fuit tanta exultatione, ut vix se-
parare posset, & in ipsa consideratione anima mea
a corpore fuit soluta, & S. Mechtildis sic Virginem
alloquentem introducit agens de Vigilia Assumptionis
lib. de Spirit. grat. Cumque seraphicus ille ardor in
tantum exoresceret, ut ultra vires corporis non habe-
rem, lecto decubui, omnesque Angelorum ordines mi-
hi ministrabant ignem illum Divinum in me magis
ac magis succendentes, & iste Amoris languor sem-
per

54. per excreverat ab Ascensione Filii sui, ut scribit
Richardus Laurentianus L. 3. de laud: V. cuius haec
sunt verba: *Languit amore post Ascensionem*
quodammodo desiderio pio, felicitis, sed mirabiliter
cruciata, quia sedentem in caelo non teneret. Prop-
ter hunc languorem dicit ipsa: *Et vos virgines An-
gelica nunciate Dilecto Filio meo, quia amore lan-
gueo,* 2

3. Unde est quod tanto flagrabat caelestis Pa-
trix desiderio, ut ad dilectum clamaret: *Quis dabit*
mihî pennas sicut columbae & volabo & requiescam
Ps: 54. *Dñe dilexi decorem domus tuae & locum ha-
bitationis gloriae tuae,* Ps: 25. & Ps: 26: *unam peti a*
Dño, hanc requiram, ut inhabitem in domo Dñi,
Ps: 41. *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes*
aquarum ita desiderat anima mea ad te Deus,
Hivit anima mea ad Deum fortem vivum, 83. *Quia*
dilecta tabernacula tua Dñe virtutum, concupiscit
& deficit anima mea in atria Dñi, ac tandem ex
Ps: 148. dicebat: *Educ de custodia animam meam*
(fili mi) ad confitendum nomini tuo Cupiebat
vi & esse cum Christo filio suo, & licet in hac vita
tota ejus conversatio erat in caelis, in caelum aspi-
rabat ut non solum mente sed & corpore sibi praesentem haberet, & ex incremento hujus ardentissimi
desiderii, simulque amoris dulcissimi decessit e

vita nunc Martyr & amoris, quæ doloris acerbum ^{55.}
Martyrium pertulerat; Cum in suæ mortis articulo
infinita quadam atque immensa vi, quam multi-
plicatis in dies singulos intensioribus actibus acqui-
sierat, anima ipsius felicissima à corpore fuerit
separata.

4. Fuit quoque Optima Marie resur-
rectio & Assumptio in cælum: quod ipsi testati sunt
Angeli qui dulciori præter solitum concentu calos
recrearunt cum Deipara, in caelestem Paradysum
ipsorum opera translata est: qui manserant in cæ-
lo interrogabant: quæ est ista quæ ascendit de deser-
to, delitiis affluens, enixa super dilectum? Cant: 8. &
Quæ est ista quæ progreditur pulchra ut luna, elec-
ta ut sol? Cant: 6. & respondebant, qui eam in cælum
delebant: ista est speciosa inter filias Hierusalem:
hæc est gloria Jerusalem, hæc est lætitia Israel, &
honorificentia populi nostri, tandem quæ omnes eam
videntes introeuntem in cælum, Beatissimam prædi-
caverunt & laudaverunt eam, Cant: 6. Bernardum
audiamus de hac solemnitate: Quis cogitare suf-
ficiat (ait Ser: 1. de Assumpt:) quam gloriosa mundi
regina processerit, & quanto devotionis affectu tota
in ejus occursum caelestium Legionum prodierit
multitudo? quibus ad thronum gloriæ cantibus sit

56. deducta, quam placido vultu, quam serena facie,
quam divinis amplexibus suscepta a filio (qui con-
derari potest, omnia dilecti ad Sponsam in Cantico dic-
ta dixisse) & super omnem exaltata creaturam,
hic Mariæ ingressus in calum nobis in Arca
illius, quæ typus exhibet Deiparæ, adumbratus
fuit 1. Paralip: c. 15. Universus israel de-
bat Arcam fœderis Dñi in jubilo, & sonitu buc-
cinæ, & tubis & cymbalis, & nablis & citharis
concrepantes, & 1. 2. c. 5. v. 7. & intulerunt Sacer-
dotes Arcam fœderis Dñi in locum suum, ibi
ad oraculum templi in Sancta-Sanctorum super
alas Cherubim ita, ut Cherubim expanderent
alas suas super locum in quo posita erat.
Quæ Myſteria S. Joannes Damascenus (Oratio
de Dormit: B. V.) pulchrè sic explicuit: & ani-
mam quidem per Angelos in Sancta Sanctoria
quæ sunt exemplaria vera & caelestia, introducit
sub ipsas alas quadruplicis formæ animalium
& suo silit throno in interiori tabernaculo
in quod Præcursor ipse Jesus ingressus est
corporaliter, &

S. Tandem jurè Optima dici po-
test Mariæ Coronatio, quando in ejus intus
ingressæ capite Dñus posuit coronam de lapide
pretiosissimo, eam quam terræ creaverat Rômam.

cali constituens Reginam ac collocans illam à 87
latere dextro filii sui: Cunctis lætantibus (inquit U-
bertinus Casalius L. 4. Arb. vit. c. 39.) adstitit Regina à
dextris Filii dum sedet ad dexteram Regis, & addit:
Hæc est dextera misericordiæ, in qua placuit Reginæ
nostræ regnare, ut passit miseris misericorditer subve-
nire, Quam elegerat Deus & præelegerat, fecit habi-
tare in tabernaculo suo, ut ipsa Virgo testatur: Eccl. 24.
Dixit mihi, ait, Creator omnium... in Jacob in habita,
in Israel hereditare, & in electis meis mitte radices, & sic
in Sion firmata sum... & in Jerusalem potestas mea... &
in plenitudine Sanctorum delentio mea. Quasi cedrus
exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte
Sion: quasi palma exaltata sum in Cadès &c. Sicque
Sæcra Trinitas Templum suum adornavit: Pater coro-
navit Filiam, Filius Matrem, Sponsam Spiritus Sanctus
comantibus Angelis: Sancta Sanctæ Sanctæ Maria
Digenitrix Mater & Virgo, in Cantico Te Matrem D. Bo-
naventuræ. Quia, ut canit Ecclesia: Maria Virgo as-
sumpta est ad æthereum thalimum. in quo Rex Regum
stellato sedet solio: quo nulla ^{alia} creatura perventura
ut ipsum nostrum insinuat Evangelium Optimam
partem, inquit, quæ non auferetur ab ea, id est, non
solum, quæ æterna erit: hoc enim reliquis Sanctorum
in cælo coronis convenit, sed quæ non desinet esse
optimam seu nec meliorem nec æqualem habituram

58. Tibi (Maria dicit Augustinus Serm: 35. de Sancto
thronus Regius ab Angelis collocatus est in aula
terni Regis, &

G. Abque jam in cali Reginam
coronatae voluit Deus suos ipsos Ministros Spi-
ritus caelestes Mariae quoque ministrare. vide
belle dixit supra cit: Uberinus c. 38. Non intelli-
gas quod Curia caelestis, vel tota B^{ma} Trinitas, nec
Jesus filius fuerint contenti unum Virgini assistere
de civibus Paradisi: nam sicut suae Reginae, & Ma-
tri Dei jugiter assistebat multitudo millie
caelestis exercitus, & quid mirum quod id in caelis
factum sit, cum adhuc in terris stantem Mariae
Angelorum multitudo circumibat, ut vidit S. Dionysius
Areopagita, quam que tanta luce fulgentem con-
spexit, ut dixisse referatur, quod eam ut Deam co-
rasset praemagnitudine gloriae quam videbat, nisi
fide evangelica aliter sentire coactus esset. Sed ut
quid in vanum conamur Mariae gloriam verbis
extollere: si enim, teste Paulo, nec oculus vidit,
nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit
preparavit Deus diligentibus se; quid Amabili-
simae Matri suae preparasse dicendus est? immo
scire credendus est cum & ipsi Caelites Mariae
non cessent gloriam deminari toties repetentes. &

est ista: quæ est ista?

T. Jam vero nos Mariam in
 Cælum contemplantes non sinamus eam benedicere
 & prædicare atque sincere invocare, cum de illa di-
 cere possimus illud Sap: 7. Una cum sit, omnia potest,
 Petamus scintillam illius ardentis in Deum charita-
 tis; petamus felicem ex hoc mundo exitum per ipsius
 meritis imam mortem; terrena fastidiamus, & pro
 celestibus suspiramus: & omnia impetrabit no-
 bis si fidenter postula verimus: Fuit enim (ut iterum
 loquitur civitas Casalius) Virgo elevata elevatione
 preciosa in patrocinio, dum residens in solio juxta
 Matrem Filium, Militantem Ecclesiam dirigit expe-
 dit viam; protegit, repellendo pugnam; irrigat
 impetrandò gratiam, ut ipsa sit omnis gratia viæ
 & veritatis, & omnis spes vitæ & virtutis, sed
 nihil caveamus a culpa: peccatis enim quasi com-
 pedibus ligati non poterimus currere in odorem
 unguentorum hujus Virginis; pugnemus
 que fortiter cum antiquo serpente, cu-
 jus ipsa caput contrivit, & cum
 quo, teste Halgrino, perpetua mu-
 bet pugnam ut nobis præstet
 defensionis auxilium: sic que
 ipsa mediante, accipiemus
 Regnum æternum. amen

60. Dominica Prima Octobris
in Feste Solemnitatis Rosarii B. MARIE

Thema: Quædam Mulier de turba dixit illi: Quis
venter qui te portavit. ~~Matth.~~ 11. Luc.

Scopus: Laudes Mariæ predicare, & S. Rosarium assidue
& devote recitare, & Deo ipsique Virgini grati-
simum, & nobis maxime proficuum ostendat.

¶ Quid sit Rosarium vel Corona B. Virginis nullus
ignorat: quare vero sic dicitur, Doctor Navarrus scri-
psit, ut quemadmodum Rosarium continet multitudinem
fructuum gignentium rosas suaveolentes, ita hoc quo-
orandi continet multitudinem orationum & incantationum
salutarium Angelicarum, quæ frequenter repetita
tam suaveolentiam illis pariunt, qui hoc modo Virgini
laudant, ut Mulier nostri evangelii quæ extollens vocem
ne timore aut verecundia Mariam publice laudaret.
Hinc etiam Corona, tum quia ad modum corona gratia
contextum, tum quia illud recitando tot salutationes
velut ~~quasi~~ lapillis, quasi coronam eformamus. Desipere
dam: Methodus autem illud recitandi melior excogita-
nequit, quam S. Dominicus ex ipsius Virginis revelatione
mundo tradidit, Meditando videlicet suo ordine Mithen-
gaudiosa, Dolorosa, & Gloriosa B. Mariæ. ut observari
est in precariis libris invenire.

2. Licet in terris

laudari nequeat Regina nostra, ut pote quæ, ut ait 64.
Damascenus, encomiorum omnium legem excedit, & ex
monte Fulberti, serm: de Assumpt: Altius celo est de qua
loquimur, abisso profundior, cui laudes dicere conamur,
tamen inter omnes quas ei dare possumus, vix ulla ei
pretiosior esse potest quam quæ in Rosario continentur, in
quo eius gloriosiora recolimus attributa: ipsa enim B.
Virgo non semel id ipsum suis devotis revelavit ut
S. Dominico, B. Catharinae, & aliis pluribus. & in specie
S. Eulaliae in Menologio Ordinis Cisterciensis ad
15. Maji in notis sic habetur: Apparuit ei vigilanti B.
Genitrix semper Virgo Maria, dicens: Dormis Eula-
lia? cui hæc: non dormio; mox Virgo: si vis, inquit, mi-
hi placere, & tibi proficere, noli illam salutationem cito
proferre: scias tunc me gaudium magnum percipere ma-
xime cum dicis, Domine tecum in Angelica salutatione,
S. Bernardino Senensi Rosarium recitanti apparuit
B. Virgo hæc dicens (teste Pelbaro l. 2. Stell. p. 2. a. 3.)
Qui devote famule, multum mihi in tua devotione
complaceo: & ecce quia hæc corona me quotidie hono-
rasti a filio meo tibi impetraui prædicandi ac mira-
cula faciendi gratiam, & scito tandem te in cælis me-
orum meorum gaudiorum participem, lætitiâ nullo un-
quam sine terminanda perfruiturum, & addit Pelbar-
tus: Jam charissimi vos omnes hortor ad B. Virgi-
nis devotionem, ejusque gaudiorum recordationem;

62. Omnes in Dño Iesu admoneo, ut ad coronam illius
Virginie recitationem excitentur, quò in celo cum
eadem Virgine gaudere valeatis, S. Amadeus de
Rosario sic loquitur Hom: 2. Corona illa rubet
sis, liliis albescit, pallescit violis, viret laureis, pa-
mis densatur, oleis impinguatur, omni fructu repleta
omni suavitate referta, ~

3. Quam sit Deo gratus
hic Mariam Laudandi modus, vel ex eo cognosci
potest, quod & ipsum simul collaudemus Deum in
mis sepius repetita Dñica oratione, qua Deus
nos eum voluit alloqui, ut in Evangelio habetur
inde quia etiam cum Deiparam laudamus, Deum
ipsum collaudamus, quia, ut habet Gerson Serm: 100
B. V. dum Maria laudes celebramus, aut recitamus
semper attendimus ad Mysteriorum magna, quae in
Deus operatus est per Filium suum unigenitum
ex ea Natus est, & omnia Mariae praeconia
ex fonte ex hac Maternitate dimanant: unde
Kempensis Orat: 4. dixit: O! Sacratissima & omni
dignissima Maria. dignum est, ut me cum omnibus
creaturis ad hanc perpetuam laudationem trans-
ram, ad benedicti Filii tui gloriam promoverem
Satisque Deus omnipotens testatus est, quam
gratae sint Mariae V. laudes & praecipue Rosarii
citatio tot miraculis & prodigiis: quorum notitia

4.

Unde etiam abunde patebit quia nobis id proficuum
 et sane id bene comprobant verba hæc ipsius Virgi-
 ni ad S. Brigittam (Revel: c. 164.) loquentis de S. Hemi-
 pio Episcopo: Sic, ait, Episcopo illi, qui omnes conciones
 inchoare solet a laude mea, ego volo ei esse in Matrem,
 utique animam presentare Deo, id ipsum sequentibus
 impientis, & similibus demonstrat S. Petrus Damian:
 Calculator, inquit, esuriens ad plenam divitis mensam
 intavertit, nunquid ei cibus negabitur? Similiter, si
 aut temporalia contemnens & gratiam esuriens, veniat
 ad Mensam Matris Dñi toto corde & affectu concinens:
tu Maria: numquid ipsius largitas ei gratiam po-
 terit denegare? ipsa est fons distillans (cant: 4.) qui
 bene compressus fuerit, tactu labiorum devote orantis
 mellinem melleam facile distillabit. ipsa vellus Gedeo-
 nis madefactum rore gratiarum (iudic: 6.) quod com-
 pressionem levissimam devotæ salutationis larga distil-
 labit stillicidia super terram cordis humani, &
 hæc si tam affectuose & constanter magnates & Regum
 familiares salutamus, tot obsequiis afficimus sperantes
 nostram apud Regem facturos causam: quid sperare
 non debemus adeo gratiam Mariæ salutationem repe-
 tendo, nisi quod omnia nobis impetrabit a suo Uni-
 genito

64. genito, cui, ut loquitur Richardus a S. Laurentio
non solum efficaciter supplicare, sed etiam mabe
auctoritate praevalere imperare? Tandem Rosari
recitatio devota corporis & animi infirmitate
rat, vivis atque defunctis prodest, Demones fugi
Dicente Bernardo: Infernus contremiscit, demones
gunt, cum dico: Ave Maria, est signum praesent
tionis, & finalem perseverantiam causat: quia
nia inferni exempla confirmabunt: Propter hoc
omnia S. Rosarii bona, ejus devotio adeo per
extensa est, ut vix alia communior reperiat
tot erectae confraternitates tot Sedis Apostolicae
giis & indulgentiis donatae ut in hac devotione
hinc nos exerceamus

Pro quovis Festo B. M. V.
De Cultu Deiparae speciatim in
Templis & imaginibus

Thema: Qui operantur in me non peccabunt: qui
cidant me vitam aeternam habebunt

Scopus: Exhortatio ad Cultum Marianum, pro
ta multiplica ejus utilitate

1. Cultus omnis in internum & externum dividitur
cum autem apud Deum & Sanctos non prosit
interno externus, inde est quod quidquid hic

68.
de Mariae Cultu dicimus, de ipso, ut ab interno prove-
niente, seu verâ erga B. Virginem reverentiâ & devotio-
nem, intelligimus. Sit ergo pro horum initio Melliflua
S. Bernardi ad Cultum Marianum invitatio: (Totis
S. de Mat. Virg.) medullis cordium, totis præcordio-
rum affectionibus, votis omnibus Mariam veneremur, quia
voluntas ejus qui totum nos habere voluit per
Mariam, En duo fortissima motiva: quod sit hæc Dei
voluntas ut colamus Mariam, & quod omnia nobis con-
cedere voluit per illam, quam suarum gratiarum cons-
tantem dispensatricem: Unde Richardus a S. Laurentio
probare docet, quod quemadmodum Virgo omnibus suis
membris, discursu facto per singula, in salutem utilitatem
nostram, ut bona terra deservivit, sic nos totos oportet
cum omnibus tam animi, quam corporis potentiis, vi-
ribus, membris ac sensibus obsequio tantæ Matris devo-
tione ac consecrare, ut se devoverunt S. Bonaventura,
Bernardus, Anselmus, Ildesonsus, Bernardinus Senensis,
ceteri innumeri, qui Mariæ, ut Terra fertilissimæ, cultui
etiam dicarunt piissimis exercitiis, quibus maximis
etiam munerebus locupletari meruerunt. Primus tamen
et maxime gratias Virgini cultus est imitatio ejus vir-
tutum, quem ei imprimis deferre curarunt sancti, alii
autem cultus sunt ex ipsius Philosophi de partibus
honoris loquentis mente (1. Rhetoric. c. 15.) Sacrificia
monumenta... possessiones, statuæ, adorationes, mune-
ra

ra pretiosa: quodque ad talem cultum nos maxime debet, est, quod Maria suis cultoribus signum destinationis signum, ut in ipsa S. Scriptura. innumeris videtur Isa: 7. ubi postquam dicitur Regi Aiaz. *Pete tibi signum a Dño Deo tuo in excelsum superstitium additur: Ecce Virgo concipiet & pariet* notandum tamen illud quod ibimet includitur. *Pete tibi signum a Dño Deo tuo, in profundum inferni, ve in excelsum supra,* ut intelligamus quod sicut suis amatoribus est Virgo benedicta certissimum ad excelsam illam supernamque beatitudinem indicium; sic præscitis, ejus que cultum negligentibus signum est condemnationis ad profundum inferni, ut de illa quoque verificetur, quod illi Propheta Simeon prænuñciaverat de Filio suo Jesu Christo: Luc: 2. *Ecce positus est hic in ruinam & resurrectionem multorum, & in signum cõtradi-* *tionis,* dicit enim ipsa Dei para de suis Contemptoribus: Osee 13. *Ego ero eis quasi leona, & in via occurram eis, quasi ursæ raptis cubilis, & dirumpam interiora jecoris eorum, & comedam eos ibi quasi Leo,* hinc etiam facit illud. *Signum magnum apparuit in cælo (Apoc: 12) mulier amicta solè, & luna sub pedibus ejus, & datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ,*

Unus ex precipuis modis Virginem colendi, est, in
honoram ipsius templa, Altaria, Simulacra, suis im-
pensis fabricari curare, vel ad eorum fabricas eleemo-
sinis concurrere: quia in his & similibus non solum
proprie sed & alienae inseruitur devotioni, aliorumque
nobis praestitorum cultuum merita participat qui
talibus causam dedit: ut in ditione Laudunensi in
Gallia quidam dives fecit, qui magnificis plane sumptibus
Ecclesiam B. MARIAE dicavit sub nomine de
Laudia, ubi collocata est *fratga* statua B. M^e mul-
tis postea miraculis clara, & concursu multiplici
sanctorum celeberrima. in Italia quoque Religio-
sissimus simul ac eruditissimus Aloysius Novarinus
Caricus Regularis sculpi curavit Virginis in utero
habentis effigiem miram omnino spirantem pietatem,
adstantemque spectantibus ardentissimi castissimi que
amoris affectis, eamque tota Italia magno pietatis
fatu distribuit, Aramque Veronae sub titulo Vir-
ginis in utero habentis erexit gratis que Apostoli-
cis impetratis exornavit, ut omnes in cultum Dei-
pare Virginis adduceret.

3. Cultus quoque imagi-
num Virginis Mariae maxime ei gratus est, ut de-
clarant tot miracula & favores in gratiam eas co-
lentium patrata: & de Cultu imaginum loquens
Synodus 1^a Nicena Act: 4. sic habet: Extra contro-
versiam

68. versiam est, sanctas imagines mirifica designant
miracula, ut & debilibus valeudo bona per
concilietur, saepeque in somnis apparentes, opine
quaque nobis consulant, De Sozopolitana (ubi
est Pisidia) Maria imagine sic loquitur Grego-
rius Presbiter Devotus Scriptor: Inveniebatur
in loco longe antiquissima & ab Apostolorum
temporibus jam pridem summa veneratione
cultu Virginis Deiparae imago, qua certis
temporibus olei cujusdam odoratissimi liquo-
rem exsudabat, quo perunchi, quocumque
afflictaerentur, illico & sine alio medicamento
valescebant, & solus Marianaë imaginis
tus persæpe Libidinis æstum extinxit, demum
in fugam egit, inque suorum clientum pro-
diis puritatis & castimonie amorem accendit
quam proinde præ oculis semper habere con-
mur; huic ut fecundæ vitæ hoc corporis
jumentum ad libidinem effusum castissimorum
ris vinculis alligemus, & omnibus carnis
bris facile superiores evademus, & ab omni
diabolicis insidiis feliciter liberabimur.

communis Ecclesie consensu Deiparae cultus
Hyperdulie deferitur, secundum quam,
quihur Doctor Angelicus 2.2. q. 10. a. 4. ad 2.

69.
rima exhibetur reverentia homini ratione affi-
nitatis quam habet ad Deum, cum quoniam
maximam. B. Virgo habet supra omnes affinita-
tem cum Deo, cum propria operatione, ut docet Cajeta-
nus, attingit fines Divinitatis: ideo absque dubio de-
betur ei potissima post Deum adoratio, quæ ab omni-
bus aliis specie distincta sit. Quod præclare Rutilius
Antonius Episc: lauret: L. 2. in Magn: c. 22. Tit. 9. decla-
rat: Sicut Scipara, inquit, in celo peculiarem thro-
num habet beatitudinis ab omnibus aliis beatis dis-
tinctum, & in terris peculiarem habuit dignitatem
& singularem excellentiam super omnes creaturas in
propria persona; sic etiam debetur illi honor qui-
dam singularis & cultus religiosus, non quidem uni-
versalis & communis, sed proprius specificè distinctus
ab aliis. Hoc ergo Hyperdulie cultu, videlicet super
omnem Angelicam & humanam creaturam omni Re-
verentiam nostram veneratione adoremus, offeramus illi
gloriam & honorem, cantemus ei laudis cantica,
precevemus ut per totum orbem nomen ejus cognos-
catur & glorificetur: qui enim, ut habet S. Bonav:
10. 86, eam non invocat in hac vita non perveniet
ad Regnum Dei & qui vero illam laudat verè peri-
re non poterit, ut loquitur Pelbartus.

S. S. Audiamus

etiam ab ipsa Virgine plura illius devotionis inci-
tamenta

To tamenta : Eccl. 24. Ego, inquit quasi vitis fructificavi
vi suavitatem odoris, & flores mei (cultus meus) fructus
honoris & honestatis... in me gratia omnis via &
veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite
me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus
meis implemini: spiritus enim meus super mel dulcis
& hereditas mea super mel & favum... qui edunt me
adhuc esurient, & qui bibunt me adhuc sitiunt, qui
audire me non confundentur... Ego quasi trames aquæ
immensæ de fluvio... Rigabo hortum meum plantarum
num, & inebriabo prati mei fructum... Videte quoniam
non mihi soli laboravi, sed omnibus exquirentibus
me. In quibus attendenda est energia verborum,
notandæ phrasæ, comparationes, similitudines,
& ad intentum revocandæ & applicandæ.
Proverb: 8. O viri ad vos clamito (Prosequitur
Piissima Dñâ) & vox mea ad filios hominum...
Ego diligentes me diligo, & qui mane vigilant ad
me, invenient me, mecum divitiæ & gloria, omnia
superbæ & justitiæ, ut ditem diligentes me &
sauros eorum repleam... delicia mea esse cum
filiis hominum: nunc ergo filii audite me. Beatus
homo, qui vigilat ad fores meas quotidie, &
observat ad postes ostii mei: qui me invenierit
inveniet vitam & hauriet salutem à Dño, qui

... in me peccaverit, laedet animam suam: Om- 77.
... qui me oderunt diligunt mortem & c. 9. Si quis
... parvulus veniat ad me, ... venite, comedite panem
... & bibite vinum quod miscui vobis... per me
... multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi an-
... ni vite, Cant: 2. Ego flos campi & liliū convul-
... sum... Fulcite me floribus... cap: 7. Quid vide-
... ti in Sulamite, revertere, revertere... veni dilecte.
... nova & vetera servavi tibi, ... c. 8. Ego murus &
... mura mea sicut turris... vinea mea coram me est...
... vir affert pro fructu ejus mille argenteos, O! quot
... hinc pia Mater promittit suis cultoribus, & pro
... hac & pro altera vita: omnia quæ pro hac vita sunt
... operuntur ad bonum gratiæ, quam impetrat suis de-
... votis, ut in verbis nostri thematis B. Virgo promittit
... dicens: Qui Operantur in me non peccabunt, ad hoc
... vim referre & dirigere debemus quidquid pro hac vi-
... ta desideramus aut petimus: pro aliâ autem vita
... vicium & ineffabile bonum, nobis pollicetur si eam
... cultu devoto in suis templis aut imaginibus honora-
... verimus, cum ait: Qui elucidant me vitam æternam
... habebunt; hoc est: qui ornatui ædium mearum, ima-
... ginum, statuarum, & pro sua facultate intenderit,
... vel constantibus ac devotis precibus me invocaverit,
... vel laudes meas prædicaverit, vel tandem quovis mo-
do

72. se meo cultui augendo vel propagando ~~se~~ deventur
& modo sibi possibili usque in finem. ~~in~~ in mei obsequio perseveraverit, hic in aeternum me protegente salvus erit.

6. Quamvis porro omnes vite nostrae dies Mariano cultui dicare & possimus & debeamus, ex immemoriali tamen S. Ecclesiae usu dies Sabbathi specialiter Mariae consecrata est, quia speciales hac die favores clientibus solita fuerit concedere, vel quia, ut S. Bernardus (de Pass: c. 2.) dicit, Maria sola per illud triste Sabbathum a morte Christi stetit in fide: propter quod, addit, aphissime tota Ecclesia in laudem & gloriam ejusdem Virginis diem Sabbathi per totius anni circulum celebrare consuevit, vel tandem quia, ut aliqui cum Castro. in hist: virginis, opinantur Maria concepta & nata fuit die sabbathi. Deinde etiam dies sabbathi utpote hebdomada septima, sacra erat ipsis antiquis, ut habet Clemens Alex: L. 5. Stromat: Septimam diem, ait, esse sacrum, sciunt Graeci. sic de eo scribit Homerus: Sacra dies verò post haec tùm septima venit: in hac ergo die semper speciali aliquo obsequio Mariam honoremus, in qua praecipue se honorari velle significavit multis miraculis, apparitionibus & signis: fugiamus in ejus honorem peccata omnia ac peccandi occasiones, & ex toto nos Mariam

committamus tutelæ: etenim Mariam sequens (inquit ^{73.}
Bernardus hom: 3. sup: Missus.) non devias, ipsa duce
na fatigaris, ipsa propitiâ pervenis, ad vitam scilicet
ceterâ eternam

De Maria Patrocinio
De quo Festum proprium celebratur in His-
pania aliquâ Dnicâ Novembris

Textus: Ego diligentes me diligo: Proverb: 8.
Qui me invenerit inveniet vitam, & hauriet
salutem a Dño. ibid

Supus: Maria Patrocinium ad omnes mortales ex-
tenditur: quod tamen è cælo principaliter
in devotos suos exercet.

1. Beatissima Virgo Maria (dicit Idiota Sapien-
tissimus in Prologo contemplat: de D.V.) sicut est
omnium Regina, sic & omnium Patrona & Advo-
cata, & cura illi est de omnibus: Longe enim positos
illuminat radiis misericordie suæ; propinquos per
spiritualem devotionem consolationis suavitate;
presentes sibi in patria excellentia glorie, & sic
non est, qui se abscondat a calore ejus, miseri-
cordia enim illius plena est terra, rigatque to-
tum Universum; nec inepte ejus Patrocinium pal-
lio magno potest comparari sub quo orbis prote-
gitur

74. gitur vniversus, vel soli clarissimo, qui oritur
super bonos & malos, ut omnes bonos efficiat: Qu-
tas ne, Cingit Doctor Mellifluus, Ser: de verb: Apoc:
ipsa est sole amicta mulier? nimirum ea est, que
velut alterum solem induit sibi: quemadmodum et
ille super bonos & malos indifferenter oritur, sic ip-
sa quoque præterita non discutit merita, sed om-
nibus sese exorabilem, omnibus clementissimam
præbet, omnium denique necessitates amplissimo
quodam misereatur affectu, Rite Virgo clemens
dicitur, teste Isidoro Etimol: c. 8. ab eo quod
cluat, id est, quod protegat & tueatur. Hæc enim
est ingens illa, amplissima que vitis, qua Dei Omni-
potentis manu plantata, implevit terram. Operi-
montes umbra ejus, & arbuscula ejus Cedros Dei: ex-
tendit palmites suos usque ad mare, & usque ad
flumen propagine ejus, Ps: 79. Maria Regina
Misericordiæ (ait pius Scriptor in M. S.) per modum
gallinæ congregat & fovet peccatores & justos sub
misericordiæ & pietatis suæ, quousque conualescant
& valeant per se volare: vnde ei dicere possumus:
Sub umbra alarum tuarum protege me: & in umbra
alarum tuarum sperabo donec transeat iniquitas
& sicut tentorium aut pallium circa collum conti-
gitur superius, & dilatatur inferius, ut plurimum ad
confugientium cooperire sit aptum tegumentum. an-
tra

Franc: de
Retza Odo
Prædicat:
to: 3. super
Salve Regina

tra pluviarum impetum, Sic Virgo Beatissima supe- 75.
rius in se unitur & coniungitur omnium virtutum pun-
ctuali conjunctione, & inferius expanditur & dilatatur
ut ad se confugientes clementer recipiat & cooperiat. hinc
dicitur: ^{Tentorium} ~~Tentorium~~ istud est tentorium, quod Virgo extendit
quasi nubes. ^{Dudum} ~~Dudum~~ istud est pallium, quo quis operitur,
intrans per spem eius tabernaculum, iudic: 4; istud est
pallium, quo Rebecca cooperuit se, Gen: 24; istud est
pallium laudis, quod datur scilicet in refugium ad eam
confugientibus, isa: 61; istud est pallium zeli, isa: 59.
De illa dici potest illud Ps: 81. Spes omnium finium Ter-
rae & in mari longe)

2. Sicut in magna domo præter
Patrem familias qui caput est & princeps, Matrem
nam aliquam esse necesse est, non solum ad gignendos
liberos, sed ad eos deinde lactandos & alendos: sic in hac
Dei domo, quæ est Ecclesia, etsi communis omnium
Pater est Christus, qui suo omnes sanguine regenera-
vit; tamen decuit suam quoque esse Matrem, quæ ad
spiritualem hanc vitam efficiendam, & ad eandem nu-
triciam, propagandam, & protegendam sit intenta:
hæc autem est Saluifera Virgo Patrona & Protectrix
nostra. Richardus a S. Laurent: l. 1. c. 3. sic loquitur
Maria sicut est omnium Regina, sic est & omnium Pa-
trona, & equaliter, quantum in se est, est ei cura de
omnibus sine acceptioe personarum, quæ super om-
nes

76. nes accepit plenitudinem dignitatis, & ipsa S. Be-
gitta locuta S. 1. Revel: c. 78. sic ait: Ego sto super mu-
dum cum oratione mea assidue ad meum Charissimum
Filium, sicut Arcus super nubes cæli, qui ad terram
inclinari videtur, & ambobus finibus suis eam tan-
gere. Per arcum enim me ipsa intelligo, nam ad habi-
tatores mundi me inclino, scilicet tangendo utroque
bonos & malos continua oratione mea; ad bonos ut
stabiles efficiantur; ad malos autem, ne in malitia
sua habeant processum, & deteriores fiant, Oves
maris stella, portus naufragantium, anchora pecca-
torum! Rosa, inquit cit: Richardus S. 13., spinæ
adhæret, licet omnino eis dissimilis, & Maria pecca-
toribus, qui sunt spinæ, pietate adhæret & compas-
sione, licet a peccato omnino immunis, Unde S. Bern-
serm: de aquæ ductu ait: Advocatim habere vis
Christum? ad Mariam recurre, ipsa exaudiet
sua reverentia, Exaudiet utique, prosequitur S. Sicut
Matrem Filius, & exaudiet Filium Pater. Filio
peccatorum scala, hæc maxima fiducia mea, hæc
tota ratio spei meæ... Quæramus gratiam, & pro
Mariam quæramus, quia quod quærit, invenit, &
frustrari non potest, Innocentius III. Pont: Max: ser-
2. De Assumpt: Ipsa Virgo, inquit, est pulchra ut
electa ut sol, aurora consurgens: luna lucet in no-
te, aurora in diluculo, sol in die: Nox est culpa,

diluculum penitentia, dies gratia: qui ergo jacet 77.
in nocte culpæ, invocet Mariam, respiciat lunam
ut ipsa ad compunctionem illustret; ... Qui ad dilu-
culum penitentia surgit, respiciat auroram, de-
precehit Mariam, ut ad satisfactionem illuminet
& qui est in die clara gratia, respiciat solem, oret
Mariam, ut ad perseverantiam adjuvet. 2

3. Guil-

elmus apud Delrium sic habet: Maria neminem
sua pietatis sinu repellit, sed potius invitatur & attra-
hit universos... Multi de peccatis gravioribus emergentes,
adhuc pro recentibus plagis ægram habentes conscientiam,
in uberibus pietatis ejus, quasi lac, sugunt; postea vero sanc-
te paulatim conscientia, de uberibus ejus sanctæ exultatio-
nis vino inebriantur, unde nobis dicit piissima Mater: venite
omnes ad ubera mea, & sugite absque argento, & absque ulla
commutatione vinum & lac, ipsa est virga directionis, vir-
ga regni Dñi, quia dirigit meritis, orationibus, & exemplis
ut quot ingrediuntur in regnum filii sui, & ab ipsa que-
renda est per orationem directio & conductus. ipsa est
Ara celi: cupit aliquis iram justissimi iudicis in morte
fugere, ad hanc cælestem Aram tanquam aylum con-
fugiat, cupit quispiam horribilem illam damnationis
sententiam: ite maledicti, declinare? Aram hanc accedat
in postrema illa vitæ catastrophe, audiet sine dubio dul-
cissimum illud: Venite benedicti: atque in hęc sensum sic

78.
P. Bened.
Fernandez
Comm: in
Genes: 32.

scribit Devothis quidam jesuita: Mira quidem im-
munitatis Altare Virgo est Mater, inviolabile miseris
illuc confugientibus perfrugium: non inde peccator au-
ditur, quin potius Aram hanc tenens & justum dolorem
concepit, & veniam subripit delictorum, & debitas avertit
penas, 9.

4. jam ergo si Maria omnium, etiam per-
versissimorum se invocantium Patrona & advocata
est; si in ipsam sperandum est, ipsius fideiobis per-
vis, quanto magis ferventibus castissimis que eius
Amatoribus, in quorum ore potissimum saluberrima
quadrare videtur: spes nostra salve: qui enim fer-
ti affectu B. Virginem diligit, indubitanter se ab
dem vicissim diligi pia quidam presumptione co-
fidere debet, cum ipsa dicat Prov: 8. Ego diligentes
diligio, in viis justitiae ambulo ut ditem diligentes
Cum igitur ex vivis effectibus comprehendamus
Deipara nos cordiali affectu diligit, ut pote, quae
proprio Filio non peperit, sed in signum amoris
nobis omnibus tradidit illum, cum quo & omnia nos
donavit; convenit vice versa, ut nos quoque eam
redamemus, a qua omne bonum nos participamus
speramus; convenit que, in tam benevolentem Patrem
a qua nobis tam innumera bona proveniunt, nos
versas spes nostras post Deum collocare 9 & nos
sufficiant pro Institutum nostri ratione, ubi solim

videmus nobis aliqua indicare, ut in necessitate 79.
casibus, si libri defuerint, possimus aliqua ex piis
& probatis Auctoribus & in promptu habere, qui-
bus amplificatis & copiosius explicatis nos-
tras conciunculas conficere utcumque
valeamus. In hujus autem Mariana
materica complementum libet ali-
qua hic transcribere Mariana
exempla, ad dictorum ubi
conveniens fuerit mayo-
rem confirmationem

7

90.
*Exempla aliquot selecta
Quibus Marianus Cultus excitatur
& ejus Universale Patrocinium
Commendatur*

B. V.
Docet
ignorantes

1. *Litteræ annuæ Soc^{is} Jesu ex Philippinis narrant, rudissimæ Indæ recentior baptizate, ac è via hac discedente sine opportuna doctrinæ Christianæ peritia, prohibitum esse ab Angelo ingressum in celestem Sanctorum Urbem. Accedens vero Deigenita Virgo Maria ad januam cæli edocuit perfectam eandem & barbaram mulierem doctrinam Christianam & jubente Deipara reversa est in mundum, præterque his omnibus tam verbo quam opere, per aliquot dies ingravescente, quæ laborabat hysteriâ, mortua fuit, & ducente, ut pie credendum est, ta Magistra Virgine, ad cælum evolavit.*

2.
Docet & sanat. *Alphonsus Ramos, in Hist. B. M. V. de Copacavana in Peruviano Regno venerata, narrat, alterum reclusum & claudum Indum edocuisse edochum per novem à B. Virgine omnem doctrinam Christianam & suavissimum Canticum Passionis Dñi N. J. Christi ab ipsa eformatum. Post quos novem dies ex claustris, sanus factus est corpore & anima, anima*

3. In Cælo Stellato Mariæ

refertur, Mahometanum servum mordicis re-
 nantem Christianam Religionem suscipere, a sapientissi-
 ma Virgine conversum esse, atque edochim quomodo se
 Crucis deberet signare. Insuper patientiam suasit
 curata, inrentem consolata est jucundissima, aliumque
 Mahometanum conservum exprobrantem illi alteri Chris-
 tianæ Religionis susceptionem, ad recipiendum simul
 cum illo Baptismum reduxit Magistra

Convertit
 ad fidem

4. Judæus qui-

Perfidum
 Judæum re-
 ducit

ut refert Vincentius Belvacensis in suo Spec. Hist. in
 benax perfidia, ad arborem quasi ad palum necis
 atque inedia pene confectus, vidit primum in som-
 niâ Mariam V. instar Matronæ pulcherrimæ ab ipso pro-
 cognita, & a vinculis eum solventem. Deinde vero
 exsuo peritis somno, aspexit se se ab universis vinculis
 solutum, eandemque matronam propius stantem,
 qua sciscitanti illi de patria & nomine, respondit se vo-
 cari Mariam, & esse Mesia Parentem, arreptum que su-
 per illum duxit in montem excelsum valde, unde osten-
 det ei in profundissima valle tenebrosam inferni puteum
 & in cælo lucidissimam Gloriæ mansionem: hic exul-
 tantes Cælicolas, illic gementes damnatos, inter quos perplu-
 res ab ipso notos Judæos. Tunc edocuit Virgo Judæum via
 veritatis & perditionis, ut quam malisset eligeret, atque

82 disparuit. iudæus autem elegit Religiosum viuum
a quo illuminante Mariâ breviter omnia necessaria
edoctus, baptizatus est, & in posterum sanctæ vitæ
exemplar factus S

Errantes
revocat.

S. Puellam nobilem, ut habetur
in Spec: Exempli, & valde formosam in Conventu
nialium novitiâ, & voto castitatis Christo & episcopi
tri Virgini omisso simul adstrictam, eduxit de conventu
hu variis & miris artibus tam suis quam parentibus
sibi matrimonio copulandam nobilis quidam Aduer
horrificâ autem inferni representatione in somni
ta, & acri Virginis objurigatione eidem propter
lilitatem inflictâ, reversa est in canonicum, ubi
le conjugium cum Dño celebravit, sancte vixit

Peccata
impedit Refert S. Pet: Celestinus in Opusc: cap: 12. sequens
sum: Monialem certo piâ, & Dei genitricis vere
tam seduxit sceleratus homo; & ad egit sacrilegiam
deserendam Religionem & fugam cum eo à Con
capescendam: per tres vero integras noctes exibat
prohibuit Deipara Virgo, manu sua inter clau
seram janne posita: quo miraculo ab ipsa
li clarissime viso, in cellulam se contrita recep
Angelicæ posthæ peracte vitæ præcognita morte
tissima obdormivit in Dño S

7. in Cælo stetit
charitatis cap: 10. Nobilis Gallaciæ femina nomine Lucia
munera exercit plurima erga sibi Deo tam

...cise viso marito suo in Christiano contra Mauros 83.
...ralio, vidua mansit & pragnans. Mox autem capti-
...ducta fuit a victoribus barbaris in Maurusiam,
...propter diendam fidem & castitatem servandam
...numeros perpersa fuit sub barbari servitute labores
...emper constans in suis Mariae devotionibus persolvendis.
...adveniente vero pariendi hora, quae fuit in Nativitatis
...fisi nocte, descendit in stabulum paritura, cum ecce ad-
...venit Deigenitrix Virgo, quae partui adstiterit quasi obste-
...trici munere fungens; adstiterit & Christus ipse, qui puerum
...memiter baptizavit, & Mariani ei nomen imposuit, &
...die Purificationis Mariae ducta est ab angelo in templum
...nunquam visum Sacrum auditura ab ipso Christo ce-
...brandum, tunc filium oblatura quem ipsa Virgo in suas
...cepit ulnas. Deinde in quadam die post solutum M^{ae}
...Virgini quotidianum S. Rosarii pensum, repente tradite
...fuit haec captiva ab Angelo in Compostellanam S.
...xobi Ecclesiam. Postremo, educato jam filio sanctum
...thianum arripuit statim, ubi pie vixit, & sancte
...iter brachia Virginis obiit, ejusque filius Marianus
...mundanis despectis in eremum recessit, ubi vitam &
...viam Mariae protegente prodigiis habuit illustrem
S.

...mens adfert Henricus Gran in Libro Scala caeli: Puerum
...Quatuordennis piissima virgo quadam Deiparae ma-
...time devota, desiderabat anxie, & exposcebat sollicite
Puerum
Jesum tradit
Devote

84. ab ipsa, ut ostenderet sibi Filium suum Jesum: quidem obtinuit in eadem Natalitii Dñi nocte, in qua apparuit ei Virgo Maria Puerum Jesum manibus suis gestans, deposuit que eum inter puella illius uinas, cui subridens Jesus dixit: amas me? cui puella respondit: hoc dicat cor meum: quo dicto aperit illi pectus ex quo prosiluit cor, ipsa que in amplexu pueri Jesu expiravit amore. Christi succensus intonuit subito celestis musica, accurrunt vicini mortuam inveniunt puellam corde extracto in aureis litteris hæc scripta legerunt: Diligite me, quia tu creasti, redemisti, & dotasti me

Devotos
mira recreat

burgi Germaniæ urbis Monachus Cisterciensis (nomen habet Casarius L. 7. c. 21.) Devotissimus Mariæ Capellanus desideravit anxius & rogavit B. Virginem, ut se deo videndam permitteret: quod salubrius quam optatum consecutus fuit; primò enim misit Deigenitrix S. Agnæ que illum suo nomine inviseret, & dulcissimo cantu recrearet; deinde misit illi similiter S. Catharinam Martyrem; postremò apparuit illi ipsamet, & tam sua videri coram se canere cepit, ut ipse velut mortuus in terram ceciderit, & post nonnullos marianis favoribus plenos annos, amoris obitu interit.

à periculis
anima liberat.
castitatis
amantem

10. Imperatrix quædam Romæ ut Refert P. Alloza nomen relicens, nobilis quidem genere, nobilior vero pietate ac devotione in Deiparam

corporis autem pulchritudine inter omnes illius aetatis 85
feminas longe nobilissima, propter defendendam castita-
tem suam, & servandam fidelitatem Imperatori marito
merito debitam, innumera perpessa fuit mala exitia
scilicet, iterata falsa testimonia per plura, calumnias,
honoris jacturam, servititem, famem, sitim, & pericula
mortis frequentia ac vere gravissima: a quibus omnibus
miraculose profecto eduxit eam liberam S. Dei Parens:
ad majorem in mundo restituit honoris famam, ad spiri-
tuale cum Christo conjugium in quadam religione supers-
tite adhuc Imperatore amicabiliter transiit, ubi usque
in finem, Maria juvante sanctissime perseveravit.

Favet
Castitatis
amatoribus

Anno Dñi (apud Calum Stell: L. 1. c. 4.) 1610. erat Matriti
adolescens satis pius & B. Marice de Atocha ita vere
devotus, ut uno quoque hebdomadae sabbatho nudis pedi-
bus iret valde disuculo ad imaginem illam visitandam
recitans in via sanctissimum Virginis Rosarium, in cu-
jus per celebri sanctuario sacramentali Confessione ex-
piatis & Sacra Synaxi refectus audiebat Missam, &
sanctata Virgine Maria de Atocha ad suam redibat
alacer domum, diurno officii sui labore accuratius se
applicabat: Vxor autem inanibus zelotypiae cogitatio-
nibus agitata, videns in uno ex iis Sabbathi die venie-
ntem virum suum ab illo Virginis Sanctuario associa-
tum pulcherrimo juvene, dixit illi rabida, eum esse

Item Sabbathi
colentibus.

86. juvenem, quem spreta ipsa uxore sua nefando & lu-
anrioso deperibat amore: quibus dictis egressa est e
domo, in qua solus manens maritus a mœore præ-
rephus, & a dæmone desperatus laqueo se suspendit. In-
vocata verò in extremis mortis angustiis Virgine M^o
de Atocha desperatam corporis mortem effugit ipse
illa vero in domum reversa, & veritatis conscia à
diabolico Zelotypiæ furore libera facta est.

Peccatores
ad se cla-
mantes ex-
audite

Est Despe-
rantium salus

*
Aliquot
Imagines
& Sanchiana
D. Mariæ V.

Lauretana

12.
Percelebris Concionator, apud Alora, qui Romæ plu-
rimos peccatores ad Deum suis concionibus convertebat,
ipse vero innumeris luxuriæ, concubinalis, sacrilegi-
rum, & quod pessimum est, occasionis proxima irreligi-
osis peccatis: fugiebat a Deo misericorditer enim qua-
renti, atque ad eum pluribus vocantis Dei resistens mi-
sericordiis, ab emendatione sua, & ab ipsa Dei miseri-
cordia desperabat omnino: invocans autem supre-
mam Cælorum Reginam, Angelum quemdam inie-
to gladio vitam ei eripere minantem, continuè ipsa,
unde ille se se ad Deum sincere convertens, in patienti
penitentem. Quæ Deo gratissimam egit vitam in
Cenobio quodam, ubi religionis statim amplexatus
in Deiparæ obsequio pie obiit.

13. in Historia

Lauretana habetur (lib: 3. cap: 32.) quod Luxuriosus
juvenis propter illicitam ad consentiendum libi-
dini suæ pulcherrimam & castam feminam quæ

11. nulla tenus vincere poterat, homagium etiam ^{87.}
diabolo præbuit cum syngrapho eidem exhibito
anguine suo subsignato traditionis illi animæ suæ.
hæc mulierem vicit & libidinem suam explevit:
voluntas vero contorquentibus eum assiduis conscientia
moribus, profectus est ad Lauritanam B. Mariæ V.
tinnam, ubi anxie orans pro rescindendo illo diaboli-
facto, vidit chyrographum illud in manibus suis,
quod tradidit Confessario perdocto, & confessione genera-
tium illo peracta sanctam vitam instituit, unde
sanctam mortem obtinuit.

14. Scribit Doctor Felix ^{S. Mariæ}
^{de Columna}
^{vilgo. Del Pilar}

Amada in Hist: Virg: Del Pilar, quod navigantibus
historicâ Barcinonem, marito, uxore, & quinquenni
filio a Columnata Casaraugustæ Virgine misericor-
diter impetrato, decidit puer in mare, a quo repente
reversus fuit: suum autem progredientibus iter parenti-
bus eius, primam completuris intentionem visitandi Cæ-
sar-Augustanum Mariæ Sanctuarium: cujus sacellum
ibi imago sita est, cum flebibus multis sine filio in-
venientes, ibi mirabiliter ipsum eundem filiolum in-
venirent multa sibi naufraganti a Columnata Virgine
facta pietatis officia enarrantem, & in grati animi vi-
suum plura ad sacelli illius ornatum reliquerunt
parentes pretiosissima, & ad perpetuam tot favorum
memoriam.

Monserrate sequens narratur miraculum: Franciscus de Salinas
 de Comes de Rocaforti, Uxor ejus, ac soror istius miraculose
 liberati sunt a precipiti submersione in rapidis fluminibus
 Fluvia dicti aquis propter unum invocatum Virginis
 Montiserrati subsidium = item: irata mulier ponderoso
 malleo, aliis que instrumentis quibus percussit, atque con-
 fudit dormientem maritum, interimere non potuit. Maritus
 Montiserrati invocantem illum, qui brevi a tot etiam ve-
 neribus factus est sanus, aufugam interim muliere.

Portus
Naupagan-
tium

mortalia
sanat vulne-
ra

Franciscus Martorell in Hist: Virginis Verhusensis de
 De la Zinta a Sacra Fascia, vulgo: de la Zinta, narrat, quod
 Mahometani captivi Verhusæ degentes cum viderent
 Sacra illius imaginis invocatione tot fieri in favorem
 devotorum prodigia, & ipsi orare ceperunt, ut se a
 civitate liberaret, dum per ipsius Ecclesiam quodammodo
 pertransirent ad suum euntes quotidianum exercitium
 panificæ Ecclesiasticorum fornacis excolendæ; & sane
 non incassum orarunt: quædam enim nocte, post sol-
 tas quas promiserant quotidianas precinuncias, a som-
 no surgentes ab omnibus se expeditos catenis & adipe-
 dibus invenerunt: quos Virgo benedicta dein & ad
 mæ captivitate mirabili concessa conversione liberavit.

Liberatrix
captivorum

in Historia impressa anno 1684. c. 5. pag. 51. B. 89.
de Luch in ea insula celebris imaginis, scribit, fa-
liti successu decidisse puerum quemdam in mare: quo di-
ligenter quæsito & non invento quia jam inter undas se-
ulto, nilominus tristes parentes venerunt ad sacrum de-
lirium B. Virginis de Luch, ubi, dum mortuum illum
ante sacram Iconem deplorant, ecce subito eisdem vivus
apparet in præambulo Ecclesiæ veteris atrio, erecto digi-
tostendens Mariæ imaginem ac dicens: Ecce Ecce, ista
est quæ me suscepit & eripuit ab undis ~

18. In Authen-ge los -
Desamparados

Confraternitatis Virginis Desertorum Valentia in
Veneratæ duplex singulare hujus Iconis jugæque
prodigium annotatur, unum in mortuis, alterum in rebus
supplicio mortis addictis: Dum enim in lata Valentia
desertum aliquod existit hominis cadaver, voluit
sollicita Virgo versus locum illum, quod notantes ei suc-
currere accurrunt: & erga capite plectendos, quibus pro-
supplicii locum. vera, illius S. imaginis effigies invocan-
proponitur, visa est nonnunquam illis piissima Virgo
illam quod manu gestat inclinasse in indulgentiæ signû:
post visum statim populus veniam acclamat & impetrat,
remittendo reo ab omni pena ~~manenti~~ soluto manente

19. De la Sta
cueva

Josephus a Jiskita in Hist. Virginis de la Cueva Santa
in Segobrigensi civitate sita in Valentino Hispania regno
scribit, quod ibidem anno 1643 Adulescentulus duodennis

90. nomine Hyacinthus Cabanes, ab agitato in arena tanto
lethali confossus vulnere, invocata S. hac Virgine Sancta
Cavernæ, tam repente quam mirabiliter à vulnere sanus
& de morte ad vitam restitutus est ei sacra imagine appa-
rente, omnibus miraculum! proclamantibus = & Quidam
Scolasticus pedibus claudus, oratione in hujus S. imaginis
templo factâ, sanus & robustus currens que exiit S. alio
quadriennis puerulus a peralto ruens lecto, media Pa-
rentum ad eandem prece, ex toto incolumis evasit.

Del Niño
perdido.

Miraculosa Imago Virginiis Pueri perditii, qua nunc
colitur in Villa. Caudiellensi ejusdem Regni Valentini,
quamque secum gerebat S. Vincentius Ferrerius in Apo-
stolicis excursionibus suis, Viatores duos (ut in istius
imaginis habetur Historia p. 2. c. 7.) a phantasmate
horrifico, aut, quod verius est, ab immanibus demoni-
um præstigiis invasos, & a tempestate tonitruorum
& fulgurum hirsutissime plena valde percussos se in-
vocantes mirabiliter liberavit prodigiosis lucibus re-
pente a celo delapsis, atque ex duobus unum in le-
thali submersum peccato misericorditer edocuit veram
penitentia viam: piissime ab intentata vindicta ave-
vit, & ad meliorem convertit vivendi frugem.

De Atocha Anno Dñi 1637. die 11. Julii Matrii celeberrima, quia
inea extinctum fuit ingens illud plateæ majoris inco-
ndium, tria evenere prodigia perpetrata a Miraculosa

in imagine Virginis de Atocha ad suum Sanctuarium
devota processione revertentis: Franciscus de Huete utro-
que debilis pede, potentissimum invocans Deigenitricis
subsidiū, coram innumero vidente populo, utroque
robustus pede, tripudians valde, exultare subito cepit.
Puellula natione hyberna, una manu & pede altero
debilis Eiusdem interpellans Virginis de Atocha suffra-
gium repente etiam, stupentibus cunctis sanata est =
Adolescenti utraque aure surdissimo, perfectus, quem ab
eadem poposcit Virgine, concessus est repente coram
omni populo auditis. Omnia habentur in Historia
Sanchiarii impressa anno 1670. Vide etiam
supra n. 11. ^U

22. R. P. F. Antonius de Heredia in Hist. de Sopeltran

Virginis de Sopeltran in Hispania veneratae, refert, quod
Casilda Mahometani Almon, Regis Toletani filia anno
aetatis suae supra vigesimum quinto propter sapientis-
simam eiusdem Virginis Mariae directionem a Mahome-
tano patre ad Catholicum Ferdinandum Regem: & Toletum
Patris sede, Burgos hispanam tunc Ferdinandi
curiam prodigiose traducta fuit: Ubi gubernante & ins-
trante caelitus Deipara, remisit primum illa ad paren-
tem omnem mahometanam familiam: Deinde in Religio-
ne Christiana adamussim instructa, baptizata est, & postre-
mo constructo Religioso Conventu iuxta illa Burgorum co-
enaciam, clausa illic cum nonnullis eam sequentibus feminis
vixit sanctissime annis 75. quibus expletis centenaria

22. obiit tot virtutum meritis plena, eaque per celeberrimam
fidelitatis famam, ut per communem omnium acclamationem
pro illorum consuetudine temporum, sanctorum fuisse
fuit adscripta

de Guadalupe.

23. S. Vincentius Stephanus Tartarus
Valentinus Civis invocata B. Virgine Cupini (vulgo de
Guadalupe in celebri quod habet in Castella Sanchiarre)
eaque caeleste ipsi electuarium propinante, repente ab
innumeris vulneribus a latronibus ei influctis sanus
factus est, & a morte violenta sibi imminente eadem libe-
rante immunis evasit, cuius invocatae nomen adeo ve-
nerati sunt illi latrones, ut illico eum licet multis plagis
ante afflictum, vivum saltem reliquerint

24. Ecce

del Sagrario.

siasticus pius Virginis Mariae à Sacrario Toletano
veneratae salis devotus, ministrabat in subdiaconi
munere Toletano Antistiti solemniter celebranti. Vi-
dit autem ille diabolum instar ridiculae simiae, super
orchestram sedentem, unde in pergamica charta scri-
bebat peccata duarum signanter mulierum de suis
impudicitis sub eo tempore colloquentium: qui volens
dentibus membranam distendere tam ridicule quam
sepe rethroversus corruerat: quo a solo eo subdiacono
so in grandem & scandalosum erupit ipse cachinnus,
pro quo dato scandalo, suo privatus fuit ecclesiastico
beneficio; at favore Mariae Virginis majora postea
fortuna bona & praestantiores honoris dignitates a-
doptavit

...plus est; nam re Mariæ jussu ad Brasulem delata 23.
... illa diaboli membrana, & suam recuperavit sanam,
... mediis Anhistitis monitis ostensa que charta illa, mu-
... res ea vitam emendarunt & ita refert Villegas in Flo:
... ant: disc: 48: n. 62. ~

25. *S. Franc Poiræus Soc: Jes: De Veauue.*
... coron: trip: tract: 1. c. 12. gratiosum sane hunc refert
... eventum: Massilia in Gallia percele-
... est templum in quo miraculosa venerantur Mariæ
... imago, Nostra Dña de Veauue appellata: cujus favorem
... in hunc modum expertæ sunt Moniales percelebris ibi-
... tem Cœnobii: nam omnes suis sibi amputatis naribus
... castitatis amore, horrifice raram suorum deformaverunt
... pulchritudinem vultuum; ut eo mirabili facto castita-
... tem illasam servarent a permultis barbaris, qui con-
... ventum illum ad explendam libidinem suam violenter
... iam erant ingressi: quibus autem illis abeunfibus,
... tenuiores nares, & pulchriores aliis prioribus reddi-
... et eisdem facies Virgo Dejpara de Veauue ab ipsis
... castitatis periculo invocata: in cujus gratiarum actio-
... nem Novendicalem fecerunt postea grandis pompæ
... Festivitatem ~

26. In Historia B. Virginis de Copacavana sita juxta montem Potosi in aurea Cher-^{De Copacavana}
... onèsu seu in Peruano Indiarum Regno, tradit F. An-
... reas à S. Nicolao cap: 10. fol: mihi 73. quod Anus quædam
... penitus cæca, promisit Virgini de Copacavana, se peditem

94. visitatiram percelebre illud Sanctuarium, a quo iam
longa distabat via: hoc emisso voto, apparuit illi Stepha-
ra Virgo, caelestique oculos ejus inunxit collyrio. progre-
ssum autem itinere ab anni illa pedite ut voverat, suscepto quae
perfecte visu. ut sponderat ei Alma Dei Parens: delecta
quidem & inconstans certo vetula pacifico insedit mulo,
a quo depulsa & per satis longum itineris spatium capite
inverso raptata, reliquum iter pedibus confecit, innoxia peri-
sit, & pretiosissima monilis & margaritarum dona in
celeberrimo illo Virginis Mariae Sanctuario reliquit. Ali-
multa, ut patet, omnium Mariae Sanctuariorum & Imagi-
dicta ad intentum nostrum abunde sufficiunt: nonnulla
men adhuc hic libet referre exempla Mariana devotionis
excitativa.

Nomen
MARIA.

27. Vincentius in Spec: l. 7. c. 118: Erat
Conventu S. Bertini Andomari Monachus quidam, joco-
nomine, qui quotidie post Matutinum Psalmos 5. a. s. libris
nominis Mariae inchoantes decantare consueverat: acci-
dit autem, ut quaedam nocte circa festum S. Andreae Ap-
surgentibus aliis ad Sacras Vigilias, ipse abesset, quae-
runt eum, & in lecto mortuum invenerunt, & quinq. m-
sas in vultu ejus, quarum una ex lingua, duae de oculis
& de auribus ejus aliae duae egrediebantur, & in ea quae
ex ore prosiliebat clare scriptum erat MARIA: unde ni-
rantibus omnibus, magno concursu & apparatu sepelivunt
illum honorificentissime. id accidit circa annum. 1172.

In Chronica Ord. Prad: refertur, B. Cæciliam ejusdem
 Monialem, quæ continuo manibus Rosarium attri-
 buit, & vix unquam dimittebat, defunctam digitis suis gratis
 rosarium odorem spirasse & omnibus circa ejus cor-
 poris adstantibus afflasse = & olim revelatum fuit, teste Blasio
 in vita: spiritus, cuiusdam spirituali Patri Carthusiano apud Tre-
 verum, quod quoties quis pie & sancte Rosarium contemplan-
 ter Mytheria recitat, toties plenam peccatorum suorum
 remissionem, simulque eximiam gratiam & meritum cumulat
 consequitur.

29. Scribit Th: Cantimpratensis L. 2. Apum

se cognovisse juvenem in Brabantia partibus, qui in morte
 annis esset sæculo deditis, B. tamen Virgini Mariae liberat
 rosarium quotidie Rosarium integrum exolvebat. infirmatus
 tamen ad extrema perductus est, cumque per plures horas
 moriens jacuisset, revixit subito, & sorori Moniali quæ
 curam sedebat inclamavit dicens: Soror ecce redii, cito ad
 mari facias sacerdotem: cui accessito publice confessus est
 peccata pro quibus erat damnandus, ni B. Virgo succurris-
 set sic que disponens rebus suis & domui, pace mirabili
 longo spiritum exhalavit.

30. Quædam pia Matrona, in Purgato-
 rio refrigerat

tradit B. Nicol: Turlot) diu defuncta, Dei permisso ciuda
 vi familiari & dilecta apparuit obnixè rogans ut no-
 men suum Sodaliati B. Virginis Rosarii adscribi curaret.
 Interrogata cur post obitum id postularet, respondit: Quod
 quædam delicta in sæculo perpetrata, quindocim annis

90. Purgatorii cruciatibus sum tradita, at, si in numerum
sodalium licet defuncta coopter, eius est penis eximar ob
incredibilem Rosariorum multitudinem, quæ in dies ab
illis offeruntur; quamobrem desiderium meum quanto-
cius exequere, & tandem Psalterium pro me persolve, do
nec tibi iteratò appaream, implet illa mandatum, & eue-
lapsis diebus quindecim revertitur anima, & testatur, ut
annos per virtutem Rosarii in totidem dies transmit-
tos: grates igitur illi agens ad Beatorum cælum feliciter
elevata est

Maria
Horribun-
dos recreat

31. Adolpho Franciscano Maria virgini
apprimè dicato, qui cum relicto Alsatiæ Principatu
sanctam & humilem in illa familia vitam egisset mori-
bundo eadem Virgo asilit innumerabilium Angelorum
comitatu stipata, eum que trepidantem ita confirmavit
Quid times fili imminentem mortem? veni securus, quia
filius meus cui fideliter servivisti, dabit tibi coronam
gloriæ. Quibus ille Virginis verbis & aspectu adeo est
recreatus, ut omnis horror mortis in ingratam lachrimam
versus sit

est Advocata
in iudicio

32. Sequens refert cit: Tiriot: Camberien-
quidam civis vitæ licentioris mores emendavit horri-
lem hanc videns iudicii speciem: Hinc malis demoni-
bus agens accusatoris cum ingenti volumine; inde iudicis
genius patrocinatus astabat: at cum ad defensionem
rei nihil magnum adduceret, ad sententiam pronuncian-
dam se se Christus accinxit; verum B. Virgo proculata

in quibus pro reo sit supplex, aitque: Etsi nil admodum 97.
pro Christi causa fecerit sua certe non nihil praestitisse
Rosarium identidem percurrit, unde favorem, & in
praesenti necessitate auxilium mereretur. Obtinuit à Filio
Mater tantillum temporis, dum iusto Penitentia lavacro
suam reus conscientiam posset emundare. Quae res sic
hominem percussit, ut secuta è vestigio de tota vita cõ-
fessio & concepta in B. Virginem pietas, visum non vani
tatis, sed Dei nutu immissum demonstraret.

33. Zonar: Blasphemi
in Virginem
puniti

Annal: tradit, quod Constantinus Copronymus Impera-
tor Beatissimae Deiparae venerandum nomen multis mo-
di ab Ecclesia expellere studuit. dicens, nemini eam posse
titulari. Quid autem illius morte finestus? Cum jam deo
& hominibus esset invisus sub mortem carbunculi pedes ejus
invaserant, & ardentissimis febribus urebatur, quarum
nullum a medicis remedium poterat excogitari: accedebat
elephantia morbus, sic quod in extremam animi despe-
rationem miserabiliter vociferaretur, se viventem etiam
propter Mariam Deiparam igni inextinguibili traditum,
in eumque coniectum esse: tot demum morbi coeuntes, tam
divi cruciatus, velut Mariae ministri blasphemum Casarem
perdidit. Ita ille apud Turlos

34. ^{justus} Lipsius

in mirac: Deip: Virginis Hallensis prope Bruxellam narrat
quod sequitur: Anno Dni 1580 cum Oliverius Tempelius
Hallas obsideret, erat inter milites quidam Joannes Zurvichius

98. qui jactabat palam se suis manibus Mallensi mulier-
culæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum.
sed hæc mox procurat glande plumbea excussa, scur-
ra illi nasum auferri: pœnam habuit, & irrisum in-
ter ipsos commilitones perpetuum meruit, qui identi-
dem hominem ad nasum recipiendum Hallas mitte-
bant.

Vult suos
Deutos
esse constan-
tes.

35. Narrant, apud P. Drexelium, homine mo-
generosi sanguinis, sed vitæ profligatissima, latrociniis
insuper infamem, ejus sibi consuetudinis invidabilem le-
gem dixisse, ut nullis iret dies, quo se Matri Dei non
commendasset Angeli Salutatione. habuit hic mira &
prolixæ fidelitatis famulum, qui ipsis 14. annis industriè
illi servit: patuit tandem famulatim hunc fuisse ini-
diosissimum; siquidem vir Sanchis qui in castro illo ca-
tivus detinebatur, hunc famulum adegit Jesu-Christi no-
mine fatere huius quis esset. ille vim imperii sentiens, ve-
bolum fassus est, id que in mandatis habuisse, ut si quo-
die herus salutandæ Virginis consuetudinem omiserit
suffocatum abriperet ad impiorum carnificinam, verum
ad id temporis nullum omnino diem abisse, quo herus
Dei Matrem pro more non coluisset. O! quantum vobis
vel minima scintilla pietatis in Virginem constantis no-
tam vasto flagitiorum oceano!

Discordes
reconciliat.

36. Inter Aragoniæ Re-
gem Alphonsum & Raymundum a S. Agudio Comitem
diuturna fuit discrepatio, nec ullius facundia tam potens

... iras identidem gliscentes sepeliret. Demum anno 99.
Christiano 1183. pax ita coaluit: Homo mechanicus opi-
coram Prasule cæterisque sacerdotibus oratione sim-
plici exposuit, a Deo impetratum sibi, monstraret Virginis
statu cum Divino puero picta sionem, & unã inscrip-
tionem illam: Ecce Agnus Dei, qui tollis peccata mundi
vana nobis pacem; itaque se divinis jussis non potuisse
non parere. Hic sane non magnificus caduceator ita
recordes animos movit, ut id etiã utriusque partis ma-
nantes oculi sint testati; dextras dederunt, & iurejurando
vinciverunt pacem; illam cælestis Virginis imaginem
diversis laminis incisam ad pectus palam gestarunt:
unde tanta religio animis incessit, ut quicumque effigie
illam gereret oculis conspicuam etiã inter hostes tutus
esset.

37. In Historia Sichimensi per Phil: Numan. & Mirè compa-
situm scripta narratur, quod anno 1603. ad sua redi-
tant oppida de Sichimensi vrbe homines quinque, qui,
vacillante eos nocte, in Sacellum rurale B. Mariae V.
ubi lapidea ejusdem Imago magna Sichimensium vene-
ratione colitur, recesserunt; quam propter multas bellorũ
& miseriarum calamitates illis minitantes populis, san-
guineas ex oculis effundentem lachrymas viderunt omnes,
et ab ipsis albo emunctorio linteolo lacrymas excipientibus
pro certo comperit fuit.

38. Sit ultimum exemplum Peccatores
quod refert P. Joannes Rebellus Soc. Jesu & habetur etiam Collocet
Collocet

100. in Caelo Stellato L. 2. c. 12. Peccator sceleratissimus
enormissimum perpetrare cogitabat peccatum, foras
Ecclesiam ingressus vidit puerum Iesum inter brachia
Mariæ Virginis decumbentem, totumque a planis pe-
dis usque ad verticem capitis innumeris dilacerationum
vulneribus, & Mariam sibi dicentem audivit: tu, tu
& tibi similes sic vestris peccatis Filium meum dilaceratis:
hoc contritis spectaculo suffragium & veniam
postulavit a Deipara Virgine vera peccatorum pa-
rente, quæ pro eo Filium exorans, semel, bis, tertio
quater exaudita non fuit, quinimo ab eodem Filio re-
pulsâ fuit: Denique vero tantam obtinuit a Dño re-
missionem, ut deosculante peccatore vulnera Christi
deosculari iubentis, & ista sanata, & illius oculi-
ra peccatoris fuerint remissa. Itaque ipse, &
ejus uxor devotissima Virginis femina
ex mutuo utriusque consensu nomen
Religiosæ vitæ dederunt ibique piè
& sancte viventes, sancte & piè
sub Mariæ patrocinio mortui
sunt. D

Hæc nobis hic Exempla sufficere visa sunt pro
ubi citati in eis libri defuerint quos omnino
= dentur, consuluisse juvabit pro laudibus publicis
dis Marianis, præcipue sequentes
{ Mundus Marianus. à P. Laurentio Chrysogono
{ Thesaurus Mariannus. à Dño Eusebio de Leon-Gomez

Polyantha Mariana Auctore P. Philip: Marracci 101.
Clerico Regulari

Annales Mariani à P. Joanne Cancelotto. Soc: Jesu
Mariae Deiparae Thronus Dei ab Antonio Spinello

Nunc restat Virgo Benedicta ut cum Bernardo
dicamus tibi: Ecce jam quibus poluimus votis te
prosecuti sumus, Piissima Mater, sit pietatis tuae
ipsam quam apud Deum gratiam invenisti, no-
tam facere mundo, reis veniam, medolam æ-
gris, pusillis corde robur, afflictis consolac-
tionem, periclitantibus adiutorium &
liberationem sanctis tuis precibus ob-
tinendo, ut per te nobis, Regina
Clemens, gratiæ suæ munera lar-
giatur Jesus Christus filius tu-
us Dñus noster, & per te
o! janua Cæli, ad vitam
posthæc perducatur æ-
ternam. Amen

Serm: 4. de
Assumpt

Præcipuarum Virginis MARIE Excellentiarum

Brevissima Synopsis traducta ex simili gallicæ editâ & approbatâ Duaci anno 1644. in 63. numeros divinis in favorem recitantium Coronam B. Mariæ ex tot Salutationibus Angelicis constantem

1. Post Sacram Christi Bni Hæmunitatem est MARIA omnium creaturarum Deo Charissima, Beatissima, Signissima, sapientissima, sanctissima & gratiosissima
2. Ipsa sola majori gratiâ donata est, quam omnes creaturæ simul sumptæ.
3. Nec solum illas omnes excoit excellentia generali, sed & in quavis particulari virtute Charitatis, Humilitatis, Devotionis, Misericordiæ, Fidei, in Deum, Zeli gloriæ Dei, ac salutis animarum &c.
4. Concepta fuit sine culpa originali.
5. In ipso suo Conceptionis instanti, vultus præditæ fuit.
6. In eo ipso instanti virtutum actus exercuit indensissimè, nominatim Dei amoris purissimi.
7. Ex tunc capit se Deo totam deduare magna cum ejus voluntate resignatione & dependentiâ.
8. per gratiam constituta est extra periculum peccandi vel levisime.
9. Cavide fomite peccati, & omni ad malam inclinatione aut propensione.
10. Habuit anticipatò usum loquelæ.
11. Dico Linguarum præditæ est superiori.
12. Cum Angeli sibi mirivansibus familiariter colloquebatur.
13. Prophetas omnes in prophetiâ dono superavit.
14. Et revelationi novit sui Prædestinationem.
15. A prima ætate altissima contemplationis gradum a Deo consecuta est.
16. Et in ea contemplatione cognovit altissima Scripturæ ac Divinitatis mysteria.
17. Sapius in vita Divinam videt essentiam, sicut Beati in Cælo.

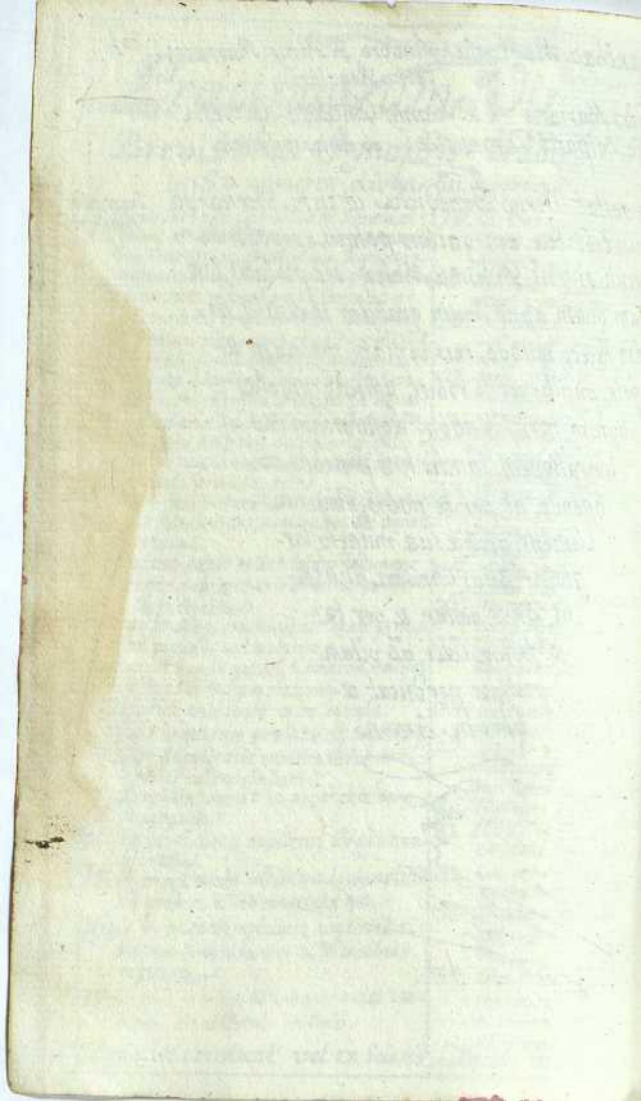
18. Corpus ejus speciosissimum fuit, omnino ex parte ordinatissimum, & virtute ac modatissimum.
19. Forma ejus a Filio omnium pulcherrima & formosissima.
20. In animam se mere intuentium infundebat omnis honestas in amorem, & ardorem omnis cupidinis extinguebat.
21. Soli ipsius presentia interna devotione movebantur & spiritali gaudio, qui eî converso quærebant.
22. Eadem ipsius presentia fugabantur daemones, ex ipsi corporibus & tentationes quævis cessabant.
23. Prima omnium Virginitatem vovit.
24. Dea & Pæperitæ voluntatem emisit.
25. Nec non se Obedienciâ erga sacerdotes Templi, & sponsum suum.
26. Illi in maritum, miraculose datus est a Deo sanctus Joseph.
27. Prima & unica concepit ac peperit Virgo permanens.
28. Conceptit instantaneè corpus perfectum animatum, ac Divinitati unidm, Deum verum, verumque simul hominem.
29. Illum concepit sine carnis voluptate, & absque dolore.
30. Jilo per novem menses fuit gravida, sed sine onere, aut pena ulla, iho cum singulari spiritus lætitiâ.
31. Tandem ipsum peperit sine labore.
32. Illi Filius Dei subditus esse voluit, & obediens.
33. Cui conversata est familiariter per annos triginta, & amplius.
34. Ex hac conversatione Divinâ mirè profecit in omni virtute & scientiâ cælesti.
35. Sola inter mulieres obtinuit ab ipso Christo baptizari, & creoitur ab eodem in ultima Cæna, & Eucharistiam primam accipere.

36. Stetit prope Crucem Filii sui, usque ad ejus mortem, quem intentis incantanter oculis respiciebat, ut hauriret ipsius dolores per compassionem, & actus affectus per imitationem.
37. Prima eum vidit & moribus reversionem.
38. Pæperit benedictionem benedicta est a suo Filio in calum ascendente.
39. In die Pentecostes longæ specialiter repleta est spiritu sancto præ omnibus Apostolis.
40. Nam Doctrix fuit Apostolorum, atque Magistra Evangelistarum.
41. Apostoli omnes, per orbem dispersi, ipsi morienti absterunt.
42. Et Filius suus visibiliter apparuit, & ad postremum usque habitat cum suis.
43. Spiritum tradidit, sine ulla anxietate vel dolore, sed ex gaudio inexplicabili & actu Charitatis eruditissimo.
44. Anima ejus statim a morte Christum Filium amplectata, illico beatificâ visione illustrata, & recreata est.
45. Ac post triduum ejus Corpus, quod manserat incorruptum, anima spiritus fuit restitutum.
46. Et statim in Cælos assumptum, tum cono agilitatis, tum Angelorum ministratio.
47. Ejus Assumptionis triumpho assistit Filius ejus, ei que Angeli & Sancti omnes obviam venerunt.
48. Et in hujus Triumpho gratiam & augmentum, plurima eâ die à panis evaserunt anima Purgatorii.
49. Ornatum fuit ejus Corpus dotibus omnium a Christo humanitate excellentissimis.

50. Interim Apostoli & ceteri Discipuli ad ejus tumulum Hymnos & cantica certatim occinebant.
51. Statim post Assumptionem solemniter Coronata est, & a Beatissimis omnibus Cæli ac terra Regina recognita.
52. In numeris per orbem clare miraculis præ sanctis, omnibus, qui vix ea edunt sine illius Intermissione.
53. Eam honorant & collaudant Pontifices Reges & Principes, ac omnis status & conditionis homines.
54. Vix numerari possunt tot templa, aræ & sacella, & dicula.
55. Immo cum adhuc viveret aliqua exstructa sunt sub ejus nomine.
56. Sancta Cælestis in ejus gloriam & cultum diem Sabbati specialiter sacravit.
57. Pluris valet ejus apud Deum intercessio, quam omnium simul sanctorum.
58. Sic etiam, ejus erga nos Preces & misericordiâ accipit paniter reliquorum.
59. Et ideo preces ad illam dirigis solite prævalent ceteris orationibus & devotionibus erga alios Cælestes.
60. Verò erga ipsam Devotio peculiaris merdium est ad salutem assecurandam, ut ipsa sæpe comprobavit jam desperantibus.
61. Magna ergo fiducia ad illam confugiamus in necessitatibus nostris.
62. Diligamus eam super omnia pure creda, & super nosmetipsos.
63. Colamus, veneremur & glorificemus illam præ Angelis & omnibus sanctis, superioribus que ei serviamus obsequiis, ut per illam consequamur & gratiam in hac vita, & gloriam in futura. Amen.

Omnia constant vel ex sacris Litteris, vel ex Traditione, vel ex piis gravissimorum Scriptorum assertionibus

FINIS

Secundæ Partis Subdivisio II.

103.

Pro Festis Sanctorum Solemnioribus

Die XXX. Novembris. In Festo
S. Andreae Apostoli

Thema: Illi statim, relictis retibus, secuti sunt eum
Matth: 4.

Locus: Quam promptè S. Andreas vocationi Christi
responderit, hujus mundi retia innumera relin-
quendo, & Christi Crucem toto cordis affectu
amplectendo

Extensa in mundo ubique retia: sic ubi venatorum
aurescit numerus multiplicantur & retia seris que omni-
bus in silvarum antris mors imminet presentissima, quo-
rumque enim sese proripiunt, retia & laqueos offendunt.
Rarè abiter in hac vaga mundi silva venatores pluri-
mi, retia plurima, latebræ nullæ, locus nullus, nullum
antrum a retibus liberum; non ipsum templum, non
ipsa sacra arca, non ipsa mensa Dñi, suis non caveant
caveat laqueis: Diabolo non desunt retia quibus infes-
ta reddit & invicè omnia; quosdam illecebris oculorum
quosdam aurium; hos gulæ, illos luxuriæ, hos lingua
illos vestium pompæ in casses suas pertrahit astutus
animarum venator & piscator: inquinatae sunt viæ
illius omni tempore, Ps: 10. Circuit querens quem devo-
ret, 1 Pet: 5. & Gen: 3. Serpens erat callidior cunctis ani-
mantibus

104. manibus terre quæ fecerat Dominus Deus, / Paralipomenon
Consurrexerunt contra Israel, Job: 1. Circuivi terram
ait Satan, & perambulavi eam, Zach: 3. Satan stans
a dextris ejus (Jesus sacerdotis magni) ut adversaretur,
Math: 4. Accedens tentator dixit iesu: si ~~tu~~ filius
dic ut lapides isti panes fiant... mitte te deorsum...
omnia tibi dabo si cadens adoraveris me, En tres princi-
pales diaboli laquei divitiæ, superbia, gula. Apoc:
Serpens antiquus qui vocatur satanas, qui seducit vni-
versum orbem, & cap: 20. Solvetur satanas de carcere
& exibit & seducet gentes, quæ sunt super 4. angulos terra
arma ejus Concupiscentia carnis, concupiscentia oculi,
timor, & vitæ superbia, nec non & ipsi homines: ut
nim homo homini quasi alter demon: unde David
rogabat: Eripe me Dñe ab homine malo, a viro iniquo
eripe me, ... a labiis iniquis, a lingua dolosa, & verum
dixit Tullius: in animis hominum multe sunt lab-
ræ, multi recessus, hinc militia est vita hominis in
per terram, & inimici hominis domestici ejus, & S.
Antonius Magnus Orbem totum laqueis obducere
vidit: Hos omnes Mundi & diaboli laqueos reliquit
S. Andreas: & relichis relictibus, incidit que felix in
Dñi: seculi sunt eum

2. At non utcumque reliquit, sed statim, seu prompte & punctualitate
illi: & illi statim relichis relictibus, sicut enim in morbo
corporis medelæ dilatio, sic in divinis multum necesse
procrastinatio, quia ut longe præstat anima corpori

ita & magis obest quāvis in re oivina. anima, quæ sola
 est medicina, omnis dicitio, ideo Noster Apostolus continuo
 ait: *Quis est Dñm vocantem: non perit valedictionis paren-*
ti causa, & componendum suarum rerum domestica-
rum tempus: nos frequenter Deo per inspirationes sanctas
respondemus cras, cras: Venite ad me omnes qui *Matth: 11*
atratis, dicit Deus, & nos reponimus: Uxorem duxi-
dam emi... iuga boum emi quinq;... habe me excu-
sum, maxime cum dicat Deus: Misi ad te obsecrans
venires ad me, 3-Reg: 14. & nos dicimus: Hierem: 2.
Non seruiam, Festinemus (monet Ambrosius) nam pas-
ta non manducatur nisi festinanter, de nobis tardanti-
bus sic queritur Deus, & minatur nobis: Super quo percu-
am vos ultra (isa: 1-5.) Frustra percussi filios, disciplinam
non receperunt (ierem: 2.) Secundum desideria cordis ves-
tri iustis in adinventionibus vestris, Ps: 80. Pro eo quod
abieci sermonem Dni (2-Reg: 15.) abiecit te Dñs ne-
que Rex... Quare ergo non audisti vocem Dñi, sed ver-
nos ad prædam es, & fecisti malum in oculis Dni?
qui contemnunt me, dicit Deus 1-Reg: 2-, erunt ignobiles
quens locus sum ut domus mea ministraret in cons-
pectu meo in sempiternum, nunc autem absit hoc a me
hoc David dixit Dño Viam mandatorum tuorum cucur-
& nos monet Scriptura: Sic currite ut comprehendatis,
claudetur janua, & dicetur nobis: Nescio vos. Ho-
die si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra, Ps: 94.
de misoris nobis, inquit Gregorius Hom: 19. in Evang: qui de

106. electione nostra nullam adhuc Dei vocem cognovimus
& iam in otio, quasi de securitate torpemus; debet propo-
to debet in spe esse non solum securitas, sed etiam timor
in conversatione, ut & illa certantes foveat, & iste hor-
pentes pungat, ideo Aug: to: 10. serm: 220 ait: Vis habere
utilem penitentiam? modo habe, & to: 8. in ff: 12.
Fratres non tardetis converteri ad Dominum... non querat
dilationem in voce corvina cras cras, sed confessionem
in gemitu columbino... vocat Deus undique ad conver-
sionem: vocat beneficiis, vocat imperando tempus veni-
di, vocat per lectorem, vocat per tractorem, vocat per
intimam cogitationem, vocat per flagellum correptionis,
vocat per misericordiam consolationis,

culti sunt eum. Perfecta Christi sequela stat in eo
Christus ipse dixit: Qui vult venire post me, abneget
semetipsum & tollat crucem suam & sequatur me, et
voluntas nostra Chamæleonis simillima est: non sicut
animalculum illud rerum omnium, quibus se applicat
ab aliis applicatur, colorem induit, præter rubrum &
cecum; ita huius temporis Christiani ut plurimum Christi
sequimur ~~et~~ durante consolatione, purpureum autem
guinis ejus colorem adveniente tribulatione volumus
dovere; ipse tamen dicit: Qui non bajulat crucem
non est me dignus, Qui non renunciat omnibus que
sudet non potest meus esse discipulus. Quam perfectè
Gloriosus S. Andreas Christum secutus est: nam 12.

relinquens, omnia reliquit; & quam perfecte Chris-
 tum est imitatus in passione Crucis: Dicebat Christus:
 desiderio desideravi hoc pascha, & dixit Andreas, vel ad-
 huc a longe Crucem prospiciens: O! bona crux diu desi-
 derata & jam concupiscenti animo preparata!; Sitivit
 Jesus majora tormenta; Andreas currens properat ut
 crucem subeat, & tardationis supplicii conquiritur. Secu-
 tus & gaudens, dicebat ad Crucem, venio ad te, ita & tu
 suscipias me discipulum ejus qui pependit in-
 ter. O! verè Christi Discipulus, vel ipso tempore primus!
 O! heu! quam pauci cum Andream crucem exosculantur:
 non contra velut pueri qui amaras potiones, licet salubres
 volunt refrigerare; ita nos, quævis non mortis instrumenta,
 sed quamlibet, etsi saluberrimam tribulationem refu-
 gimus, immemores, quod Regnum Cælorum vim patitur &
 volenti rapiunt illud. O! si possemus dicere sicut Andre-
 as cum Paulo: *Mihi mundus crucifixus est & ego mun-*
di crucifixus sum, Gloriabor in infirmitatibus
meis & angustis pro Christo &c.

Die III. Decembris

In Festo S. Francisci Xaverii Confessoris

Thema: Euntes in mundum universum, prædicate Evan-
gelium omni creaturæ. Marci 16.

Propus: S. Xaverius non solum ixit, sed volavit prædi-
care evangelium omni creaturæ. Vas electionis
electis

1. Qui sunt isti, quærit *Isaias* (cap. 60.) qui nubes volant? & hos esse Apostolos censent *S. Gregorius* & *perthius*, multi que *Interpretes*, quod Apostoli, impetu quadam aura cælesti, ut nubes volant ab oriente in occidentem, à septentrione in meridiem, ab uno in alium: hic que non solos Christi duodecim Apostolos indicari censent *Thomas Bozius* & *Vindobrandus*, sed Viros etiam illos Apostolicos, qui Divino afflante Spiritu ad Indos, extremos que fines evolant. Quis non videt, *Xaverium* hic clare depingi, *Indiarum* Apostolum, & si non dignitate officii tamen & gloriæ Apostolicæ emulum, fulgentem nubem per tot *Regiones* volantem. Audiamus *Antoninam* (serm. de 55. Apostolis *Simo* & *Juda*.) in illius verba citata: *Omnes Apostoli*, inquit, possunt dici quia pluviant verbis, coruscant miraculis, tonant precibus, & volant contemplatione mentis: quæ, quàm accipiem præsterit novus hic *Apostolus*, mox ostendimus.

2. Pluit verbis. nam *Psaltes* *Regius* & *Psalmista* *Pluviam* voluntariam *Septis* segregabis *Deus* hereditaria tua, per quam *pluviam*, intelligit *S. Hilarius* *Evangelicam*. *S. Hieronimus* *Prædicationem* & *legem* *Moyse*, sed *Hugo* *Cardinalis* *Prædicationem* *legis* *Christi* qua suam vult imbui *ecclesiam* sibi segregatam: *Xaverius* *pluvia* tot nationes irrigavit, & in *Christo*

a Gentilitate & erroribus segregavit per India
 peniam & tot adjacentes insulas: in quibus omnibus
 ut ros eloquium ejus, & verba illius sicut pluvia
 fertilizans, ipsa hominum corda irrigabant = Coruscant
miraculis: Vocem dederunt nubes, ait David Ps. 76. vocem
 tonitru, ad quam obstupescunt omnes. Sic Viri A-
 vocis & verborum suorum pluviae addunt, Deo
 miraculorum & prodigiorum fulmina, rore in ra-
 tum imbrem mutato, & nubis obscuritate in lucem &
 aritatem versa, cujus coruscationes illuceant orbi terrae
 unde pradicatio, velut sagitta, in animas transit, ita om-
 nino pradicans Xaverius, toti orbi mira fecit prodigia, cui
resistant elementa, aves caeli, pisces maris, & inferni po-
tes: quod & in ipsius defuncti reliquiis & imaginibus
 adeo perdurat ut novus appelletur Thaumaturgus.
 = Totus judicium; durissimos convertendo & rebelles justo
 Dei judicio puniendo & deterrendo; sicut enim ad fulguris
 coruscationem sequitur illico tonitru strepitus, sicut lo-
 cutus est de Basilio Magno Nazianzenus) Xaverii oratio
 tonitruum erat, quia vita fulgur, vite enim suae exem-
 pla & miraculis resistentes, orationibus suis, vel tandem
 inducibat, ad motus Divinorum judiciorum considerationi-
 bus, & minis terribilibus, vel Deo puniente puniente castiga-
 bat = Volat tandem mentis contemplatione multis per-
 asionibus pennis cognitionis, dilectionis, meditationis &
orationis sicut columba volans, & requiescens in Dei sui

Ps. 76.

110. Dulcissimo sinu, & qui sicut nubes in terram
descenderat, ut vapor suavissimus de terra in caelum
revolat: ita ut ~~et~~ ipfi verificetur dictum illud
42.) Dedi te in lucem gentium, ut aperires oculos
eorum... conversi sunt retrorsum, confundantur
fusione... Dñs voluit ut sanctificaret eum & ve-
ret, & 3. Reg: 18. Ecce nubecula parva quasi ve-
nim hominis ascendebat de mari, D

3. & quidem
modo Xaverius nubem imitatus sit, vidi mis-
& ut lux illuxisse cunctis gentibus: qualis vero
lux fuerit paulo amplius mox declarandum. 3.
fuit semper & ubique pura, admirabili sua
quæ, ex Seraphico Doctores, Candida est instar
illius æternæ, nihil habens immunditiæ, nihil
concupiscentiæ, & juxta Ambrosium Castitas facit
los, qui eam servavit Angelus est, quâ ut Ang-
fuit Indiarum Apostolus corpore & mente, ita
de testatur, quod ~~et~~ etiam dormiens ad speciem
castam, usque sanguinem resistit expellendam.
Lux fuit adeo impassiva (qua, ex Bonaventura
quam corrumpitur actione extranea) ut ipse
sitania Provinciale scribens sic loquatur: 3.
cunt studiosi mei omnes & amici, quod tam longum
at periculosum iter (ad sinas ire volens) suscipere
verear; multa mihi tempestatum, Syrium, quæ

nam pericula proponunt. Ego autem & hos terrores
& discrimina & arumnas, & cruces nihil admodum per-
timeo, nihil que metuo præter ipsum Deum, Genero-
sus Christi miles, qui conflictus subit & gravissimorum
casuum sustinet incursus. Providus Gubernator, qui in
tempestate naufragium vitare novit, undas sulcando ma-
ritimam declinando. Athleta fortis, cujus virtus, tan-
quam in laterna lumen, inter asperas procellas & gra-
vissimos lucet, nec extinguí potest, fluxus. Dicta sunt
Apostoli I. de Jacob: O. B. = Lux sui communicativa &
diffusiva, ut solis lumen, & in similitudinem dictam Ezech: 1.
auris corruscantis, ibat prædicans & publice annun-
tians Evangelium omni creaturæ, ut velox Angelus, Marc: 16.
spectaculum factus mundo & hominibus, & Angelis ipsis, Isa: 18.
ambulabat que coram hominibus, ut glorificarent Patrem 1. Cor: 4.
omnium qui in cælis est, = Lux erat spiritualiter gene-
rativa, potens dicere Orientalibus populis in Christo
non per Evangelium ego vos genui, (1. Cor: 4.) & Nutritiva
impartiens Verbum Dei, in quo, & non in solo pane vivit
homo. (Matth: 4.) Nec non & confortativa, dum tot afflictis
consolationem, periclitantibus adiutorium, Naufraganti-
bus portum, saepe non sine miraculo, verbis & orationibus
aspiraret. Tandem que & Lux fuit purgativa, cui pri-
ma semper cura fuit ubique perversos Christianorum
mores in melius mutare, & detergere quidquid illis ad-
hæserat luti. Hinc statim incubuit in Goam, irruit ^x cum in Indias
venit,

112. in Malacam, in Cocinum, in Ternatem, in Armurionem
aliasque Urbes Christianorum incolarum frequentia
signes, at vitis & sceleribus infames, ubi quicquid
castum, non pium, non sanctum erat proscripsit, ac
debitum restituit splendorem pietatis

4. Ex quibus

jam facile erit ostendere, Xaverium fuisse Vas
Actor: 2. nis selectissimum, eas quas Bonaventura (serm: 2)
bit qualitates habens: Vas purum & mundum, u-
cidum, & clarum, Vas alium, Vas que solidum
um. Vas electionis purum & mundum factum
dum per Ignatium Xaverius ad Deum ex toto se
lit: juxta illud Prov: 25. Aufer rubeiginem de
& fiet vas purissimum, de cujus Electione ad portu
gentibus Dei nomen ex tunc ipsi constitit Ignati
per anteriorem considerat pia Moniali revelatione

Amita
ipstus Xaveri:
in Monasteri:
gandiansi
S. Clare

Vas fuit alium & à terra Elevatum: Vas sane
rabile & opus excelsi, ut habetur Eccl: 43. cujus
ho in calis erat, terrena respiciens, inde que evan
cæ paupertatis diligentissimus cultor & amator;
& potu, ut plurimum utens ostiolum mendicatio; sed
lus ei erat sæpissime nuda humis; Deteriora uero
fiora quærebat vestimenta, quæ in nova sibi
non patiebatur: in omnibus, ex Seneca consilio
cum paupertate habebat commercium, contemnebat
ut Deo dignus esset; quia, ut addit idem Romanus

Almo ali
nabe solo
alo, nul
Vas que
fiat
mento ca
hona ma
erebat:
namenta
altioris
castam
calis ac
ura, pre
issime fi
via, con
u firmu
lanti, sic
no Inca
retra,
si fuit
na imp
procellis
non obli
quasi ge
ne & co

113.
Nemo alius est Deo dignus, quam qui opes contempsit,
unde solo hic corpore habitans, mente conversabatur in
cælo, nullis delectus mundi hujus deliciis & vanitatibus.
Vas quoque Electionis Lucidum erat & Clarum, veri-
ficans illud Eccl: 43. Vas castrorum in excelsis, in firma-
mento cæli resplendens: Vas Castro-
rum agens in Chris-
tiana militiæ castris, & quidem in excelsis, ubi confixu
erebat; & in firmamento cæli, hoc est Ecclesiæ, quæ fir-
mamentum est veritatis, ubi ad instar solis resplenduit
altioris ac Divinæ sapientiæ luce, dum Orientalem Ec-
clesiam Christianæ luce veritatis illustraret, & tot mira-
culis ac infuso Prophetiæ dono illi ipse præfulgeret, fu-
tura prædicens, cordis secreta penetrans, & quæ distan-
tissime fiebant ut præsentia rescians: quæ omnia in ejus
vita comprobantur. = Vas demum electionis fuit Solidu
m firmum, quod, ut ait Bonaventura, non cedit percu-
ssu, suo potius resistit, immo etiam repercutit: ad modum
non incus malleo tundi potest, non obtundi, quippe cedere
necia, malleum, quo vapulat, retundit ac repercutit. Ta-
lis fuit Heros hic noster, Patientiâ & magnanimitate
imperturbabili, qui tribulationibus, persecutionibus,
tracellis, turbinationibus, & quibusvis malis tundi potuit, at
non obtundi, non feri, non frangi, imo nec sonum edere
quasi gementis ac fæterentis animi, præ tanta fortitudi-
ne & constantia, adeo ut in laboribus & desolationibus

114. ad Deum clamaret: Amplius Dñe, amplius; in prosperis
verò & consolatiõibus: Satis est Dñe, satis est: unò
ius amor, teste Chrysologo, non nisi passionibus pro
tur, Erte necessum est ut amor Xaverii in Deum, ve
fuerit, qui prospera respicere, & adversa ardentè per
re dabat. Postremò Franciscus Xaverius fuit vas ele
tionis Plenum; plenum gratia, plenum virtute, cele
tate plenum; plenum meritis, & nunc gloria plenum
mum

5. O! quam perfectè sibi commissum
civit Xaverius munus; Dixit illi Deus, ut iret in mundum
universum & prædicaret evangelium omni creature
tot terraquæ orbis partes brevi decem annorum spatio
sua prædicatione illustravit, ut vix credi posset, nisi
fidedignis constaret testibus & historiis; & licet effectus
totum converterit mundum, convertit tamen affectus
solum hunc præsentem totum, sed & omnes portiones
ut rapido desiderii volatu eos omnes mente percurreret
& a Deo petebat in illo: Amplius Dñe, amplius: Quis est
est Dñe, satis est, volare cupiens super pennas ventorum
& mundis ad Deum conducendi repleri desiderio
aereum ambitum: cuius zeli & amoris ignem in suis
Provi: abscondere non valens, suis suum ardorem communi
cap: 6. vestimentis ipsis, igne ex ejus pectore aestivante: Calid
nubes Xaverius: Solis justitiæ fulgoribus resplendens
dum illuminans, terram fecundans, fulgura con

et sonitu mirabili creaturas omnes convocans. *Var. 115.*
namque electionis completissimum, de quo omnia creden-
tium signa apertissime verificantur; in nomine Dñi da-
monia ejicis, tot linguis locutus es novis, serpentes vitio-
rum exterminasti, sapius mortifera comedisti & potasti
quin nocerent tibi; & tuis super aegros impositis
manibus, statim bene habebant. Flac quæsu-
mus in nostris operare corporibus & ani-
mis, cuncta nobis adversantia mala
declinando, ut corpore & mente un-
dequaque liberi, possit lux tua
nostris illucere cordibus, et
te cum, qui, lux es clarissima,
nihilidi & nos tandem lucea-
mus tuas in hâc vita
imitantes virtutum
exempla, ac in
altera de tua
participan-
tes gloria

Die VI. Decembris

In Festo S. Nicolai Episcopi & Confessoris

*Thema: Dño quinque talenta tradidisti mihi: ecce
alia quinque superlucratum sum. Matth: 25.*

*Propos: Bono usu quinque sensuum suorum superlu-
cratus est S. Nicolaus alia illa 5. talenta*

Licet Deus erga homines liberalissimus, tuteis dona

116 naturæ, fortunæ & gratiæ imperiatur, ea tam
conditione largitur, ut per sanctam negotiationem
utamur in Gloriæ bonorum consecutionem, omnia
cum favore repetiturus; non secus ac Domini tempore
servis suis, aut Agentibus summam quamdam
re solent, ut eam negotiando augeant, rationem
petituri; & quidem, cum naturæ ac fortunæ bene-
sibus quinque exterioribus cadant, a quibus
multum pendent potentiæ, quibus immediatè
tur Gratia beneficia; nobis in hac vita degentibus
primaria sensuum quinque exteriorum nobis
donatorum habenda est maxima, ita ut pro illis
illa, quinque Deo gratisima referamus: pro
danorum contemptum; pro auditu, zelum animi
pro odoratu & gustu, sobrietatem & castitatem;
pro tactu misericordiam & largitatem: quibus
bus, ad S. Nicolai imitationem superlucrabimur
talenta Deo pro acceptis redonanda: nam, ut ait
Gregorius Magnus, Ad custodiendam cordis
em, exteriorum sensuum mundities servanda est
per fenestras ascendit, domum ingreditur, cum
centia per sensus corporis habitaculum mentis
vadit, & Nazianzenus: Sensus, inquit, nisi
regantur, ad vitium faciles sunt viæ, peccati que
niæ; per eos enim ad vitia nobis aditus patet, &
eos in animum influit peccatum, &

nobis concessus est, ut in suis creaturis visis lau- 169.
damus creatorem, res autem visas prout in se sunt
contemnamus, cum nos satiare non possint juxta illud
non satiatur oculus visu, immo ex visu plurima ma-
a, & sane primum ortum est malorum seu peccatum nā
vidit Eva pomum & comedit; viderunt filii hominum fi- Genes: 1. 26.
sio quod essent pulchra, & peccaverunt; David vidit de
linge illam in qua captus est ut ait Ambr: unde bene
retha postulabat Rex ille a Dño: Averte oculos meos ne
videant vanitatem, Ps. 118. & alibi: Oculi nostri semper ad
Dñum, Ps. 24. nam ex Prov. 17. Oculi stultorum in fini-
terra. O! quam bene usus est hoc sensu S. Pontifex
Nicolaus: vidit quidem mundana, sed ut amaret caeles-
terrena que despiceret memor, hominem ad majora
vatum ex illo versu Prona que cum spectent &c. fadus
pigerat, ut alter Job, cum suis oculis ne terrena cogi-
taret quidem, sectatus que est verum illum mundi con-
temptum, quem his verbis fugere habere nos monet sa-
rentissime Seneca Epist. 84. Relinque divitias aut pericu-
possidentium, aut onus; relinque corporis voluptates,
mollunt & enervant; relinque ambitum, tumida res est, va-
ta, ventosa, nullum habet terminum: ad sapientiam id est
vritum shidia te dirige; si conscenderis hunc verticem, om-
nia sub te, qua pro excelsissimis habentur, respicies: Quod
vritum est executis Sanchus Noster, dum Parenthons suis
vritibus orbatus, omnibus relictis, se totum Deo dedit,
& sancta loca egenus & pauper Deo soli ditissimus peragravit

118. 3. *Auditus nobis a Deo datus est, ut audiamus que
recta sunt, credamus, & exequamur, nam inprimis
est ex auditu, & quomodo credent ei quem non audimus
& quomodo audient sine predicante?* hinc S. Hieronimus
maximo animarum zelo flagrans pro talento sibi
auditis, curabat sua predicatione ut omnes audirent
verbum Dei & custodirent illud, circumdans primum impera-
tare Domini (Ps.) id est sacras scripturas, ut ut ipse
ret vocem laudis, & enarraret universa mirabilia
agens omnibus quorum Pastor fuerat invitus effectus
nate filii audite me, timorem Dni docebo vos, Ps.
que multorum auditibus lucrifecit ut Dno rationem
sibi traderet super pauca, fidelis & supra multa, cantus
Dni, vere venator animarum animarum effectus
(ut ait S. Hieron:) investigabat eos, qui capiunt
Tantum nos Zelum imitari conemur, & ab auditu
abusu sedulo caveamus juxta istud verbum
tum Valeriani Episc: Lemeliensis: Hom: 16. Nemo in
sis cantibus credat, nec ad ea libidinosæ vocis
ta respiciat, quæ cum oblectant sæviunt, cum blasphe-
mur occidunt, sed contra pro ratione status nomine
colloquiis & exhortationibus aliorum aures excolamus
de talento accepto fructum afferamus

4. Gustus

seu odoratus factus nobis datus est, ut sobrietatis & castitatis
Ps: 33. referamus, ut gustemus quam suavis sit Dnus, & ve-
rom unguentorum ejus curramus Cant: 1. & primo

119.
Sanctis iste Sobrietatis & parcimoniae, fuit, ut ab ipsis
mirabilis ad mortem usque, bis in hebdomada, rigorosa
invenit abstinentia, aliis vero diebus unico constanter
contentus fuit ferculo, ac comestione etiam unica, ut in
vita referitur, tot Deo gustus pro uno accepto referens,
tot quae reportabat victorias: & sane, ut loquitur Chry-
sostomus (3. in cap. 2. Joan: hom: 21.) Quod necessitatem in e-
briore excedit: id non alimentum, sed pestis est, & pestis, non
corporis solum, cuius morborum omnium, juxta eundem, sa-
pientia est origo, sed & ipsius animae: & haec fuit iniquitas
carnalis, proclamata Ezechiel (cap: 16.) saturitas panis & a-
bundantia, & sicut Sobrietas castitatis mater est, sic im-
modica gula & crapula. Qui ergo tam sobrius erat, quid
mirum quod mirabili castitate fuerit praeditus, adeo ut eam
nunquam maculasse credatur: quod & confirmare videtur
perpetuus virginalis liquor ex ejus sepulchro magna fra-
gancia dimanans: hoc enim habet virtus ista jure lilio fi-
gurata, quod ubique suavitatis odorem exhalet: ideo que
in virtute incensum fragrantissimum Deo relictis. S. Episcopus
viam accepti Olfactus, & miris hujus virtutis exemplis
omnes recreavit odore, unde & Deum laudarent & ad i-
mitationem accenderentur, ut Christi bonus odor, ad sensum
Apostoli (2. Cor. 2.) efficerentur. Quod autem bonus usus hu-
jus sensus castitatem significet, ex eo deduci potest, quod cum
virtus ista nec minimam simulat in se maculam, & cujus
oppositum vitium nec nominari quidem debeat in nobis jux-
ta Apostolum, inde est, quod qui servat odoratum suum a

120. profana odorum suavitate, verè dicendus est, senectute
a maculanda castitate extitisse, quia remotissimas
illius sedandæ occasiones refugit, quæ nonnulli
proximæ fuerunt: hinc poeta quidam (Plaut. Menaech.
dixit: Optime olet, qui nihil olet: certum que est, huius
sensem non bene morigeratum, in inferno faborum
li puniendum, juxta illud Isaiæ 34. & erit pro
odore fabor, ~

5. Tandem Divus Nicolaus tachi
dato universalissimè usus est multiplici Deo oblatione:
butione: ~~pedum tachim~~ per insigne misericordie
liberalitatis exercitium: pedum tachim imponit
regrinationibus evangelizando pacem & bona
rum, caphivorum, & incarceratorum intendens
Manibus in bonorum temporalium tachi usus
Prov. 31. aperiret inopis & palmas extenderet ad pauperem
pupillo & viduæ succurreret, verè Pater pauperum
tus, ut inter alia plura illud bene notum compendium
Christiane liberalitatis exemplum, quod cum ejus
egens tres filias jam nobiles in matrimonio collocare
non posset, earumque pudicitiam prostituere cogitare
re cognita, a S. Pastore nocte per fenestram tachi
pecunie in ejus domum iniecit, quantum unius
doh'satis esset, quod iterum & tertio fecit, tribus
vians necessitatibus, humilitatem jungens tachi
cordia operi, ut juxta Christi consilium similitudo
ignoraret, quod bene operabatur dextera: Claret

...ant egeri & peregrini & beatum illum prædicent 127.
...deomasynas enarrat omnis Ecclesia Sanctorum
...ent eum in portis ipsa ejus opera: pro quibus dedit
...unde Deus de fructu manuum suarum tot per eas
...currens prodigiis, quæ in ejus vita notantur, & in ca-
...gloria & honore coronans illum dicens ei: Euge ser-
...bone & fidelis quia super pauca fuisti fidelis, supra
...illa te constituam, intra in gaudium Dni huius & Nos-
...um hic est admirari & pro posse imitari

Die XXI. Decembris
in Festo S. Thomæ Apostoli

Thoma: Jesus dicit Thomæ: noli esse incredulus, sed fi-
delis: Joan: 20.

Thomas de incredulo fidelissimus cunctas de
Christo hæreses interimit

...erant olim Deus, Mosen è sinu manuum prodere,
...omni ex parte statim ubi extracta fuit, visa est le-
...; jussus est iterum Moses, eandem in sinum abdete,
...nis inde lepra depulsa est. Quæ autem hæc subita
...aer corruptis, aut aliqua arcana in sinu virtus
...ationis tam subita causa extitit? Quod si hoc mira-
...li loco habendum, cur id non in fronte aut facie tota-
...erent sicut in Osia rege & sorore Mosis Maria?
...manum Mosis (Respondet Procopius Gazæus apud Drexel:)
...leprosam esse voluit, quandoquidem eâ patratu^{us} erat
...amiranda, quæ manui illi tribui non possent, quam
...ex toto ineptam conspexerant & præ pudore abconden-
dam

122. Sic omnino Sancto Thomæ accidit, cuius aliqualem in
fide vacillationem permisit, Deus, ut per se, ipsum recer-
ret fidelissimum, nostræ incredulitatis curatorem, &
firmissimæ fidei exemplar: nec non ut de nobis praer-
mere caveamus fatentes Fidei bonum optimum de-
sursum esse descendens a Patre Luminum. & quia
abyssus abyssum invocât, primum fuit Thomæ aby-
sus infirmitatis & miseriæ, dein abyssus miserationis
Divinæ

2. Noli esse incredulus. Non est cur
cum aliis multum laboremus hic in S. Thomæ excu-
do; sed ingenue fatendum iudico cum Chrysolego, Jer-
& aliis, vere incredulum fuisse cum diceret: nisi videro
non credam, quod & insinuant Christi verba ad ipsam
quia vidisti me Thomæ credidisti) sed hoc totum in-
tram instructionem factum est, tum ne apponat se ma-
nifestare homo super terram, tum ut ad huius Apostoli
exemplum, veritatem appetamus & quæramus: ut ma-
net idem S. Doctor his verbis: Quæsit, inquit, ut re-
surrexisset Dñum nec ipsa dubitaret impietas; Tho-
mas enim non solum cordis sui, sed omnium hominum
curabat incertum: & prædicaturus hæc in gentibus, qui
admodum tantæ fidei astrueret Sacramentum excelsior
strenuus perquirebat, Hinc Augustinus verba illa: nisi
videro &c. examinans, ait: quam bona ignorantia qua
erudivit ignaros, quæ instruxit incredulos: quam bona
infidelitas quæ sæculorum fidei militavit. — dum hoc

doceri voluit, confirmari desideravit... curiosa
 perurbationis non est utilitas exclusiva... suffecerat illi
 fidem propriam vidisse (nisi videro) sed nobis opera-
 re ut, ut tangeret... in resurrectionis enim manifestatio-
 ne de aspectu ambigi potest, de tactu non potest dubitari
 ut patet S. Thomas populis predicare per haec verba 1.
 cor. 1. Quod vidimus oculis nostris, & manus nostrae con-
 tacta verunt, annuntiamus vobis, &

3. Ex his hunc nos

factum capescere debemus, ut ex casu tanti Apostoli, su-
 perstitiam, incredulitatem, & vanam mysteriorum perscruta-
 tionem caveamus. Passim omnes jactamus fidem, & fidei
 operi saepe plurimum laboramus; fidem ex ore pro-
 nomis, faxis Deus non absit a corde; nam teste Augustino
 si credit Deo debet facere, quod docet & praecipit Deus;
 bene Beatus est; qui & recte credendo bene vivit, & bene
 vivendo fidem rectam custodit, & to: 8. in Ps: 31. Si fides
 sine dilectione sit, sine opere erit. Numquid fides tua
 utilis erit? si sterilis non es, sterilis non est ipsa, iux-
 ta illud 1. Cor. 13. Caritas omnia credit: credendum est abs-
 que dubitatione aut curiosa inquisitione, ut de Moyse
 ait Apostolus Hebr: 11. Invisibilem, tanquam videns susci-
 pit Deum scilicet; Et si forte aliqua obrepserit dubita-
 tio, absque proprio scrutinio, (consilium a sapientibus per-
 curramus, Tob: 4. propriae non innitentes prudentiae. Prov: 13.
 si dilexeris audire sapiens eris, ut monet Ecclesiasticus
 ap: 5. semper a nimia scrutatione caventes, ut docet Ten-
 tulianus:

to: 4. 1. de
 fide & oper:

124. Julianus dicens: *Vobis curiositate opus non est post Christum Iesum, nec inquisitione post Evangelium.* Quia enim inquit idem, *Academia & Ecclesia nostra institutio in populo Salomonis est, qui & tradiderat Dominum in simplicitate cordis esse querendum.* Quia non est fides simpliciorum, ait Augustinus, sed humilium. Fides namque teste Gregorio (hom: 26. in Evang:) non habet meritum, ubi humana ratio praebet experimentum. Ut creditur juxta dictum Petri 1. cap: 1., exultamus letitia inestimabili, reportantes finem fidei nostrae salutem animarum, ut reportavit Noster Apostolus de incredulis fidelissimus effectus, & fidei propagandae zelator optime.

Noli esse incredulus, sed Fidelis. Non quaruntur in S. Hieronimo, in Christianis initia, sed finis. Quod in Christianis, nec etiam in Apostolis; nam Judas hoc cepit, & pessime finivit; & gloriose consummavit Petrus qui perverse fuerat inchoatus. Sic etiam, supposito S. Thomas a fide aliquantulum aberraverit, at perperam finivit in fidelissimum mutatus Apostolum & fidei Christi columnam & fastigium. Rediit celsitudo de profundis, Lux de tenebris, vita de morte, dum fervens Thomas exclamat: *Dominus meus & Deus meus!* tunc cum percurras perspexit corporis, Deum illico praedicat Notatus. In fixuram clavorum digitos immittit, & manus in latus, eo consilio, dicit Chrysologus, ut effundat in toto orbe iterum haec vulnera fidei, quae aquam in

125.
vaccrum, sanguinem in omnium pretium jam fide
Bona foramina, inquit Bernardus, quæ fidem
struunt Resurrectionis & Christi Divinitatem; ait enim
meus, & Deus meus; Quot post hæc S. iste Christi
in India & aliis mundi partibus gentes non con-
vertit? quot miracula non patravit in Fidei quam præ-
dicabat confirmationem: extant adhuc nonnulla per in-
viam Evangelicæ ejus prædicationis monumenta, ut in ci-
vitate Maliapor, quæ S. Thomæ communius dicitur; lapis
a cruce signatus tot portentis clarus, & variæ alibi
eiusdem Apostoli reliquiæ. Sed & præclara illa licet
per S. Thomæ Confessione evanuit hæreses omnes,
& varia circa Christum excogitata deliria; nam ibi
confessus est Christum esse Deum: & Deus meus; esse ho-
minem, quia tangendo, ea loquebatur; esse passum, quia
tangendo vulnera, & resurrexisse eundem quem prius
vultum noverat; dicit enim: Dominus meus & Deus meus;
quæ diceret: Tu quem prius vivum abiechis sum, quæ
dubie scivi, & resurrexisse dubitavi, tu, tu, cujus nunc
vulnera tango, vere surrexisti idem, qui prius eras
nunc es, Dominus meus & Deus meus; O! bella confessio!
Fidei nostræ firmum sustentaculum! O! Thomæ facun-
dus fides! = Perpendis ergo quæ nos docent hujus S. A-
postoli Lapsus, & Confessio, caveamus, discamus, & imi-
tamur Eiusdem intense implorantes opem

Die **XXVI.** Decembris
 Pro Festo S. Stephani Protomartyris

Thema: Jerusalem Jerusalem, quæ occidis Prophetas & lapidas eos, qui ad te missi sunt. Matth. 23.

Scopus: Stephanus quem Hierosolimis Lapidarunt iudei vere missus a Deo in virtutum & Martyrii exemplar; Quia Stephanus idem est ac Corona

1. Exordiamur ab his S. Augustini verbis (serm. 5 de S. Stephano)

Stephanus, inquit, qui adhuc laicus Diaconi meruit electionem, & levita Martyris obtinuit principatum, in pube adhuc positus erat, sed iam virtutibus eminebat: humilis erat sed celsus, fide: discipulus erat ordine sed faceret magister exemplo: Quod totum præseferbat Stephanus nomen, quod interpretatum est Corona. Unde hic

^xostendimus non Corona nomen convenisse in vita ac in morte, in vita implens significationem sanctitate vite, & in morte obtinens coronam. = Missus est Stephanus fidei & castitatis exemplar nomen Coronæ verificans: Corona enim Symbolum Castitatis est; Antiquiores namque Sponsi per coronam pudicitiae victoriam ac triumphum notare soluerunt, ideo que sponsi in solemnibus nuptiarum pompis coronati incedebant in servatæ pudicitiae argumentum: ut notat S. Chrysostomus Hom. 9. in 1. Thimoth. Ideo in coronam imponuntur capiti, ut victoriæ signa sint, videlicet antea libidini impenevtrabiles, ita demum castitatem ingrediantur, ita Stephanus Ecclesie Sponsus, in

in fronte abscondita casti pectoris ornamenta, ceu
 malo irradiabant; ac (ut loquitur S. Hilar: Arelat: Hom:
 ad Stephano super illa verba Act: 6. Viderunt faciem eius
 inquam faciem Angeli,) abundantia cordis transierat in
 sensus corporis, & in faciei pulchritudinem, candor splendor
 animi exundabant, atque cum haberet in se Spiritum
 sanctum, os præ se ferebat Angelicum, & Stephano, ait Cyril:
 Lect: 12. Castitas erat Angelica corona. Fuit etiam
 in Sanctis ex suo nomine Exemplar Sacri & Religiosi sta-
 tus, quia Corona huius est etiam symbolum ex Greg: Nazia:
 Lect: 20. & revera Diaconatus Ordine recepto, cunctis exem-
 plis præerat Personis Sacris: & quid mirum? nam

2.

Corona quoque Sanctitatis omnis est symbolum ex mente
 Hieronimi, illud Ps: 131. Super ipsum effloret sanctifica-^{* qui}
 tio, quod in Hebraica lingua est: super ipsum efflore-
 rit Nazareus meus, veritas Corona mea, quasi idem esset
 sanctificatio & corona. & sane Stephanus Actor: 6. Legitur
 plenus fide & Spiritu S^{to}, plenus gratia & fortitudine, & c. 7.
 cum esset plenus Spiritu S^{to} intendens in caelum vidit glo-
 riam Dei & Iesum stantem a dextris Dei, ubi dicunt plu-
 res SS. inter quos Aug: & Greg: Nis: vidisse ex tunc reve-
 latis faciem Deum & Trinitatem; & de Stephani charitate
 sic habet S. Fulgentius: Charitas quæ de caelo ad ter-
 ram deposuit Christum, ipsa Stephanum de terra elevavit
 ad caelum. Charitas quæ præcessit in Rege, ipsa subsequen-
 ter regnavit in milite, = Symbolum tandem Martyrii Coro-
 na

128. Corona est: in valuerat enim apud antiquos mos
ille, ut hostie victimæ que Deo offerenda coronarentur
unde illud Tertuliani de Corona Militis: ipse hostia &
aræ coronantur, Sic quoque Augustinus loquitur ad
Stephanum. Serm: 1. de B. Eia Sancte Stephano, dic ali-
quid judæis, ut incipias lapidari, & possis coronari; &
Cum diceret Stephanus: Video caelos apertos & Filium
hominis stantem à dextris Dei... lapidabant illum
invocantem & dicentem: Dñe Jesu suscipe spiritum
meum. Positis que genibus clamavit voce magna: Dñe
ne statuas illis hoc peccatum, & cum hoc dixisset ob-
dormivit in Dño, Actor: 7. = Omnia ponderanda &
imitationi proponenda

3. Stephano quoque jam
mortuo Corona nomen apprimè convenit: eò propriè
quo titulis pluribus: nam in vita se Christo me-
ritum coronam exhibuit; nunc ab ipso Christo, gloria
ei Corona superadditur; manet imitationi nostræ
na virtutum, & ultro admirationi nostræ, sit Corona
premierum. Posuisti (inquit Psalmes Regius Psalms)
capite ejus coronam de lapide pretioso, ad quod Au-
gustinus Serm: 92. de diversis, ait: Lapides undique con-
cientium, quasi coronâ cinchis, ita accepit, ut id quod
agebatur quasi corona, victoria premium, in mem-
bris adversariorum necleretur, ita ut ex ipso genere
ac modo Passionis conjicere possimus, quanta ejus
corona nunc sit pulchritudinis, innumeris enim

in illum jacti lapides, pretiosam tot pretiosis lapillis
 ornata fabricarunt gloriae Coronam, illo insuper
 ingentem speciali ornatu debito decoris, quod ejus
 est, qui cum primâ Palmâ, ad Regna perventurus e-
 rit. Quando inquit Augustinus Ser. 94.) B. Stephanus
 pro Christo primus sanguinem suum fudit, quasi coro-
 na processit è caelo, ut eam sumerent sequentes in premio
 praecedentis pietatem imitarentur in praelio.) adeo co-
 rona est Stephani Corona, ut & subsequentium Martyrum
 coronam constituat, & pra sua fecunditate generet. Sic
 etiam possumus aliquas ejus Coronae gemmas demirari,
 Coronam de Lapide pretioso inquit Propheta. Equis lapis
 est lapis est, qui ut viret ac luceat, sic Stephani viret
 & luceat constantia & ejus luceat sapientia; Sapphirus est
 lapis ut caeruleus & aureis collucens punctis, bene caeleste
 Stephani conversationem & auream Charitatem signi-
 ficat. Smaragdus est, utpote qui symbolum aliquod vir-
 tutis refert, pra sua speculari claritate & munditia;
 Corundum est, invictae fortitudinis hieroglyphum, & sic
 virtutibus, quibus apte possint S. Protomartyris virtu-
 tes significari, ut cognita nos ad imitationem commo-
 vant, praecipue dilectionis inimicorum in memoriam
 eius qui pro se lapidantibus adeo ferventer exorabat
 vel in hoc Christum Dñum imitatus se crucifi-
 gentas apud Patrem excusantem

26

Die XXVII. Decembris
 in Festo S. Joannis Apost: & Evangelistae

Thema: Conversus Petrus vidit illum discipulum
 quem diligebat Jesus, Joan: 21.

Scopus: Ex Christi amore in Joannem hujus excellen-
 tia deducuntur.

1. Regis jam uncti recenter officium est, ut Regiam
 condecoret & stipet corona aulicorum, interque eos
 eligat quosdam sibi familiares; ita Rex noster Chris-
 tus Dñus inter selectos sibi comites Apostolos unum
 Joannem specialibus affecit dilectionis signis usque
 adeo, ut ipse Joannes hoc unico, aliis quos meretur
 missis titulis, signari se patiatur nomine: Discipulus
 ille quem diligebat Jesus; at ut quid pluribus? cum
 eo uno cetera contineantur omnia, & ab eo uno ven-
 nent cuncta: hæc enim Christi Prædilectio (quæ
 amor otiosus non est) arguit Joannis gratiarum, pro-
 meritiam, & ut amor sapientissimus, infert meritum
 & virtutum ejus excellentiam. Sic ergo & Amoris
 Christi in Joannem signa, & Joannis in Christum exco-
 nabimus, seu quod gratis floruerit. Sic Discipulus
 à Christo dilectus.

2. Primum amoris Christi in Joannem
 argumentum fuit Secretorum revelatio: erat enim
 recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem

rebat Jesus. Innuvit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei, quis
 est qui dicit? Itaque cum recubivisset ille supra pectus
 dicit ei: Dñe quis est (Traditor scilicet) Respondit Jesus:
 Tu es cui ego intinctum panem parrexero. & cum intinxis-
 set panem dedit iudæ Simonis Iscariotæ, Joan: 13. ubi
 spiritus advertebat S. Pet. Damian: dicens: Tacent cuncti Apos-
 toli, tacet & Petrus, tacet Cæli clavicularius... tandem Joan-
 nis patriarchinum ab omnibus quaeritur, & sic ad rei dubiæ
 resolutionem pervenitur. Erant in pectore Jesu omnes thesau-
 rum sapientiæ & scientiæ absconditi, & ex illo caelesti gazo-
 philacio, & arario divitiarum copias affudit, & in com-
 munem salutem mundi bene prodigus erogavit,
 & in Deum facie ad faciem, sicut amicus ad amicum, locutus
 est corde ad cor Joanni loquitur Jesus, qui, si Ambrosio
 credimus, & ipse in Joannis pectore recumbere non est dedig-
 natus, illi, teste S. Thoma de Villanova, sua revelans secre-
 ta personæ, secreta regni, secreta domus, ut ex Apocalyp-
 sis libro perspectum fit, cujus, ut habet Hieronimus, tot
 sacramenta sunt, quot verba, = 2um signum dilectionis
 sibi pretiosorum commissio: commisit Christus mo-
 ranti Joanni Matrem suam: Ecce Mater tua, Joan: 19. illa
 mater gemmam, gratiæ thesaurum, gazophilacium
 christique Ecclesiæ, Coronam ac Diadema, locum voluptatis,
 Paradisum deliciarum, vitæ nostræ spiraculum, Stellam,
 Lunam, Solem, Thronum, & Oceanum Divinitatis, ut eam
 merito vocitant S. S. Christus (ait citatis à Villanova)
 dedit spiritum, Ecclesiæ corpus, peccatoribus sanguinem, reg-
 nam Aaroni, militibus vestem, Petro Ecclesiam, Apostolis

Serm: 1.

Deut: 5.

Serm: 18.
de Epiph:

Joan: 19.

vice
 imo
 zellæ
 vium
 e eos
 Chris
 inum
 que
 vito
 ipius
 cur
 o die
 a. e. m.
 r. pro
 torum
 moris
 e exco
 pulus
 in, no
 Era' exp
 uen' ois
 gela'

132. Paracletum, Electis charismata varia, Joanni Matrem reliquit, & in Matre quidquid habebat pretiosissimi munus: jam non discipulum modo, sed fratrem sibi accipies charissimum. 3° tandem tot Beneficiorum collatio, quibus Apostolum, Evangelistam, Martyrem, Doctorem, Virginem, Pontificem, & in omni gradu excellentissimo Joannem condecoravit in hoc mundo, & omnium Laureis coronavit in altero: quæ vera dilectionis sunt & inimitabilia signa: quia ex Augustino: Dilectio vacare non potest; Amor operatur magna, ait S. Angelinus, operatur multa, operatur diu, & ut dicit S. Laur.: just: Vis novitas? attende quid cogitas; vis nosce tibi thesauras? attende quid amas, &

Tract:
de Charit:
cap: 4.

3. Videamus nunc Joannem in Christum amorem, & quibus tot gratiarum favori responderit meritis, nam Christus festatur, diligens diligere Prov: 8. & ab ingrato talentum tollit, Mat: 25. Primò igitur Joannem tantæ dilectionis dignum efficit ejus purissima castitas, ut de illo sic canit Ecclesia: ergo est electus a Dño, & ideo prærogativa castitatis ampliori dilectione eum fecerat dignum, & quidem, sicut Bernardo Virginitas gloriæ præfertur Angelica, quia Angelus virginitatem habet, non carnem, sane felicior præfertur, & sicut autem, ait Pet. Damianus, Matris Virginitas Joannis virginitatem excedit, sic ipse præ glorioso ejus contubernio, cæteras à mundi primævirgines ante celluit, & ex illa hora accepit tam copiosus in ora, inquit ipse Evangelii sui cap: 19. Quæ

ergo fieri potuit ut ex Virginum Regina consortio & con-
 versatione non hauserit virgineos illos spiritus? Quid
 mirum si a Christo Virginum sponso, & a Virgi-
 num Parente & Exemplari Mariam vel maxime dilectis
 herit, & Divinorum particeps secretorum puris solum
 mentibus revelandorum, Juxta illud Ps: 25. innocens & mi-
 ser corde hic accipiet benedictionem a Dño, & Math: 5. Beati-
 tudino corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Item
 merito a Christo dilectus est Discipulus ille qui adeo be-
 ne Discipuli partes explevit omnes, quidquid enim a
 Magistro accepit, animo cordeque tenacius retinuit, &
 veritatem eorum interpretationem hausit, puramque
 & detestam doctrinam retinuit & scripto Evangelio in-
 primis omnes sincere, graviter, & eloquenter effudit in-
 Doctoris nomine dignissimus, & inter omnes, ut inter
 tres aquilas, longe sublimior quo aliora præ cæteris,
 edocuit mysteria, & quo propius Lucis internæ atque
 æternæ fixis oculis contemplator fuit, ut loquitur Aug: *tract: 36.*
 non solum vidit ut Gentium Apostolus (2. Cor: 12.) arcana
verba, sed vidit & scripsit. Tandem Christi sibi a-
 morem conciliavit, fideli & continua eum comitans assis-
 tentia, juxta illud Ps: Accedite ad eum & illuminamini
 Prov: 8. Qui vigilant ad me invenient me. Joannes enim
 ut habet jam citatus Valentinus Antistes Christo astat in
 palatio, astat in pretorio astat in patibulo, lacryma-
 tur, dolet, & gemit palam, & Magistri sui mortem deplorat
 & nullus eum interrogat, quid ploras? nullus crimi-
 natur dicens: amicus es, Discipulus es, factor es. Mira

Magistro

tract: 36.
in Joann:

134. ubique amoris & Christi in Joannem & Joannis in Christum dispensatio fuit: Joannis, quod ceteris supra precipiti huc illuc que dilapsis, unus ipse cum Maria, Cruci & morienti astiterit; Christi, quod suam illi Matrem in testamentum & hereditatem pinguisimam reliquerit: & haec sane, teste Seneca Epist. 6. Lex est amantium & vera ratio amicitiae, quam non spes, non timor, non utilitatis cura, ab amato divellit, & cum qua homines moriuntur & pro qua moriuntur, 3

s. Joannis

4. Omnes hisve
bis Cornelius noster (Prolog: in Apoc:) ^xcomplexus est excellencias non minus libere quam vere pronuntians quod esset Chrubim Dei, Benjamin Christi, Dei parvulus adoptivus, Evangelistarum Aquila, Sapientiae Abyssus, Charitatis incendium, integritatis smaragdus, Virgo sine labe, Martyr sine morte, Amiantus in igne, Sollicitudinis ecclesiae, Deliciae fidelium, Theologorum vertex, Propetarum Apex, Caeli fulmen, Orbis tonitru, Secretorum aeterni Verbi, & omnia congruunt Joanni, cuius sanguinis & temporalis nobilitatis defuit excellentia fuit enim filius Zebedaei & Salomes sororis B. Mariae ut censent Chrysost. Beda, Bern. Hugo Vict. Alb. Mag. Abulens. & alii cum Gerrone; ut de Christi ocype dici possit; Cujus nomina etiam insignem praesentant excellentiam: Joannes idest Jochanan Hebraeus seu Deo gratus; Boanerges a Christo vocatus, quod est Filius tonitru; Apostolus a Petro primus; Doctor hominum ex Origene, Angelorum teste Chrysost.

Augustinus habet, & singularis martyris Martyr,
Perthulianus expendit Romæ gratulans Lib: de Prescrip:
ut cui per tormentum parata erat Martyris
anima, non deesset pacifica mortis gloria; fuit que Jo-
anni mors hæc ad instar somni placidissima, ad instar &
dicens Dulcissimo Dulcissimo suo Magistro: & tu
neum esto Dñe Jesu, & astantibus: Pax vobis fratres, de-
profunde terra in foveam ipse descendit, simulque luce
ceum ceu nube cinchis & oculis ereptus est, & cælis ad-
venit. Vbi notandum venit quod sua sit inter Auctores
controversia fuerit ne Joannes mortuus nec ne? multis tñ
ne ex Scriphturis fundamento negantibus cum S. Hippo-
Martyro; pluribus autem verius affirmantibus cum
Hieronimo, Eusebio, aliis que communius ex quorum sen-
tentia hic locuti sumus. Sincere nos istum Excellentis-
simum rogemus instanter ut nobis in hac vita sit pro-
pitijs, & in morte assistat, suarum hic faciat imitatio-
ne virtutum, ut Dein gloriæ fiamus participes: quod
magiori exequamur fiducia, cum S. Petro Damiano & humilitate
veramus Quantum apud iustum iudicem pro pecca-
toribus poterit, qui & pro ipsis cælestis curiæ senatori-
bus intervenit (ut Traditor sciretur) & qui advocatus fac-
tus est summus, quam humiliter implorandus est a mini-
oribus, ita ille Serm: 1.

Die XXXI. Januarii
 in Festo S. Petri Nolasci Confessoris
 Fundatoris Ordinis S. Mariae de Mercede
 Redemptionis Captivorum

Thema: Facite vobis thesaurum non deficientem in
 caelis, Lucae 12.

Scopus: Hunc thesaurum sibi fecit S. Petrus Nolasco
 in captivos Charitate, & erga Deiparam devo-
 tione

v. Si vis esse mercator optimus (inquit Augustinus
 8. in Ps. 36.) & fenerator egregius, da, quod non potes
 retinere, ut accipias quod non poteris amittere, pro-
 lectum & recipe paradysum, da modicum, ut accipias
 centuplum; da possessionem temporalem, ut consequaris
 hereditatem eternam, & ut habet Salomonis verbi-
 num Prov. 3. Honora Dñum de tua substantia, im-
 plebuntur horrea tua saturitate, & vino torcularis
 tua redundabunt; Quod si haec vera sunt de quavis
 elemosyna per Charitatem proximo irrogata, veri-
 sima probantur de Captivorum Redemptione, eo magis
 quo Charitas haec Christi vero Captivorum Redemp-
 toris Charitati similior est, qui de se testatur veni-
 in mundum ut salvum faceret quod perierat: Qui
 propter nos homines & propter nostram salutem des-
 cendit de caelis & incarnatus est; Sic cum Tobias in capi-
 vitate esset omnia quae habere poterat quotidiana con-
 captivis

imartebatur, Tob: 1. & pergebat ad omnes qui in captivi-^{137.}
tate erant, & monita salutis dabat eis, ibid: quo pacto
sibi & filio thesaurizavit in celo, ut per totam illius his-
toriam videre est.

2 Ita sibi thesaurizavit S. Petrus

Abasus qui nobili genere natus in Gallia. venit in
Hispaniam ubi vel adhuc adolescens suo in captivis
Christianis ab impiorum captivitate liberandis consump-
to patrimonio, iam se venditari cupit ut alios libera-
ret: O! charitas! quæ majorem nemo habet (Joan: 15.) quæ
animam suam, seu vitam seu libertatem ponit pro
fratribus suis: & in hoc sibi adeo thesaurizasse constat,
ut pro illo actu Deo ipsi gratissimo meruerit divinitus
dignari in Fundatorem Ordinis S. M^æ de Mercede, cui in
hanc Religionis peculiare votum imposuit magno
universi consensu heroicissimum illum in extrema
necessitate actum: quantum hoc pacto thesaurum si-
bi fecerit S. iste dicant tot captivi hoc medio redempti;
dicant tot nummi in hoc consumpti pro quibus omni-
bus ex Dei promisso centuplum dandum erat, & posthac
vita æterna: quod centuplum in hac vita abunde red-
ditum est a Deo illi tot virtutum gratias, & selectis-
sima dona retribuente, inter quæ Propheciæ dono
mirabili donatus est, ut expertus est Jacobus Rex, qui
antequam Valentiam urbem obsideret, victoriam se repor-
taturum de Mauris ab illo rescivit: multis quæ celestium
spirituum recreatus est in hac vita apparitionibus, ac mul-
tis claris meritis ac miraculis obiit in Dño, quem Deus mi-
serat in

138. erat in Redemptionem populo suo, qui non a-
la redemit corporis captivitate, sed & ab animi com-
plures, perse & per suos, infideles ad fidem reducendo
& ad meliorem frugem fideles, verbo suo & exemplo his
omnes indeficienter sibi & aliis thesaurizans ad calcu-
nam Christi hæreditas ut Tyrannis dicebat S. Marti-
n Sauronius sunt pauperes, sub quo nomine captivi peccato-
tores, & omnes miseriam seu temporalem seu spiritualem
patientes aptissime significantur: O! quantus au-
ri thesaurus ex aurea charitate constat. verum enim
charitas auro comparatur, quia non rubigo ulla, non
æruo non aliud ex auro est, quod illius bonitatem
consumat minuat ve pondus: haud aliter charitas
experitur illæsa; aurum in plurimas & tenuissimas
bractæas nativa facilitate diducitur, charitas seu
in plurimos diffundit, quibus verbis, factis, manu, ma-
supio, doctrina, exemplo, consiliis, re prodesse salu-

At vero non esset completus S. Petri Nolasci thesaurus
nec abundans aut perdurans ni Mariana devotione
esset observatus, custoditus, repletus & obsignatus: qui enim
sine hac devotione virtutum thesaurum aggregare præ-
tendit ipse se seducit, pulverem in ventum portat: verum
divitiæ & opes spirituales sunt in Maria, ut ipsa obedi-
cit Prov: 8. Mecum divitiæ & gloria, opes superbe & glo-
ritia; melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso
& quidem F. S. noster in Hispaniam adveniens beati-
plum B. Mariae de Monte Serrato devotissime visitavit

que cultui se ex toto dicavit, cui Virgo ipsa visibili- 139.
ter apprens sibi ac Filio gratissimum fore significavit
Ordinem institueret redimendis captivis intentum: quod
filio obediens prestare & exequi tentavit ipsi suffraganti-
ter aliis ab eadem Virgine mira apparitione monitis ita-
que ipsa Deigenitrix ab ipso huius Instituti primordio spe-
culatus ei asserit modis, tandem que Religio fundata
& confirmata est sub titulo S. Mariæ de Mercede Redemp-
tionis Captivorum, Deiparâ in posterum variis eum re-
stante apparitionibus, & singulari patrocinio totum Or-
dinem protegente: & sane aliam selectionem non pote-
rat eligere Patronam. Mariæ enim Redemptrix mundi
libertas captivorum, refugium peccatorum, & omni-
um reparatrix mortalium, Piissima Deborâ, omnes iudi-
ca captivitate liberans diaboli tyrannicâ. Tantum sibi
thesaurum Mariam comparavit S. Fundator, cæli ac ter-
ra Reginam, cui magna fecit qui potens est, Filium
obtrudens unigenitum, cum quo omnia donavit: unde
non modo Cælum, sed Dei tabernaculum & urna aurea
Maria est, ut ait Bernardus. Sic adhuc pusillus grex
tum eset omnis Ordo non timuit, & ex Mariæ thesauris
aque adeo excrevit, Regnum integrum à Cælesti Patre
accepturus; fecit sibi sacculos qui non veterascunt con-
gregando virtutes omnes, ac demum corde & animo mi-
gravit in cælum ubi thesaurum pinguisimum sibi præ-
parat. Oremus ut de tanto nobis aliquid communi-
cetur arario, ut Charitate legem impleamus, & duce Mariâ
ad æternam felicitatem perducamur. Amen

Die

140. Die 24. vel 25. Februarii
in Festo S. Mathiae Apostoli

Thema: Abscondisti haec a sapientibus & prudentibus &
revelasti ea parvulis. Matth. 11.

Scopus: S. Mathias ratione humilitatis meruit praferri
pluribus aliis praestantioribus

i. Postquam Christus in die ascensionis videns discipulis
elevatus est in caelum, omnes statim discipuli reversi sunt
Hierosolimam a monte Oliveti, & subintrantes caenam
orationem quandam Petrus habuit ad reliquos, quia dece-
vit expedire quatenus in locum Iudae proditoris, ut
narius rursus eorum esset numerus, aliquem sufficeret
quod non eligendo, sed licitam sortem mittendo, non
tentando sed invocando, ut quem inter Josephum Bar-
tholomaeum, & Mathiam, sibi eligeret hac via declararet
Act: 1. cecidit sors super Mathiam, licet Joseph ille
hanc iustus diceretur & Christi cognatus haberetur:
sorsis mysterium satis nobis innuit nostrum
hunc in verbis citatis: Revelasti ea parvulis: quod
pro sua humilitate, S. Mathias hanc Dei praeelectionem
meruerit, ut de illo optime dici possit: illud Cant: 1. 4.
dus & rubicundus electus ex millibus, Licet enim
solis non fuerit proprie electus, verè tamen a Deo
dirigente ad Apostolatium est vocatus; aliter enim

Serm: 2. mundus aliter Christus, ut loquitur Bonaventura

Revelasti ea parvulis, Divinae sapientiae mos est

144.
speciales gratias parvulis seu humilibus conferre, juxta
Jacob: 4. Deus humilibus dat gratiam, Luc: Respexit
humilitatem Ancilla suae... & exaltavit humiles, propter
quod dixit S. Thomas Aquinas: Humilitas est virtutum,
excellentissima & preciosissima, Deo que gratissima, Certè, uti
saxum sine clavo non gubernari, ita nemo sine humi-
litate potest deari: hanc virtutem perfecte exercuit S. Matthias
sibi propriam, ut & ejus nomen Matthias interpretetur: Deo
gratus & humilis, quapropter Electus est a Deo ex millibus
in primis si patriam spectes, ex electo loco natus est ex
Bethleem, ubi et Christus, si Tribum, Juda, ab ipso electa:
in Salvatore Christo, si Parentes, genere & virtute selectos &
illustres habuit, ut tradit Bolandus; si Magistrum, Simeonem
venerabilissimum sacerdotem summum, qui suis Christum excepit
in sinu; si vocacionem, mirabilem & specialiter selectam vidi-
mus: & inter haec omnia magnam & raram virtutem, humi-
litem scilicet honoratam adeo coluit S. Matthias, ut teste
Luceo (lib: 7. c. 23.) tanta propriae miseriae pollebat cognitio-
ne, ut familiarissimum illi foret hoc dictum: cum carne pug-
namus, neminem que se fragiliorem existimaret, qui erat
in 70. discipulis omnino primus, hinc que sedulo quosvis
carnis malis insolentiores frangebatur ac edomabat. Quam
resè Bernardus humilitatem vocat Virtutum bonum quod-
dam ac stabile fundamentum, Hildeberhus: caeterarum, ait,
consummatio & clausula virtutum est humilitas, Basilius
Aleicensis Orat: 28. Humilitate comite, continentia in
admiratione est, & fides fit amabilior, & justitia purgatio,

142. & verior misericordia fructus; & pœnitentia hinc cre-
tur; quando cum humilitate conjuncta est; quas omnes
virtutes congregavit S. Mathias media humilitate, & in-
nia sibi a Deo meruit concedi dona, quæ jam annun-
tum undecim Apostolis decebant, suave Christi in-
super se tollens, & animas Christo quaritans multo-
dore & labore per omnes judææ regiones, & calentes Be-
giphi arenas, usque dum, tum a gentilibus, tum a judæis
gravissima quæque perpeſsus, deinde lapidibus impe-
tus, denique & capite plexus, jugum Dñi etiam in ca-
pit sustulit: quem laborantem & sic operatum respect
immortali gloria Dñus qua respecta omne jugum su-
ve redditur, & quodvis onus pro Deo leve.

3. Ratione
horum omnium varias meruit a S. P. interpreta-
nes alias nomen Mathiæ, illius sanctitatis omen & pro-
sagium. Venerabili Beate Mathias idem est, quod
Donum vel donatus a Deo, ut vel in ipso nomine con-
esset, donandum a Deo in Apostolum Ecclesie: Aliis in-
jam insinuatim est, æquivalet Parvo Dei: parve na-
pe ab humilitate, insigni que demissione, qualis exor-
let in pueris & parvulis: Aliis Mathias sonat Qui
tu Deus; quasi vel ipso nomine sibi diceret Mathias
Quid tu Deus? Quid ego? tu abyssus omnis entis, om-
que boni: ego abyssus nihili & omnis mali: totum in
Mathia humilitatem, innocentiam, & candorem præter
sonare videtur; & sic parvulos vult Deus ad se venire

ad hoc pauperes se convertit, his revelat quæ a su- 143.
perbis abscondit. Ex quibus omnibus clare patet quam
aptari possit textus ille Cant: 5. supra citatus: Dilec-
tus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus:
nam vidimus S. Mathiam dilectum a Deo & inter tot dis-
cipulos Deo disponente præelectum; candidum admira-
mur in infanti humilitate & morum candore, ac tan-
tum Rubicundum veneramur a constantissima sanguinis
ratione Oremus, & imitari conemur

Die XIX. Martii

in Festo S. Joseph Sponsi B. Mariæ V. 9

Thema: Cum esset desponsata Mater ejus Maria
JOSEPH. Matth: 1.

Propos: Excellentia & virtutes S. Josephi, ex ipso ejus
nomine deducuntur

Ex antiquo & vulgari proloquio: Conveniunt rebus
nomina sæpe suis, & si S. Cypriano credimus, nomina
magnarum rerum sunt indicia; & ideo forsitan nos monet
apiens ut curam habeamus de bono nomine; fuit que &
in antiquissimis temporibus talis nominum observatio,
ut in ipsa militari disciplina id curæ fuerit, ut in
eodem agmine primisque ordinibus staherentur
staherentur ii, quibus boni augurii nomen esset, quale
quale vel Casaris, vel Alexandri, vel Scipiadae vel alio-
rum qui spectabantur ut fulmina belli: idem in re poli-
tica lege cautum; sic que & in Ecclesia magnus esse so-
lat nominum electus; in ipsis que Sacris Litteris legimus

144 plura mysteriis plena nomina ab ipso Deo, vel ju-
bente vel inspirante imposita, quibus ipsarum perso-
narum officia, virtutes, et excellentia indicabantur:
sicut ergo in Nominibus JESU & MARIE mira sua
locis significari consideravimus, nunc quae sub no-
mine Joseph occultentur examinabimus: Haec enim de
nomina, ut quondam vir pius pronuntiavit, sunt
bona omnia, mundi lumina, & caeli limina. Quid
igitur, inquires, significat Joseph? Joseph idem est qui
accrescens, & esse nomen illi ab ipso Deo inditum cum
adhuc in utero lateret materno, asserit Gersonius in
sua Josephina: hoc ergo nomen indicat incrementum
& accrementum, ut vel ex ipso nomine intelligamus
ad supremum dignitatis, & virtutum apicem con-
disse: cujus hinc ascensus gradus attingere nobis est
animus gratias & prerogativas Sancto inti divinitus
concessas, & virtutes ejusdem excellentissimas

2.

Cum esset desponsata Mater ejus Maria Joseph, Joseph
idest crescens. & ut a prosapia exorbiret, toti universo
spectabilis. crevit Joseph longa Patriarcharum, Regum
ducumque ducumque serie: Virginem desponsatam vi-
ro cui nomen erat Joseph de oculo David, Luc. 1. Crevit
2° a sanctificatione in ipso utero materno, ut cum Gersonio
tenent multi variis nixi solidissimis congruentis. Crevit
ad excelsum Sponsi Mariae statum: Joseph vi-
rum Mariae, & non utcumque sed Mariae de qua natus

145.
cui incremento nil videtur addendum. 145.
orientis Damascenus, est prorsus inefabile, & nil
in eo dici potest; in eo enim includitur fuisse caput
interdictione inter posibles familie; Marice, quia Caput
materis viri; ex Apostolo 1. Cor: 11.; Christi ipsius, qui erat
aditus illis, Luc: 2. Sed tamen crevit adhuc Deo volente
existimatione hominum ad majorem sibi possibilem dig-
nitatem, ut nempe diceretur Pater Christi qui putabatur
S. Joseph, (Luc: 3.) Pater tuis & ego dolentes quereba-
mus, dixit Maria Filio suo in templo reperto Luc: 2. Fuit
re ipsa Joseph Nutritius ac tutor de fructu manuum
suarum arte fabrili alens familiam sanctissimam super
quam constituerat illum Dñs. Quam bene Viro huic
conveniunt verba illa Eccl: 49. Nemo natus est in terra
nullis Joseph, quem preparaverunt ut custodiret arcam
ut legit Chaldea versio illud 1. Reg: 7. Sanctificaverunt
de Abinadab dictum. Vere natus est Joseph Princeps
tribum, firmamentum gentis, stabilimentum populi, sicut
Ex his demum conjici possunt quot & quante S. Jo-
sepho gratie fuerint concessæ; vel ex sola familiari con-
versatione Jesus & Marice, 2^a ex similitudine quæ habetur
inter sponsos a Deo copulatos, ut vel ab initio mundi constat:
Faciamus adiutorium simile sibi, & ipse monet pro-
fanus Poeta: Si qua volēs apte nubere, nube pari.

3.

Non minus Crevit Joseph virtute quam dignitate. Facia-
mus initium a Castitate & Continentia, quæ teste Hieron: l. 1. in Joann:

148. omnes virtutes spiritus quasi solidissimum fundamentum
sustentat, & ex Jacob: 3. Quæ desursum est Sapientia
primùm quidem pudica est, Fuit adeo castus Josephus
ut, ni rem totam moneret Angelus, de celo, voluerit
te dimittere sponsam Mariam inventam in utero habentem
(Matth: 1.) Christus enim (qui pascitur inter lilia, hoc est
perito interprete: Josephum inter & Mariam) noluit
meronis to: 3. tract: 9. pasci nec edicari nisi a virgine
puritate, Joseph autem non Virgo fuit modo (adit
verum etiam in eo omnem concupiscentiæ ardorem re-
tinxerat Deus ut sic honestissime sanctissime que cum
B. Virgine puella pulcherrima conversari, die nocte
convivere familiarissime posset, & re ipsa, nullus
fatur Bonaventura se ex fidei & certa. iudeorum nar-
tione hausisse) ex aspectu gloriosæ Virginis, quam
esset pulcherrima, urebatur aut inflammabatur ad
dam carnis concupiscentiam, sed eam potius extingui-
bat ille Divinus aspectus, immo, ut Ambrosius loquitur
(L. 1. de instit: Virg: c. 7.) tanta erat Mariæ gratia, ut non
solum in se virginitatem servaret, sed etiam si quæ
viseret, integritatis insigne conferret, Quod si alius
him Josepho sponso? nam Sicut decuit, ait Gerson, ut
Virgo summa puritate niteret, sic decuit, ut haberet
suo modo patrem sponsum purissimum.

L. 2. in
2. Cant:

4. Cre-
vit item S. Joseph modestia & humilitate profundissi-
ma, quam commendat silentium, quo in omni vultu

est, de quo observant illud SS. Patres, in tota Evan¹⁴⁷
gelica historiae serie non referri vel unicum verbum ab
prophetis, cum tot magna profari potuisset a se visa
audita, & in se facta, quæ omnia ex humilitate reli-
quit, & sibi soli profunda meditatione contemplatus est,
nullis interim Angelorum recreatis visitationibus de qua-
rum tribus mentionem faciunt Sacre Paginae Matth. 1. ne
pensionem dimitteret, ut in Ægyptum fugeret, ac ut inde redi-
ret: omnes que Josephi Laudes ibidem scriptura complec-
tur paucissimis, sed multa indicantibus verbis istis: Jo-
seph autem cum esset iustus, = Crevit 3° insigni Obedien-
tia, adeo ut a Maria revelatum sit S. Brigittæ, eum Lib. 6. Revel:
tas fore verba continenter in ore habuisse: *Unam vi-* cap: 59.
nam & adimpleam voluntatem Dei mei: hinc illico fir-
ma armatis fide Angelis prædicta illi nuntiantibus
illud & absque ulla tergiversatione obedivit, nullis de-
stantibus difficultatibus = Crevit demum Sedulitate, cura
& amore quo tot actiones erga Christum Deum & ho-
minem exercuit, summum totius mundi Thesaurum si-
bi à deo commissum considerans: Christum in sudore
vultus sui & in labore manuum suarum semper aluit,
individuum ei comes in omni peregrinatione adfuit, amo-
re tam naturali quam acquisito, ut Theologi loquuntur
& supernaturali amavit. Recte ergo Bernardus Hom: 2.
super Misus: Quis & qualis homo fuerit Beatis Joseph
conspice ex appellatione, & Homil: 3. dicit: iste est fidelis
servus & prudens, quem constituit Dominus suæ Matris

148. suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solam
niquè in terris magni consilii coadjutorem fidelissimam
ut non immerito possit illi accommodari, quod de alio
Joseph scriptum est: constituit eum Dñum domus suæ
& Principem omnis possessionis suæ

S. & quanta nos
putamus crevisse gloriã, qui tot ac tantis accrevit
gratiis & meritis? certe si aliquibus apud Doctores
Theologis assentimur, dicemus Josephum cum Christo
redivivo cæterisque sanctis in vitam pariter rediisse
cum eodem in comitatu ac societate illorum, qui Christo
moriẽte revixerant, abisse in cælum, a Christo & Chri-
sti Matre proximum obtinere locum, cui adhuc inter
mortales Christi proximitas adeo intima concessa est
quare sic S. Josephum alloquitur Bernardinus Sermon
de Desponsat: Maria: O! sanctissime Joseph, si Petrus
semel tantum videns gloriam & pulchritudinem Jesu
transfigurati dixit: Dñe bonum est nos hic esse: vult
tu dicere debebas, cui non semel, sed sæpius, ut pie cre-
ditur, se benedictus Jesus transfiguratum in corpore
glorioso ostendit? Josepho sane convenit ille volup-
tabilis nuntius: Isa: 3. Dicite justo quoniam bene-
si autem mirum videatur, quod tanto tempore scilicet
usque ad tempora Gregorii Papæ XV. qui hac die
ejus festum in tota Ecclesia celebrari primus præcepit
S. Josephi specialis veneratio quasi in oblivionem obli-
ta fuerit; ad inscrutabilem Dei providentiam referen-
dum.

quidem aliquandiu neglectis & incognitis fuit in 149.
terra, eo glorioſior fuit in celo; ideoque quod ad nos at-
tinet, ejus cultu devotiſſimo eam negligentiam compensa-
verimur, & ſecuriſſimum illum apud Deum & Dei Ma-
gnum nobis ſeligamus Patronum & advocatum, pro vita
& morte noſtra: illum inquam, cui, teſte Iſolano ſic
promiſit Jeſus: Ero auxiliator omni homini in Eccleſia
ſanctorum, qui in die memorie hujus, o! Joſeph, Deo ſacrifi-
caverit, & qui meditabitur in vita hujus, & laboribus

Die XXI. Martii

In Feſto S. Benedicti Abbatis

Thema: Ecce nos reliquimus omnia & ſecuti ſumus te,
Matth. 19.

capus: Omnia reliquit S. Benedictus, & perfecte Chriſti
eſt ſecutus, tria Religionis vota emittens & ob-
ſervans.

1. Omne quod eſt in mundo, ex 1. Joan. 2., concupiſ-
centia carnis eſt, concupiſcentia oculorum & ſuper-
bia vitæ, vel enim quidquid mundus habet ſenſibile
habet hæc, vel divitiæ, vel honores vani, ut patet
diſcurſu facto per res omnes mundanas: qui ergo hæc
omnia reliquit jure merito dici poteſt reliquiſſe omnia
quæ in mundo ſunt. Jam vero tria Religionis vota
emittit, tria illa reliquit & abiicit; vovens caſtitem
renunſiat carnis deliciis; per paupertatem Divitiis,
& ſuperbiæ ac vanis honoribus per obedientiam &

150. subjectionem Superiori: Qui autem hæc vota per-
 fecte observat, perfecte Christum sequitur: quia ab-
 negat semet ipsum per Regularem obedientiam, fol-
 lit crucem suam per Religiosam observantiam, quæ
 si Martyrio est horrore mitior, diuturnitate tamen
 est molestior, ex mente Bernardi; tandem que deum
 sequitur ejus sectando exempla virtutum, & ad perfec-
 tum sanctitatem in ejus consiliis contentam, per om-
 nes virtutum actus aspirando: sic S. Thomas 2. 2. q.
 189. a. 4. ~~quæ~~ statum religionis appellat exercitum
 quoddam ad sanctitatem assequendam, & S. Bern-
 ardus ^{vocat} pretiosam margaritam: Quæ est, inquit, ista tam
 pretiosa margarita? Nonne hæc religio pura, san-
 cta & immaculata, in qua (prosequitur bona Religi-
 si status enumerans) homo vivit purius, cadit re-
 rarius, surgit velocius, incedit cautius, irroratur fre-
 quentius, quiescit securius, moritur fiducius, purga-
 tur citius, premiatur copiosius. Videamus modo
 an & quomodo S. Abbas Benedictus tria illa vota
 emisit & servaverit, & eo ipso omnia relinquens
 per virtutes omnes Christum secutus fuerit.

Hom: de
 verb: S. Th: 2. 2. q. 189. a. 4.
 simile est
 regnum cali:
 homini negat
 hatori. &c.

S. Benedictus Nursiæ in Italia parentibus & pros-
 pia & virtute nobilibus natus, vel ab ipso Matris vero
 præsagium dedit futura sanctitatis per mysteriosum u-
 tunc cantum, quasi jam Deum laudare inciperet, & mo-
 do

pen-
tia ad-
n, fol-
7, que
iam
Iesu
perpe-
ram
12
istum
Bern-
tam
pan-
Relig-
7
r
m
vra
ues
2
m
m
bo

annunciare, & ipsum ei impositum nomen Benedictus
Benedictionum dulcedinis annuntiat, quod multis ac piis
sunt à Sanctis æque ac Doctis viris exponi interpretatio-
nis. Cum autem annum ætatis decimum tertium ageret, mū-
niale æternum dixit, & in altam se recipiens speluncam
vixit se totum dedit contemplationi; at latere non potuit
Deus in Religiosa vitæ normam & Exemplar prædes-
tinarat; & ideo tot ad illum confugere Discipuli Discipuli
santitatis eius famæ adducti, ut in plura eos dividere Monas-
teria coactus sit illisque quam solus servaverat in eremo
vitæ formam, posthæc a S. Apostolica approbatam,
modernioribus Institutis amplexatam: Crevit que in tan-
tum & numero & sanctitate S. Benedicti Ordo, ut aliorū
sanctorum, aut tot Monasteria, aut tot ex omni gradu sanctorū
numero adscriptos numerare queat. Cecidit sane in Divum
Benedictum illa a Deo Abrahæ data benedictio: Gen: 12.
Etiam te in gentem magnam, & benedicam tibi, & mag-
nificabo nomen tuum, erisque Benedictus, & ista eidem
multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli; & sicut arenā
maris, quæ pro multitudine numerari non potest. Ejusque
æquila ab ipsa Cæli & terræ Regina laudata est sic S. Bri-
gidam alloquente (Lib: 3. Revel: c. 30.) Benedictus composuit
nam regulam de Spiritu Dei, per quam multi perfecti
sunt facti sicut Benedictus, ubi & Regulam & auctorem
viro affixit encomio Beatissima Virgo: ideo que qui tot
sanctis que Vitam Religiosam servare docuit essentialiter
tribus supradictis votis constitutam, quanta ipse perfec-
tione

3. Itaque si Uoluit
 servavit S. Benedictus integerrimam castitatem, perper-
 hiam que corporis & animi continentiam, Carni concu-
 piscentiam relinquens & debellans, atque in hoc pueri-
 mum & immaculatum Dei agnum Christum perfectione
 sequens. & quia Castitas à Castigando dicta est, a primo
 annis tenellum corpus multis & miris afflictis mor-
 tibus herbae, potus aqua pura, lectulus nudum solum
 illi erant: de quo demon invidus multis eum molestis
 carnis titillationibus, semel que inter alia objecit ab-
 centi castissimo speciem aliquam mulieris, quam olim
 castus usurparat oculis, in ejusque animo eos excitavit
 motus, ardores, & aestus ut fere impar esset resistendo
 Divina fide ac gratia armatus se illico in spinosum
 dus projicit & voluit dumentum: hinc edomita penitus
 concupiscentia, hinc sopiti & ex toto extincti venere-
 nes, & de hoste crudelissimo parata victoria, à qua
 cept nullum Benedicto bellum sed alta & aeterna pax
 successit. indeque omnes Castitati famulantes in summo
 gradu acquisivit virtutes fidem, humilitatem, temperan-
 tiam, mortificationem, modestiam, silentium, orationis
 ac solitudinis amorem. Vere Ascensiones in corde suo
 disposuit in hac valle lacrymarum, totius Divinae
 contemplationibus intentus, ut Gloriam Dei contemp-
 2. Cor. 3. in eandem imaginem transformaretur, saepe a terra
 sublevatus, & quasi deificatus, multis que Dei acti-

... (quam singulari vel ab infantia coluit cultu) 1573.
... reatibus recreatus

4. Paupertatis religiosæ fuit
sectator, ac oculorum concupiscentiæ perfectus
terminator, qui adhuc apprimè juvenis possessiones &
videndi spes omnes & re & affectu reliquit, quibus se
a vito æternum negavit: strictissimam que indicit in
Regula paupertatem: sibi verò extremam rerum om-
nium inopiam procuravit: nulla enim ei supellex fuit ni-
si anea palmo uno longa & digitis duobus lata in
medio visebatur imago Christi, præterquam, & hunc
maximè nil sciebat, cupiebat aut quærebat: in hoc
librum ipsum verè secutus, & imitatus, qui viam perfec-
tionis docens dixit: Si vis perfectus esse vade, vende om-
nia que habes, & da pauperibus, & in Monte prædicans:
Beati pauperes spiritu: Hinc oriebatur in S. Benedicto
regna in pauperes misericordia & pro posse largitas
propositio, quam reprobantibus, quod permaxime etiam
regaria largiretur, respondebat: Deus dabit; hinc ma-
nus mundi & mundanorum contemptus, hinc que
vilitatum omnium ac vanitatum despectus: Hinc tan-
tam liberalis Dei erga ipsum, & ejus monasteria
tributio, ut eorum etiam temporales mobiles & immo-
biles possessiones, per totam Europam distribute, Publi-
ca Republica Christiana ærarium dici possit: ita ut
Prælatibus libere, verè tamen pronuncia verit de
Abbatibus, Præposituris, Prioratibus, & Cœnobiis Monialium,

154. Quod si unusquisque sua possideret tertiam partem
Christianitatis S. Benedictus habere crederetur. Deus
Luc. 2. namque, qui esurientes implet bonis, & divites dimittit
Jac. 1. inanes, dat omnibus affluentem, sed singulari modo pa-
95. peribus, in quos oculi ejus respiciunt, ut verificatur
in hac vita centuplum accipere, qui propter Dei nos
ex corde relinquunt omnia cum S. Benedicto

Voto quoque se devovit Deo, ut ipsi & eis quae
praeponeret obediret, qui ab infantia parentibus
erat obedientissimus. Sicque primis de mundo relictis
de inspirationibus sine mora obedivit; & illius Deo
lante a sibi charissima solitudine in publicum bonum
& mundi reformationem recessit, quotidie repetens
quid me vis facere. Paratum cormentum Deus, paratum
cor meum, ita ut non executione solum sed voluntate
& voluntatis humili vndequaque subiectione, sum-
dientiam unicum esse & compendiosam viam per-
di ad vitam aeternam & regna caelorum, ut pie
Francisca Romana. At quem sibi adeo obedienter
noverat Deus, ~~maluit~~ hominibus subesse non voluit
praesse, non sub modio latere tantam lucernam
patere super Praelaturae candelabrum; & hoc ipse
signum est excellentis ipsius obedientiae, tum ipsi Deo
quod animi preparationem attinet, ipsi etiam hominibus
propter Deum: Nemo enim (Auctore Kempensi) Deo
secure praest, nisi qui libenter subest: nemo secure

nisi qui bene obedire didicit, cum ergo Deus ^{155.}
 sapientissime in numero, pondere, & mensura cuncta dis-
 ponat, dicendum est, insigni donatum animi obedientiā,
 ut tot & tam bene regendis vel ab initio preposuit, &
 ad mortem præse destinavit. Patet etiam quam
 egisset Obedientiæ Regularis discipulum, qui eius
 tam insignis fuit Magister, quod Magisterium plane ad-
 notandum relict in S. Benedicti Regula & statutis circa
 obedientiam quæ Deus claris sæpissime confirmavit mi-
 raculis, ut cum Joannes Abbas non reputans, utile ne
 sit an inutile, quod erat ei imperatum, cæca quadam,
 & usquam naturali obedientiā, lignum aridum ut sibi
 scaphim erat, multo ac diurno labore per annum
 rigavit; item S. Maurus Ordinis S. Benedicti fulgen-
 tissimum lumen, mandato Superioris lacum ingressus
 comprehendit, mors non est; & alter quidam a Superi-
 ore iussus leonem ad se ducere, illam cepit & perdu-
 cit. quia Vir obediens, ut Deus promisit, loquetur
 sobrius; unde patet quam perfecte etiam quoad
 Christum usque ad mortem crucis obedientem
 Benedictus sit secutus & imitatus, indeque relichis
 omnibus, mundanis nudus Jesum induit Dñm nr̄m
 G.

Cassian: l. 4.
 cap: 24.

Greg:
 Dial: c. 7.

vit: 22.
 Lib: 5.

ergo usque ad mortem Christi sequela scalam sibi
 escalam fecit Abbas sanctissimus per quam a terra in
 celos facilem sibi pararet ascensum: anno itaque Dñi
 443. die Palmarum, quo etiam recolitur annua patientis

156. Christi memoria, sua mortis praeiens sibi sepulchrum
aperiri iussit: quo vix aperto, ecce violenta febris se tangi
sentit, & post sex dies Sacris munitis Sacramentis, pia
admodum ad gementes subditos exhortatione facta in
oratorio S. Iohannis, erecto corpore, dulcissima obiit in-
vitu, morte illi porta ad caelum existente, de cuius gloria
illico in distantissimis locis divinitus habita est notitia
a S. Mauro & aliis pluribus, visa quae à dicto Oratorio
semita lata, mire speciosa & pene innumeris luminibus
fulgentissima, ~~ab oculis adstantibus expertis est~~ Si pariter
volumus viam inire aeternam, eandem quam tempo-
ralem nos docuit S. Benedictus sequamur semitam
terrena relinquamus omnia, tres illas refranantes
cupiscentias, & per oppositas virtutes gradientes, ut
nobis disponamus Christi vestigiis inhaerendo, ad
aeternam conglorificationem

Die II. Aprilis
in Festo S. Francisci de Paula Conf.
Minimorum Institutoris

Thema: Nolite timere pusillus grex, Lucae 12.

Scopus: S. Franciscus Paulanus, quia mundo pusillus
Deo magnus

1. Ad deum mundus a Deo aberrat, ut quod in oculis
magnum est & sublime, vile ac pusillum reputet: *San-*
isa: 55. enim cogitationes meae cogitationes vestrae dicit Dominus,
quia sicut exaltantur caeli a terra, sic cogitationes meae

et cogitationibus vestris, propter quod Deus mundo sic ma-
lucit: ha. 4. *Ve qui dicitis malum bonum, & bonum
malum ponentes tenebras lucem & lucem tenebras, po-
nentes amarum in dulce, & dulce in amarum, quod ipsi
propens docuit experientia: in oculis hominum longe
praecebat Pharisaeus Publicano, non item in oculis Dei,* Luc. 28.
Nolite imitari Christus Apostolos docuit interse contendentes, Luc. 22.
Reges gentium dominantur eorum, & qui potestatem habent
super eos benefici vocantur: Vos autem non sic, sed qui ma-
ior est in vobis fiat sicut minor. David coram arca Domini 1. Paral. 15.
solitans a mundo irridebit, Deo tamen gratissimum fuit
spectaculum, Magdalena frangens alabastrum unguenti pre-
sentis, prodigalitatis accusatur, & a Deo laudatur & in toto
mundo laudanda proponitur, ut videamus quam longe
divina Dei sunt iudicia quam hominum quibus parvum
vobis & reprehensibile est, quod Deo magnum, pretiosum,
& carum est. Sic S. Franciscus de Paula, eo major di-
vinitus est apud Deum, quo in omnibus minor inter ho-
mines apparuit.

2. *Nolite timere pusillus grex.*

Pusillus mundo & magnus Deo fuit Franciscus a na-
turalibus, quia natus ex parentibus pauperibus mundo
que abiectis ac natura sterilibus; sed quia insigni pie-
tate donatus a Deo fecundis redditus oratione Divi Fran-
cisici Assisio facta, cuius nomen suo Benedictionis fructu
tunc imposuerunt, & ejus in facie aliquam deformitatem
precibus & lacrymis per miraculum tolli impetrarunt.

158. & certe ut bene canit Satyrus *Vales Nobilitas soluta*
Satyr. 8. atque unica virtus, & Hieron: plerumque, ait, nobilitas
carnis ignobilitatem parit mentis, Chrysost: in Matth:
Quid prodest ei quem sordidant mores generatio clara:
Ille enim clarus (inquit Isid: Pelus: L. 2. Ep: 291.) ille subli-
mis, ille nobilis, ille tunc integram nobilitatem putet,
si dedigne sit servire vitis & virtutibus omnibus sit exor-
tus, = Pusillus mundo Deo magnus, quod adhuc pu-
lulus in honorem protectoris sui S. Francisci, Fratris
ejus ordinis inservierit per integrum annum, juxta illud
si quis in vobis major est, dicebat Christus discipulis, ait
Matth: 20. minister vester, nec ego veni ministrare sed ministrare
in hoc Deo magnus etiam, quod servus servorum Dei ad-
factus = Pusillus deinde in Eremo, quia ibi divi
incognitus ac vilis, at nobis & pretiosus Deo, & in eor-
nus: paulatim que sociis ejus fama adductis Eremus
in Cenobium abiit. O Eremus (exclamat Basilus
de laudibus solit:) sanctorum mentium delectatio, labo-
rantium quies, mœrentium consolatio, ab æstu sæculi
refrigerium, peccati repudium, reclusio corporis, liber-
tas animorum, officina gemmarum cælestium, curia
cælestium Senatorum, ubi victor dæmonum, socius
Angelorum; exul mundi, hæres Paradisi,

3. Pusillus
& Mundanis abjectus in 1° sui Ordinis exordio, curia
Principes & Magnates contradixerunt, Deo ab omnibus
liberante & Ordinis incrementum disponente = Pusillus

a Paupertatis Religione amore ita ut vili paupere que
 nobilitis suppellectile mundo despectis, Deo valde amabilis
 noveret, saculo pauper Deo ditissimus, nam ex Hieron:
 Athan dices est, qui cum Christo pauper est, ex Gregor:
 bene convenit cum paupertate, dives est, ex Leone Mag:
 De Quado: Christiana paupertas semper dives est, quia
 non est quod habet, quam quod non habet: nec timet in mun-
 dano indigentia laborare, cui datum est in omnium rerum
 omnia possidere, ideo que Sanctus noster pretiosa
 opera ab ipsis Regibus recipere constanter recusavit,
 Deo valde magnus teste Seneca ipso Ep: 18. Nemo alius
 Deo dignus, quam qui opes contempsit, = Pusillus mun-
 do sibi ipsi humilitate minimus, indeque Deo maximus.
 Erat humilitatis, ut omnis mundani honoris fuerit
 toto impatiens: Roma a magnatibus & Summo Chris-
 tiano honoratis variis oblati dignitatibus & Officiis,
 se indignum reputavit Ordinibus, quibus se initiari
 non permisit, qui se nec humano dignum credebat
 & egregia Miraculorum patratorum donatus
 ea quidem charitate proximi molis operabatur,
 in abscondito ut multa ignorarentur ab aliis, stric-
 tum imponens silentium iis quibus favebat, Licet tandem
 Deo volente, qui humiles exaltat, Diffusa est eius prodigio-
 rum fama, & evis sui alter Thaumaturgus habitus sit
 tunc monet Isidorus in Synonimis: Esto parvus in ocu-
 lis tuis ut sis magnus in oculis Dei: tanto enim oris apud
 Deum pretiosior, quanto fueris in oculis tuis despectior.

160. Tandem fuit mundo pusillus & re & nomine datus suis
& eam Regulam & nomen Minimorum, approbante
& confirmante Alexandro VI. Pontifice Maximo anno 1482.
volens suo nomine Ordinem insigniri, nisi in quantum
sibi hominum minimus videbatur, ut Paulus Apostolus

Sed veto toties & in tantis pusillus & minimus Francis-
cus, innumeris virtutibus, gratiæ que & gloria Domini
Magnus & maximus: Cum enim humilitas in ore
sit Sanctitatis fundamentum, & a Bernardo appellatur fun-
damentum custos que virtutum, omnes sibi virtutes contem-
pavit humilitate, qui sibi adeo parvus, usque dum ad
omnium apicem Charitatem perveniret tanto gradu
ut a Deo mereretur sibi per Angelum missi scutiformis
& suorum Habitibus distinctivum cui aureis litteris
Charitas erat inscriptum: ita ut de hoc S. Fundato-
cere possimus, quod de Stephano Sermon 2. Augustinus
Charitatem pro armis habebat, & per illam ubique vincens
Charitas illi erat in corde, in ore, & in operibus. Hic
amoris igne totus inflammatus, mente & corpore
hinc & extases passus ex abundantia cordis os clamavit
Charitas, Charitas! quæ Charitas, cum ex Apostolo
Patiens sit, benigna, &c, has omnes in Francisco par-
bat virtutes de quarum singulis mira posteritati re-
liquit exempla, quæ hic longum esset recensere
enarrantur in ejus Vita, & Ordinis Minimorum Caro-
nica

167.
Luc. 18.
Quia Demum qui se humiliat a Deo exaltatur,
suscipiens sibi minimus multis a Deo gratias redditur
et in mundo maximus dominium illi in hac vita conce-
ditur in elementa omnia, & res creatas omnes, circa quas
in ipso facta prodigia enarrantur; ejus jussu incendia ces-
sant; mare & venti obediunt ei; ambulat super aquas;
vires ab uno in alium transfert locum; ferarum, furo-
rum, animalculorum importunitates, serpentina venena
attingat, expellit, impedit; ipso mediante cæci vident,
laudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt;
vita & necis videbatur a Deo constitutus tanto ma-
jor effectus, quò minor creditus; incepit a minimo ut do-
ctus Augustinus, & etiam nolens factus est magnus; & qui
in fundamento solum cogitabat humilitatis, magna evasit
gloria celsitudinis = Magnus postremò gloriã & immor-
talitatem corporis & mentis effectus est, qui mente & corpo-
re in omnibus pusillus videri volebat; corporis quidem,
modo cum tantis exhaustum esset spontaneis afflictationi-
bus, quandam vel in hac vita videbatur indivisse immortali-
tatem, & post ab animã separatim gloriosã suaveolentiã
fructum, futuram sibi dandam gloriam prænucciabat
proximam. Animæ autem gloria, quæ multis præclaris
visionibus et miraculis comprobata est copiosissima, vel
ex reliquis virtutibus ac gratiæ donis colligi potest, & om-
nium maxime ex laudata mirabili humilitate, cum ex
ipso nostri thematis verbis, pusillis nil timendum, quia
complacuit Patri omnium Deo dare eis regnum.

Serm. 10.
De virtutibus

Die

Die **XXV.** Aprilis
 in Festo S. Marci Evangelistæ

Thomas: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos
 Luca 10.

Scopus: S. Marcus Agnus in vita, Agnus in morte.
 1. Christus verus Dei agnus qui abstulit peccata
 mundi sibi designavit alios septuaginta duos Discipulos,
 quos ut agnos inter lupos misit, hoc est, quos sibi simi-
 les factos & sua bene imbutos doctrina voluit suum
 prædicare Evangelium suamque stabilire Ecclesiam
 per mundum universum, in quo multas passus erant vexa-
 tiones a perversis hominibus velut lupis rapacibus, ve-
 batque ut in omnibus ut Agnos se haberent. Inter hos
 signavit Christus Dñs S. Marcum, qui & in vita & in
 morte Magistrum suum imitatus est similis ei
 factus. & quidem Pater Agnus erat mirabili qua
 luit charitate in Deum & proximum: sicut enim
 amore agnellus matrem & pastorem assidue sequitur
 & ad nutum ejus emicat; sic ille præ ardentem
 Christi præcepta ~~et~~ magna sedulitate observabat
 per Dñi vias ambulans; & quemadmodum agnus
 bus charis & mansuetus neminem lædit sed fovet
 nes & recreat sic Marcus suis cunctos sibi devotus
 mansuetudine, qua etiam Divo Petro charissimus
 sic que non secus ac si quis agnum sequeretur
 ad ejus Pastoris perveniret ovile a quo distare nesciret.

omnes ad Christi gremium adducere tentabat S. Marcus 163.
sua predicatione & exemplo ~

2. Agnus erat castitate

eminebat singulari: sicut qui ramulum illius plantae
que dicitur Agnus castus, vel sola manu prensat &
est, fieri in paucis castus dicitur; ita Marco colloquen-
tibus sentiebant in se pudicitiae effectus & castitatis
morem generari: ideoque Agnum castitatis symbolum
voluit Deus immaculatum offerri in sacrificium, sem-
perque ipsi admodum placuit quidquid puritatem signi-
ficaret & praese ferret: Hinc Virgine nasci voluit, inter
apostolos Joannem praedilexit, ac specialibus semper sa-
cramentis puras mentes recreavit, & quia noluit oppositum
castitati vitium vel quidem nominari in nobis, qui aliis sahi-
tatis est opprobriis & calumniis, hujus vitii se aut suos accusa-
ri nunquam permisit = Agnus erat Oratione & contempla-
tione, quia sicut Agnus cibum diuturna & minuta mas-
cat ruminacione, ut bona ejus fiat digestio; ita ipse
verbum Dei & doctrinam Christi, verum animarum ci-
bum, profunda ruminabat meditatione, ut ejus mentali
digestione facta perfecta, mens ipsa pinguesceret, & conso-
lata in Christo que fundata redderetur; Atque hoc mo-
do per sancti evangelii publicationem reliquos Christo ag-
regaret: inde factum est, ut a deo alia ~~et~~ Beato Evange-
licae de caelo mysteria revelarentur, ut in suo scripta
reliquit Evangelio, cujus sonitus & verba in omnem
orbem terrarum orbem

3. Agnus erat Humilitate & Paupertate Evangelica
in eo Agnum Christum secutus qui se mitem & corde hu-
mitem illi in exemplum proposuerat, & mandaverat ut
nollet portare sacum neque peram neque calceamenta
manducaret que quæ ei apponerentur: Alexandria
primus Christum annuntiavit omnia eo exhortante
inter fideles erant communia ut Lucas narrat de he-
rosolymæ credentibus; in cunctis Divo Petro humiliter
obediebat ut Discipulus Magistro; tanquam agnus cor-
ram mordente se & lanarum livorem sibi auferenti ob-
mutescit; sic ille se calumniantes tanquam surdos non
audiebat, & sicut mutus se persequentibus famam que
vel alia queque bona abripiuntibus non aperiebat
suum: quibus omnibus virtutibus per Ægyptum & Alex-
andriam prædicans maxime effloruit, & multos ad Chri-
sti Evangelium credendum & sequendum adduxit
suis & exemplis, fidelem semper se ovem exhibentem
tori suo Christo qui & suas testatur oves cognoscere &
ab his cognosci, & Agnum Christum perfecte imitantem
tollens peccata mundi (Joan: 1.). Et ecce quomodo Marcus
S. Marcus sicut Agnus inter Lupos, Agnus verè fuit pro-
ta sua virtutes Agni Dei sectando ~

4. Sed & in
etiam Agnus fuit & Agnum verum Christum plene
tatis; sicut enim Christus oblati quia ipse voluit
tanquam ovis ad occisionem ductus est, & sicut agnus sine
voce sic non aperuit os suum; ita S. Marcus non aperuit
sibi mortem imminere Divina pro consuetudine celebravit

relicta, inibi que a persecutoribus nulla facta resistentia
fuit, ut propter Christi Evangelium quod annuntiaverat:
quoque Agno similis qui solus pra reliquis animalibus
silens absque resistentia se occidi sinit. Nonne Marcus
Agnus quem Joannes vidit dum dicit: Apoc. 5. Et vidi:
in medio throni, & quatuor animalium, & in medio
corum Agnum stantem tanquam occisum, habentem cor-
na septem, & oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei
missi in omnes terram? Thronus enim gloriam Marci sig-
nificat, Discipuli Christi juxta illud: Sedebitis & vos super
thronos, Quod in medio 4. animalium Evangelistae laure-
am indicat; in medio Seniorum, hoc est, inter Apostolos, tan-
quam occisum pro palma Martyrii, & septem illa cornua
virtutum & praedicationis (quae vere sunt spiritus Dei
missi in terram) praemium representant. Dicit ultro Joannes
Apoc. 4. & vidi & ecce agnus stabat supra montem Sion &
centum quadraginta quatuor millia habentes nome-
n eius scriptum in Fronibus suis, Quod
ad Marco applicari potest iam glorioso & omnibus medio
in caelum migrantibus qui & ejus nomen ferent & Chris-
tiani per illum vestigia & doctrinam sunt secuti. Ty-
ranni cum Marco pugnarunt, ut vidit idem Joannes (cap. 17) Reges con-
tra Agnum feroces cum agno pugnantes, & sicut ibi agnus vic-
toriam reportaturus erat, sic Agnus noster inter lupos vic-
tor evasit, & veniens de tribulatione magna sequitur prin-
cipalem agnum quocumque ierit, & in conspectu ejus tandem
in caelo in aeternum sedebit ubi absterge sunt omnes lachry-
mae nobis neque luctus, neque clamor, neque dolor est ullus

Apoc: 14.

165. Ibi jam non esuriet Sanchis noster, neque sitiet amplexus
caedet super illum sol, neque illis astus, quonia in Agnus
qui in medio throni est regit illum & deducit eum ad vi-
tae fontes aquarum, Apocal: 7. Laudemus ergo gloriam
istum Evangelistam Christi. Dignus est enim agnus accipere
gloriam & honorem & laudem, & ejus virtutum exem-
pla imitemur, ut fidem hic congrua devotione sectantes
promissa in aeternum praemia feliciter
consequamur.

Die I. Maji. in Festo SS.
Philippi, & Jacobi Apostolorum

Thema: Non turbetur cor vestrum: Joan: 14.
Scopus: SS. Apostoli Philippus & Jacobus corde impetu-
bato persisterunt usque ad mortem in fide
virtutibus.

1. Bene admodum Sanchis istis applicari potest illud
calipsis 11. v. 4. ubi dicitur: Hi sunt duae olive, & duae
candelabra in conspectu Dni terrae stantes, quia me-
tia & constantia incredibili fidem servarunt in-
turbati inter tot vitae & mortis angustias & pro-
et omni virtute, ac sanguine suo eandem fidem con-
marunt sibi a Christo dati consilii semper memores
non turbetur cor vestrum. Cum enim praesiret
tus omnes tempestates, quae Philippo & Jacobo futu-
erant, illis verbis eos praemonuit ut sereno & tran-
quillo forent animo, & ea omnia mente exciperent.

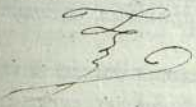
generosa: quod ipsi ad pedem litteræ servaverunt 106.
in omnibus cor suum continentem imperturbatum, &
semper in conspectu Dñi stantes per constans fidei
& virtutum exercitium, ut ex comparatione duplicis
olive & candelabri hic prosequemur. 2. Non

tridebitur cor vestrum, : Hi sunt duæ Olive, Jam
ab a primis sæculis Olive hieroglyphicum fuit eximie
noctifalis, cum ore jeremie eo nomine Sanctam Ecclesiam
noverit Olivam uberem, pulchram fructiferam speciosam, jerem: 11.
Ab eximios Sanctitate Viros Thomam & Bonaventuram Olivas
duas & duo lucifera candelabra appellavit Sixtus V. Ita
etiam SS. Apostoli Philippus & Jacobus olive duæ sunt, quia ut
pingues sunt sic ipsi pinguedine quadam Divini spiritus
abundant: & candelabra duo, a luce bonorum operum, unde
Philippus ad Statorem præ reliquis admissus Apostolis, & Ja-
cobus Christi frater nuncupatus pro speciali etiam incorpo-
ratione Christo similitudine: Olive sunt & candelabra lu-
centia, quia fortitudine pleni & imperturbabiles steterunt in
multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angus-
tiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in vigiliis, ut Pau-
lus loquitur 2. Cor: 6. Olive enim multis resistit aeris tempesta-
tibus lignum que & fructum corde solidum producit: candela-
bra quoque supra basim suam perstat rectum, immobile,
sine vacillatione, adinstar columnæ; ita pariter Asiam
conquiescens Philippus, & judæam Jacobus perseverant fortiter vi-
tiorum monstra expugnant, & nullis contradictionibus vacil-
lantes

107. usque ad atrocissima supplicia fidem prædicarunt. Philip-
pus Hierapoli in Asia incarceratus, flagellatus, & è loco
obliti præcipitatus interiit; iacobus vero de pinaculo templi
christum iesum annuntians a scribis & Pharisæis proci-
dus obijt Deum pro persecutoribus exemplo Redemptoris
exorans: En quomodo usque ad mortem cor eorum non tur-
batur, & in hunc sensum deside sic loquitur Tertullianus
de idolol. c. 24. inter hos scopulos & sinus, inter hæc vana
& freta, velificata spiritali Dei fides navigat; intacta, sicu-
ta; secuta, si attonita;

3. Olivæ duæ propter misericordiam, quia oleum sanctum super plagas, seu gratia
peccatoribus effundebant, facti Viri Misericordiæ, sicut
que olei & olivæ fructiferæ in domo Dei. Candelabra
duo cæcos illuminantia = Olivæ duæ propter pacem,
quam procurarunt inter peccatores & Deum; sicut enim
Noëmo ramus olivæ signum talis pacis fuit, optatæ
tranquillitatis indicium: hoc enim habet oleum, teste
Plinio quod & mare fervens tranquillet. Duo Candelabra
lites obscuras sua claritate dirimentia, & oculos in-
suo lumine ofuscantia, dum suis ignoscunt inimicis pro-
illis Deum deprecantes, ut Christianæ pacis veri amatores
= Olivæ duæ ob certamen & victoriam: Antiqui nam
Poete Minervam ipsas Belli Deam Olive inventricem
dixerunt; sic Martyres isti oleo fortitudinis corpora &
corda sua inunxerunt pro Christo certaturi, ne unquam
hurrarentur: Solidissima duo Candelabra impetris an-
nes sustinentia & in sua basi Christo consolidata

ad Martyres Tertulianus cap: 3. Christus Jesus vos
 unxit, & ad hoc scamma peronxit, voluit vos ante
 agoni aduorsorem tractationem, a liberiore condi-
 tione reponere, ut vires corroborentur in vobis, & cap: 1. Do-
 mui diaboli est carcer, sed vos ideo in carcerem pervenistis
 illum etiam in domo sua conculestis, Certarunt fortiter
 sancti Apostoli, & de aliis, multos convertendo, ac de
 multis multa patiundo insignes reportarunt victorias
 Olive dua sunt, quia aeternam consecuti gloriam veri-
 tatis candidati, ut Martyres vocat abatus Tertullianus,
 in Christi sempiterna dicta est Arbor Oliva, quod lignum
 firmum ac solidum, nec cariem sentiens, nec ventos aut
 tempestatem. Perinde Athleta hic nostri, sua in fide constan-
 tia gloria nunc coronantur sempiterna, & velut candela
 duo impubribilibus elaborata metallis inextinguibili
 lucis copia fulgent, ac fulgebunt claritate perpetua. &
 cor illorum usque ad mortem imperturbatum perman-
 sit paravit illis Dominus, ut promiserat, locum in Regno Pa-
 tris sui, in quo multe mansiones sunt sine fine. Harum
 aquam nobis per istorum Sanctorum intercessionem
 petemus, & eorum exemplo in omnibus hujus vite
 mutationibus ne turbetur cor nostrum, caveamus
 in sancta fide & bonis operibus semper
 Constantes

Die III. Maij
In Festo Inventionis Sanctæ Crucis

Thema: Nisi quis renatus fuerit denud non potest
edere Regnum Dei. Ioan: 3.

Scopus: Per crucem renati, non nisi per Crucem pos-
mus beari

t. Sub Crucis nomine omnes venire & corporis & ani-
mae passiones, jam omnibus pernotum est. Crucem hinc
recte principatum appellat, est enim thesaurorum ho-
mysteriorum crux plena. Quidam Crucem assimilant
Noeticae Arcae, ut enim hæc ab aquarum diluvio Noe
familiam tutavit, sic & Lignum Crucis omne genus hu-
manum ab igneo æternitatis servavit diluvio, alii
comparant clypeo Iosue, quem levavit contra civitates
Hai, nec contraxit manum, quam in sublime porre-
rat tenens Clypeum; Alii citharæ, alii Turri compa-
rant Davidicæ, quod Latificet, tuetatur, & defendat
hic suppositis ipsius Crucis Christi salutaribus effectibus
qui, ut canit Ecclesia, Salutem humani generis
Crucis constituit, mox hic de mystica Cruce seu
ne ut plurimum loquemur, & ostendemus, jam per
renatis optimum undequaque & maxime necessarium
esse medium ad Beatitudinem æternam consequendam.

De quibus
magis ex pro-
festo infra
in Festo Exal-
tationis.

Crucis est
optimum
medium ad
salutem

Cruces ergo hic vocamus morbos & dolores corporis,
animi cruciatus, sollicitudines, curas, angores, verius

...iones, proprias cuiusque status calamitates, Com-
 munes miseras, Bellas, incendia, pestes, & quidquid
 vel ab intra vel ab extra, vel a nobis met-ipsis, vel ab aliis
 patimur doloris vel afflictionis: quia ut ait Job
 Homo multis repletur miseriis & nunquam in eodem
 permanet: quae omnia si patienter tolerantur pro-
 ducunt & in memoria Crucis Christi viam rectam conducunt
 salutem aeternam: nam: Qui seminant in lacrymis (Ps: 125)
 in consolatione metent, quia 1° Afflictio docet fortitudinem
 & fidelitatem: ideo dixit Paulus 2-Cor: 12. Cum infirmor
 sum, & gloriabatur in infirmitatibus suis. &
 dicitur dicit suis Apostolis Luc: 22. Vos estis qui perman-
 ste mecum in tentationibus meis: & ego dispono sicut
 voluit mihi pater meus regnum, & 1-Machab: 2. ha-
 bitavit Joseph in tempore angustiae suae custodivit man-
 datum, 2-Timoth: 2. Si Christo commortui sumus, convi-
 vamus, & ut loquitur S. Hieron: to: 9. Ep: 9. Frequentibus
 mellis Christiana vita quatitur atque tentatur, & pres-
 sis innumeris letatur ac crescit, = Docet commiseratio-
 nis abstinentiam, quia afflicti afflictorum compatiuntur,
 non forsan alias non compassuri; & si paupertate affli-
 mur a nullis abstinemus, facile facile, quorum nos moles-
 tant carentia si divites & epulones essemus; quia Augusti- ad Marcellin:
 us dicit, cui licentia iniquitatis eripitur, utilissime vincit,
 & ut salvator dicebat Joan: 4. Meus cibus est, ut fa-
 cam voluntatem ejus qui misit me, & compassiva Tyria

L
 est
 n
 con-
 rem
 um
 im
 Ave
 nus
 ; al
 civit
 2 par
 i qu
 efend
 is in
 est af
 per
 eoz
 sequ
 2
 corp
 5;

Regina dixit apud Virgil: 1. *Aeneid.* Non ignava malis
miseris succurrere disco, & *Apostolus* nobis pro solatio
adfert de Christo loquens *Hebr.* 4. *Habemus*, inquit, *Ben-*
eficem, qui possit compati infirmitatibus nostris, tenta-
tum per omnia, & *cap.* 2. *Dixerat*: Unde debuit per om-
nia fratribus similari ut misericors fieret, &

3. *Docet*

Afflictio orationem & mortificationem; quia bona est
oratio cum jejunio, *Tob.* 12. & *afflicti* movemur ad oran-
dum Deum juxta illud *Ps.* 15. *Multiplicatae sunt infirmi-*
tates eorum, postea acceleraverunt, *Ps.* 81. *Imple facies*
ejus ignominia, & quærent nomen tuum Dñe, *Ps.* 77.
Cum occideret eos (nempe *Hebreos*) quærebant eum, &
Ps. 106. *Clamaverunt ad Dñum cum tribularentur*, *hæc*
Exibant *dæmonia* a multis clamantia quia tu es filius
Dei, *Chrysost.* *hom.* 42. in *Act.* 19. ubi *luctus*, ait, *ibi* *mors*
requies *altum silentium*, *mortis memoria*, *vera sapientia*
inordinatum nihil, *August.* *to.* 10. *de verb. Dñi serm.* 4. *Et*
dometur equus, *bos*, *camelus*, *elephantus*, *aspis*, *leo*, quæritur
homo: ergo *Deus* quærat, ut *dometur homo*, = *Docet* *pro-*
phetiam, ex illo proverbio 22. *Virga disciplinae* *figat* *stultitiam*,
Eccles. 11. *Qui non est tentatus*, *quid scitis?* *tob.* 28. *Sapientia*
nec invenitur in terra suaviter viventium, & *teste* *Demetrio*
Ep. 95. *Melius in malis sapimus*, : ex quibus satis patet
modo *Afflictio omnium* *Magistra virtutum* *existat*, *pro-*
deque & *medium ad salutem* *aphissimum*, quæ per *virtutes*
obtinetur: sic dicebat *David* *Ps.* 118. *Bonum mihi* *quia*

172.
molesti me ut discam justificationes tuas, & Ps: 31. Conver-
sum in arumna mea, dum configitur spina, Quare
Chrysost: hom: 67. dixit: Ne adversis casibus frangamur, sunt
in correctio.

4. Sed & afflictionis Crucem esse necessariam Criticis
Beatitudinem vel ex eo solum certo patet quod de Chris- Necessitas
ticitur: Oportebat Christum pati, & sic intrare in glo- Luc: 24.
riam suam, quid, si hoc de Capite verificatur, de membris seu
Christo renatis dici debet? quorum ille via est & exem-
plar, qui que proprio ore dixit: Matth: 16. si quis vult veni-
re post me abneget semet ipsum, & tollat Crucem suam, Luc:
14. Qui non bajulat Crucem suam & venit post me, non
potest meus esse discipulus ... omnis ex vobis qui non re-
nuntiat omnibus quae possidet non potest meus esse dis-
cipulus, Prov: 6. Via vite increpatio disciplinae, Rom: 8.
heredes quidem Dei, coheredes autem Christi, si tamen
consequimur, ut conglorificemur, Iacob: 5. Ecce beatificamus
vultus sui sustinuerunt, Chrysost: to: 5. hom: 67. illic co-
mune nobis paena: ubi namque tribulatio ibi & consolatio,
Rom: 8. Tu neque Paulo melior es, neque Petro, qui
remissionem assecuti sunt, sed fame & siti &
labe laborarunt: si vis eadem cum illis assequi,
non contrariam ambulas viam? si vis ad illam perveni-
re civitatem, qua digni sunt illi putari, illam perambu-
la viam illic ferentem: non illuc perducit remissionis
gratia, sed tribulationis, Aug: to: 8. in Ps: 109. Quod patris
medicina est non paena: noli repellere flagellum, si non

173. non vis repelli ab hereditate...^{29:27} gaudere cum flagellis
quia tibi servatur hereditas...^{in 93} elige tibi: temporalem
vis laborem, an sempiternam poenam? temporalem
solicitationem, an sempiternam vitam? Origenes
Malitiam Deus non facit, tamen, cum ab aliis inveniri
possit prohibere, non prohibet, sed utitur ea ad causas
necessarias, ut scilicet per malos boni exerceantur.
que Luc: 21. dicitur tribulatis: in patientia vestra
debitis animas vestras, in patientia scilicet in
dis injuriis, continenda & refrœnanda vindicta, in
norum jactura, & in cunctis afflictionibus mentis & cor
poris æquanimiter perferendis: vincenti enim datur mo
na absconditum, seu gloria æterna, & torpenti reli
quitur multa miseria & poena sempiterna. Vide ap
12. L. 2. jmit: apud Kempens: ~

5. Heu tamen
hæc ita sint, tanta que sit Crucis ad salutem non
tum conducen tia, sed necessitas, quot sunt Christiani
qui non modo cum Sta Imperatrice Helena crucem
reperere nolunt, sed pie ab ipsa inventam, impie illi re
puunt, Christum se querere aiunt, & interim Chris
toperpetuam sociam, Crucem fugiunt: soli amici veri
Christum cum Cruce amplectuntur. Ne igitur
Crucem portare dedignemur, quæ juxta Isaiam 53.
Christo in principatum & trophœum accepta est: pro
tus est principatus super humerum eius, Nobis por
ter, ut Paulus de se dixit, absit gloriari nisi in Cruce

in qua est salus, vita, & resurrectio nos- 174.
ta, per quam salvati & liberati sumus; *eamus &* joan: 11. 16.
moriamur cum illo, *exeamus ad eum extra cas-* Hebr: 13. 13.
improperium ejus portantes, nam feste eodem Apos-
Philipp: 3. *Multi ambulat, quos saepe dicebam vo-*
nunc autem & flens dico, inimicos Crucis Christi, quo-
finis interitis, quorum Deus venter est, & gloria in
issione ipsorum qui terrena sapiunt. Si ergo per Actor: 14.
tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei,
nam nunc sequamur S. Crucis viam, qua quia archa
ad vitam, & vitam sempiternam; Christo con-
dimus Cruci, ut ejusdem gloria fiamus aeternum
Participes.

Die XXVI. Maij

in Festo S. Philippi Aeri Confess:
& Fundatoris Oratorii

Memoria: Et Lucernæ ardentes in manibus vestris.
Lucæ 12.

Lucernæ in S. Philippi manibus sunt ejus
virtutes; quæ Divini amoris igne conditæ
continuò ardebant.

Tunc, Dicente Gregorio Hom: 13. in Evang: Lucer-
ardentes in manibus tenemus, cum per bona
proximis nostris lucis exempla monstramus,
ternarum autem illarum ardorem a Dei amore
charitate foveri debere satis indicat, cum prosequi-
tur

175. tur: De quibus (nempe operibus) Dominus dicit: Lucet
at lux vestra coram hominibus, ut videant opera
vestra bona & glorificent Patrem vestrum qui in
caelis^{est}: ubi dat clarè intelligere, ut per illa bona ope-
ra gloriam Dei intendamus, & consequi conemur
a nostris proximis: quæ intentio & conatus indubi-
tè est certum internæ charitatis, à quâ solâ zelus
Divinæ gloriæ propagandæ provenire potest,
Quemadmodum candela nec lucet nec ardet nisi
ad moto igne ita opera nostra non prosunt sine
charitate, ut bonè Apostolus: Si linguis hominum
loquar, & Angelorum... & si habuero prophetiam
& si habuero omnem fidem... charitatem autem non
habuero, nihil sum... nihil mihi prodest, & cetera
Sed nec aliis prodesse potest, qui charitate non ante
quomodo enim charitatem communicabit, quam non
habet? unde fit, quòd pro ratione huius ignis chari-
tatis, plus aut minus lucent vel ardent nostra opera
si modica informantur charitate, lucetunt quidem ad
quantum, at non ardebunt, nisi ferventissima scientia
& zelo ardentissimo repleta. igitur in presenti
que ostendemus habuisse S. Philippi opera, cum
primo lucem, dein ardorem monstrando S

S. iste Lucerna Lucens 1° a singulari prudentia, cum
Aristoteli est animæ ex virtute operantis, voluit colligi
Chrysostomo, Lucerna animæ, Regina cogitationum

magistra eorum quæ bona sunt & honesta; Crito-176.
Pythagoræ, Mater & Dux virtutum omnium; prop-
terquam Philippum consulebant Pontifices, Prælati
Magistrates plurimi, & gravia ipsi prudentes de ejus in-
tercedant consilio; inter quos fuerunt gravissimi æque ac
venerabilissimi Viri Gregorius XIII. & XIV. Clemens VIII. & Leo
Pontifices maximi; S. Carolus Borromæus, Claudius A-
quaviva Soc. Jesu Generalis. &c = Lucens à cognitione
secretorum humani cordis, absentium & futurorum: Licet
teste Jeremia cor hominis pravius, inscrutabile,
obscurum & fallax sit, illud S. Philippo patefecisse vide-
tur, ut testis est Cardinalis Palavicinus, cui præcon-
ceptæ cogitationes nil adhuc locuto aperiebat; aliis ad-
ventura vel prospera. eis adventura prænuntiabat; ut ac-
tate Cardinali Baronio, Dñico Rudolpho; Joanni Aldro-
vando, Pio V. Gregoriis XIII & XIV. quibus postremis tri-
bus merè adhuc Cardinalibus Pontificalem ascensum præ-
nuntiavit = Lucens, vel ipso corpore, dum persæpe visus est
in visione raptum passus, & caelesti Lumine coruscus,
nulli sunt testati = Lucens demum a multiplici vi-
sione caelestium objectu: Per quæ omnia præclarus
Confessor Dñi Lucebat coram Deo, Angelis, & homi-
nibus, ut autem istis prodesset, ejus Lucernæ requireba-
tur simul & ardor, de quo sint sequentia

3. Non

Lucentes solum erant in manibus S. Philippi
Lucernæ, seu operæ; sed simul & ardentes à Dei &

177. proximi charitate ignita = *zō* ardebat: Sanctus
insigni in aegros ac moribundos charitate, illos
due visitans, consolans, recreans, & saepe suis precibus
sanans, ut Baronius, & alii experti sunt; illis ministrabat
in abjectissimis; ultima sacramenta & piissima
viaticum monita devotissime prestabat, & in duro
tanter inserviebat agone. *zō*. Ardens erat, periculosis
tibus subveniendo, ut se, juxta antiquum proverbium
amicum certum in re incerta, praeberet; sic naufragos
tes ~~aut~~ ipsius intercessione liberati, peccatores ejus
nitis conversi, & ab aliis incolumes periculis evas-
testantur. Ut aurum, enim, (inquit Romanus Orator
Lib. 9. Epist.) igne, sic benevolentia fidelis periculo
quo perspicui solet; quod Plinius eleganti hoc simi-
dine explicat: Hirundo (ait L. 10. c. 24.) aestate ad
advolat, hyeme vero avolat: ita infidus amicus
tis rebus praesto est, commutatam fortunam deserit
cum. Quare verus Sapiens Prov. 17. dixit: Omne
pore diligit, qui amicus est, & frater in angustiis
comprobatur, = Ardens valde fuit ab incendio
marum & salutis alienae zelo, quo saepe periculosis
homines a mala in bonam reduxit vivendi notum
zelosis suis adhortationibus, quibus illorum plures
se resistere non posse fassi sunt; ferventissimas
plebem habebat conciones, ad pueros catecheseos, &
omnium salutem procuraret nullis se exponit
tae & fame periculis: quod ut alii praestarent Orator

formaretur, inde que Mundus totus Deo ^{ut} lucrifaceret, ^{faceret}
Deo in hac vita serviret, ac illo in altera fruere-
tur.

Quantum prestat anima corpori, tantum superant spi-
ritualis opera charitatis, dilectionis, licet pia, munera
temporalis. ut his verbis docet Chrysostomus To: 5: Orat:

versus iudaeos: Qui dederit pauperi, famem solvit;
qui correxit peccatorem, impietatem extinxit: ille cor-
poris liberavit a dolore, hic animam eripuit a gehem-

4. Ardens & Planè Ardentissimus a Dei &
Caelitum amore, qui merito dicendus est bonorum
omnium suave simul & igneum condimentum
in primis in Christum & Mariam tanta flagrabat
charitatis ardore, ut eorum nomina, sicut in corde, sic
in ore fierint frequentissima, cum illis nocte diu
que dulce colloquium, cultus que eorum, Jesus scili-
& Maria, quos suos amores appellare solebat, devo-
tissimus fuit promotor ac defensor acerrimus, Quorū
in spectu & amplexu saepius recreari meruit = Totus
in Sacram Eucharistiam incensus amore, dum Sacra-
mentum celebraret à Ministrante admoneri de plu-
ribus indigebat non tam agens quam patiens Divi-
na. Cum verò Sacrum jam infirmo deferretur Viati-
cum, alias debilis robusta exclamavit voce: Ecce amo-
res meos, ecce bonum meum unicum: date quam ci-
tissime, date amores meos) = Hinc & aestimabat Divi-
ni

279. ni amoris fortissimo ardore totius perfectionis complemento, quo & anima & languens fit simul & fortis-

Cant: 2. sima: Amore languens: fortis ut mors dilectio quatenus ad fortia manum ponit qui diligit, & quia hoc parum pro dilecto sibi videtur Languescit dolens, unde exiit proverbium: Ubi amor, ibi dolor. Tanta Charitatis dulcetiam externum in Sancto Philippo signum exiit quod pro illius amoris aestu cor eius adeo intumescit, ut duas ejus costas exilire volens confregit & quatuor digitorum intervallo ab invicem separavit: ex hoc, tota dein vita, manente ab illa parte crucis humore. Mirabile hoc passus est amoris incendium: cum quadam die prope Pentecostem ^{sum} ardens sine praestolare huius Spiritum. Ita vixit, ita obiit: Sine iste Dei Servus Amantissimus miro lumine ardere lucens & ardens. Rogemus ut nobis talia acutibus virtutis & charitatis exempla non modo laudant ut admiremur, sed penitus ardeant ut ad imitationem accendamus.

Die VI. Junii
in Festo S. Norberti Episc: & Conf:
Præmonstratensium Patriarchæ

Thema: Fuge serve bone & fidelis, Matth: 25.

Scopus: S. Norberti bonitas statit in omni virtute
& fidelitas in speciali iustitia

1. Bonitas in tota sua latitudine accepta, non tam

virtus est, quam omnium congregatio virtutum
 quia Bonum ita est ex integra causa, ut quolibet
 mali fectur defectu, ut vetus æque ac verissimum fert
 adagium, & ipsa docet in physicis & moralibus experi-
 entia: ut ergo Virum Bonum verè dicamus, omni
 ex parte Bonum esse oportet, in ea lineâ in quâ eum
 bonum vocamus: non itaque parum negotii effeceri-
 mus, si Norbertum laudare volentes, eum Bonum
 Dei servum ostenderimus. Fidelitas verò non us-
 que adeo late patet, immo si rigorose sumatur, par-
 ticularis solum virtutis Iustitiæ pars est, quâ non
 tam ex primaria intentione damus unicuique quod
 suum est, quàm servamus intactum quod nobis com-
 missum est, aut ea præstamus, quæ præstanda vo-
 luntaria promissione decrevimus: at verò & hæc
 Fidelitatis virtus, si respectu Dei consideretur, suâ
 non caret universalitate: Deo enim fideles esse non
 volumus, si cuncta ei nostra non retribuamus, à
 quo omnia accepimus. Quâ propter hic, in qualibet
 virtutum S. Norberti, & bonitatem & fidelitatem
 monstrabimus, ut eis omnibus ornatum, verè bonū
 ac fidelem Dei servum fuisse, rectâ illatione dedu-
 camus.

2. Euge Serve bone & fidelis: & quidem hu-
 jus bonitatis singulari^{exhibet} ab utero ipso pie Matris Hadewi-
 gis, cui eum gestanti in somniis dictum est eum Archiepis-
 copum

prognosticum

is con-
 & foris
 quibus
 rum pro
 iit pre-
 tis vol
 exhi
 nuntia-
 egerit
 rante
 te cross
 nom-
 nter su
 t. Sine
 re & ar-
 ia auct
 nodo lu
 ut ad im-
 ns:
 ha
 i: 28.
 virtute
 non tam

181. copum futurum, ut postea eventus mirabilis in ejus elec-
ne comprobavit, cum tribus ad Sedem Magdeburgensem
nominalis, Sancti cujusdam astantis Prælati digito, puer-
tis que: Hic est vir ad id signatus a Dño, Rege ac Clero ap-
probantibus ad eam dignitatem evehctus est Norbertus: ubi
& fidelitatis pariter elucet indicia, cum ab ipso deo
tantam administrationem eligitur. = Inchoavit ergo
bonitas & fidelitas ab ipsius conversionis Limine, cum pri-
mo Deo se mirabiliter vocanti responderet, statimque
di bona omnia, ceu veræ malæ deserit, & clericalem
tum amplectitur. in hoc Bonus, qui tam bene agit, & fidelis
cui a Deo accepta & commodata bona tempore per vacan-
nem assignato restituit, exinde humili & abjecta
supellectile = Bonus & Fidelis in altiore patientia &
injuriarum tolerantia, quæ multas a populo & pri-
tis sustulit contradictiones, & pro malis bona retribuit
in hoc Deo perfidelis offerens tantum de se sacrificium
= Bonus & fidelis in humilitate & honorum fuga, quæ
plures recusavit dignitates & prælaturas, ipsam Mag-
deburgensem recusaturus, ni sicut alias fidelis, deo
secravit, hanc pro fidelitate ipsa acceptare tenebat
ut manifestæ Dei ipsius voluntati se subderet = Bonus
& fidelis in Præmonstratensium Ordine institutus,
quo Dei & Mariæ cultum unice intentavit, & sibi de
eo Divinitus datam normam fideliter in omnibus
cunctis est, Divinæ idææ fidelis sculptor & executor, plu-
ribus que Dein strichius se tradens Deo pro Religiosis
hæ-

que & omni fidelitate servavit, & gregem sibi commis-^{182.}
sum postea copiosum, rexit, & intactum, nisi multis me-
moratum. Deo rationem petenti reddidit, bonus & fidelis
servus super tantam familiam constitutus in mensura
abundante, qua crevit Ordo Præmonstratensis pluri-
mum.

3. Sane per bonus & fidelis in extirpandis hæ-
resibus, præcipue Schismate illo Petri Leonis Anti-pape
anno dñi m Rex Lotharius ferro, ipse verbo dissipavit:
omnes ad Catholicam fidem reduxit hæreticos efficaci
predicatione, quæ & obstinatos convertebat peccato-
res, tot bonis operibus verè bonus, & tam recta oviũ
Christi cura apprimè fidelis = Bonus item specialiter
fidelis in particularibus Bonitatis & fidelitatis virtu-
tibus quæ immediate ad homines diriguntur: unde ea
bonitate præditus, quæ inter Spiritus S^ti fructus duodecim
annumeratur, in omnes mitis & benevolus erat, pauperes
vultu affabili recipiens, & munificenti manu reficiens, pere-
grinis hospitium, afflictis solatium præstans; Fidelis
quoque speciali virtute, quæ jus suum unicuique tri-
buit, Lites, jura, præmia, pœnas æqua lance pensans,
nemini detrahens, non acceptans personas, ac semel pro-
missis pœis perstans = O! bonum & fidelem virum!
laudamus tam adæquatam bonitatem ex cunctis vir-
tutibus conflata, & Fidelitatem omnia justitiæ mune-
ra tam erga Deum quam homines obeuntem: quas duas
tam abundantes virtutes, qui in vita adeo coluerat, usque

183. ad mortem seculo conservavit, & adveniente hora a
Dño assignatā, qui se totum Deo debere bonus cog-
noscebat, se totum fidelis Deo reddidit. & ipsa die
obitus visus est (ab uno Fratrum Præmonstratensium
in mentis excessu suspensio) in veste mirè candidā, ru-
mum virentis olive manu prætendens, & dicens: e Pa-
radisi Regione venio, & in locum paupertatis meæ,
hoc est Præmonstratum tendo, ut ramum istum solici-
transplantem. Sic que multis miraculis a Deo fide-
ter retribuyente honoratus, & multa ab Optimo Ma-
ximo gloria donatus est: Euge serve bone & fidelis
intra in gaudium Dñi tui. Idem nobis dicitur, ut
boni similiter & fideles fuerimus servi.

Die XI. Junii in Festo S. Barnabæ Apostoli

Thema: Estote prudentes sicut serpentes & simplices
sicut columbæ. Matth: 10.

Scopus: in tota S. Barnabæ vita & morte præcipue
reluceat magna cum simplicitate prudentia.

v. Prudentia apud Aristotelem L. 6. Ethic: c. 5. est
habitus vera cum ratione activus, circa ea quæ
bona & mala homini sunt. Ciceroni L. 1. Offic: est
scientia opportunitatis idoneorum ad agendum tem-
porum, & Divo Augustino est cognitio rerum ap-
petendarum & fugiendarum. & profecto has omnes
definitiones soli convenire prudentia quæ ex Deo est.

184.
antem ex eo esse videtur, quod humana prudentia si
a malis bona discernit, peiora ut plurimum amplec-
tatur, ut de se Poeta testatur: Video meliora probo que-
reiora sequor. At vero nec vere fugienda vel amplectē-
da noscit humana prudentia, quā, bonum, malum, & ma-
lum bonum inversione perversa iudicat & appellat: sola
vero prudentia est, quam Sapiens vocat Scientiam Storum Prov: 9.
& medicā cognoscimus, discernimus, & eligimus magis
prudentia, ad illud unum necessarium bonum, animæ
salutem; cuius & impedimenta cognoscimus, discer-
nimus, ut fugiamus & avertamur, veterem exuentes & no-
vam induentes hominem, ut prudentia in Evangelio pro-
phetum symbolum Serpentes faciunt senectam quotannis
exuentes pellem, novam que sibi reconcinnautes = Simplici-
tatem, hic, non pro rusticitate & inscitia, illa qua
rurales nominantur, sed pro candore, humilitate, & innocen-
tia illa accipitur, quam quidem & mundani derident,
vocant ignorantiam, illorum prudentia contrariam, sed
que Deo gratissima est, & veræ sanctorum prudentia
valissima consors, ut Isidorus Pelusiota l. 2. ep: 131. dicat:
simplicitas cum prudentia conjuncta est virtutis ac phi-
sophia regula, quam Nazianzenus Orat: 19. explicat
dicans: Simplicitatem esse mores doli expertes atque inju-
rarum oblivionem, & Bernardus serm: 72. in Cant: ait: Sim-
licitas candor est; ut a contrario nœvus, duplicitas, in
no sensu nos monet Apostolus ut in simplicitate cordis nos-
tri, serviamus Deo. & Matth: 6. habetur: si oculus huius fuerit
simplex totum corpus huius lucidum erit; Huius virtutis

185. symbolum nobis proponitur Columba, quia miri can-
doris, simplicitatis, & mansuehedinis est columba, quae
notat Honorius Augustodinus: felle caret & rostro non la-
dit. Has itaque duas virtutes ut germanas demin-
bimus in vita & morte Sancti hujus Christi Apostoli

Vel ab initio vocationis suae ad Evangelicam prædi-
cationis Ministerium, caelesti prudentia ab inutilibus
utilia ad id media segregavit & ista praelegit: cum e-
nim didicisset illud Luc: 12. a Christo dictum Apostolis:
Vendite quae possidetis & date eleemosynam, agrum
quem habebat vendidit, & pro eo acceptam in pretium
pecuniam Apostolis attulit, magna simul cum simplici-
tate se sua que eorum voluntati tradens = Valde præ-
dens fuit, cum Antiochiam missus prædicationis cau-
sâ unicuique ut conveniebat caelestis suae doctrinae
pertinebatur pabulum, iam conversos, quos reperit
constantiam in fide suscepta, & ad hanc amplecten-
dam adhortans ac movens, quos in Gentilitate inve-
nit pertinaces; multa simul usus simplicitate, prop-
ter quam vir bonus & Spiritu Scto plenus ab omnibus
habebatur, ut ejus refert Historia (in Breviar: Rom: 14
die) = Non minori prudentia Tharsum Tharsus
posthæc proficissitur, ut quæreret Paulum quocumque
diret Antiochiam: quia eo medio cognoverat melius
se assecuturum finem a se intentum propaganda ve-
dem Christi fidei: in quo & humilem ostendit simp-
licitatem, qua propriis non fidebat viribus, & tanto

Magistro fatebatur. = Dum Tharsum coleret, 186.
modum prudens curavit ut Christiani (quo nomine
primū ab eo prudenter ac simpliciter vocati sunt qui
Christi fidem erant amplexi) suis facultatibus Christianos
quoniam in iudæa erant, sustentarent, ne scilicet, humanis
necessitatibus mediis necessariis, fidem fortè desererent, quorum
eum ea simplicitate procurabat constantiam, ut accepta
subsidia, ad iudæos diligentissime remitteret: quo perfun-
ctus prudentis ac simpliciis charitatis officio, non sine mul-
ta simplicitate & prudentia, Antiochiam cum Paulo re-
tulit post annum, ne diutius sibi commissum gregem sine
curatore relinqueret.

3. O! mirabilis cum prudentia simpli-
tatis conjunctio! o! mira cum simplici obedientia &
humilitate discretio! quam rectè S. Thomas 2-2-q. 47. a. 2.
dicit: prudentia est recta ratio agibilium, de qua ibid:
a. 2. dicit, quod virtutes omnes adjuvat & in omni-
bus operatur, verè virtutum Magistra & disciplina, qua
omnes regit, gubernat, & moderatur ut virtutes
ne per defectum aut excessum declinent in vitium:
quod certe mirandum in modum resurgit in cunctis S. h.
Bernabæ actibus & electionibus, ac in ejus cum Paulo
consortio, juxta illud Prov: 13. Qui cum sapientibus gra-
tulari, sapiens est & Ps: 17. cum innocente innocens eris,
videmus Bernardum de prudentia disserentem L. 1. de
sermone: cap: 7. sequentibus verbis propriissime Nostro
Apostolo prudenter simplici applicandis: Prudentia,
inquit, regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus,

182. componit mores, vitam honestat & ordinat. Dignitatem
mò humanarum pariter & divinarum rerum
hiam confert. Hæc est, quæ confusa disternat, hinc
tia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera
tigat, verisimilia examinat, ficta & fictata excipit
rat. Hæc est, quæ agenda præordinat, acta recogitat,
Quos omnes prudentiæ actus exercuit. Hic
iste, adjuncta semper columbina simplicitate, ne
minem lædens, neminem temerè iudicans, deridens
aut contemnens, omnia sine dolo operans, aut
de: quibus ornatus virtutibus plures alius illustre
vit verbo & exemplo Regiones, S^ti Pauli comes ar
dinus per Seleuciam, Cyprum alia que loca, qua
vens peragravit S^ti evangelium prædicans simplici
prudentia, & simplicitate prudentissima. 4

ergo in vita tam prudens & simplex fuerat:
dem fuit in morte: ac in ipsis mortis prælu
persecutionibus scilicet, laboribus & afflictionibus, cu
pro Christo in variis pertulit mundi partibus, pre
denter intra se revolvens quod non sunt con
passiones huius temporis ad futuram gloriam, ut
deo præeligenis pati in hac vita, sic que ampliora
mereri pro altera: in hoc simul simplicitate pre
tiosus (ut Apostolos vocat Chrysologus Serm: 18.) quæ
semper serenus & immutabilis se Christi Ministrum
plane profitebatur. Prudentia docet (inquit Augustinus)

...idem sis tam in prosperis quam adversis, & 188.
...us est imprudens? (querit idem to: 8. in Ps: 48) & res-
...bet: Qui non sibi prospicit in futurum, teste vero
...eronimo, Prudentia absque simplicitate malitia est,
...mplicitas absque ratione stultitia nominatur, &
...ros simplices esse docet Ambrosius, qui candidam
...am & puram in omnibus constanter sequuntur, cum
...us ex Prov: 3. Dei est sermocinatio & ex Ps: III. Ge-
...tio rectorum (ut vertunt interpretes, simplificium)
...betur, = Demum in Cypro insula prudentissi-
... Martyrium subiit, ut hoc medio Christum imita-
... gloriam sibi compararet sempiternam, in narra-
... prudentia breves sufferens hujus vite labores ac di-
... mortem in vitam eternam commutandam: ubi
...anda simplicitate ac sine ulla tergiversatione
... Christum suum ejusque fidem coram hominibus
... confessus est serpente prudentior ac columba
... plicior ac candidior. Laudemus, & imitemur ☉

Die XIII. Junii ☉

In Festo S. Antonii de Padua Confess:

Summa: Si sciret Pater familias... vigilaret utique, Luc: 12.

opus: Quantum sciverit S. Antonius, quantum que
vigilaverit

Scientia Sanctorum non stat in vanis discursibus
inutilibus rerum mundanarum cognitionibus, sed unice
in conducendis ad salutem proprie & aliarum anima-
rum

189. rum. quare Apostolus 1. Cor. 1. Nonne, inquit, stultum
fecit Deus sapientiam huius mundi? & quod stultum
est Dei sapientius est hominibus, & cap. 2. ait: Sermo
meus & prædicatio mea, non in persuasibilibus huma-
næ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus & virtutibus,
ut fides vestra non sit in sapientiæ hominum, sed in
virtute Dei. Variis quidem modis Deus scientiam
suis communicavit, prout altissimis sibi propositis
finibus expediebat; unos fecit Prophetas, alios Aposto-
los, alios Doctores Legis suæ: totum verò concessiones
videtur Beato Antonio, in quo Prophetarum, Aposto-
lorum ac Doctorum scientia resplenduit. & in eum
donavit scientiã Doctorum, quã primus ex suo Or-
dine Sacras Litteras est interpretatus Bononiæ be-
alibi locorum, ac ubi quæ altæ suæ Doctrinæ, quam
merito a Deo infusam iudicavit, mira dabat in-
genia; a domesticis & extraneis consulebatur, & ma-
gnam omnibus eruditione satisfacerebat, implebis spiri-
tu sapientiæ & intellectus, in quo Fratrum suorum
studiis sapientissime præfuit.

2. Dedit illi Sci-
scientiam Apostolorum, quæ stat in eo, quod ab-
his mundanis omnibus prædicent Evangelium omni
creaturæ: quod admodum bene præstiterit. S. Viri, cui
vere dederat Deus quid loqueretur: eum magna ad-
miratione audiebant ipsi Pontifices summi quasi or-
tentes: nunquam sic locutus est homo, magno certore

maiores, quorum pene innumerum convertit nume-
 rum; magna rabie heretici, quorum malleus est appel-
 latus, multos que ad Christi fidem evangelicam rediit:
 his vero numerare queat quot ab illo, Dei virtute
 operata sint miracula? omnium videbatur
 arbitrarum habere mandatum & in omnes despoticum
 principatum; illi aera, bruta, mare, terra obediebant;
 instantibus audiebatur ejus sacrum præconium, quod
 caeleste manna unicuique ad necessitatem sapiebat
 utilitatem = Habuit que scientiam Prophetarum
 præteritis, presentibus, & futuris, quantumvis oculis
 ut pluribus in casibus manifestavit; simul in mul-
 tis presens fuit locis diversis; secreta cordium cognovit
 tot que Deus ejus prædicationem confirmavit
 orbis, ut Orbis oraculum haberetur, novus Apo-
 stolus & Thaumaturgus aclamaretur, & parvo vite
 temporis spatio ingentem hominum, ceu
 perditarum, multitudinem ad Christi reduceret

2. Vigilaret utique. Plura, verum est, re-
 quirit Sanchus Noster a Deo scientia ac sapientia do-
 que diximus, at parum profuissent; nisi ipse vi-
 gilaris fuisset: cui enim multum datum est (ait Veritas)
 ut quæretur ab eo. Videamus ergo quomodo spe-
 rim super tria illa dona invigilaverit, ne abutere-
 tur & amitteret. 1.º quod Doctrina gratiam attinet:

191. non tam in libris quæ docebat didicerat, sed in
sacris vigiliis & orationibus, residuo tempore in libe-
ralibus scientiis impenso unice, ut Deo placeret, & me-
lius Deum ipsum cognosceret inde que ferventius re-
maret; quia, (teste S. Joanne cap: 17.) *Hæc est vita
æterna ut cognoscant te Deum verum & quem mi-
sisti Jesum Christum,* & Sap: 13. habetur: *Vanæ
sunt omnes homines in quibus non subest scientia
Dei,* ideo que dixit Apostolus 1. Cor: 2. *Non judica-
me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, quem
crucifixum,* ita S. Antonius doctrinâ celesti plenus
humilitate, se nil scire, arbitrabatur, & multis occa-
sionibus Crucem Christi amplectebatur, assidue vigi-
lans dum aliis prædicasset ipse reprobis efficeretur, cum
prosit homini etiam si mundum universum Lucretii
mæ suæ detrimentum patiatur: in omnibus observandum
salubre istud S. Bernardi documentum serm: 56. in Cant.
*Non probat multa scientem si modum sciendi nescit
modus est, ut scias quo ordine, quo studio, quo fine quaer-
nosce opus: quo ordine? ut id prius, quod maturius ad
salutem: quo studio? ut id ardentius, quod vehementius
amorem: quo fine? ut non ad inanem gloriam, curiosam
aut aliquid simile, sed tantum ad ædificationem: scilicet
que, qui scire volunt eo fine tantum ut sciant, & turpis
sitas est; & sunt qui scire volunt, ut sciantur & ipsi
piti vanitas est.* Hucusque Mellifluis

4. Vigilantibus

& custodiret sibi datam scientiam Apostolorum. 192.
primis Ulyssippe honestis ortus parentibus, omnia re-
quirit ut Christum sequeretur in Monastica vita Canonice-
Regularium; deinde Apostolico zelo incensus Aposto-
licam vivendi formam sub S. Francisci Instituto statuit,
Christi pro Christo perferendi apprimè cupidus ad Sara-
cenos perrexit, sed Deo illum ad alia disponente, insidi-
is appulit & Italiae sua prædicatione & miraculis illus-
tratus, verus factus Apostolus, peregrinatione multiplici,
maximo Verbi Dei præconio, perpessus infidelium, aut
infidelium hominum non paucis persecutionibus ut ag-
gerat lupos missus constanti semper mansuetudine, pa-
tente, & omnium virtutum exemplo, atque profundissimâ
tot miracula humilitate = Vigilavit tandem super
excellentissimo Prophetiæ, multis enim id promerens vir-
tutibus & assidua celestium contemplatione, poterat que
illud isa. 61. Spiritus Dñi super me, eo quod unxerit
me, ut predicarem captivis indulgentiam, & clausis
oculis, cū a Deo in Ezechiel: 33. dictum fuerat Specu-
rum dedi te domui Israel, audiens ergo ex ore meo ser-
monem, annuntiabis eis ex me, qui que fuerat a Dño sus-
cipere Prophetam, ut ipsum juxta omnia audirent homines Actor: 3
talem. Quare & ingenti Prophetarum fide donatus
in Deum fiducia, quæ difficillima quæque tentabat
conqueratur. Donec tandem tot ac tantis meritis clarus
terminavit in Dño Patavii in Italia, unde sibi nobren ac-
cepit

193. cepit, quotidianis usque modo portentis per Orbem
maxime illustris, qui præclara in cælo potitur *Santæ*
multifaria, nam: *Qui fecerit & docuerit hic magister*
vocabitur in regno Cælorum, *Math: 5.* Quæ verbo docuit
Sanctus iste, & opere exercuit. *Sapientiam ergo illius tran-*
rent gentes & laudem ejus enuntiet Ecclesia, *Eccl: 35.* Sit
que illum devotis invocemus precibus, ut cuncta nobis
adversantia propulset, & rectâ in vitam suam inter-
sione perducatur æternam. Amen

Die **XXI.** Junii. in Fæsto
S. Aloysii Confessoris Societatis IESU

Thema: *Sint Lumbi vestri præcincti,* *Luca 12.*

Scopus: *in eo præcinctus est Aloysius, quod Angelicam*
castitatem servaverit, & sensuum suorum tan-
nibus mundanis custodiam.

1. *Lumbos præcingimus* (inquit S. Gregorius super Job
Homil: 13.) *cum carnis luxuriam per continentiam con-*
mus, Cingulum enim antiquum est Continentiæ & casti-
tatis symbolum, & illius quæ illi comes est mortificationis præ-
beri solitum virginibus, nec solvi nisi a sponso, & quoniam
ipso nuptiarum die in signum servatæ eorumque virgi-
tatis illibati quæ pudoris; obtatum quoque honorato
perpetuæ castitatis indicium. Quod cingulum a poetis
est appellatum Zona casta, quam & Nymphæ diuæ
& sacris aris appendere moris erat. Sic in eo morosa

...Cyrillus, fluxæ libidinis luxuriam, & animi cupi- 194
 ... castitatis & temperantia cingulo coercere; quo cingu-
 ... homines Angelicam æmulantur puritatem, & gloriam
 ... parem, immo (si Chrysostomo serm: 143. credimus)
 ... riorum: sic enim loquitur: Angelicam gloriam acquire-
 ... majus est, quam habere: esse Angelum, felicitatis est; Vir-
 ... esse, virtutis: virginitas enim hoc obtinet viribus, quod
 ... Angelus ex natura; quare Chrysologus dixit: in car-
 ... ter carnem vivere, non terrena vita est, sed cælestis;
 ... 24. Hoc cingulum Evangelii nostri explicans ait:
 ... nostros adstringi jubet baltheo castitatis, & totum
 ... nostræ pendulum, fluidum, resolutum constringit
 ... continua zona virtutis, ut carne succincta ad Do-
 ... occursum liber, velox, expeditis nostræ mentis redda-
 ... riasus, Cum autem ab Asceticis Patribus ista cas-
 ... receanantur præsidia, scilicet: Periculorum fuga
 ... corporis, & sensuum maxime oculorum custo-
 ... ad hæc tria reducemus B. Aloysii virtutes omnes
 ... pura puritati Angelicæ inservientes & famulan-

2. Præcinxit se Fuga periculorum. quia ut
 ... Chrysostomus hom: 22. ad pop: In Bello sumus
 ... mundo, in circuitu nostro impii ambulant, peccatores
 ... arcum; hic quidem aures sagittat, ut jure de
 ... rationes audiamus, hic autem oculos excitat in lasciv-
 ... illi vero linguam ut fratribus inferat convitia; hic
 ... ventrem in ingluviem irritat, ille vero manum in
 ... rapinam, alius vero pedes movere in malitia

125. hortatur, Hoc in mundo intuitus juvenis ac pernicitatis
Aloysius, cum Bernardo (serm. 6. in quadrag.) exclamavit:
michi Dñe, undique mihi bella, undique tela volant, undique
pericula, undique impedimenta: quo cum que me vertant.
Hinc ad sacrum Religionis portum statim confugere
cernit, at cujus Religionis? non adhuc resolvit, usque
devote orans Matriti ante aras B. Mariae in Collegio
riali Societatis Jesu, ab ipsa Pie Matris imagine
vocem audivit, quã sibi in eam ingredi societatem con-
tulit & praecepit, unde & imago Boni Consilii maxime
tur: tamque bonum illico sequi curavit consilium
suis, & devictis per potentum propinquorum contracta-
nibus non paucis, mundum, divitias, honores, inde qua-
nia cadenda animi puritatis pericula reliquit, usque
usque intactam servaverat virginitatem, eam in pro-
tuum conservaret immaculatam strictiori se pro
castitatis singulo in ea Religione in qua sic habet
hoc constitutio P. 6. c. 1. §. 1. Quae ad votum castitatis per-
nent, interpretatione non indigent, cum consistat quantum
perfecte observanda nempe evitendo Angelicam puritatem
imitari, & corporis & mentis nostrae munditia: quae
ad minimum apicem observavit Aloysius, qui non
solum & opere, sed & cogitatione castissimus perstitit
que adeo, ut nec tentationes in hac parte vel mente
pateretur, ipsa vel minima, si quae sunt in Monasterio
ricula diligenter fugiens, cunctis affabilis, nulli familiaris
ac modeste gravis semper incedens, & suam ipsam Mater
quod mulier esset, alloqui renuens.

Et tantum castitatis fastigium pervenit secundo se-
 cundo Mortificationis corporalis ac spiritalis cingulo,
 precipuum habetur pudicitiae servandae munimentum.
 Et verbum ipsum Castitas à Castigando derivatum
 videtur. Quotidie ter vel quater tenerrimum corpus fla-
 vianice cruciabat, & maximam observabat tempe-
 rantiam. Adagii illius bene memor quod vix castus qui bene
inter nas adeo domavit passiones, ac naturales cu-
 riositatis, vanitatis, nimiae alacritatis & motus, ut brevi tem-
 pore perennisimam adeptus sit ab his omnibus internam
 tranquillitatem, quam clarè denotabat pax illa externa
 quae internos suos actus omnes moderabatur, & caecitas illa
 quae omnibus, maxime superioribus, per omnia
 saecula illis quoque illis proprio opposito discursu aut renitentia obedie-
 ntiam sibi superiores arbitratus ipsi coquo ut Chris-
 tianitas, & abjectissima quaeque ad minimam illius insi-
 stentiam exequiebatur; ut, qui prius inter Principes edu-
 catus, cum non puderet vilissimis insistere ministeriis, &
 se visitationibus Magnatibus talibus occupatum ap-
 prehendisset. His ipsi Damoni mundo & carni inexpugnabili-
 ter se munivit Sanctus iste juvenis, verè praeventus
 meditationibus dulcedinis. Idem nos omnes Paulus admo-
 nit. 6. dicens: Assumenda arma fidei & galea salutis,
ut possimus extinguere omnia tela ignea maligni,
 & adhortatur Seneca Ep: 17. Quantum possumus
recedamus, quia in sicco etiam parum fortiter sta-
ndum, adeoque hoc maxime demirandum in Sancto isto, quod

197. fortissimis ut plurimum pudicitiae contrariis, iuventutis
cet, nobilitati, ac divitiis, tam impigre, Deo iuvante, per
rite

4. Adhibuit quoque tertium suae castitatis
lum, sensuum externorum custodiam. Visum nunquam
continuit, ut praec oculorum demissione plurimum
mensium Novitius Superioris situm in quotidiano
torio ignoraret: in nullam mulierem unquam
defixit, nec Matrem suam, quam Superiorum
su inviserat, voluit intueri, & multo minus
curiosa ex mero superiorum permissu ab omnibus
da non respiciebat, semperque oculis in terram
sis incedebat, majorique cura dum ei in publico
rendum erat, ne per oculorum fenestras vel minimam
hauriret saeculi vanitatem. Auditum suum a
aut turpiloquiis adhuc saecularis assidue
at Religionem ingressus, nil non utile & ad Dei
nis aut Sanctorum cultum et amorem conducens
loqui patiebatur, rubore ac silentio tunc modestum
redarguens, vel pia interim mente cogitans ne
pus sine fructu tereret. Odoratum adeo moribus
ut oonos respiciens odores florum, unguentorum
morum &c foetidissimis assisteret ac ministraret
firmis ~~in~~ in publicis Zenodochiis, abjectiora
tissime exequens munera = Gustum ea afflixit, qua
diximus parcimoniam cibi & potus, quique delicatis
prius enutritus fuerat cibus, pauperum contentum

modicis ac vilibus ferculis, quæ persæpè mendicantibus, aut cum mendicis accipiebat = Tactum sensu maxime periculis obnoxium maxima custodivit Religiosus, qui Laicus, vel umbram quidem puel- tangere horruerat. Ex quibus omnibus inferre li- ad quantum puritatis gradum pervenerit ille ex omni parte tam assiduas habuit excubias ne- quis pateret inimicis aditus.

S. O! Angelice ju-

jure in juvenum electus Scolariū Patronus quos doces veram scientiam quæ Dei & virtutum amor. Tu verè Academicus virtutum Magister doces terrena despiciere atque æterna sectari; doces carnalis ardorem mortificatione frænare, periculo- rum fuga præcavere, & omnium sensuum custodia negato pabulo extinguere: doces etiam sestu- diligenter impendere, sed omnia ad Dei gloriam amorem dirigendo & juvandorum proximorum utilitatem: Tu Nobilium Exemplar perfectissimum; quæ Religiosis omnibus imitandum, quibus optimū modum tuo exemplo proposuisti imprimis animi puritatem custodiendo & rectam instudii intentionem habendo nihil aliud in iis quam Divinam gloriam & ani- mæ fructum prætendens, sic quæ ita ad studia animū tuæ applicabas, ut tamen studiorum fervore nullate- nus in te tepesceret solidarum virtutum ac Religiosæ

299. vitæ amor. Nos ergo tui perfectos efficias imitator
& illius maxime virtutis, quã potius Angelicam quam
manam vivebas in hoc mundo vitam, ut tecum in
corde & corpore mundi Deum videamus, & agnoscimus
macula in stolis albis sequamur quocumque ierit.

Die XXIV. Junii
in Nativitate S. Joannis Baptiste

Thema: Joannes est nomen ejus, Luc: 1.

scopus: Magnalia S. Joannis in ipsius nomine
tur.

1. De Magni Baptiste encomiis multa Sacre Pagina
ta sparsere S. Patres, quæ fere omnia in unum velut
fasciculum collegit S. Petrus Chrysologus Serm: 177.
sic de illo loquitur: Joannes virtutum schola, magni
vitæ, sanctitatis forma, norma justitiæ, virginitatis
lum, pudicitie titulus, castitatis exemplum, penitentia
peccatorum venia, fidei disciplina: Joannes major
par Angelis, Legis summa, Evangelii sanctio, Apostolorum
vox, silentium Prophetarum, Lucernæ mundi, præ
dicis, Præcursor Christi, metator Dñi, Dei testis, totius
divus Trinitatis, Quæ omnia in imposito nomine
velut in acutissimo compendio includuntur, ut merito
Evangeliste interrogationem: Quis putas puer iste erit?
responderi abunde possit: Joannes est nomen ejus.
hoc nomine omnes ejus gratiæ prophetantur, & omnes
prognosticantur excellentiæ, quia, ut docte Hippocritus

Sancti beneficiorum Dei memoriam perennem
 sibi nominibus filiorum, ut quando cumque libe-
 rari vel vocarent, Divinorum beneficiorum recor-
 darentur ex nomine, ac propterea S. Elizabeth Sto Spiri-
 tu completa pro viribus institit ut Joannes vocaretur, & volen-
 s ut nomine Patris sui Zacharias nominaretur absolu-
 erit: Negnaquam, sed vocabitur Joannes: cui & an-
 te ipse Pater scripsit: Joannes est nomen ejus: Nomen
 ad ipso Deo donatum & celestibus mysteriis plenum.

2.

Enim Gratiam sonat, vel, ut ait D. Bonaventura
magnæ gratiæ: & quam proprie ipsi Baptista
 utero ad mortem tale nominis significatum convenerit,
 exponendum statuimus. itaque T^o vel ab utero Joan-
 nes Vir magnæ gratiæ à suis parentibus de quibus Sacer-
 dos ait: Erant justi ambo ante Deum, Pater Zacharias
 dignitatis, & Mater Elizabeth de filiabus A-
 roni primi in lege Pontificis, ut a Parentibus multa gra-
 tiæ oriretur magnæ gratiæ filius: illos tamen Deus
 naturali fecunditate carere, ne aliquatenus nature
 defectu, quod totum futurum erat opus gratiæ: Elisabe-
 tham, inquit Chrysologus serm: 91. sterilis corpore, sed fecun-
 ditatis; tarda soboli, sed non tarda Deo; non germini-
 bus, sed tempori; non negata pignori, sed servata myste-
 ris. Sterilitas ista non maledica sed mystica, in qua partus
 non ad hunc sed dilatatus, ut in filio singulari tota fecunditas
 crearetur, quando in uno nascebatur numerositas congesta
 futurum. Sic que decebat, ait Augustinus serm: 36. de S^{ctis}

201. ut sicut Christus natura obstupescente per Virginem
joannes desperata generatione per sterilem nasceretur
Zacharia & Elisabeth (inquit cit: Chrysolog:) stupet sexa-
gesit caro, membra sopiuntur, adolescit quia quid est huma-
ni ordinis, ut Divino munere, non partu ex hominibus
gelus nasceretur, Merito ergo vocatur joannes: Qui ut
ut Bonaventura loquitur, non virtute natura sed
gratiae conceptus fuerat, non debebat vocari Zacharius
patre, sed joannes à dono gratiae.

3. Magnae gratiae
Vir joannes ab Angelo nuntio qui apparuit Zacharia
dicens: Ne timeas Zacharia quoniam exaudivit est sup-
plicatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vo-
cabis nomen ejus Joannem... erit magnus coram Dño
& Spiritu Scto replebitur adhuc ex utero matris suae
quomodo de caelo nomen ei venit ac in eo prophetatum
nihiludo, non qualiscumque, sed coram Dño, vero magni-
tudinis aestimatore, gratia que promittitur ac plenitudo
hinc Scti ab ipso matris utero, dum scilicet, a pariter
Christo in Maria visitatus, exultavit ipse in maternis
ceribus, ac ex hinc in magnae gratiae Virum confirmatus
& sanctificatus. Unde exclamatur: Justin: ser: de Joan:
Grande prorsus hoc exiit Divinae miserationis indicium
ut infans ventris constrictis ergastulo suum agnoscentis
minum, tenellis lætaretur in membris, Solem que videns
in nubilo, Gregor: in Job: c. 2. Erat in utero Elisabeth
Lucerna Dei, sed nec ardens nec lucens: Divinis audent
ignis, luce illam gratiae inflammavit, lucentem que fuit

pendentem; igne enim Spiritus Sancti incensa ardere
et lucere, ita, ait Chrysologus supra, ut Joannes
peruenit ad caelum quam terram tangeret; ante ce-
lum vivere Deo quam sibi;

4. Vir fuit magnae gra-
tiae in Nativitate, qui, ut scribit S. Bonaventura Par-
tibus quasi intelligens aspiciebat, & ut loquitur Guarri-
Abbas: Joannis rudimenta primae aetatis gravita-
tis sapientiae vicere senilis, inde clamat Petrus Da-
vianus: Mirra rerum conversio, hominem vix mundum
carum, mundi fugere gloriam, & saeculi cupiditates non
oblivisci, sed & nescire, perpetuum que cum Divi-
tate stabilire consortium; jam enim a puero solitudi-
nis & silentii amator senilem prorsus induit gravitatem
veterum se dedit contemplationi mysteriorum Mag-
nae gratiae puer. de quo sic habet Auctor imperfecti: Joan-
nes natus homo, gratia Angelus, quia nihil carnis erat
in eo nisi visio sola; Unde Adolescentibus erat Virgi-
nitatis speculum, Pudicitiae titulus, castitatis exemplum,
Dicit Chrysolog: & a Theodoro Studita vocatur: Lilium
castitatis & Rosa spiritalis fragrantiae, nam teste Hie-
ronimo Ep. ad Rustic: Joannes Baptista nec matris affec-
tum, nec patris opibus vincebatur, ut in domo parentum
periculo viveret castitatis. Vivebat in eremo, & ocu-
los desiderantibus Christum nil aliud dignabatur aspice-
re. Vestis aspera, zona pellicea, cibus locustae, melque
sylvestre: omnia virtuti & continentiae preparata; Quae
hic gratia vir extiterit in ipsa virili aetate audiamus

Cap: 5.
vit: Christi

203. *à Bernardo: Lucerna fuit (ait Serm: de Baptista) & lucens: ardens quidem triplici ardore: in seipso voluntati austeritate conversationis; erga Christum, in quodam & pleno fervore devotionis; erga peccantes proximis, constantia liberae imprecationis, & prosequatur.*
Lucens etiam triplici splendore: exemplo, digito, verbo opere seipsum, Christum indice, nosmetipsos nobis sermone declarans: seipsum ad imitationem; Christum ceu luminare majus, quod latebat, ad peccatorum renovationem; & ipsas quoque tenebras nostras ad corruptionem; & tanhis præveto grahis non defuit abundantissima humilitatis, virtutum basis, gratia. quia interrogatus ab eius sanctitatem stupentibus, an Messias esset sincere fassus est, se non modo non esse, sed nec dignum ut ejus calceamentorum corrigia solveret, seque illius vocem clamantis in deserto professus est.

5. *Qui gratia in vita & maxime fuit in morte. & quidem si Priscis omnibus dulce & decorum fuit pro patria mori, longe magis decorum pro lege veritatis, pro castitate & justitia interfici, ut Joannes, ideo Sanctus idem martyr, ait Augustinus in Ps. 140. Ipsi itaque caput amputatum est Herode præcipiente, ut petierat illa saltem non naturæ sed criminis filia, ut loquitur Chrysostomus Serm: 173. filia Herodiadis cujus obscenitates & adularia libere Baptista repræhenderat, quæque ideo, non ad sacrilegam petitionem illam subinduxerat. Qui*

peteret Luxuria (inquit Chrysostomus serm: 174.) nisi cas-
 interitum, pudicitia necem, mortem sibi semper
 sanchitatis? At, prosequitur idem ibidem,
 occidi non potest, sed magis clamat angustiis cor-
 absoluta. --- iustus enim hinc inchoat vivere cum
 Christo merebit occidi: transferitur enim ista mor-
 Martyris, non aufertur, & morte magis claret,
 hoc mortuus est, ut eternum viveret. Licet eni-
 doctus Rupertus in joan: 1.) dormierit vox Joannis
 baptiste, vivit; nec carcer Herodis adulteri Joannis
 continere potuit, quin per omnem mundum e-
 ret gloriam Dei). En quibus ab utero ad mortem
 natus magnus Vir cui nomen Joannes, de quo sic
 Chrysostomus serm: 94. Præcellit cunctis Joannes, emi-
 nentissimus, & quisquis ex muliere, scilicet non Vir-
 inferior est Joanne, Augustinus vero serm: 4.
 Quisquis, inquit, Joanne plus est, non tantum ho-
 sed Deus est, utpote qui (verbis utor S. Maximi)
 iudicio celestis sententiæ cunctis mortalibus antefertur
 ante Dominum: inter natos mulierum non surrexit
 maior Joanne Baptista

6. Restat tamen adhuc ut
 post mortem Magnæ gratiæ Virum ostendamus suis
 Joannem, a Miraculis videlicet, quorum gratiam
 standorum, tot aliis donatam, & ipsi abunde con-
 sit Deus, qui verè miraculosam totam illius vitam
 creaverat. De ejus mirabili protectione persæpe gau-

205. Det Genua, Italiae Urbs Nobilis aequae ac Opulenta
quae de Sancti huius Praecursoris cinerum divitiarum
possessione gloriatur, & ut narrat Sylvester Patre
sancta tom: 3. Thaumasia c. 12. a multis aquarum
procellis, ac ventorum tempestatibus liberata, semper
per ac in devota Cleri & populi supplicatione pre-
tiosa illa asportantur reliquiae. Mira refert idem
cap: 15. de ampulla illa, quae Neapoli visitur Magnae
Baptistae sanguinis copia: de quibus reliquiis
ille multa refert miraculosa prodigia, ~~quae~~
auxilium, fidei firmamentum, infirmis sanitas,
peccatoribus conversio provenit. Quomodo vero
& in morte solacium praestet Sanctus iste, in
testatur Menologium Cisterciense S. Augusti, ubi habet
tur, quod S. Hildegundis ejus Ordinis virgo Sancti-
ma, & B. Joannis devotissima, ab illo meruerit in
extrema vitae meta visibiliter juvari, piis que
quis parte suae animae in caelum habere duxit
Nostros pariter in Potentissimum Christi Praeco-
rem sincere dirigamus affectus, ut per eum, pie
vivere & sancte mori obtineamus, & inter-
rim ab imminentibus malis omnibus
in corpore liberemur & mente

Die XXIX. Junii
in Feste S. Petri & Pauli Apostolorum

206.

Thema. Tibi dabo claves Regni Caelorum. Matth: 16.

Scriptura. Quamquam Christus Petro dederit potestatem, & quibus iste id meruerit

Calvinus & eius Assercla per dadas Petro claves primo
significari potestatem praedicandi: verum clavibus
non ostia, non ora; deinde remissionem peccatorum
qui credunt Evangelio eam promittenti: sed hoc fal-
sum, quia soli fidei non datur ea remissio. Per claves er-
go concessas Petro significatur summa illius Potestas tu-
m jurisdictionis in totam Ecclesiam, ut satis ipse
declaraverat immediatis ante verbis quibus dixit
Petro: Tu es Petrus & super hanc Petram aedificabo
ecclesiam meam, & sequentibus: Quodcumque ligaveris
super terram erit ligatum & in caelis, & quodcumque sol-
veris super terram erit solutum & in caelis, Petra dicitur,
(Augustinus serm: de cathedra Petri.) eo quod primus
fundamentis fidei fundamenta posuerit & tanquam saxum
mobile totius operis Christiani compagem molem que
aedificabit, & serm: 18. de suis Dignus est qui aedificandis
populis Petrus esset ad fundamentum, columna ad sus-
tentaculum, clavis ad Regnum)

2. Prima Potestas

quam Christus Divo Petro tradidit fuit Potestas Ordinis,
quam ipse immediate accepit a Christo, ut eam in ceteros

207. Apostolos diffunderet, ut cum Lorino in Acto: 13. ceteri
plerique, indeque successive dimanavit in Episcopos &
sacerdotes Ecclesie Christianae omnes. 2^a fuit potestas
jurisdictionis illi a Christo concessa per illa verba
cumque ligaveris &c quae clavibus traditis Minis &
Ecclesie quasi possessio tradita est ut per se & suos legi-
timos Successores Vicarium ageret Christi in terra
de Petrum Ecclesie Principem & Coeli iudicem, appellat
Hilarius in *Epist.* 131. & Quamvis Petrus, ait Chrysostomus
homo sit mortalis, caelesti tamen pollet potestate, & ait
Hilarius exclamans inquit: O beatus caeli janitor, cui
arbitrio claves aeterni aditus traduntur, cuius terreni
iudicium praedicta auctoritas fit in caelo, & in hac
potestate ex citatis verbis: Quodcumque &c inchoavit
facultas absolventi a reatu culpa vel poena, vel illi
nendi, ita ut si hic absoluta non sint illa vincula
venda remaneant in altera vitae & quidquid in
parte solutum fuerit a Petri Cathedram legitime tenen-
te, pariter solutum manet pro aeternitate

ro praeter has Potestatis, alias quoque Mysticas Deo
concessit Deus speciales claves, nimirum 1° claves
diurnum unde cordis secreta cognoscens sic Ananiam in-
pabat: Acto: 5. Anania, cur tentavit Sabanas cor
mentiri te Spiritui S^{to} & fraudare de pretio agri
re posuisti in corde tuo hanc rem... & audiens anania
haec verba cecidit & expiravit, idem que Sapphira

quid, quin verbum Sancto Apostolo dicerent un-
quam tentationem notificarent: vbi etiam apparet
claudo necis claves habuerit, sicut & vitæ, ut ex Acto-
9. patet in ioppe discipula nomine Tabitha, quam
vocalis: Tabitha surge, de morte ad vitam susci-
pit, item Claves Sanitatis, dum Act: 3. dixit claudo
Argentum & aurum non est mihi: quod autem ha-
bet hoc hido: in nomine Iesu Christi Nazareni surge
ambula, & quidam ab octo annis jacens Paralyticus Actor: 9.
nomine simili modo sanus ab illo factus est. ac
Petro data sunt Claves aliarum plurium gra-
tiarum, ut donum Linguarum, Propheticæ, & Divinorū
colorum: ita ut Actor: 5. habeatur. Per manus au-
Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in
ita ut veniente Petro infirmos ponerent, ut sal-
umbra illius obumbraret quemquam illorum, & li-
berarentur ab infirmitatibus suis; quarum gratiarum
tam pro corporibus quam pro animis consciis Apos-
toli cum audissent quod recepisset Samaria verbum
miserunt ad eos Petrum & Joannem ut orarent pro
acciperent Spiritum S^{ctum} Act: 8. Hic que Petrus
dedit Simoni illi, pecuniam offerenti pro spiritali gra-
tificatione, quam S. Apostolus gratis omnino ut decebat,
maximum impositionem communicabat; erronee putas
tale Dei donum pecunia possideri

4. & hæc sunt sum-
mam que a Dño concessa sunt Divo Petro in vi illorū

269. verborum: Dabo tibi Claves, &c. iustum est ut
videamus quibus ipse meritis tot gratias promeretur
& quibus ad acceptas responderit virtutibus. In
insignis Petri erga Deum submissio & obedientia, quae
dicente illi Dño: veni post me, Matth: 4. statim relictis
reliquis secutus est eum, ita ut dicere posset ad Jesum
ce nos reliquimus omnia & secuti sumus te, Matth: 19.
Fides Firmissima: quia aliis circa Filium hominis
tibus stabilis confessus est: Tu es Christus filius Dei
unde ab ipso Christo illud audire meruit: Beatus es Simon
Bar-jona, quia caro & sanguis non revelavit tibi
Pater meus qui in caelis est, & ego dico tibi quia tu es
Petrus & super hanc petram &c. ubi, qui simon nomen
nabatur, Petrus Divino appellatur Oraculo. & Petrus
(ait S. Maximus) consortium meretur nominis, qui
sortium meretur & operis; in eadem enim domo
fundamentum posuit, ut qui tanta fide Christum
confessus, fidei totius columna statueretur firmissima.
Hac fide armatus in periculis clamabat: Dño salva
perimus, in dubiis, & operibus difficillimis: in verbo
laxabo rete, & quid mirum si Christus ipse pro
bat ne deficeret fides ejus. Luc: 22. Verum est, Petrus
ter Christum negasse; hoc autem permisit Deus, ut
mo præsumere auderet, & ut haberemus Pontificem qui
posset infirmitatibus nostris compati; atque ut fieret
nobis veræ contritionis & pœnitentiæ exemplar, ne
ut tibi abundaverat peccatum abundaret & gratia

210.
Sed quid dicemus de incenso illo quo Christum di-
xit amore, quem testatur est dum ter interroganti Chris-
to: Simon iohannis diligis me plus his? tertio & contrista-
tus respondit: Dñe tu scis quia amo te, ioh: 21. super quod
Augustinus ait: Ter negaverat timor, ter confessus est amor,
ter negationis desertio veritatis, trinitas confessionis tes-
timonium dilectionis, & sane semper signa dederat maximi
in Christum amoris, qui inseparabiliter Christo comitan-
do custodiendo, & defendendo satagebat, usque adeo ut dice-
re ausus sit: etiam si oportuerit me mori tecum, non te nega-
bo. Matth: 26.
Sicut trina ipsi prænuntiata esset negatio: in tantum em-
it S. Hilarius, & affectu & charitate Christi oferabatur,
& imbecillitatem carnis suæ, & fidem verborum Dñi non
timebat, inde contemptis terræ & maris periculis adtha-
rum evolabat (ioan: 21. Matth: 26). = Hinc Singulari
habebat in Christum reverentia & religionis affectu: qua-
rum Christum ad suos pedes abjectum videns inclamabat:
Dñe tu mihi lavas pedes? non lavabis in æternū,
quod est, tu? (expedit Augustinus) quid est mihi? cogi-
tavit sunt potius quam dicenda, ne forte quod ex his ver-
bis aliquatenus quidem concipit animæ non explicet lin-
guam, dicenti autem Dño: Si non lavero te non habebis
partem mecum, cessit obedientissimus, qui reverens & hu-
militatis resisterat: non solum pedes, dicit, sed & manus &
caput: Alia vero vice dixerat ei: Exi a me quia homo Luc: 5.
peccator sum, se indignum confitens Christi consortio =
his omnibus pro posse & congruenter meruit tota Chris-
to

211. Et sibi collatas gratias usque adeo ut totius Ecclesie
gregis sui Universalem constitueret Pastorem trina
assignatione: Pasce agnos meos... Pasce agnos meos...
ce oves meas, Joan: 21.

G. Quibus respondit Petrus adve-
ti quo Pastorem talem decebat animarum zelo, quo
vit non unam provinciam sed Orbem universum, in
quem tot misit sui Coadjutores Pastores providens
Pastor, multos interim quos poterat per se docere
fovens in Christi fide. Tandem tandem vitam suam
Amanfissimus Christi Vicarius, Pastor bonus talis
Christiani Gregis ductor & exemplar Martyrio glorio-
coronavit, imperante Nerone in odium nostra fidei
Defensionem sibi charissimi Simonis Magi de quo
nem reportarat Divus Petrus victoriam cum S. Paulo
sibi ideo & Martis gloriosæ comite: jussit Impius impe-
tor ut Petrus crucifigeretur: in hoc Magistro suo
similior, qui tamen ex humili reverentia voluit
crucifigi, ut adeo perfecta cum illo similitudinis
honorem: quanta alacritate Petrus passus sit, quanta
gaudio, & amore Charitatis contemplari potius quam
cere possumus: Equidem Ambrosio loquente Semper
Est palma Martyribus suavis ad cibum, umbrosa ad
quietem, honorabilis ad triumphum, semper vires
vestita foliis, semper parata victoriae, atque iato
marcescit palma, quia Martyrium victoria non marcescit
Exegerat S. Petrus in Pontificatu annos 24. mensis

undecim, cum anno Dñi 69. & Neronis 13. die 29. 212.
pro Christo crucifixus est Romæ, ubi usque modo
ejus reliquie honorificentissime asservantur mag-
na Universi totius veneratione, gaudio
ac fructu perenni

Die XXX. Junii
Commemoratione S. Pauli Apostoli

Qui perseveraverit usque in finem hic salvus erit,
Matth: 10.

A conversione sua mirabili usque ad mortem sanc-
tam fuit S. Paulus constantissimæ in bono perse-
verantia exemplar

Quantum vis hesternæ dies duplicis Apostolorum Princi-
pali Martyrio sacrata fuerit, ac ideo ab Ecclesia sub ambo-
rum nomine celebrata; ne tamen, ubi tot & tam præclara
res celebranda essent, temporis coarctaret angustia, con-
stituta Devota Mater Ecclesia præcipuum cum direxisset heri
S. Petri mira gesta elogium, hodiernam in Coapostoli ejus
laudes consecravit diem, in qua ejus acta & virtu-
tes celebraret, alia destinata prius (quæ est 25. Januarii)
ad mirabili celebrandæ conversionis. Nos hic consuetæ
ritate ab ejus conversione ad mortem ipsius laudare
solimus in bono perseverantiam, ut simul omnia in
eum asservemus locum, ex quibus in occurrentibus per-
tinet de hoc S. Apostolo Festivitatibus dicenda hau-
strere possimus: Primum ergo istam conversionem, dein

213. in virtutibus constantem perseverantiam
qua de Lupo agnus, de infideli fidelis, de Gentili
Apostolus, ac de Saulo Paulus effectus est.

erat dum prædas agens in Christi gregem invadere.
Act. 9. Dum Stephanum aliorum manibus lapidavit, p
lis persecutor, Gentilis, & Saulus erat, dum ho
Christi sequaces in vincula, in carceres rapta
iter faceret contigit ut a propinquaret Damascu
to circumfulsit eum lux de celo, & cadens in terram
divit vocem dicentem sibi: saule saule quid me perse
queris? qui dixit: quis es Dñe? & ille: ego sum jesus
quem tu persequeris. tunc tremens ac stupens dixit
Dñe quid me vis facere? ... & surgens baptizatus
... & Act. 13. Saulus autem qui & Paulus repletus Spi
sto, Ecce quomodo (ut ait S. Aug. Serm. 14. de dñi
vit Christus persecutorem ut faceret Ecclesia
percutiens eum & sanans, occidens & vivificans, sicut
agnos de lupis, ut Paulo, qui erat de tribu Benjamin
veniret, quod de Benjamin Pater ejus Jacob dixerat: In
Benjamin Lupus rapax, mane comedet prædam, vespere
dividet spolia, sic Saulus mane idest prima ætate
lupus rapax ovium Christi; Dein Vespere seu provectio
ætate, per dextra excelsi mutationem in alium dñi
nem, factus Saulus usque dum spolia divideret am
simia, spolia scilicet gentium, quas Ecclesia & Christus
juxit. En Pauli conversionem, sed quia non nisi q

perseveraverit usque in finem hic salvus erit, videamus
illum in omni virtute constanter perseverantem
ab hinc Vas electionis Christo fuit, vas scilicet admira-
clarum, mundum, ac solidum

3. Paulus fuit

virtutis, ut compendioso eum laudat elogio Divus
Crisostomus Hom: 6. de laud: Pauli: vel quia virtutem refe-
xprimebat que, vel quia Paulus ipse virtus erat =
perseveravit in virtutum fundamento humilitate
sententia qua se convertens ad Deum dixerat: Dñe
me vis facere? Q: breve verbum, inquit Bernardus, Serm: 179
vividum, sed vivum, sed efficax, sed dignum omni accep- in Conv: 5.
tatione, quam pauci inveniuntur in hac perfecta obedien- Pauli
tiam, & ex humilitate dixit 1. Cor: 15. Qui non
dignus vocari Apostolus, quia persecutus sum
Christum Dei, & 1. Timoth: 1. Qui prius blasphemus
& persecutor & contumeliosus, 2. Cor: 12. Parco
mihi ne quis existimet supra id quod videt in me,
ut quod S. Bernardus ait: Quam pulchre dixit:
non parcat sibi arrogans, non parcat sibi super-
bus, non cupidus vanæ gloriæ & jactator actuum suo-
rum, qui vel sibi arrogat quod est, vel mentitur quod
est. Perseveravit in stabili & firma fide, qua
loquitur Philip: 13. Omnia possum in eo qui me con-
fortat, 1. Cor: 15. Non ego sed gratia Dei mecum, & si
ait Chrysost: in Matth: 20. Talis est natura fidei: quæ
magis vefatur, tanto magis accenditur, ejus que

218. virtus in periculis securus est, ita securus fuit in
lo, ut videre est in periculis et praeliis, quae pro
tuenda vel propaganda subiit: confirmata vero in
so fides admodum fuit postquam raptus in tertium
Caelum talia viderat & audiverat quae & se enarra
re non posse fatebatur ~

4. Perseveravit in singulis
ri in Deum religione ac timore: unde ad Hebr
dixit: Habemus gratiam, per quam serviamus placen
tes Deo cum metu & reverentia, 1-Cor: 4. Nil mihi
consciens sum, sed non in hoc justificatus sum,
S. Chrysost: hom: 1. de laud: Pauli ait: is semper
Deo per singulos dies immolabat, quam hostiam
dupliciter offerebat: 1° quotidie moriens sibi
carnis mortificationem: 2° ad pericula iugiter
paratus consummans voluntate martyrium, & mo
divini cultus tradit 1-Cor: 11. Omnis vir orans
phetans, velato capite; mulier vero non velato
caput suum ... Primum quidem conventionibus vestrae
Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos: non in malis
in deterius convenitis... numquid domos non habetis
manducandum & bibendum, aut Ecclesiam Dei constru-
itis? & 1-Timoth: 2. Obsecro igitur primum omnino
fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum
actiones, ut tranquillam vitam agamus in omni pietate
... Volo viros orare in omni loco levantibus puris manibus
= Perseveravit in tentationibus sufferendis & devotio

216.
magnitudo revelationum extollat
est mihi stimulus carnis meae angelus satanae
colaphizet: propter quod ter Dominum rogavi ut disce-
ret me & dixit mihi: sufficit tibi gratia mea, Rom: 7.
aliam legem in membris meis repugnantem legi men-
te. infelix ego homo quis me liberabit de corpore mor-

5. Perseveravit mirabiliter patiens in neces-
sitatibus, afflictionibus, & persecutionibus. Audiamus illum:
Usque in hanc horam & esurimus & sitimus, & nudi su-
& colaphis cadimur, & laboramus operantes manibus nos-
tratis & benedicimus, persecutionem patimur & susti-
nemus, blasphemamur & obsecramur, tanquam purgamenta
mundi facti sumus usque adhuc... Rogo vos imitatores
estis sicut & ego Christi, 2. Cor: 4. In omnibus tribulatio-
nibus sumus, sed non angustiamur, ... Semper mortificationem
in corpore nostro circumferentes, & cap: 6. Vivimus qua-
si nudi, semper autem gaudentes... tanquam nihil habentes
quod possideremus, 12. Nihil gloriabor nisi in infirmita-
tibus meis... placeo mihi in infirmitatibus meis, in contri-
tione, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro-
prium: cum enim infirmior tunc potens sum, unde ad Tim:
2. c. 3. nos monet: Omnes qui pie volunt vivere in
Christo Jesu persecutionem patientur, = Adeo persevera-
verunt in Charitate Christi, ut de illo Chrysostomus dicat: Si
ferrum misum in ignem, totus ignis efficitur, sic Paulus
in Charitate succensus, totus factus est charitas, eo usque ut

Hom: 1. de
Laudo: Pauli.

217. dicere poterit: Phil: 1. Vivo ego jam non ego: vivit
in me Christus, Rom: 8. Certus sum quia neque mors
que vita &c neque creatura alia poterit nos separare
a charitate Dei quæ est in Christo Jesu Dño nostro

Hinc etiam perseveravit in charitate proximi &c
lo animarum ardentissimo: nam teste eodem Chryso-
mo: Cor Christi erat cor Pauli, tabula que spiritus
& volumen charitatis: si quis totius Orbis cor dixerit
& elementum primum salutis nostræ, non erravit
& Hom: 6. de panit: Paulum vocat: Christi Rhetorem
mundi piscatorem, qui per quatuordecim Epistolas
spiritalia retia ad salutem captat, ac Hom: 4. de laud
mirum inquit quod homo ignobilis, abjectus &
foraneus, qui artem exercebat in pellibus, in tanta
tute progressus sit, ut vix triginta annorum spatio
manos & persas, & Parthos, & Medos, & indos, & Sy-
& Aethyopes, & Sauromatas, & Saracenos, & omne pro-
humanum genus sub jugum mitteret veritatis
quid mirum videri debet in eo, de quo ab ipso Dño
fuerat: Vas electionis est mihi iste ut portet nomen meum
coram gentibus, & regibus, & filiis israel: ego enim ro-
illi quantum oporteat eum pro nomine meo pati, Act: 9.
suam in proximos charitatem & zelum mirifice
dit dum dicit: 1. Cor: 9. Omnium me servum feci ut
res lucrifacerem... omnibus omnia factus sum, ut omnia
facerem salvos, 2. Cor: 11. Amulor enim vos Dei amore

212. *Ulcra adhuc prædicabat; et ipsa mors premium*
fuit ut Ambrosius loquitur Orat: de fide Resurrect: & Resur:
68. De Sanchi hujus obitu sic habet: De Pauli certitudine
eam persecutor gladio percussisset, dicitur fluxisse
magis unda quam sanguinis, & mirum in modum
Apostolum baptismi gratia in ipsa cæde extitisse p
ditum potius quam cruentum, En ejus a concernentibus
ad mortem laudat perseverantiam. Quid enim
(subjungit) si abundat lacte nutritor Ecclesiam: Non
triat, foveat, & custodiat, ipsi oremus supplicat, ut
cere ad Deum conversi, ejus imitemur usque in
perseverantiam qua in æternum salvi simus.

Die XXII. Julii
in Festo S. Mariæ Magdalena

Thema: Remittuntur ei peccata multa quoniam
scit multum. - Luc: 7.

Scopus: In Magdalena, excellentis peccatorum
nis, & in Deum charitatis eximie notitia
plar proponitur.

1. Ut corpori, sic & animo sua sunt vincula: cor
ris vincula sunt manica, compedes, catena, quæ
illud captivum tenent; animi autem vincula
peccata quibus ille captivus male torquetur: quæ
etiam sunt per quæ anima ab his se expediat
dolor scilicet ob offensum Deum summe bonum,
mor Dei iidem ut summe boni. Mulier erat
dalena in civitate peccatrix, seu peccatorum

medicis, quibus volens liberari, & ut valde in- 220.
sanari, animarum Medicum Jesum prudens
dedit, & multa. Doloris & amoris signa dedit,
primum fuit ipsa medici inquisitio, ut de
corporaliter solum talibus verificatur, quorū
solicitudo est medici inquirendi, ut pote primum
optate sanitatis recuperandæ medium, & sic de
re perditā quam invenire velimus, quærimus ut
inveniamus. Sed heu! Perdit homo bovem, & sollicite eū
perdit equum, & non quiescit; perdit ovem, & post
quærit, perdit asinum & quærit; perdit homo peccan-
tissimum, & quiescit, dormit, bibit, comedit, & non quæ-
rit. Non ita. Mulier ista peccatrix quæ Dñm quæsi-
tū ubi erat & ubi inveniri poterat, statim ut cognovit
in domo Pharisæi occurrit? quærit,
invenit: & quomodo quærit? Dolens quærit, Amans
quærit, ut quæri debet ut inveniat. Hujus ergo
doloris & Amoris signa quæ dederit hic exponamus
ad imitationem accendamus. 9

2. Remittuntur ei pec-

ca multa quoniam dilexit multum; at quia ubi
dolor, a dolore incipiamus, ut recta ad amo-
rem progrediamur = Primum quod dedit Magdalena
signum fuit stare retro: & stans retro secus
pedes ejus, ab humilitate a sui agnitione viam inci-
pit penitentiæ. Venit retro (ait Chrysologus serm: 93.)
quia reus animus post tergum stat ad veniam, quia

221. per culpam novit se vulvis fiduciam perdidit
ta plane penitendi via quæ ab humili sui cognoscendo
incipit: quare præclare monuit Bernardus de
cap: 3. *A te tua consideratio inchoet ne frustra
daris ad alia... licet omnia mysteria noveris, si
nescieris eris similis ædificanti sine fundamento*

Luc: 18. hoc incepit penitens publicanus, & bene ei successit
descendit in domum suam, justificatus; ita, filius
prodigus se indignum profitens penitentiam induxit,
vit, & dulces meruit Patris amplexus: Hoc enim
per placuit humilium deprecatio, illi que acceptum
sacrificium est spiritus contribulatus, nec cor carnis

Ps: 50. hum & humiliatum novit despiciere. Hinc humi-

Ser: 16. dicebat Bernardus quod nos omnes dicere ex
inlanc: *Quanam fronte attollo oculos ad vulum
tam boni tam malus, filius? Operiat confusio
ciem meam, deficiat in dolore vita mea.*

Secundum quod posuit S. Magdalena sua penitentie
signum fuerunt doloris lacryma: lacryma
cepit rigare pedes ejus, a planctu cessare non potuit
recogitans annos suos in amaritudine anime.
Quod sibi turpiter exhibuerat (ait Greg: hom: 13: 12)
hoc jam deo laudabiliter offerebat: oculis terrenis
concupierat, sed hoc jam per penitentiam condempnatus
flebat. Bonæ lacrymæ (inquit Ambr: 1: 12) que oculum
lum potuerunt lavare delictum, sed etiam verum
lestis rigare vestigium, inde Chrysologus excolit

quantas vis in lacrymis peccatorum? rigant cae- 222.

terram diluunt, extinguunt gehennam, delent
omne facinus latam Divina promulgatione senten-
tia. Sic Tertullianus: lacryme (inquit L. 5. cont. Marcion.)
in animo concepti testes sunt incorrupti, & mari-
tades latentis in corde poenitentia. Sunt ex Chrysost:
vires omni buccina clariores, O lacryma humilis,
Laur: just. Lib: 6. de signo vita c. 9., tua est potentia,
est regnum, vincis invincibilem, ligas Omnipotentem,
caelum, diabolum fugas, extinguis & ipsa infero-
condia, nam, ut Ambrosius in Ps: 50. loquitur:
aliquo intervallo conjunguntur & lacrymae pecca-
& misericordia salvatoris. Quapropter ait Magn:
L. 3. Past: c. 31. Admonendi sunt, qui admissa
peccata, neque tamen plangunt, ne jam relaxatas assu-
erunt culpas, quas etsi agendo non multiplicant, nullis
fletibus mundant.

4. Jam autem cum ex sti-

phani, ipsarumque Philosophorum doctrina: omnis
in amore fundetur, quantus fuerit istius Sanctae
poenitentis dolor, melius cognoscetur ex ipsius amore,
plura & clarissima dedit signa, & primum quidem
illa eadem sollicitudo Christum quaerendi, quia teste
Gregorio: vis amoris intentionem multiplicat inquisitio-
nem, nec non illa ipsae doloris tristes lacrymae, quae dulces e-
sunt amoris quo a se Offensum jam diligebat Deum, quem
toto corde quaerebat & tota tribulatione animae suae, Gen: 4.

223. posuit que Dominus lacrymas eius in conspectu suo, &
aliud amoris signum fuit ut lacrymis irrigare &
tergere pedes Domini: Lacrimis cepit rigare pedes eius, &
illis capitis sui tergebat, ubi vacat ab excusatione
pertas (ut hic notat Chrysologus) inhumanitas veniam
habet, quia in totum sibi natura sufficit ad obsequium
creatoris, ut totum (ut Gregorius hom: 12. in Evangelio) servit
Deo in penitencia quidquid ex se Deum contempserat
culpa, ipsos sibi pedes sacrarium & altare constituit
in quibus sacrificaret affectu, ait S. Paulinus Ep: 4. ad
& ait Chrysol: serm: 94. ait Lacrymas ad pedes Domini
fluo amore profundit, lavatque lacrymis charitatis
hoc ipsum in dilectionis indicium recepit Christus
dum Pharisaicum increpans diceret: aquam pedibus
non dedisti, haec autem lacrymis rigavit pedes meos
lacrymis suis tersit) -

5. Tertium amoris indicium
fuerunt tenerrima illa oscula, & osculabatur pedes
ubi sic annotat Chrysologus supra: Praecesserant in
nientes lacrymae ut oscula devota sequerentur, quia
crymae satisfactionis sunt documentum, oscula sunt
conciliationis indicia, Osculum enim (teste Cyrillo)
est symbolum perspicuum, eminens que nota charitatis

De caelest: quod Dionysius consecrantem salutationem appellat
Hierarch: Ambrosius L. 6. Hexam: c. 9. pietatis & charitatis pius
ac signaculum orationis Tertulianus. illum pariter
deosculemur (ut pie hortatur S. Paulinus Ep: 4. ad
quem osculari castitas est: illi copulemur, qui nupsisse

...tas est = Fuit quoque amoris signum Christi pe-
 unctio: & unguento ungedat... Oleo caput meum no-
 hac autem unguento unxit pedes meos, supra
 sic Chrysolog: serm: 93. Quod facit hac mulier non
 mollis & carnalis obsequii, sed plenae humanitatis est sa-
 mentum, Quare Fratres (ait serm: 94.) si nos esse pecca-
 novimus, & esse nolumus peccatores, pedibus Christi
 lacrymas, spargamus capillos, figamus oscula, pie-
 tis oleum tota devotione fundamus, ut dicatur & nobis
 olim illi: Dimittuntur vobis peccata multa, quia
 carnis multum) ~

6. At verò his profunde doloris
 amoris signis plura alia fervidae suae dilectionis de-
 monstret in toto reliquo vitae suae tempore virtutes
 rebus sectando: quod verus Dei amor est juxta illud
 qui diligit me sermonem meum servabit... Qui habet
 verba mea & servat ea ille est qui diligit me: Joan: 14.
 quae erat in civitate peccatrix (ait S. Chrysol:
 fit bona, fit sancta, fit innocens cum belige-
 venite largitorem, & quid unguento illo (inquit
 Hom: 83. in Evang:) nisi bonae opinionis odor
 ministratur. & nos Christi bonus odor simus in omni loco:
 mus si per recta opera. quae agimus opinionibus bo-
 veris Ecclesiam respergamus, nam ut Bernardus
 serm: 10. in Cant: Unius Magdalene peccatricis
 conversione, fragrantia respergitur Ecclesia, & multis
 odor vitae ad vitam, = Ex eodem in Christum amo-
 digit illud alabastrum unguenti nardi spicati

225° *preliosi (Marci 14.) & effudit super caput Christi
cumbentis in domo Simonis leprosi = eodem assistit
piranti in Calvario (joan: 19. Luc: 23.) Emit ar
ta ut mortui corpus sepelirent: joan: 20. Sepulch
quosivit, & non inventum in sepulchro amare debet
interrogatur ab Angelo: *Mulier quid ploras? quia
tulitunt Dñm meum, & nescio ubi posuerunt eum.*
*Hinc Origenes homil: de Magdalena sic loquitur: Petrus
& joannes venerant & ipsi ad monumentum, sed non inven
corpore abierunt ad semetipsos quia timuerunt, & illas
steterunt. Maria autem non timebat, quia nil suspici
batur sibi superesse quod timere deberet. Perdidit
tam animæ suæ, & jam sibi melius arbitrabatur
mori quam vivere, quia forsitan inveniret mortuum
quem invenire non poterat vivens, sine quo vivere
vere non valebat. Fortis est ut mors dilectio: quoniam
aliud faceret mors in Maria? facta erat exanimatio
ta insensibilis, sentiens non sentiebat, videns non vide
audiens non audiebat; sed neque ibi erat ubi erat
fata ibi erat ubi Magister erat, ita ille Eusebius
& Bernardus ait: *Felix Magdalena quæ unxit
jesu, felicior eadem quæ unxit caput auctoris,
ma quæ rorem unguentarium toti corpori Christi
paravit, his enim omnibus promeruit suorum rem
nem peccatorum & multa reciproci amoris a Christi
signa, ut resurrectionem Lazari, Christum a morte
redivivum sibi primæ apparuisse, & que in hoc
optimam partem elegerat, & multis in reliquo vite***

recreata fuerat caelestis visionibus, pariter opti- 226.
in caelo partem adeptam est cum dilecto suo quem
illa nemo tollet. Oremus, & imitemur, ut simili
gaudio ejus pia intercessione
perfruemur. *D.*

D.
Die **XXV.** Julii *D.*
in Festo S. Jacobi Apostoli *D.*

Evangelium: Potestis bibere calicem quem ego bibiturus
sum? Dicunt ei possumus. *Matth: 20.*
Actus: Calicem Domini salutarem bibit S. Jacobus in vi-
ta & in Morte *D.*

Calicem mundi, seu quas propinat concupiscentias,
& avide deglutunt plurimi; at per pauci Cali-
cini affectanter vel accipiunt quidem, quem
nobis amanter Christus ipse hodie propinat. *Ev-*
angelium: inquit, bibere calicem quem ego bibiturus sum?
Matth: 20: 22. Dixerat Calix meus inebrians quam pra-
eferens est. Verum est quod calix iste primo intuitu &
amaricans sit, & ideo & Christus ipse Patri
dicebat: si possibile est, transeat a me calix iste; at ve-
nia oportebat Christum pati & sic inhare in gloriam
am, quanto certius nos passionis calicem bibere oportet,
ut in gloriam non nostram ut ipse, sed alienam in-
fruemus: ideoque hodie filiis Zebedaei locum in caelis sibi

227. postulantiibus ante omnia proponit sui similitudinem
cem amaritudinis bibendum: & sanè ni de hoc calice
benedictionis in hac vita biberimus, Calicem maledictionis
benedictionis æternæ bibendum nobis erit de manu
ex illo Ps: 74. Calix iræ Dei in manu Dñi. ex eo bibent
omnes peccatores terre, & Ps: 70. Pluet super peccatores
laqueos, ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars
calicis eorum) Quæ maledictiones in die iudicii annun-
tandæ erunt in sententiam illam horribilem. Ma-
ledichi in ignem æternum; & qui Calicem Benedictionis
in hac vita cum Christo biberint, hoc aliud audient
dulcissimum verbum: Venite benedichi; & hac benedi-
ctione Benedichus s. Jacobus in vita sua & morte, cum
utrobique Christi Dñi nostri Calicem Benedictionis
benter & magno affectu bibit... Dicunt ei postquam

& quidem s. Calicem Domini bibere incepit, cum
catus a Christo in Apostolum (Math: 4. 20.) reliquit
reliquit navim & patrem suum Zebedæum, & secutus
eum, a quo de piscatore piscium, hominum piscator
effectus est, illud ex hoc Christi secutus consilium
vult venire post me abneget semetipsum & tollat
cem suam & sequatur me, nam dum ea parca
relinqueret, mundum totum relinquebat affectu, ac se
ipsum ex toto tradebat Christo Dño, cui stricto ad-
semper fuit amore conjunctis, ut eum in præcipio
suis actibus assidue fuerit comitatus: Dum Christo

in morte ad vitam revocare parabat Principis Syna- 228.
filium, aderat Jacobus; dum in monte Tabor
transfiguratus est, adfuit Jacobus; Oranti in hor-
thezemani comes astitit Jacobus, nec non & ibidem
patientiam patienti: quæ sane sunt specialia huius Chris-
ti, cum ipsius ad Christum amoris signa, qui
illius calicem bibere incipiebat, sibi porrigente Chris-
ti propositis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? di-
xi ei: possumus; Hinc qui adeo charus erat Christo
& maxime charus Virgini Matri, quæ in iudæa ha-
bitans invenit illum in Hispania degentem, & mirabili
serie Angelorum serie dulciter psallente apparuit
super marmoream aut ex jaspide columnam dicens
tibi (CasarAugustæ ad littora Iberi fluminis) sibi
templum exhueret: quod ita præstitit templum pri-
mæ Mariæ adhuc viventi sacrans nunc in Hispaniis
celeberrimum sub nomine S. Mariæ de Columna
del Pilar

3. Calicem Dñi bibit in omnibus vi-
sua laboribus, peregrinationibus, ac persecutionibus
itaque suam veram scalam fecit virtutibus ut gra-
tiam referat, quæ gloriam secure ascenderet, et tot
virtutibus quot virtutibus Christi calicem benedictionis
bibere. Plenus fuit ardenti zelo & divina gloriæ cu-
ram, cum peteret a Deo, samaritanos Christo rebelles
igne de celo misso devorari. Erat totus incensus ani-
marum

229. marum salvandarum zelo a quo & judae & Sarracinae fines omnes excolendos suscepit, ac deinde per vastos oceani tractus periculosa maria in Hispaniam enavigavit, in quibus locis omnibus ingenitam, tam per se, quam per praecipuos quos sibi selegerat discipulos, hominum multitudinem ad Christi fidem revocavit verbo, opere, miraculis, licet enim Velagius discipulus, alias hujus Apostoli magnus praeco, paucosque immediatos enumeret discipulos, hos tamen S. Jacobus ita bene per orbem disseminavit, ut tali semini tantissimus & millesimus responderit benedictionis fructus copiosissimus primae radici Jacobo praecipue potius adscribendus. Vel sola praedicet Hispania, quae fidei Catholicam recepisse gloriatur a Jacobi discipulis, non semel manifestum sui defensorem experta contra Mauros et alios Christiani nominis hostes, quae & suae fidei puritatis protectorem veneratur, & augustissimae suae Monarchiae potentissimum honorat Patronum.

4. Ecce quomodo in vita Calicem Dni bibit, reliquos qui de eo ubi restabant haustus sic in morte constanter potavit: Ex Hispania Hierosolymam vix redierat S. Apostolus cum in judaeorum invidiam odiumque maxime incurrit, quod & calicis Christi parsessimillima juxta illud: Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum; unde Magos duos Hermogenem &

Iacobum qui cum Jacobo disputarent adduxerunt,
 dei gratia confusus devicit Apostolus iudæis in-
 novas illi molientibus insidias usque dum pecunia
 iniquos corrumpere ut illum comprehende-
 rent; viaticum ergo duxerunt ad Herodem Archelai
 filium, qui ut iudæis inortem illius instantibus pla-
 ceret, S. Iacobum capite plecti iussit. In hac Marty-
 rii serie hoc præcipue nobis hic advertendum ve-
 nit, quod multum assimiletur seræi illi passionum
 Christi, qui & per invidiam traditus a iudæis, & ex
 timore placendi hominibus a iudice condemnatus, ut
 videmus quam recte impleverit S. Iacobus quod
 scribitur videbatur, dum Christo interroganti: potes-
 tate bibere calicem &c? respondit audacter: Possumus.
 Nos autem, maxime qui in Hispaniarum moramur
 omnibus specialem Sanctum istum invocamus Patro-
 num eo nomine tot miraculis & portentis in devotorum
 votis peractis dignissimum, magnopere erga peregrini-
 os eius pie veneratum reliquias pergentes Compestel-
 lano, ubi multo & quotidiano coluntur fere ex Orbe
 adventantium concursu: Eius, quod maximum est,
 virtutes imitari conemur Christi calicem bibere non
 evadentes quantumvis amarus videatur memores il-
 lius apud Kempensem verissimæ sententiæ:
 non est alia via ad vitam nisi via S^{te}
 Crucis & quotidiana mortificationis

Die XXVI. Julii
 In Festo S. Annæ Matris B. MARIE

Thema: Simile est Regnum Cælorum. Thesaurum
 abscondito in agro. Matth: 13.

Scopus: in S. Annæ Thesauri gratiarum, virtutis
 & protectionis absconditi

1. Multi antiquitus laudati sunt thesauri, a Sa-
 de, Salomone, aliis que octo decim Regionibus super
 tibis collecti, adeo ut vix credi, & multo minus nu-
 merari cæs eorum potuerit, sicut & plurimum a
 divitum quos Prisca celebrat Antiquitas, sed
 longe plura & ditiora in sinus suos fertilis Terra
 recludit abscondita, ut ex novis que quotidie
 illa reperiuntur, abunde deduci potest, tum lapide-
 tum metallis pretiosissimis, adeo ut nec inco-
 lis hominum avaritia potuerit, & omnia quæ
 & plurima invenire; & hæc quidem multi non in-
 veniunt licet diligentissime quærant, quia a Deo
 absconduntur, qui non vult omnes homines di-
 tes fieri; at vero thesaurus animæ nostræ, est
 absconditus ab ipso Deo, ^{atamen} quia vult omnes ho-
 nes salvos fieri, ita abscondit illum ut a se quæ-
 ribus inveniretur: Quærite & invenietis, pulvere
 & aperietur vobis; absconditur quidem, ne pigre
 obrepat; sed diligentia adhibita invenitur in

est sepe in rebus minimis, & hominum iudicio
 honoribus. Sic hodie in Beata Anna habita pro
 virginitate, latobat pretiosissima fecunditatis thesaurus;
 eodem non usque adeo ab hominibus venerata
 quatenus est thesaurus virtutum gratiarum & pro
 ditionis locupletissimus & nunquam satis laudatus:
 hoc multiplici thesauro nunc paucis dicemus.

2.

in B. Anna absconditus gratiarum fecundis-
 mus Thesaurus: sub vili sterilitatis agro latebat fruc-
 tu uberrimus quem ipsa dedit, cum Mariam gra-
 tiam plenam in lucem edidit. Merito igitur Anna (ait
 Iohannes Masceus Orat: 2. de Nativ: B. Marice V.) Divino spiri-
 tu plena leto, hilarique animo personat: congaudete
 mecum, quae promissionis germen ex sterili ventre pe-
 cuniae ac benedictionis fructum uberibus meis, ut opta-
 veram, nutrio; sterilitatis maestitiam exui, ac laetam
 fecunditatis vestem indui. Quantum gratiae thesaurum
 continebat, quae talem gratiae gemmam protulit, quia
 in fructibus arbor cognoscitur. & in talis fecunditatis
 gratia aliae innumerae includuntur absconditae; quan-
 tum enim vero putamus ornatam gratia gratam Deo fa-
 ciente, quae ipsius gratiae Matris Mater effecta est; &
 Matris Mater electa; quantis animae dotibus refer-
 tam, quae illam genuit quae Deum ipsum prius mente
 concepit quam corpore; ac quantis caelestibus affluen-
 tiis divitiis, quae Coeli Reginae Genitrix effici meruit?

inexplicabilis sanè est tot ac tantarum gratiarum
 cumulus, cum ex innumeris ac pene infinitis
 titulis? & tantus thesaurus in sterili ut videtur
 gro erat absconditus, ut discamus neminem
 cum persæpe sub vilibus pannis, sub despectu
 litate, paupertate, simplicitate, latere solent
 tissima gratiarum copia, quantum namque
 est in oculis Dei, hoc est, & non amplius, ut
 dicit S. Franciscus apud Thomam Kempens.

Thesaurum adaperiamus Virtutum B. Anna
 in ipso Limine ejus humilitati omnium succurre
 occurrimus: ab omnibus sterilibus habita inde
 despecta, quod sterilitas peccatorum pena habet
 humillime se gerebat, injurias, diceria, & impo
 mitissime perferens, & coram Deo sese profundè
 humilians, & illius pena dignissimam profecto
 dem opus erat ut humilitate mereretur pareri
 quæ Deum ipsum humilitate conceptura erit
 inter hæc Anna Divinæ se totam conformabat
 luntati, bonis semper intenta operibus, ac
 vacans orationi, quâ tandem, piis que eleme
 nis et Christianæ charitatis officiis tanta
 ruit fecunditatis fructum, ut Mariam, quæ
 unicam (ut probabilius est apud Suarez ex
 ma & aliis, licet oppositum censeant alii
 cum S. Chrysost: Bern: Alb: Magno, Abulensi

qua majorem nulla peperit, filiam concipere ^{obtinuerit}
 procreare: atque ex his colligere oppor-
 tuit, quanta fuerit in B. Anna absconditus virtutum
 thesaurus, ex quo virtutum omnium speculum prodiit
 exemplar perfectissimum Virgo Maria: quanta con-
 stantia ejus, quae Virginem Virginum edidit; quan-
 ta fides, spes, Charitas &c illius, quae tantam mundo
 peperit vice Magistram. Vere Beata es, ac ter beata
 S. Annam, clamat S. Damasc: sup:) quae beatitudine
 a Deo infantem, hoc est Mariam, nomine quo-
 ipso magnopere venerandam peperisti... Beata re-
 es, & beatus fructus ventris tui; & sicut omnes
 Mariae laudes abunde excellentissimo illo com-
 mendantur encomio, quod de ea natus sit Jesus; sic
 aliquid in honorem S. Annae dici potest, sub glo-
 riam Matris Mariae & Christi Aviae comprehenditur
 quae bona consequentia deducitur.

4. Thesau-

rum mox Protectionis in B. Anna quaeramus, &
 quomodo etiam suomodo absconditum in multorum
 visionis agro, illum tamen dilissimum reperiemus,
 ipsa naturalis docet ratio: quem enim in Aula
 Reginae Mater protegit, ei quid deesse potest;
 quid vult a Regina; Matrem invocet, & ex ejus roga-
 vel quasi imperio quid non obtinebit? pariter ergo,
 a Deo aliquid petimus, qui, ex Bernardo, totum nos
 habere voluit per Mariam, Mariae Matrem invocemus

235. ut facilius impetremus; ita ut de S. Anna verum
sit, quod idem Bernardus de Maria dixit ser. 2. 2.
per Missus: ipsam sequens non devias; ipsam re-
gans non desperas, ipsam cogitans non erras, ip-
sa tenente non corruis, ipsa protegente non me-
tuis; ipsa duce non fatigaris, ipsa propitiis per-
venis, est etenim Sancta ista his passim tributa
a SS. PP. honorata, quibus jam appellatur Com-
latrix afflictorum, portus naufragantium, Auxi-
latrix parturientium, tutela pereuntium; jam Sal-
vatorum infirmorum, consolatrix agonizantium; jam fru-
cundatrix sterilium, ac opitulatrix egenorum.
Devotos omnia docuit experientia: unde Fructuosus
Abbas c. 14. non dubitavit dicere: Nemo inhi-
git, nemo credit, quanta Deus amatoribus S.
Annæ conferre soleat beneficia. Oremus
istam Deigenitricis Matrem felicissimam, ut pro
nobis intercedat ad immaculatam Filiam suam
ut ^{nos} ~~nos~~ imprimis ab omni peccati labe custodiat
atque a malis omnibus in hac vita, ut gloria
sempiternæ simus participes in altera, sic
de pretioso S. Annæ thesauro invento aeternum
nobis in Regno Cælorum comparemus coram

Die XXXI. Julii

Festo S. Ignatii Confessoris &
Societatis IESU Fundatoris

Curate infirmos... & dicite illis: appropin-
quavit in vos Regnum Dei - Luc: 10.

S. Ignatius ad animarum curationem &
Regni Dei breviorē edocendam viam a
Deo designatus est

...ce celestis prodit animarum Medicus pe-
...rimus æque ac fortunatissimus, qui applicato
...camine sanativo efficacissimo, præservativam
... ex parte securissimam applicat ab omni relap-
...medelam, tutâ simul ac brevissimâ conducentis via
...æternam & sanissimam Regionem, ubi nullus la-
... nec ullus dolor, & omni aménitate, recreatione,
...tudii plenitudine refertissimam. At, inquires: quæ
... Medici pharmaca? quænam tanti Ductoris
... Hoc sanè mirandum, quod iis ipsis, quibus me-
... medis, iisdem & ad æternam & inamissibilem
...ritatem perducit: curat verbo; sanat exemplo; &
... via rectissima per se, & suos animas sanitate
...natus Cælo appropinquare facit quàm celerrimè.
...care ut in talem medicum a Deo designatus, eis
...mnibus donatus est gratis, quibus & morbos dis-
...neret, & apta cuique applicaret medicamina

237. non enim ut corporum medici probabilibus
certis utebatur, sed prorsus certis & infallibilibus
solum illam ab infirmis requirens conditionem
sanari serio vellent. à Deo enim erat medela
38. Altissimus que creavit de terra medicinam
vir prudens non abhorrebit; potuit que dicere
ignatus quod Rex David Ps. 17. Deus qui praeparavit
xit me virtute, & posuit immaculatam viam meam
qui perfecit pedes meos tanquam cervorum
excelsa statuens me, & ad animas vitis agrestis
clamat Ps. 31. & intellectum vobis dabo, & instruet
vos in via hac, qua gradiemini. Nolite fieri
equus & mulus quibus non est intellectus. Nam
job. 24. qui fuerunt rebelles lumini, & nescierunt viam
merito infirmi persisterunt, cum, teste Augustino
illa est poena peccati iustissima, ut amittat
quisque illud, quo bene uti noluit, cum sine
tate posset si vellet. Jam vero quia omnes
marum morbi ad tria illa horrenda capita
cupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum
perbiam vitae reducantur; quibus mundus
per maligne infirmus dum a Deo designatus est
tius, breviter hic monstrabimus, quomodo
suis Verbo & exemplo medicinam tanto
malo, & longe aberrantes in rectum Regni Dei
iter reduxerit.

Curate infirmos; Magna infirmitas Carnis
 hinc maligne agrotabat mundus an-
 nientia: hac maligne agrotabat mundus an-
 nientia tempora; sed a Deo in ejus Medicum desig-
 nationem. Verbo suo hoc vitium acriter persecutus est, cas-
 tiditate sua predicatione in animas inducens, & monas-
 tium virginibus, ut præservarentur, tum corruptis
 ut præservarentur Romæ constituens, & usque hodie per suos
 niam doctrina, quæ prius distantibus appropin-
 um Regnum Dei: & ut in hac parte mundum totum
 s agrotante reformaret, paucis, sed plura includentibus suos
 & innotet verbis: Constat: p. 6. c. 1. §. 1. Quæ ad votum cas-
 ferri pertinet, interpretatione non indigent, cum cons-
 Nam quam sit perfecte observanda, nempe emittendo An-
 tiam puritatem imitari & corporis & mentis nostra
 ugnantia) & ita decebat, quos in Orbem totum volebat
 hat de exemplo Castitatis præesse Concionatores. Item
 re hoc vitium eradicandum scripsit Librum illum Exer-
 nes mirabilem; Sacramentorum Penitentia &
 charistia prædicavit frequentationem; & privatis
 rum puritatem efficacissime hortabatur colloquiis, quibus
 s. inanisimas reduxit animas = suo tamen & per plu-
 est sanavit exemplo, quo & omnem posteritatem mira-
 jure munivit remedio: quia ab emissio Marressæ Casti-
 tatis perpetua voto, tali castimonie dono Divinitus
 et ornatus, ut, plurimum favente Virginum Virgine
 re corporis quidem motum aliquem inordinatum fue-
 rit in se expertus; miram docens omnibus sensuum

239. custodiam, gestus modestiam, exteriorumque
cum spectionem maximam, qua suos praecipue
rere iussit, ut vel suo & horum solo intuitu
num cordibus infunderetur puritas ad caeli
breui peragranda per necessaria. Atque his
dicentibus medicaminibus omnes eius filias
Ebrietatem, & alios excessus refrenavit, quibus
Diebatur iter Regni caelestis.

3. Curate infirmos
pinquavit Regnum Dei, Omnes Avaritia
& concupiscentia oculorum regnabat in cordibus
minus: ibi thesaurus eorum, ubi penuria, Luxu
rapina, usura; Gravis sane animorum morbo
mederi venit S. Ignatius, eos que per viam salutis
ducere, qui ut pote, feneratorum & avari non ha
bant hereditatem in regno Christi & Dei, Apo
Nec Dei Regnum erant possessuri, ex Apostolo
Hos vero suo curavit illam saepe praedicans
Matth. 16. tiam: Quid prodest homini, si mundum unicum
luceat animae vero suae detrimentum patiat
& in excessu mentis exclamabat: Quam mihi
terra dum caelum aspicio!, & illud: Quid mihi
in caelo, & a te quid volui super terram,
suis praecipit Constit: p. 6. ut pauperiam
& alibi: rum Religionis firmum, immo & ut matrem
ut in Summa- diligant parati que sint ad mendicandum
rio nota- tur

...us, vestitus & lecti ratio erit ut pauperibus
 ...mōdāta) Sic quoque ordinavit, ne licitum
 ...quidem pro Ministeriis acciperetur stipendium,
 ...ant que ut Domus Professorum carerent rediti:
 ...aque ut exemplo doceret quæ dicitur esse
 ...diu vixit omnia mendicans seu ad victum
 ...estum necessaria: pecuniis communiter care-
 ...si forte coactis aliquas ab amicis & devotis
 ...elemosynam recipiebat, eas denique pauperibus
 ...rebat: immo nonnunquam, ut citius eis
 ...eret, acceptas statim in proximo maris litore
 ...quit primò occupanti.

4. Hinc tanto rerum

...donarum, sique ipsius resplenduit contemp-
 ...ut in propria mendicaverit patria, & aliis se-
 ...averit ministeriis mundo abjectissimis: quibus
 ...mibus Concupiscentiā oculorum infirmos sanabat
 ...rimos, verbo suo & exemplo docens divitiās, fas-
 ...n & Luxum mundanum contemtere, avaritiam,
 ...edigalitatē & alios excessus moderari, ab usuris
 ...vitiis, rapinis, homicidiis, Libus, & similia abstinere;
 ...viam rectam & brevissimam monstrabat Regni
 ...lorum, ac æternæ sanitatis iis ipsis in quibus prius
 ...lanta pedis usque ad verticem capitis non erat
 ...anitas, isaia: 1. & veris omnes ditans divitiis seu
 ...mibus, ut ait Bern: Serm: 4. de Advent: Veræ di-
 ...vitæ

247. vitia non opes sunt, sed virtutes, quas secum
conscientia portat, ut in æternum dives fiat,
que hac via multa alia mala, quorum omnium
radix est cupiditas, ut habetur 1. Tim: 6. De malis
extirpavit, quia ex Veterum dicto: Plus a
causa delinquunt divites quam pauperes, et
Ambrosio: qui contemnit secularia, merebitur
æternam, est enim paupertas (inquit Aug: ser: 20
verb: 4p:) regni cælestis præmium, nam arguetur
in diebus illis pro nihilo reputabitur, 1. Par: 9.
Job: 27. dicitur: Dives cum dormierit nihil
auferet: aperiet oculos suos & nil inueniet.
Pauperum vero, ex Matth: 5. est regnum Cælorum.

Curate infirmos... a propinquavit Regnum
Tertia & curatu difficillima infirmitas erat
Mundo Superbia vitæ, unde homines arroga-
tia pleni, Deo & Superioribus inobedientes in va-
ras inciderant hæreses, & perversas pertinaciter
tuebantur doctrinas quibus fideles multi præcipue
rudiores pervertebantur. & ecce surgit Medius
ignatius cum ingravaretur Lutherana in germa-
nis calviniana in gallis, & in Angliæ Schisma-
ticorum contagiosa infirmitas; Plures quidem
verbo suo ad veram fidem unicum Cæli viam
reduxit & per Societatem quam instituit Aposto-
lica

... vita sectatricem innumeros infideles, & ha-
... omnis generis ad Christum convertit mitens
... predicare Evangelium omni creaturæ & in
... Mundi plagas, qui prædicatione sua igno-
... edocuerent, & pertinaces commoverent, ut in
... præstitit S. Franc: Xaverius, in America
... Anchieta, in Æthiopia Barrethius, in Germa-
... Lanisius, & alii per Orbem plurimi usque
... sanguinis effusionem: qui omnes cælestis medi-
... gnati siere instrumenta, & organa per qua-
... tot mala curabat.

6. Sed & longe efficaciss^{imus}
... sanabat exemplo: Hominum superbiam
...abat profundissimâ suâ humilitate, quâ sane
... in præsepio decebat licet ex pernobili genere;
... reccatorum maximum judicabat; nusquam voluit
... sui instituti, fundator videri, quod ideo Minimam
... Societatem appellavit; publicè sua fatebatur
... Præbiter effectus, ut plus proximos juva-
... Præmissam celebrare tardavit per annum cum
... midio; suæ Religioni præesse valide recusavit, se-
... que aliis omnibus dignitatibus ex voto ne-
... atque petivit & obtinuit a Deo, ut suo Con-
... cario post-viveret, ne suas posset propalare vir-
... = Inobediencia Hæreticorum remedium pro-
... ravit S. Inquisitionis Tribunal, quod Romæ

243. ad ejus instantias statutum est; varia item
legia, ubi sana praelegerentur dogmata ex
ni natione juvenuti; & Schismaticorum rebel
lioni contrariam adhibuit Obedientiam qua
& suos specialiter subderet Romano Pontifici
delicatilissimam interim submissionem illam ad
suos Superiores requirens in subditis, ut patet
in Regulis quas dedit Societati servandas, ut
omnes per veram viam caelestis patriae pervenirent
nempe per Christi (qui via veritas est & vita) im
itationem, facti Obedientis usque ad mortem

ab Urbe sam Crucis. Nunc in ejus Canonizationis Bulla
no VIII.
edita sic habetur: Ineffabilis Dei bonitas & miser
dia quae praeteritis saeculis contra subnascentes
heresiarchas destinavit Athanasium, Basilium,
Nazianzenum, Cyrillum, Hieronimum, Augusti
num, Bernardum, Dominicum, Franciscum, cae
rosque sanctitate viros illustres: supremis hinc
temporibus excitavit spiritum Ignatii Loyola
... ut nova Religione hujus S. Sedis auctoritate
fundata, quae gentilibus convertendis, haereticis
fidei veritatem revocandis, Romani Pontificis
testati tuenda ex instituto se totam impendit
ita Pontifex

7. At vero quid mirum quod
tot curaverit & ad aeternam salutem perveniret

244.
S. Ignacius, qui a Deo Animarum Medicus
conductor designatus omnibus ad id requisitis
in ingenti gradu praeeditus est: Multa
illis donatus est prudentia, quae ex Chrysost:
Lucerna est animae, Regina cogitationum,
registra eorum quae pulchra & honesta sunt: hac
peroptime remedia aptiora morbis applicanda
vernebat, & securiorem viam seligebat demons-
tranda, ut in nunquam satis laudatis ejus scrip-
tis claret Libro scilicet Exercitiorum & Societatis
constitutionibus = Profundissima Manressa illustra-
ta fide, dum oculo raptu illi abscondita reve-
lata sunt Mysteriorum adeo, ut postea ipse faterehur
ultra non egere Sacris Scripturis ut omnibus
aliqua fide credendis firmissime assentiretur:
quae quoque sic fassus est Licet humillimus: Vidi
Divinum esse, ipsammet Divinam Essentiam,
ut scribitur in Relatione Cardinalis a Monte co-
muni Grego. XV. Comperitum est ei plus tricies aut
Christum aut Matrem ejus Virginem inter precan-
tum apparuisse = Ferventissimo ardebat Dei &
proximi Charitatis igne; Dei usque adeo, ut illud
non plus ultra profulerit: se malle cum salutis
proprie incertitudine diutius vivere, si aliquod Deo
sacrificium obsequium sciret, quam gloriae suae cer-
tus eo non praestito servitio statim emori; Proxi-
mi

Imago 71
scilicet l. 9. c. 1.

apud
Holland.

quoque in eo, quod cum S. Martino ad Deum ca-
mabat, se ultro vivere & pati non renuere, si ad
huc proximorum posset inservire saluti: inde quo-
que Finem Societati proposuit, & Divinam Gloriam
& simul Animarum salutem, omnia que ejus
ministeria, statuta & officia, ad hæc duo primaria
& principaliter coordinavit.

S. Nec desuit tantæ
Medico Animarum gratia specialis ad miracula
in favorem ipsarum animarum, in corporibus
suis patranda, ut multis in ejus Vita Scriptores
referunt, quæ & vivus, & mortuus, per se, ac per
Reliquias suas Deo auctore operatus est. Quis
vero referre valebit quanta potest in celo
gloriæ qui tot gloriæ viam docuit; si enim
ipso dicente Christo: qui fecerit & docuerit
magnus vocabitur in Regno celorum; qui
bene egit, & optime docuit, sanè in eo Regno ma-
ximus habebitur, ut inter alios B. Maria Magd.
de Pazzis celesti visione monstratum est. Merito
ergo prædicatur Ignatius ab ipsis Extraneis jam

Proces: ingens Ecclesiæ Columna, jam Vas Electionis
Canon: conversionem Orbis; jam Communis Orbis
thesaurus, ut Cardinalis Ludovici vocat
Ecclesiæ, ut Card: Paleottus, Sanchitæ speculator
Ludovico Granatensi; Ecclesiæ defensor & propa-
nator Religionis à Card: Portuensi; & a Vener-

Taracoenſi Concilio an: 1612. pronuntiaſus 246.
Divinus Hercules edomandis inferni monſtris,
omnis calitus Athlas fulciendo Regno Dei, quod
Caſſia, Prodigioſus Apocalypſis Angelus, &
ergo pudeat Domesticos multis laudare encomiis
extranei tot prædicant laudibus; nam, Pa-
triam Laudantes (ut ſororem laudans Nazianze-
ſis ſimilibus proteſtatur verbis) Domestica quidem
edicamus; non tamen quia Domestica, ideo falſo.
quia vera, ideo laudabiliter, = Reſtat modo ut
huic Medico noſtras humiliter oſtendamus
ſeſ; fideliter ejus utamur medicamentis, ~~que~~
nempe & exemplis, & viam quam monſtra-
ſis Cæleſtis Ductor non ſolum ineamus ſed curra-
ſis; epiſius interim opem implorantes, ut ea om-
exequendi gratiam à Deo nobis impetret jam
ſis, ut per ipſum ex toto ſani, & a cunc-
ſis vitiis purgati, nullis que impedimentis ir-
reſſi, veloces ad patriam evolemus, ſic
que quantocius appropinquet in
nos Regnum Dei. Amen

 Die

Die IV. Augusti
 In Festo S. Dominici Confessoris
 Ordinis Prædicatorum Fundatoris

Thema: Lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernæ

Scopus: S. Dominicus Lucernæ mundo lucens & ardens insigni virtutum lumine & ardore.

1. David olim Lucernæ Israel dicitur est. 2. quod illi esset, quod Sol mundo; Heli 1. Reg. 3. Lucernæ Dei appellatus, quia summus Hebræorum Pontifex; & S. Augustinus a Paulino Orat. 3. Lucernæ Ecclesiæ vocatus, & à Nazianzeno Athanasius Secunda à Christo Lucernæ nuncupatus, quia Mundo & Ecclesiæ fuerunt, quod Domui Lucernæ; & secus Præclarus Confessor S. Dominicus Mundum luxit ut Lucentissima Lucernæ, et velut ardentissima facula. tam doctrinam quam virtutibus & bonis operibus juxta illud Matth. 5. sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in caelis est, & arsit itidem bonis illis operibus quibus Dei amorem accendebat in cordibus hominum, Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus (ut verba thematis exponit S. Gregorius Homil. 13. in Evang.) cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus, ita

verè Lux mundi dici debeat, fulgentissima, 248.
et ardentissima. in Ecclesie candelabro po-
nenda, quæ quia suos habet veluti radios hinc
inde sparsos, virtutum scilicet miram & ju-
vandam varietatem, Ideo hic per partes Mag-
is illius Lucernæ Lucem & Ardorem contempla-
mur, quam uno oculorum obtutu sine obsu-
ratione respicere non possemus.

2. Illuxit nam-
que vel ante sui Conceptionem a cœlesti quadam
vinorum præsigiorum luce, cum amplius cen-
tum annis (ut refert P. Joan: Richar^d in Vit: L. 1. c. 3.)
ante ipsius ortum Constantinopoli in templo S.
Sophiæ visebatur imago, cum hac græca inscrip-
tione: Χαλὸς Δουινικός, Bonus Dominicus cum
tempore quo nunc FF. Prædicatores utuntur vesti-
tis, & quid simile in æde S. Marci reperiuntur est Venetiis
Tabula depictum, cui subscriptum erat: Sandus
Sanctus in futurae sanctitatis præsigium. Fulsit
enim Mater, quæ in somnis sibi visa est gestare
candelam, qui ore facem accensam præferret, & orbem
universum incenderet & illuminaret: & in alio som-
no S. Dominicus de silos ei apparuit eam confortans
& fatiis splendorem & ardorem prædicens = Dum Sa-
cro ablueretur fonte visus est puer è vulnere radios
pargere, qui demum in ejus fronte coalentes stella

242. enicantis figuram expressere, ut quod de Simone
& de ipso dici valeat illud Eccl. 30. Quasi stella ma-
tina in medio nebulae, = in ipsis cunis existentia
Labia visa sunt suavitatem distillantia cum ca-
men apum in os ejus involaret & revolaret qua-
si ex alveari; sicut de S. Ambrosio in ejus Doctri-
na prognosticum legitur = Luxit dein in infantia
præ rara indole de se potens dicere quod Sal-
mon: Puer eram ingeniosus & sorhitis animæ
bonam, & a quodam sacerdote celebrante dum
Dominus vobiscum dicere debuisset, puerum Domi-
nicum adstantem designante auditum est: Ecce re-
formator Ecclesie, testante Loci Episcopo Quod
cerdotis essent verba, tot esse de puero oraculo

Fuit Lucerna lucens jam Vir factus, imprimis
a castitate mirabili, quæ Dei gratia & Virginis
Deiparæ favore speciali obtinuit, & conservavit
huius Matris pulchræ seu castæ dilectionis amor
& cultu quo, vel solum decennis, nocti diu que
continuo repetebat Ave Maria; & S. Rosarii
Mariani illustrissimus postea promotor ac re-
formator fuit, dulcissimis inde V. Mariæ recrea-
tis visionibus, & continua sui & Ordinis ab ip-
sâ instituti prædicatorum protectione, qua S. Virgo
nonnunquam visa est Dominicum et socios sub

magno contegere, & sane Casti, ut ait S.
 Bernardus, Angeli sunt terreni, aut potius celi ci-
 ti: Quia semper, teste Chrysologo serm: 143, est
 angelis cognata, virginitas, & in carne præter car-
 nem vivere caelestis est vita (= Lucens ab Austeri-
 tate vita, qua non plus decem annis natus jam
 a flagellis durissime sæviebat; multa post hæc sen-
 tientes excogitans nova tormenta quibus virgineum cor-
 pus affligeret; & cum die quadam fere ex miraculo
 probas prædonum manus evasisset, interrogatus
 quid egisset si incidisset, respondit: supplex petissem
 non uno & brevi, sed cruento & longiori me aff-
 licere supplicio: tantus erat in eo ardor patiendi.
Lucens à Doctrina, qui Magistram, dicente B. A-
 gno. 2. 2. c. 3. habuit Dei Matrem; à prædicatione
 & Scriptis, qui Mauros per Hispaniam, & per
 Italiam hæreticos plurimos ad Deum convertit tū-
 tem, tum Scriptis in Catholica fidei defensionem
 ab hæreticis lecta & per contemptum in ignem
 projecta evaserunt omnino illæsa.

4. Sed inter
 præclara gesta, Lucebat ab Humilitate &
 honorum fugas; quæ ex B. Umberto c. 37. de Humil:
 scale est ad caelestia nos sublimans, & est cinis vir-
 tutum: Hinc cum se ob insignia sua & opera Ro-
 me honorari videret, Bononiam fugit ut lateret;
 solatos sibi Episcopatus quinque detractavit, & ubi
 que

257. que sibi propinatos honores omni semper conatu
propulsavit, cupiens ab omnibus contemni, quod
Ludibrio dignissimum humiliter judicabat =
Lucens tandem ab oratione & altissima Divi-
norum Contemplatione & Amore, ab ipsa Despe-
ra decennis edochis meditari, deinde prole
contemplari, ac quoque posthac Lacrymarum
prophesiae, & Divinarum revelationum donis en-
natus, & quadruplici amore JESU, MARIÆ
Crucis, & animarum incensissimo donatus, ut
de non modo Lucens in Orbe Lucerna evasit

sed & Ardens: ac 1° in proximos & maxime
egenos Charitate, quâ Palentiam fame afflic-
tam, ut sublevaret pro posse, suam omnem
buit suppellectilem, copiosam que sibi charitatem
vendidit Bibliothecam; se ipsum servum oblatum
ut captivum quemquam redimeret; se que quor-
dam vendere voluit ut pauperi pecuniam pe-
tenti succurreret = Ardens à Zelo animarum
Argumento sunt tum suscepta per jtabiam, Gal-
liam, Hispaniam que itinera ut infideles alle-
rellicos reduceret, tum tentata expeditiones in
ipso vitæ periculo ut pertinaces peccatores con-
verteret; tum institutus Ordo Predicatorum
Salutem animarum procurandam: Hæc enim

Hom: 25. ex Chrysostomo, perfecte charitatis regula est
in: Ep: ad Cor:

certissimus terminus, hoc supremum omnium
 quatenus, querere quæ communem omnium compre-
 hendant utilitatem, nihil enim, ait Apostolus Cor: 11.
 est nos adeo imitatores Christi facere ut proximo-
 rum cura, & ut habet Chrysostomus idem: Nullum
 potest officium, quando nullum in proximos
 quod quidem maximum reportavit S. Domi-
 nus, vel in sola famosa & publica cuiusdam pec-
 catis conversione in Urbe Florentiâ; illius no-
 men Benedicta; opera vero permaledicta, quæ ta-
 men, a Viro Apostolico non semel ipsius causa
 variis locis Florentiam redeunte & non pauca
 ante portenta, tandem tandem in Sanctitatis
 reducta est, & in piissimam atque castissimam
 admiratione conversa, nec non in poste-
 ritate multo cæli favores ad mortem usque perseve-
 ras experta

6. Ardens quoque ab incenso

Deum amore & Charitate, quæ Augustino Ra-
 dium virtutum; Bernardo, earundem medulla; ipsa
 Mater Laurentio Justiniano. nam teste S. Ca-
 tharina Senensi Patris æterni cor sibi in visione
 monstratum S. Dominico ut filio adoptivo sedes
 quodammodo fuit & habitaculum: quid ergo mi-
 rum si ab eo cælestes & divinos hauserit amores?
 unde tanta ei oranti cum Deo, Christo, ejus que

253. SS. Matre tanta familiaritas, tantus ardor
tus, tanta dulcedinis lacryma, ut (ait vite San-
tor) in dormitorio viciniore excitarentur ac ip-
quoque flere cogerentur; in omnibus Charitas
Christi urgebat eum, amabat sine modo ut
ligendum docet Bernardus; sic que Dei & De-
re amorem in omnium cordibus accendere pro
viribus ubique conabatur = Lucet denique de-
ardet nunc in celo Beatus qui ad gloriam
Divina contemplaretur altissime, voce caelesti
vocatus fuerat his verbis: Euge serve bone &
miros Divini amoris patiens affectus felicem
halarat animam. Statim a morte multis in
cis, diversis apparuit gloriosus coronam
manu Dei recipiens pretiosissimam; qui tam
legitime certaverat in hac vita merito coro-
tur in altera; qui virtutum radiis hic lucere
& arserat, nunc glorioso lucet lumine, & ser-
phico ardet ardore, cuius nos ab illo vel radi-
lum impetremus quo mentis nostrae illumina-
tur tenebrae, ac tepida calefiant pectora.

Die X. Augusti
in Feste S. Laurentii Martyris

Thema: Si morbum fuerit multum fructum
Scopus: Fructus à S. Laurentii morte uberrime

Cum adeo pretiosa sit in conspectu Dñi mors
 Sanctorum ejus, Ps: 115. ita multum fructuosa esse
 debet in conspectu hominum: Hoc abunde claruit
 in morte Capiti omnium Sanctorum, Christi scilicet
 Dñi N. ex qua tam copiosa apud Deum homi-
 nis Redemptio, ipsi Christo tanta gloria; & tot
 universo emanarunt proventus: JESUS ipse, ait S.
 Jo: tract: 51. super hoc evang.; erat granum mor-
 tuandum & multiplicandum: mortificandum in in-
 fidelitate judaeorum; multiplicandum in fide omniu
 gentium, Hinc Bernardus ait: ser: 15. in Cant: Mo-
 rit granum, & surgat gentium seges, & serm: 52.
 Mortis mors quae vitam non auferit, sed transfert
 melius. Ita mors Sanctorum malorum omnium
 origo est, & plurimorum origo bonorum, Vera vita
 est dicenda quam mors, quia justorum animas
 tangit fermentum mortis, visi sunt oculis insi-
 gnium mori, illi autem sunt in pace, Sap: 3. Unde
 de morte dixit Tertullianus: Non est timendum
 quod nos liberat ab omni timendo, & Plinius L: 28. c. 1.
 vitae conditio est, ut mori plerumque, etiam op-
 timis potius sit, & precipuum natura bonum,
 uno verbo Mortis fructus complectitur Sapiens
 Job: 72. dum inquit: Melior est dies mortis diei
 aeternitatis nam Nativitas aerumnarum omnium
 principium; harum finis mors; illa incertorum, tem-
 peralium & paucorum fructuum radix: ista certis-
 simorum

255° simorum, æternorum, & innumerabilium fontium
origo: Moriatur ergo ut granum Laurentius ut mel-
lum afferat fructum: attulit sanè copiosissimum, in-
clyti Martiris interitus ipsi, aliis, & toti Ecclesie
Fructuosissimus, ut hinc contemplari est animus.

2.
Si mortuum fuerit, multum fructum affert. Mor-
te sua S. Laurentius uberrimos Sibi collegit fructus
dum Romæ super Craticulam assandus positus,
Lectum quietis putabat (ut loquitur Chrysologus ser. 199)
quia ignis ille qui urebat in carne ardebat in corde.
Verè beatum corpus (ait Aug^s ser. 3. in hoc Festo) quod
flamma ideo suscepit ut probatum Dño suo redderet
... tali enim incendio beata consecrata sunt viscera
& Bonav^o ser. 1. hinc: & hic ignis, inquit, divine gratie
cujus officium est illuminare ad verum, & inflam-
mare ad bonum, Verificatur que hinc illud Petri
ut probatio veræ fidei multo pretiosior auro quod per
ignem probatur, inveniatur in laudem, gloriam,
& honorem in revelatione JESU Christi, quantum
enim Laurentio a morte gloriose, quot laudis & glo-
ria fructus? Triumphus namque Dei (ut habet
S. Hieron: Ep. 150. ad Hedibiam q. 11.) est passio Mar-
tyrum, pro Christi nomine cruoris effusio, & inter
tormenta læticia, Omnia illi germinavit bona
mors sua, & ab omnibus liberavit malis & pe-
riculis; immortalem ejus produxit in hoc mundo

18 ac
ut
m
s
m
2
Al
fr
ih
Ser
re
id
p
r
r
g
ham
A
m
r
n
s
l
o
&
b
de
m

moriā, & æternam in ~~hi~~ Cælo gloriam; il-
lignis probavit & examinavit, ne in illo ulla
moriatur iniquitas, atque immaculatum perdu-
at ad cælestia Regna: ejus etenim Charitas, teste
epologo, inter penas plus accendebatur, & S. Ma-
ris Rom: 1. de S. Laur: Nec immerito eum Aposto-
m supparem prædicamus, cui & castitas animi le-
tum ministerium dedit, & plenitudo fidei marty-
contulit dignitatem, et bona & felicissima mors
fructibus referta! Nunc ad nos Chrysostomus: Ni-
ipso, ait, moriamini, nullum vos sequetur emo-
ntiam, quia nisi granum frumenti cadens in
am mortuum fuerit ipsum solum manet, &
fructum affert, S. Laurentius non soli sibi, sed
alio morte sua uberes attulit fructus: Moriamur
num (Bern: sup:) & surgat gentium seges, nam in-
mis de glorioso hoc Martyre dici potuit quod de
Eccl: 48. Surrexit quasi ignis, verum ejus ve-
facula ardebat, dum Hyppolitum aliosque plures
quodam cælesti Divini amoris incendebat dum pa-
sua que constantia. Multos excitabat ad marty-
ita ut, teste S. Greg: L. 3. Dial. c. 31. Unus in gente
morus est, ut multi viverent, & dum unum granum
cetera cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges
illa surrexit, adeo verum est illud Terthulliani: Sanguis
altorum semen est Christianorum, Laurentius quidem
periculis detrimenda sustinet, sed Licetum salutis, non sibi Aug: Ser: 1.

16.

Homil:
in joan:
cap: 12.

3.

257. tantum sed aliis multis acquirit; nam S. Laurentii
(prosequitur Augustinus) exemplo provocamur ad mar-
tyrium, accendimur ad fidem, incalescimus ad devotionem.
& si nobis persecutoris flamma deest, fidei tamen flamma
non deest, & ut refert Gregor: Tironens: cuiusdam Albi
in Gallia S. Laurentium in mentis excessu videnti vis-
us affatus est Angelus: iste, quem cernis Laurentius est,
qui Martyrium & ignem pro Christi nomine passus
hoc privilegio insigniri meruit, ut qualibet hebeterrima
animam unam e purgatorii ignibus possit extirpare.
en Mors Laurentii ipsis in Purgatorio detentis fructu-
sa suo igne ignes illos refrigerans; sicut suo lumine
tot Romæ cecos illuminarat; & sua mirabili tempera-
tot agros sanarat ipsis proficua corporibus & animis.
Hinc S. Hieronimus inquit: Cum quis viderit tantam
perseverantiam stare Martyres & in suis cruciatibus
gloriarum, ardor nobilitate Dei disseminatur in gentes.
iam ergo quis nolit ad horam uri Laurentii igne
Serm: 30. (Verba sunt S. Augustini) ut æternum gehenna
De Sancto: patiatur incendium, flammis enim, quas ipse per-
lit omnium Christianorum corda calefecit.

Si mortuum fuerit nullum fructum affert, & par-
timum toti Ecclesie germinavit Mors Laurentii
dissima, cuius tanta exhibuit gloria, ut sup: Aug: in
passione sua mundum illuminaverit universum
illuminavit mundum planè Laurentius, eo lumine

ipse accensus est, & S. Leo Papa in Nat. S. Laur: 258.
Per uniuersum mundum clarificauit
gloriam suam, ut a solis ortu usque ad occa-
dentium luminum coruscante fulgore, quàm
splendida est Ierosolyma Stephano, tam illustris fieret
Laurentio, S. Maximus: Natalem, inquit, Beati Hom: 1. de
S. Laurent.
præcipua deuotione ueneremur, cuius radian-
tissimis flammis uictrix in hunc quoque diem toto orbe
coruscat Ecclesia, iste ignis erat, de quo Chris-
tus dixit: Luc: 12. Ignem ueni mittere in terram,
ut uolo nisi ut ardeat; Semen est, de quo Apostolus
1. Cor: 9. Qui seminat in benedictionibus, in benedictioni-
bus metet; Thesaurus est, quia cum Ecclesie in-
uitas distribuit Thesuros, totam ditat Ecclesiam
per quidem opibus, sed moribus ditissimus; ac de-
fructus est, & abundantissimus, ex quo tanta glo-
ria, uirtus & constantia in uniuersam ema-
nauit Ecclesiam in qua, iustitia illius manet in sæcu- 2. Cor: 9.
sæculi, qui dispersit dedit pauperibus, non parce,
uari, seminans, ne parce ut illi meteret; sed copio-
se, ut centupla receptionis sibi & aliis adeo thesau- Math: 6.
rum in celo. O! uere fructuosa B. Laurentii mors!
O! ignis admodum proficiuus, ip-
somet examinans, & glorificans; alios illumi-
nans & inflammans, atque omnem illustrans Ecclesia.
Speramus igne isto in hac uita nos accendi, ut ab igne
eternum deuorante; ardeat cor nostrum

259. tanta illius charitatis ardore, ne corpus et anima
aliquando crucientur ardoribus sempiternis: idcirco
(monente Chrysologo Serm: 135.) in nobis fides non
ficiat, spes non avertatur, charitas inter paucas
plus accendatur, ferveat oratio, Festum Martyris
celebretur, sed ut non sit inanis, qui celebrat, imitetur
& qui ex eius fructibus S. Martyrem cognovimus
ligamus quos potuerimus & fructus penitentie
rumque virtutum eius imitatione faciamus, aliquos
extinctis vitiorum flammis aeterno perfru-
mur in caelis refrigerio

Die **XX.** Augusti

In Festo S. Bernardi Abbatis
Thomas: Et omnis qui reliquerit &c centuplum
cipiet 9 Math: 19.

Scopus: Recepit S. Bernardus Centuplum in terrenis
libus, Centuplum in spiritalibus, ac reliquit
centuplum in virtutibus

1. Deus qui in dando maxime Liberalis est, im-
buendo Liberalissimus ut manifestatur, hinc sermo
bono & fideli ait: quia super pauca fuisti fidelis, ego
pra multa te constituam, infra in gaudium dñi
Math: 25. pro paucis multa donans, & minima maxi-
mis compensans: ita in presenti dum sollicitus
a Christo inquireret quid futurum esset sibi qui
nia, ut aiebat, reliquerat, respondit Christus & pro-

idem in regeneratione in qua tribuitur Israel
 iudicatus; & tamen Petrus sicut reliqui Apos-
 tolicae re ipsa reliquerant, qui pauperes erant. Dis-
 cimus, etsi vere dixerit Petrus: omnia, quod affectu
 pro Christo despexerint mundi bona; sed & ul-
 timo ipse Christus addidit: Et omnis qui reliquerit do-
 mum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem,
 uxorem, aut filios, & aut agros propter nomen me-
 um centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit;
 significare videtur Liberalissimus Remunerator,
 ultra vitam aeternam incomparabilem mercedem,
 etiam in hac vita centuplicate praemiare eos
 sibi servierint & terrena propter ipsum despexe-
 rint. Et istud centuplum existimant S. Hieronimus,
 Beda & alii intelligi in bonis spiritualibus; Ori-
 genes, Theophilactus, &c. etiam in temporalibus: Quid
 in utrisque, viri sancti a Deo compensati dicendi
 sibi expedit illis ad post-promissam vitam a-
 eternam. Sic S. Bernardo & Temporalium, & Spiri-
 tualium, & virtutum simul centuplum, vel in hac
 vita concessum est ab Universorum Domino, ut
 videre videmus.

2. Centuplum accipiet, in tem-

poralibus; nam 7. Reliquit S. Bernardus carnalem
 uxorem, matronam utique sanctissimam; at Cisterciense
 Religionem ingressus longe meliorem sibi Matrem
 invenit, ac tot Matres piissimas quot Superiores ac

267. Confratres illi erant; ita etiam pro relicto in sa-
lo patre, eos omnes amantissimos sibi invenit in
Religione Patres longe prastantiores, quod & anima
sua patres essent in vera Christi Charitate nulla
terrestri amore permixta; Centuplum etiam rece-
pit in domo & agris; qui paternam unicam dimi-
serat domum tot acquisivit, quot in Ordine Con-
ventus per totum Orbem dispersi; qui que patria
se spoliaverat substantia; tot possessionum heres
factus est, quot agros, redditus, & proventus possi-
det Cisterciensis Ordo, qui iis ubique divina be-
nedictione & abundat & affluit, ut annotavit Hen-
riquez accuratus illius Ordinis Historiographus
qui ditissima virorum Monasteria numerat
quatuor millia, monialium autem ad sex milia
quibus his temporibus alia & alia accesserunt, ut
ea Religione dici possit, quod olim de Ecclesia
cap: 6. Sugis lac gentium, & mamilla Nequim lacte
boris; & hinc verissimum probetur & illud bene-
dictum Ep: 62. Brevisissima ad divitias per contem-
tum divitiarum via est, & Pauli 2. Cor: 6. Tanta
nihil habentes & omnia possidentes, & S. Hieron:
ad Heliod: Affahim dives est inquit, qui cum Christo
pauper est. & ecce quomodo S. Bernardus in sa-
poralibus ipsis pro uno centuplum accepit de be-
nignis successore Dei ipsius factus heres abundan-
tissimus, multas sine avaritia acquirens etiam

Dist: 1.
cap: 6.

divitias & ideo Christus monuit: Quærite ^{non} 262.

3. Sed quod & amplius est, cen- ^{regnum Dei & hæc omnia adjicientur vobis} (Matth. 6.)

in spiritualibus recepit, nam vocatione ad
religionem spirituales animæ sue gratias
fluentes concessas invenit; venerunt illi omnia
bona pariter cum illa, jam sub tutissi-
mæ Dei protectione constitutus, juxta illud Ps: 90. Qui
in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæ-
lesti memorabitur, suavissimis repletus est Dei benedic-
tionibus: Quoniam tu benedices justo, Ps: 5. Dulcissi-
mæ Christi & Mariae recreatus amplexibus: Leva
sub capite meo, & dextera illius amplexabitur
me. 2. Qui Mariano lacte non nunquam as-
citur, inde melliflua sugens, quæ & piissima Mun-
dique Scripta Dei & Mariae devotione plenissi-
mè in Monasterio Affligeniensi visitur Statua
Virginis quæ se salutanti Bernardo: Ave Maria
dicit: Salve Bernarde. Quot ex his deduci pos-
sunt in spiritualibus centupla gratiarum! quot spi-
rituales bona & bona pro mundanis, & vilibus, &
relictis, Bernardo redonata? Unde & ipse
mellifluus Doctor super hoc ipsum Evangelium
scripsit: An non centuplum habet omnium qui
in Spiritu dño, qui Christum habet in pectore &
quod longe plusquam centuplum est visitatio
melli Spiritus & præsentia Christi: hoc centuplu-
m præsentia filiorum est libertas & primitiæ Spiritus,

263. Deliciae charitatis, gloria conscientiae, regnum
quod intra nos est... iustitia & pax & gaudium in
spiritu Sancto, O! quam acute S. Augustinus
danas & spirituales divitias comparans loquitur
S. in joan: ille (mundanus nempe dives) habet aurum
in arca; iste (spiritualiter dives) Deum in conscientia
compara nunc aurum & Deum, arcam & conscientiam:
ille illud habet quod perit, & ibi habet unde perit;
iste Deum habet qui perire non potest, & ibi habet unde
afferri non potest, & Hebr. dicitur: Rapinam bonorum
vestrorum cum quibus suscepistis cognoscentes vos
habere meliorem & permanentem substantiam, ~

4. Veniamus ad Capitulum in virtutibus, ^{quarum} primum capitulum jactum
a Bernardo mundum relincente, multiplicavit
Deus usque adeo ut praeter multitudinem vix potest
numerari, ut olim semen Abrahæ: & quidem
quondam Urbanus Pontifex profudit Magni Viri
non nascuntur, sed virtute fiunt, & Sapiens
perator Maximilianus volenti ab ipso opibus
litari reposuit: Ditare te possum, sed nobilitate
non nisi te propria virtus potest, Virtus autem
acquiri viribus humanis nequit nisi a Deo veniat
juxta illud Sap. 8. Aliter non possum esse sapiens
nisi Deus det, & Jacob: 1. Si quis indiget sapientia
postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, &...

...entor id concessit Deus S. Bernardo, qui 1°
 ... fuit continentia & castitatis, ut sibi impro-
 ... mulieri iteratis vicibus insultanti, obscura noc-
 ... lacem horrenti, toties valide restitorit socios
 ... vitans & vociferans: Latrones: latrones, merito
 ... appellans, quae sibi castitatem violenter surri-
 ... pte attentabat: & ne hanc macularet assidua
 ... oestia oculos frenabat, quos jure Plato amoris
 ... iudici, & Hieronimus morturae virginitalis nu-
 ... xavit principia, quos & S. Cyprianus Castita-
 ... vocat destructores = Quare omnimoda Morti-
 ... tionis assiduis sectator fuit delicatum corpus
 ... niis, flagellis, & vigiliis constanter macerans
 ... turiam docebat S. Hieron: dicens: Ar dentes
 ... boli sagitta jejuniorum & vigiliarum rigore
 ... nguenda sunt, & ideo ex Apostoli consilio co-
 ... tur semper Mortificationem Jesu in corpore
 ... circumferre, = Tanta ornatus est humilita-
 ... ac honorum fuga, ut oblatas infulas Episcopa-
 ... usque sexies declinaverit, ut scribit Valderama
 ... onc: de S. Bern: Equidem ut Chrysostomus dixit: hom: 1.
 ... dignitates temporanea haudquaquam dignitates in. 1. Rom.
 ... unt, sed dignitatum nomina dumtaxat, Proinde
 ... at monet Ambrosius Serm: 10. Quisquis Divini
 ... ahis vult tenere, fastigia, humilitatis ima sec-
 ... tur.

Ep: ad
Turian

hom: 1.
in. 1. Rom.

5. Tanta Obedientia Religiose, ut voluntatem
 & intellectum Prælatorum placitis ex toto subiecit
 adeo, ut & mortuus miracula patrare cessavit
 ad sepulchrum suum præcipiente Abbate Cisterciensis
 siensi ut vitaretur nimius & importunus ex
 ni parte populorum & Magnatum concutitus
 enim Obedientia, ut SS. PP. Loquuntur, Genitrix
 apud Rosw: in vit: PP. pag: 620. omnium virtutum, Regni Cælorum inveni-
 cohabitatrix Angelorum, = Tanta Orationis
 Sacrae Contemplationis donatus gratia, ut etiam
 nullis occupatus negotiis ab ea non cessaret
 lam in corde Oratoriam statuens, ut Diserte
 Chrysostomus hom: 79. ad pop: his verbis: Ubi
 sis, potes altare tuum constituere, si mentem tuam
 tum ferventem exhibeas, Orationis perfectionem con-
 summaveris, Cellulam ubique mentis & cordis habu-
 tabat, nec ulla negotiorum moles, vel tantillum ea
 illa hominem Deo plenum exire, cogebat. = to ani-
 marum Deo & Religioni lucrandarum zelo, ut
 cognatos, & fratres, dein omnis generis plurimos
 claustra suaviter reduxerit; multos peccatores
 conversatione & exemplo ad Deum converteret
 Monasticam cum Apostolica vitæ arte mirabiliter
 jungere sciverit. = His adde insignem, quæ
 his a Deo datis doctibus toti mundo illuxit Sancti-
 tis & doctrinae claritudinem, & quæ ex his in perpetuum

256.
aeternitates, ex illo Daniel: 12. Qui docti fuerint,
sicut quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam
operantur, sicut multi, quasi stellae in perpetuas aeternita-
tes immitemur, & reliquamus omnia, ut iisdem
fruamur & recipiamus Centupla

Die XXIV. vel XXV. Augusti
in Festo S. Bartholomaei Apostoli

ma: Elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos
nominavit, Luca 6.

us: Quanta S. Bartholomaeo gloria ex sua Electio-
ne & Apostolatu

Magna prorsus Gloria est ab ipso Deo eligi, nam
crescit electi dignitas, quo major est Electoris discre-
tia, sic etiam ignoti bonitatem deducimus, si a pruden-

ter eligatur, & merito despiciamus quae soli facti com-
mittant, quia bonae electionis norma est quam S. Am-
brosius prescripsit, dum 1. Offic: 44. dixit: Unusquisque
suum ingenium noverit, & ad id se applicet, quod sibi
optimum delegerit: quid sequatur prius consideret, non
solum noverit ^{bona} sua, sed etiam vitia cognoscat.

nam requirit prudentia, ut omnibus pensatis, & pon-
deratis fiat electio. Cum vero Deus, qui absque ullo dis-
crimine, omnia unico penetrat intuitu, ex divina electio-
ne ipso facto commendatur res electa, quia a Sapientis-
simo & infallibili Electore electa: unde Hebr: 5: dicitur
Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur

Eccl: 8: Cum
factus consilium
non habeas, non
enim poterunt
diligere nisi que
eis placent,

bur a Deo tanquam Aaron): Valde igitur per-
tus erat S. Bartholomæus, qui ab ipso Deo electus
fuit: & elegit, & non utcumque electus sed in Chri-
sti ipsius Apostolum, qui jam ex Eiusdem era-
cipulis: & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apo-
stolos nominavit. Quapropter hic patetis videamus ve-
modo se gesserit ut verus Christi Discipulus, vici-
postolus fieri promeruit; ac quomodo Apostoli mun-
ad quod electus est, impleverit. 2.

Elegit duodecim
ex ipsis: Erat S. Bartholomæus ex discipulis
cum dicit: Vocavit Discipulos suos & elegit 12. ex
sis, ubi etiam imprimis notandum venit quod Bar-
tholomæi electio, non utcumque fuerit, sed præterea
elegit ex ipsis. & sanè quia perfectus se gesserat Chri-
sti Discipulum. Requirebat Christus a suis Discipulis
ut renuntiarent omnibus suis possessionibus: Qui non
renuntiat omnibus quæ possidet non potest meus
Discipulus, Luc: 14. & omnibus renuntiavit Bartholomæ-
us, ut Christum sequeretur, & esset perfectus; immo
Matth: 19. Si vis perfectus esse vade & vende omnia quæ
habet, & da pauperibus; reliquit Patrem Matrem &
omnium & omnia sua ipsam que animam suam
cum ibi sit ubi thesaurus est: ubi enim thesaurus ve-
ter est ibi & cor vestrum erit, Luc: 12. odio habens ter-
ra possessiones; & odio habuit animam suam, ut
rus fieret Christi discipulus: Qui non odit patrem

...ad huc autem & animam suam, non po-
 tuit esse discipulus, hinc quoque abnegavit semet-
 ipsum tolens crucem suam & Jesum sequens, stidens
 omne passioem & inordinatorum morum mortifica-
 tionem; in quo præceptum sui & animæ suæ odium con-
 siliit, ut pulchrè explicat Augustinus tract. 51. in Joan. 12.
 male amaveris, tunc odisti; si bene oderis tunc amas-
 felices, qui oderunt custodiendo ne perdant aman-
 unde & Math. 10. habetur: qui perdidit animam
 am propter me inveniet eam, & qui non bajulat
 crucem suam, non est me dignus, dicit Dñs ibidem.
 ergo hæc omnia præstiterat Sanctus iste Chris-
 discipulus, meruit ab illo in Apostolum ex mul-
 eligi: Non enim sicut habet Ludov. Mosius Institut.
 2. 8.) ullum certius signum Divinæ electionis est,
 quam si quis afflictionem submisit atque patienter
 obineat, erat enim S. Bartholomæus maxime humi-
 lissimus, & ideo iterum a Deo electus, qui humi-
 lissimus respicit, & alta a longe cognoscit, ex Ps. 137. De spe-
 cialibus S. Bartholomæi gestis ante Apostolatum non
 est facile certi aliquid reperire, ideoque hucusque
 selecta vnice quidem at ut videtur non parum soli-
 deducimus ex ipsius primo discipuli munere, &
 hæc in Apostolum designatione ab ipso Christo facta,
 sicut ut Deus, corda scrutatur & renes, & non nisi rec-
 te eligere potest, adeo que non nisi meliora præli-
 gere.

269. 3. Apostolos nominavit. Quos (inquit Ambrosius super hoc ipso Lib: 3. Comment: in Luc: 9.) ad propagandum auxilium salutis humane per terrarum orbem satores, fidei destinaret. Ad tam sublime munus electus Bartholomaeus illico curavit illud perfecte implere. Quia ergo Christus mandarat suis Apostolis, ut euntes in mundum universum praeedicarent Evangelium omni creature, Marci 16. primum in Indiam abiit citiorem, quae ei in Orbis terrarum sortitione ad praeedicandum Jesu Christi Evangelium obvenerat; ubi Gentibus S. Marci Historiam Evangelicam promulgavit: & cum ibidem plurimos ad Christi fidem convertisset multo perperis calamitates laboresque multos, venit in majorem Armeniam, cujus Regem convertit Belymum, ac praeterea civitates duodecim, illis omnibus a Deo ornatus signis, quae Christi decebat Apostolum: Signa autem eos haec sequentur: in nomine meo daemones ejicient, Linguas loquentur novae, serpentes tollent, mortiferum non nocebit eis, super aquas manus imponent, & bene habebunt, Marci 16. = admirabilis constantiae in adversis & persecutiombus pro Christo, quas praedicans in tot regionibus pertulit, & hoc Apostoli specimen (ait Chrysost.) & argumentum est, omnia forti animo ferre, & de se S. Paulus testatur 2. Cor: 12. Signa Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis

cum
conjugo,

prodigiis, = Miro orationis & contemplationis do- 270 -
claruit, qui in cavernam quandam in Provincia
Mosoe qua est in America se se divina contemplati-
onis recipere solebat, ubi characteres in petra viva
impressit, quos hastenus nemo explicare potuit = Mul-
ti in Demones donatis dominio, quo diabolicum ido-
latriam Astaroth obmutescere fecit, & varias demonum
obscenitas defecit ~

x dicunt quod
quod centies die
& toties nocte
oraret

4. Denique gratia & gloria Mar-
tyrii insignitus est: nam cum Regis sui conversio-
nem, & tot S. Apostoli prodigia viderent illius gentis
sacerdotes, praë magna in eum invidiã, Astyagem Po-
tami fratrem usque adeo contra illum incenderunt
ut vivo pellem crudeliter detrahi jussent, ac postremo
caput abscondi. Ita ut S. Bartholomæo applicari pos-
sit illud Joel: 1. Posuit vineam meam in desertum, fi-
dem meam decorticavit, nudans spoliavit eam, & pro-
jecit, albi facti sunt rami ejus, Vineam Ecclesia est, ex
parabola Matth: 21. Homo erat pater-familias, qui
plantavit vineam, ut interpretantur Doctores: in eã S.
Bartholomæus quasi ficus decorticata, nudata, pro-
jecta; & rami illi albi apte Virtutes ejus dicuntur,
quibus per Martyrium amictus stola Alba secutus est
ignis = at qua fortitudine & constantia & fide? qua-
re Lyranus exponens verba Prov: 19. Doctrina viri per
patientiam noscitur, sic ait: Veritas Apostolica doc-
trina ex eo apparet, quod non recusaverit homo pro

277. ipsa mori, sic que finem fecit Apostolicus anima-
rum Zelator, qui cum tyrannis alacri animo, quasi
corporis expers dimicavit, ut de Martyrum constantia
loquitur Nazianzenus Orat: 1. contra Julian: Sacrae
ejus reliquiae post varias translationes multis clari
miraculis Romae in Tyberis^{rina} insula magno veneran-
tium concursu coluntur. Colamus omnes, & oran-
do imitari non desinamus

Die XXV. Augusti
In Festo S. Ludovici Regis Franciae Cong:

Thema: Nolumus hunc Regnare super nos, Luc: 18.
Scopus: S. Ludovicus eo gratior Deo, quo hominibus
infeliciores apparuit

1. Non est, inquit Kempensis L. 2. imit: c. 12. alia
via ad vitam, nisi via Sanctae Crucis & quotidia-
nae mortificationis, & hac via sibi magis electus pro-
bare solet Deus: Quia acceptus eras Deo necessitas
ut tentatio probaret te, ut dixit Angelus Tobiae 12. tu
ut tanquam aurum in fornace probet illos, tum ut
posteris patientiae relinquunt exemplum, sicut
Job, Tob: 2. ita ut in tribulationibus, aerumnis, inimi-
is, & humiliacionibus sibi Chariores Dominus consti-
tuerit, ut majori eos donaret gloria, ut pote in
nisi filii sui conformiores, qui cum constitutus est

Ps: 2. Rex super Sion montem sanctum, & in propria ve-
JOHN: 1. niens ipsi sui eum non receperunt, dicentes: nolui-
mus

hunc regnare super nos, Non habemus Regem 272
Caesarem, Joan: 19. At, sicut propter hoc Deus exal-
tauit Christum... ~~quod~~ in gloria Dei Patris, Philipp: 2.
qui in hoc mundo despectus, humiliatus, & tribulatus
fuit pro Christo, & Deo gratior & in Caelo erit gloriosior
videtur que illi: Eris potestatem habens, Luc: 19. aliis autē:
non auferetis bona in vita vestra, & quod habent auferetur Luc: 16.
Luc: 19.
Nam vero cum nemo possit duobus Dñis seruire,
& mammona, Mundo & Christo placere, cuius longe
sunt cogitationes & viæ, quam mundi; inde Sanctus
Ludovicus mundum contempnens, & tribulationum
patiens, quò mundanis videbatur abjectior & infortuna-
tior, eo ipsi Deo amabilior factus est, & in Regno caeles-
tiori gloriosior. 2

2. Nolumus hunc regnare super nos,
non verbis, re tamen dicere videbatur omnis terra
Ludovico, qui plus Christo quam sibi ditiones aggre-
dere desiderans in longinquas cum valido exercitu
transiit regiones, ubi tamen, Deo permittente, non victor
sed victus fuit, & maligna milites afflicti pestilentia:
post annos aliquot Sacrum idem bellum tentavit ite-
rum eodem ad oculos hominum infelici successu, qua-
si Sarraceni dicerent: Nolumus hunc regnare super
nos, Ad propria reversum vix sui receperunt cives,
nam toties devictum, percussum à Deo, & humiliatū
conspiciebant, & ut Regnare indignum iudicabant,

273. quem Regii ærarii habebāt ut prodigium divinat-
rem; Regem suum gestu & habitu modestum verba-
bant, & quod mundanum abhorreret fustum, reg-
nandi dicebant ignarum; & quidam Lutetia in
patriam redux, dum percontaretur si Gallia Regem
vidisset, illudens respondit (at non sine divina
ne, ut in Parte pag: 338. rehilimus) papellardum
ob simplicem illum, potius quam Regem se videre
ita ut ubique viderentur acclamare: nolumus hunc
regnare super nos; quia vani, oderant humilem;
quia avari, Eleemosynarium; quia inquieti paci-
ficum persequiebantur; Aliis præterea nullis
Flicus est S. Iste Confessor contradictionibus, dum
Regni sui ut bonus Pater familias sancte institue-
gubernationem, nocentes severè puniendo, rebelles
reducendo, vitias extirpando, & multorum excessus
alios refrænando, atque ut rectus iudex absque pe-
sonarum acceptatione operando: propter quæ
nia Mundo & hominibus infelix apparebat, de-
pectus & adversæ fortunæ: interim verò Deo & An-
gelis gratissimum erat spectaculum ob heroicæ
quas in iis exercebat virtutes.

3. & quidem
1° quod bella illa adeo difficilia attentavit, mag-
num indicat Catholicæ Religionis amplificandæ
zelum, hinc primo non territus infortunio co-
natur

ab ipso repetit ut infideles Christo subjigaret, to-
 sui ipsius victor, quoties ab illis devictus; cum
 magna patientiâ & cum Deo conformitate ista adver-
 sustinens, non blasphemans Deum aut accusans, sed
 adorans ac benedicens: immo ex ipsis adversis vires
 parere videbatur, uti ignis, qui flatu impetitur & cres-
 cit: in eoque Deo gratior evasit quo hominibus infor-
 mior. Quem videris, inquit Chrysostomus Orat: 3. de
 virtutis studiosum, innumeris tamen affligi-
 solis, beatum hunc putat, juxta illud 1. pet: 3. Si
 patientini propter justitiam, beati, & ideo Sanctus
 pro suis calumniatoribus et illusoribus bona sem-
 pro malis referebat, in Dei honorem qui, *Blessio int: spirit: c. 8.*
 Quemcumque potioribus donis exornare subli-
 terque transformare decrevit, eum non blande &
 miter lavare, sed totum in mare amaritudinis im-
 mingere consuevit, = Qui tam patientis erat, appri-
 mis fuit: Regiæ Majestatis immemor non dedigna-
 tur pauperes & infirmos invisere, eorum pedes pro-
 priis manibus lavare, eos propriae assidere mensæ, &
 eorum illis residua ipse ex devotione sumere = Exi-
 sit fuit moderationis & mortificationis, qui regis
 poterat deliciis: vestitæ vulgari utebatur & modes-
 tum admodum in cunctis suppellectile; ac ciliciis & jeju-
 corpus assidue affligebat = Mira in cultum divi-
 tum devotione ac religione, quæ in templis longe
 vacans orationi assistebat, plura fundavit monaste-
 ria

in ipso
 n de re
 im, reg
 hâ in
 lie. Re
 nia, ill
 illard
 via. in
 us hunc
 milem
 eti paci
 nullis
 is, dum
 institut
 rebelles
 excessu
 sique po
 r quon
 bat, et
 eo & Ar
 roicas
 videns
 it, mag
 cano
 no co
 nahon

275. ria & pia loca ubi divino cultui vacaretur, & be-
ta abundavit credendorum fide, ut quondam patris
in Eucharistia prodigium prodigium remiserit visi-
re, dicens se signis non egere externis, ad id myste-
rii firmiter credendum

4. & quis eam, qua floruit
erga proximos charitatem extollere digne poterit
Dum inter barbaros versaretur multos infideles ad
Christi fidem convertit, aliquot Christianorum viros
refecit suis sumptibus, multos a captivitate impio-
rum redemit Christianos; ac in reliquo vite multum
parisiis edificavit pauperum hospitia, & xenodochia
sua egenos sublevabat beneficentia quotidiana, a-
grohis ministrabat propriis manibus, factis que po-
ter pauperum egenibus omnia suppeditabat, &
cum ista omnia pro Dei operaretur amore, Chris-
tum in ipsis venerans pauperibus, arguere vidit
quanta arserit in Deum Charitate quâ, cum ob-
ret cupiens dissolvi & esse cum Christo, illud Ba-
ad Deum vidis devotus inclamavit: Introibo in domum
tuam, adorabo ad templum sanctum tuum & con-
fitebor nomini tuo, Introivit equidem tot vir-
tutibus gratus Deo, & tanto gratior, quo minus
mundo gratus, iis ipsis Deum gratificans, quibus
mundo & pompis ejus opponebatur: Dicant er-
go, si voluerint homines: Nolumus hunc regnare

per nos, dum Ecclesia nomine nomine Christi
 vocatur: iste est, qui ante Deum magnas virtutes
 operatus est... Ecce homo sine querela, verus Dei
 cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens
 in innocentia sua... Iste est, qui contempsit vitam
 mundi & pervenit ad caelestia regna, Amavit eum
 & ornavit eum, stolam gloriae induit eum,
 coronavit eum. O! verè imitandum Regibus, &
 principibus qui praesunt, exemplar! Audite Reges &
 principes, intelligite. (Sap: 6.) discite iudices finium terrae, prae-
 caute aures vos, qui continetis multitudines, & placetis
 in turbis nationum, quoniam data est a Domi-
 no potestas vobis, & virtus ab altissimo, qui interro-
 gat opera vestra; quoniam non custodistis legem
 domini, neque secundum voluntatem Dei ambulastis,
 iudicium durissimum his, qui praesunt fiet,
 post: Ad vos ergo Reges sunt hi sermones
 ut discatis sapientiam & non excidatis. imite-
 mini itaque, & mundo despecto, hominum que spre-
 to iudicium, Deo soli fideliter serviamus, a quo solo
 verè praemiari & coronari possumus,
 cui que servire, jam regnare est

Die

Die **XXVIII.** Augusti
 in Feste S. Augustini Episcopi, Confessoris
 & Ecclesie Doctoris

Thema: Vos estis sal terrae, Matth. 5.

Scopus: S. Augustinus Sal terrae fuit ante, &
 post Conversionem

1. Ex Plinio L. 13. c. 7. Salis natura per se ignea,
 inimica ignibus, fugiens eos, omnia erodens, corpo-
 ra verò astringens, siccans, alligans: defuncta autem
 & putrescentia ita vendicans, ut durent etiam per
 saecula. in moriendo verò adurens, mordens, repug-
 nans, extenuans, dissolvens, & si Salis etymolo-
 giam spectemus; alii à saliendo dicitur quia
 quod in igne saliat ac resiliat; alii à salo, id est
 mari, quod salsum est: nascitur enim ex illius

L. 16. Hym. m. a. sole decoctâ: unde illud Isidori manavit
 c. 2. utilius sale & sole; hinc & sal est aquae & ignis
 naturae; ignescit in igne & in aqua solvitur. Sal
 autem Sali potius quam auro & aliis terra pre-
 biosioribus comparetur a Divina Sapiencia
 c. vi Doctores, non incongrue ex eo dicitur, quod
 quasi naturae Balsamum, mixtis prope omnibus
 condiendis inservit; inde quoque sapientiae propria
 sit symbolum, atque prudentiae, qua omnes animas

condiuntur tam internae quam externae opera-
tiones: ex quibus hic ostendere conabimur quam
proprie S. Augustinus Sal terrae dicatur tam ante
quam in ipsa conversione, quam post illam

2. Vos es-

Sal terrae. Ante suam conversionem Augusti-
nus, igneus totus ardebat in concupiscentiis suis. Au-
gustinus ipsum L. 2. Confess: c. 2. Ubi eram Deus meus, &
tam longe exulabam a deliciis domus hae anno illo
decimo aetatis carnis meae, cum accepit in me Sep-
timum, & totas manus dedi, vesania libidinis licentio-
sus, & cap: 3. Excesserunt caput meum vepres libidinum:
ne vituperarer vitiosior fiebam, & c. 5. In omnibus
caligo intercludens mihi Deus meus serenitatem
hac, & prodibat tanquam ex adipe iniquitas
& cum sic igneus esset, erat inimicus ignibus Plin: sup:
flagrans eos, quos pia Mater Monica volebat illi di-
vine Charitatis applicare: Volebat enim illa (ait ipse
Conf: c. 3.) & secreto memini, ut rochuerit monuerit
sollicitudine ingenti, ne fornicarer: qui mihi mo-
nitiones muliebres videbantur, quibus obtemperare eru-
derem, & ut omnia eroderet Divinae legis praecep-
ta, ad Manicheos defecit, iisdem que novem annos
habuit, nec non Carthagine Rhetoricam profitens
catholice deliramenta aliquamdiu secutus
semper que illicitis ex toto deditis amoribus

279. En quam vere Sal terræ tunc erat Augustinus, sed
Deo valdè amarum & Salsum; Terra quoque erat
sed aquosa paludosa, tota que in venerem, & molli-
culæ carnis voluptates soluta: Vos estis Sal terræ
Salis natura per se ignea & inimica ignibus frigi-
ens eos, omnia erodens, ut citatus Plinius.

Sal terræ fuit in sua Conversione; alia etenim
Salis conditio est, quod in igne saliat ac resiliat
sal dicitur à Saliendo. Sic Augustinus, cum Meo-
lani Sancti Ambrosii conciones frequentaret, sacra
litteras ac pios libros legeret, sibi ignem Divinae Sa-
pientiae applicari sentiebat; at quomodo ab illo re-
siliat, quia ex voluntate perversa facta erat libi-
do, ex libidine consuetudo, ex hac necessitas, Altera-
bant (inquit L. 6. c. 11.) venti & impellebant huc atria
illuc cormeuum, & differebam de die in diem
in te, Mihi displicebat quod agebam... sed adhuc te-
naciter colligabar ex fœmina, L. 5. c. 1. = & L. 8. c. 7. Con-
sumpta erant & convicta argumenta omnia, reman-
serat muta trepidatio, Experiebatur quod Apostolus
ad Rom. 7. Velle adjacet mihi, perficere autem bonum
non invenio... video autem aliam legem in membris
meis repugnantem legi mentis meæ & captivantem
me in lege peccati, quæ est in membris meis, pluri-
mum resiliat sal istud terræ, mens ejus jam in

inus se
 re erat
 & molli-
 Sal terra
 hinc fugi-
 3.
 Ceterum
 resiliat
 m. Mele-
 ret, sa-
 tivina
 C. illa re-
 rat. Ibi
 Altera
 hinc ap-
 n. vivere
 ad hoc
 c. 7. Lan-
 a, rem-
 Aposto-
 m. bono
 n. mentis
 viventes
 s. pluri-
 jam in

inum ignem conjecta, præ voluntatis saltu-
 eum ignem magno impetu fugiebat; at quia
 Deum ignis consumens est; qui mentem
 minarat; & voluntatem purificavit: Hinc jam
 se ad Deum & catholicam fidem convertit,
 omnem mundanam abiecit repente immunditiam,
 obediens voci Tolle lege sibi dicenti; Sacras
 solvens litteras illico in hac Apostoli verba
 didit: Non in Commessionibus & ebrietatibus; Rom. 13.
 in cubilibus & impudiciis; non in contentio-
 amulatione; sed induimini Dñum. Jesum Chr.)
 hac, quia hora erat jam illum de somno surgere, ibid.
 omnia abiecit tenebrarum & induit arma,
 honeste ambulans, soli Deo vivens à S. Am-
 baptizatus est. Sic que defuncta & pulres-
 ut jam bonum sal terræ, in se vendicavit
 incorruptionis mirabile ex hinc jecerit funda-
 tum & cæteras Salis terræ perophimi mystice
 posterura exercuerit munera, ut mox dicendū.
 4.
Salis sal terræ. S. Augustinus post suam con-
 sionem verè fuit Sal terræ perversis salsum,
 & piis hominibus suavissimum, & omnium
 terra mentes & affectus mirā condiens Divini
 mixturā. = Sal amarum fuit voluptuosis
 carnalibus, quos doctissimis arguit scriptis & plu-
 rimis

carni adversis instruit documentis, tum in libris
 Confessionum suarum; tum in aliis de Virginitate
 & bono viduitatis operibus = Acre fuit scandalum
 praeberentibus, praecipue Ecclesiasticis, contra quos ac-
 ter, ut sal mordicans, objurgando & corrigendo quae-
 ra scripsit = Salsum Haereticis, contra Manichaeos
 in Libro: de utilitate credendi, & aliis quibus de-
 dum, Faustum, Fortunatum, Adimantum Mani-
 chaeos refutavit scriptis, rationibus pessumedit
 exercuit, evertit. Contra Donatistas, de quo etiam
 sic gratulatur S. Hieronimus Ep: 25. Macte annos
 in orbe celebraris, Catholici te conditorum antiquae
 rursus fidei venerantur, ac suscipiunt; & quod
 num majoris gloriae est, omnes haeretici detestantur
 Adversus Pelagianos & alios, in Libris: De Natura
 & gratia; De gratia novi Testamenti; De Spiritu
 & Littera; De gratia Christi & peccato Originali
De Fide, Spe, & Charitate; De Gratia & libero arbitrio
De Correptione & gratia; De Praedestinatione
Dono perseverantiae; De Civitate Dei; & aliis
 culis: quibus omnis generis destruit errores, & quae
 rissimam stabilit fidem Catholicam, ac Manichaeos
 spargit omnium virtutum Doctrinam, piissimam
 que Deo serviendi normam.

S. Hinc Deo ac

volis hominibus Sal factum dulcissimum & quae

in libro
 Virginitatis
 cardinalium
 quos ac
 igentia
 Maniche
 ibus de
 m Ma
 rumbit
 e quo em
 ce animo
 arione
 quod
 festan
 De Ma
 e Spiritu
 iginale
 ero an
 ne d
 alii
 res, &
 e Ma
 nissim
 eo ad
 n & q

suavissimum, quia corda Deo alligat; &
 ita firmiter in bono confirmat, ut durent
 pericula perseverantes; atque defunctos & putres-
 centes in vitiis animos suo vendicat, & ad vitam &
 salutem constantem reducit. Tantæ enim fuit Sanc-
 tæ Sapientiæ & Doctrinæ Cælestis, ut sic ipse de-
 scribitur L. 9. Conf. c. 2. Deus meus sagitta veras
 mentem nostram caritate tua, & gestabamus verba
 transfixa visceribus, planè Sal Sapientiæ, Lux
 verum, Firmamentum Ecclesiæ, Malleus hæreti-
 corum, Summum vas scientiæ, Homo cælestis, Colū-
 men veritatis, Par Angelis in fervore, Par Prophetis
 in revelatione, Par A-
 postolis in predicatione, Pater Patrum, Doctor Doc-
 torum: quibus & aliis nominibus passim vocitatur
 in scripturis & Ecclesiæ: singularum omnibus exem-
 plum, sed maxime Penitentiæ & Castitatis
 exemplum; Regularis Observantiæ Monachis, qui
 Regulam Scripsit, quam postea Ordines Reli-
 giosissimi annino quadraginta complexi sunt; Diligen-
 tes animarum Curæ Episcopis & Prælatibus, qui
 zelum ardentissimum, incensam charitatem
 vicinam, in iudicando rectitudinem, & pastora-
 tionem absolutissimam normam proprio exhibuit
 exemplo = sed & inflammato urebatur ipse in Deum

Plin:
 sup:

283. amore, ²quò Deus cor ipsius sagittaverat, ut ipse
met testatur sup: Charitate sua; quod in ejus
scriptis abunde resplendet; & in ejus vita late re-
serunt scriptores, qui ipsius amori donatum asse-
runt, ut etiam in hac vita mortali divinam vide-
ret essentiam, Fulci quibusdam verbis ipsius meo S.
Doctoris L. Conf: c. 10. Quidquid de eo sit, a Divini
amoris igne totus suavis, totus gratus Deo effectus
est; ac tot virtutibus, ^{Spūs} hominibus dulcissimus
in terra, & nunc protegit gloriosissimus in celo
ut durent per secula

Habet quoque sal, quò
cibos condiat, & mixta à corruptione plurimum
conserve; sic que & panibus pinsondis, cibis co-
quendis admiscetur, & aliis plurimis conservandis
adhibetur: Mensa sine sale profana; culina sine
eo pauperrima; edulia absque illo insipida
sal Augustinianæ sapientie ciborum anima
rabile condimentum; ejus doctrina mysticis mor-
bus admiscenda est Libris; ejus sententia omni ex-
hortationi piæ immiscenda; sine isto sale lecti
non sapiunt; insipida est Concio quæ Augustini
bis non conditur; non persuadent argumenta
ejus auctoritate non fulciantur ac roborantur
ipsius dicta memoriam recreant; intellectum
luminant, voluntatem accendunt; per ejus sententias

Agidius
De Presenti-
one -
R. P. de S.
Marino
Ord. S. Aug:

mali corriguntur, & boni excitantur in anima
 vitiis remedium, virtutibus advenit aug-
 mentum. Sic que Augustinus ex omni parte sal-
 utem quod & in medendo, dicebat Plinius, mor-
 ens est, adurens, repurgans, extenuans, ac postremo
 melens. Nos ergo Sale hoc mirabili ad nostram
 servationem utamur, & vitiorum nostrorum mede-
 sit nobis ejus salus ante conversionem pon-
 ta, in cautelam; prosit conversio ad emenda-
 nem; ac jam conversi virtutes ad imitationem
 nocent, ut anime nostre bene purgate, condi-
 ac deo sapida reddantur, sic que a terra disso-
 luta durent in celo per aeterna sacula

Die XXX. Augusti
 Festo S. Rosae - a Sancta - Maria
 virginis limana, & Peruviani Regni
 Patronae

Quae paratae erant, intraverunt cum eo ad
 nuptias, Matth: 25.

S. Rosa Christi sponsa paratissima, quia
 Rosa candida, rubicunda, & electa ex millibus.

Christus ille est sponsus candidus, & rubicundus, Cant: c. 5.
 ex millibus, quem decet sponsa candida, ru-
 bica, & pariter electa; est item Flos campi, c. 2.

255⁴ inde lectulum querit floridum: Lectulus noster fo-
ridus, & descendens dilectus in hortum suum ad ara-
c. 1. lam aromatum odoriferos colligit flores Rosarum.
c. 6. Rosa etenim florum Regina, non in pharmaco-
poliis tantum, sed in conviviis & triumphis, celebra-
tissima: Rosa contactu mollis, odore & colore sua-
p. 3. l. 3. vis; Largum, Plutarcho teste, odoris effluviu[m] emittit.
sympos: tit. Anacreonte iudice, Rosa honor decus que foris
est, cura amorque Veris, calidum voluptus; ipse
in hortis & areolis, templis & aris, & ubique forma-
sa est, narium delictum, illicium oculorum: Quae
omnes proprietates videtur Dilectus in Sponso
quirere, quam in Canticis totam pulchram, su-
vum, decoram, sultam floribus, odoriferam vocat.
iam ergo, vel ex suo nomine Sancta
hic nostra, aptissima paratur Christo Sponso
quia Rosa est; at verò paratissima fuit quae
Candida, seu Virgo purissima; Rubicunda,
pœnitentissima; & ex millibus electa, hoc est spe-
cialibus preventa gratiis & favoribus

2. & que

parate erant &c. Se primo paraverat S. Rosa
candore Virginitatis, quam Sponso suo solis
quinque annis nata voverat: quem Candorem
multum diligit sponsus Christus, qui passus

labor lilia, & de Virgine nasci voluit. istum autem
 candorem perpetuo servavit, multis externum cor-
 poris nitorem defadans modis, ne per mundanum
 nubium cogerehatur a parentibus animum suum
 vel minima decolorare macula: quare solitudinis
 amantissima, ex mera obedientia Matrem comita-
 batur in solitis visitationibus, quas pro viribus evi-
 care conabatur, volens sola in domus^{sua} penetralibus,
 nam nemo virorum videret, cum solo anime sue
 consilio permanere; sic Christus discipulos vocans
 dicebat: Venite seorsum in desertum locum, Osee. 2.
 dilectus ad Sponsam: Veni amica mea: columba mea
 in foraminibus petrae, in caverna macerice, ostende mi-
 faciem tuam, Cant: 2. & ut esset quasi hortulus
 solus (c. 4.) cellulam sibi in horto suo, ubi vel ado-
 rationis separata maneret sibi fabricavit; & adhuc
 fontem in corde suo, quasi fons signatus esset =
 candorem suum etiam conservabat frequentem Coeles-
 Angelorum panis sumptione, quo & suo corpori
 res sentiebat accrescere, quanto plus menti, cum sit
 immarum cibus, frumentum electorum, vinum germi-
 nas virgines; & sibi gratulans, ut Sponsa dicebat: Bo-
 nus cypri dilectus meus mihi. Cant: 1. = item
 erga Virginem Mariam devotione, qua iuben-
 Rosa a S. Maria cognominatur, ut & oleum of- Cant: 1.
 um esset nomen eius Sponso suo & cui & Matri

Veni in hortum
 meus. soror mea
 Sponsa. Cant: 3.

287 Maria ut perfectius inserviret, habitum assumpit
Terti Ordinis S. Dominici, ut tunica seculari se
Car: 7. expoliaret = servabat itidem tanta castitatis con-
dorem extrema mortificatione, pœnitentiâ, & cor-
poris sui afflictione, de qua sequenti id agendum.

& quæ paratæ erant &c Ut se pararet S. Rosa
ad nubendum sponso & candido & rubicundo, mo-
modo curavit ut esset Virginitate Candida, se-
simul Mortificatione & austeritatibus Rubicunda
2. Cor: 7. semper Mortificationem sponsi Jesu in corpore
suo circumferens, ut & vita illius manifestaretur
in corpore suo. Rosa Purpurea, pharmaco-
polis notissima multis infirmitatibus curandis
aphissima, symbolum dicitur Mortificationis quæ
vel curandis vel præcavendis maxime inseruit
vitiis. incredibilia apparent quæ de Sancta
Virgine in hac parte narrantur: Jejunii supra
humanum modum addicta, integras quadragesimas
transegit pane abstinens, ac diem solis &
granulis mali citrini victans, potens dicitur
quod Moyses Deuter: 9. Perseveravi quadraginti
ta diebus ac noctibus panem non comedens
oblongo, asperrimo que cilicio sparsim minus-
culas acris innexuit; sub velo coronam
aculeis introrsus obarmatam interdum nudam

stavit; *Stæ Catharina Senensis ardua pre-*
mens vestigia, catena ferrea triplici nexu cir-
cum ducta lumbos cinxit cinxit; lectulum e-
triacis nodosis sibi composuit interpositis tes-
turum fragminibus acutè angulatis; corpus su-
um crudelissimis affligebat flagellis, & ne inter-
na deesset mortificatio, plurimos domesticorum ac
externorum insultis, persecutiones, & opprobria
equo semper atque imperturbabili sustinuit animo:
quo similis sponso, qui ut Agnus ad occisionem duc-
tus non aperuit os suum) saturatus opprobriis fac-
it ut sicut homo non audiens, sic que dilectus eam
alloquitur: Veni sponsa mea messui myrrham mea
aromatibus meis, ... & sponsa testatur: manus meæ
converserunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha pro-
batissima, Myrrha autem præ amaritudine sua mor-
tificationis habetur symbolum: Voluit que Sponsus
Christus suam Sponsam Rosam omni afflictionis gene-
re probari, ut illi fieret fasciculus myrrhæ, & ab illa
quereretur, & vocaretur, nec tamen inveniretur aut
respondere; sed aquæ illæ multæ tribulationum (scilicet
spiritualis ariditatis, quam per annos 15. forti animo
persequens est) extinguere illius charitatem, nec eam ob-
scure, flumina desolationum, ut rubicunda suo se
pararet dilecto rubicundo, cum quo ad nuptias intra-

Cant: 5.
 Ps: 37.
 Cant: 5.
 c. 1.
 c. 5.
 Cant: 8.

non potuerunt.

289. 4. & quæ paratæ erant intraverunt cum ea ad
nuptias, jam vidimus quomodo ipsa se ad illas
nuptias paraverit prædicta colorum varietate
formosa, restat nunc, ut Sponsus qui & electus
ex millibus, eam quoque sibi pararet ex millibus
electam. Paravit equidem: & talis prælectionis
primum signum fuit, quod ab incunabulis vul-
tus infantis mirabiliter in Rosæ effigiem transfigu-
ratus fuerit: unde ei Rosæ nomen provenit, cui po-
tea à Matre Dei, ut supra diximus, addidit: à S. M.

Ps. 44. sic que specie sua & pulchritudine sua prospere pro-
cedebat. Deinde contemplationi vacans in angus-
ta illa horti sui cellula, demonibus dire eam per-
sequentibus, tandem facta est terribilis ut cant-

ant: Erum acies ordinata, cum post longas desolatio-
nes cæpit supernis abundare deliciis, illustrare
visionibus, colligescere seraphicis ardoribus:

in Histor. vita. Angelo tutelari, S. Catharinae senensi, Virgini
Deiparae inter assiduas apparitiones maxime
familiaris, à Christo has voces audire meruit:
Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Nonne
electa ex millibus, & de qua Sponsus dicit: Una
est columba mea, perfecta mea, una est matris
sue, electa genitrici suæ, cant: G. & cui dicit: Ve-
ni de libano sponsa mea: veni: coronaberis, ve-
nit tandem de libano huius vite in æternam